ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΧΟΛΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ὑποδειγματικὰ Διαγράμματα μελετῶν

α) μιᾶς Κοινότητος

β) μιᾶς Τουριστικῆς περιοχῆς

ΚΕΝΤΡΟΝ
ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 84

συνέταξε τὰ κατωτέρω ὑποδειγματικὰ διαγράμματα διὰ τὴν κατάρτισιν μελετῶν σχετιζομένων εἴτε μὲ τὴν ἐξέτασιν μιᾶς Κοινότητος ἢ Δήμου γενικῶς, εἴτε μὲ τὴν εἰδικωτέραν τουριστικὴν ἔρευναν μιᾶς περιοχῆς. Τὰ διαγράμματα παρατίθενται πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ ἀσχοληθῶσι μὲ τὰ ζητήματα ταῦτα καὶ δὲν εἶναι ἑπομένως περιοριστικά, ἀλλ' ἁπλῶς καθοδηγητικά.

Αἱ μελέται αὗται σκοπὸν ἔχουν νὰ κινήσουν τὸ ἐνδιαφέρον ὄχι μόνον τῶν σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς, ἀλλὰ πάντων, καὶ συνάμα νὰ ἀποτελέσουν τὸ ἀρχεῖον διὰ τὴν σύνταξιν τῆς Τουριστικῆς καὶ γενικωτέρας Γεωγραφίας τοῦ τόπου μας βάσει λεπτομερῶν στοιχείων ἐπὶ τόπου συλλεγέντων καὶ ἐλεγχθέντων.

Τὸ Κέντρον Τουριστικῶν Σπουδῶν καλεῖ πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ τὴν μελέτην τῶν προβλημάτων τούτων νὰ συντρέξουν τὰς προσπαθείας του, ἰδίᾳ διὰ τῆς μελέτης τῶν τουριστικῶν προβλημάτων τῆς Χώρας εἰς περίοδον, κατὰ τὴν ὁποίαν εὐτυχῶς ἀναγνωρίζεται ἡ οἰκονομικὴ καὶ γενικώτερον ἡ πολιτιστικὴ σημασία τοῦ Τουρισμοῦ διὰ τὸν τόπον μας.

Τὸ Κ.Τ.Σ. θὰ βραβεύσῃ τὰς καλυτέρας ἐργασίας καὶ θὰ δημοσιεύσῃ εἰς εἰδικὸν τεῦχος ὅσας μελέτας κρίνει καταλλήλους. Βραβεῖα ἐπίσης θὰ χορηγήσουν ὁ Ἑλληνικὸς Ὀργανισμὸς Τουρισμοῦ, ἡ Περιηγητικὴ Λέσχη καὶ ἄλλα Τουριστικὰ Ἱδρύματα καὶ Ὀργανώσεις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαΐου 1954

ὁ Πρόεδρος
Ι. ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ

ὁ Γ. Γραμματεὺς
Ν. ΑΙΓΙΝΗΤΗΣ

Τὸ Κ. Τ. Σ. εἶναι ἐγκατεστημένον εἰς τὸ Παράρτημα τῆς Σχολῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας 84 (Γωνία Μπενάκη). Πληροφορίαι παρέχονται ἀπὸ 9.30 ὥ. — 12.30, καὶ ἀπὸ 17.30 — 19.30 ὥ. καθ' ἑκάστην, πλὴν Σαββάτου. Τηλ: 34.166.

Α'

ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΜΙΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ (ἢ ΔΗΜΟΥ)

1. Ὄνομα Κοινότητος, σημερινόν, παλαιόν, ἀρχαῖον. Ὄνομα τέως Δήμου, εἰς ὃν ἡ Κοινότης ὑπήγετο ἄλλοτε. Ἐπαρχία καὶ Νομός, εἰς ὃν ὑπάγεται. Ποῦ ὑπάγεται δικαστικῶς; (πρωτοδικεῖον, ἐφετεῖον). Ποῦ ὑπάγεται ἐφοριακῶς καὶ ταμειακῶς;

2. Ὑψόμετρον. Ὄρος ἢ πεδιάς εἰς ἣν ἀνήκει. Σύστασις ἐδάφους (ἀζωτοῦχον, καλιοῦχον κτλ.). Ὑδρογραφικὴ ἐξέτασις (ποταμός, χείμαρρος, λίμνη, λιμνοθάλασσα, ἕλη, ἰχθυοτροφεῖον). Βροχομετρικὴ κατάστασις. Κλίμα, μεγίστη καὶ ἐλαχίστη θερμοκρασία.

3. Ὅρια Κοινότητος, ἔκτασις αὐτῆς. Σημερινὸς πληθυσμός. Πυκνότης πληθυσμοῦ. Ἐξέλιξις αὐτοῦ κατὰ τὰς διαφόρους ἀπογραφὰς 1920, 1928 1940, 1950. Γεννήσεις, θάνατοι, γάμοι κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν. Γλῶσσα, γλωσσικὰ ἰδιώματα. Κατανομὴ πληθυσμοῦ: α) ἄρρενες καὶ θήλεις· β) κατ' ἐπαγγέλματα (γεωργοί, κτηνοτρόφοι, ναυτικοί, ἁλιεῖς, βιομήχανοι, βιοτέχναι, δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἰδιωτικοί, ἐργάται, ἐλεύθερα ἐπαγγέλματα, συνταξιοῦχοι, ἄνευ ἐπαγγέλματος, σπουδασταί). Ὑπάρχει μόνιμος καὶ περιοδικὴ ἀνεργία, καὶ διατί;

4. Εἶναι Κοινότης ἢ Δῆμος, καὶ ἀπὸ πότε; Ποσαμελὲς εἶναι τὸ Κοινοτικὸν ἢ Δημοτικὸν Συμβούλιον; Προϋπολογισμὸς τελευταίου ἔτους κατὰ κεφάλαια ἐσόδων καὶ ἐξόδων. Ἡ κοινότης ἔχει ἰδίαν περιουσίαν καὶ πόσην; Ὑπάρχει κοινοτικὸν κτίριον; Δημοτικὴ ἐκπαίδευσις (ἀριθμὸς μαθητῶν 1929)30, 1939)40, 1949)1950 καὶ τελευταίου ἔτους. Μέση ἐκπαίδευσις (ἀριθμὸς μαθητῶν 1939)40, 1949)50 καὶ τελευταίου ἔτους). Πόσαι ἐκκλησίαι καὶ μοναὶ ὑπάρχουν; Ἔχουν ἱστορικὴν ἢ καλλιτεχνικὴν ἀξίαν; Ποίων ἀρχῶν εἶναι ἕδρα; Ὑπάρχουν προξενεῖα;

5. Πόσαι οἰκίαι ὑπάρχουν; Πῶς εἶναι τὸ πλεῖστον ἐκτισμέναι; Ἔχουν ἰδιάζοντα ρυθμόν; Ἔχουν ἀποχωρητήρια; Ὑπάρχει κοινοτικὸν ἀποχωρητήριον καὶ πλυντήριον; Εἰς ποίαν κατάστασιν εἶναι; Ὑπάρχει σχέδιον πόλεως;

6. Ποῖον εἶναι τὸ ἐμπορικὸν κέντρον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον προμηθεύεται ἢ εἰς τὸ ὁποῖον πωλεῖ ἡ Κοινότης προϊόντα; Πόσον ἀπέχει τῆς Κοινότητος; Πῶς γίνεται ἡ ἐπικοινωνία; Πόσον στοιχίζει ἡ μεταφορὰ κατὰ χλγ; Γίνεται ἐτησία πανήγυρις καὶ πότε; Ἔχει συσταθῆ διὰ Διατάγματος καὶ ποίου; Εἶναι ἀξία λόγου; Ποίου εἴδους, κυρίως, συναλλαγαὶ γίνονται; Ὑπάρχουν τοπικὰ μέτρα καὶ σταθμά; Ἔχει ὅρμον φυσικὸν ἢ τεχνητὸν λιμένα; Ἔχουν νηολογηθῆ εἰς αὐτὸν πλοῖα, καὶ πόσα. Πῶς γίνεται ἡ συγκοινωνία μὲ τὰς Ἀθήνας, καὶ πόση ἡ ἀπόστασις; Ἡ ὁδὸς ἡ συνδέουσα μὲ τὸ ἐμπορικὸν κέντρον, εἶναι ἐπαρχιακὴ ἢ ἐθνική; Πόθεν εἰσάγονται τὰ κυριώτερα προϊόντα; Ποῦ ἐξάγονται τὰ προϊόντα; Ποῖαι αἱ τιμαί των τὸ 1939 καὶ σήμερον; Ποία ἡ παραγωγὴ 1939, 1946 καὶ σήμερον; Ποία ἡ συσκευασία τῶν κυρίων ἐντοπίων προϊόντων; Ἔχετε ἐπ' αὐτῶν παρατηρήσεις; Δώσατε καὶ ἄλλας, οἰκονομικῆς φύσεως πληροφορίας.

7. Ὑπάρχουν τοπικοὶ δημόσιοι ὀργανισμοί, καὶ ποῖοι; Λειτουργεῖ παράρτημα τοῦ Ι.Κ.Α. ἢ ἄλλων ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν; Πόσοι οἱ ἠσφαλισμένοι; Ποῖαι αἱ ὑπὲρ αὐτῶν εἰσφοραὶ καὶ πόσαι αἱ παρ' αὐτῶν ἐπιδοτήσεις; Ὑπάρχουν Συνεταιρισμοί; Ὑπάρχουν Τράπεζαι (ὑποκαταστήματα ἢ πρακτορεῖα αὐτῶν) καὶ ποῖαι;

8. Ὑπάρχει Ἐμπορικὸν ἢ Ἐπαγγελματικὸν Ἐπιμελητήριον, Ἐμπορικὸς Σύλλογος Ὀργάνωσις Ἐπαγγελματιῶν, Ἐργατικὸν Κέντρον; Πόσοι

οἱ ἐγγεγραμμένοι; Δώσατε πίνακα τῶν προέδρων καὶ διευθυντῶν.

9. Πόσα καφενεῖα καὶ ζαχαροπλαστεῖα ὑπάρχουν; Ὑπάρχει κινηματογράφος, θέατρον; Πόσα ραδιόφωνα λειτουργοῦν; Ὑπάρχει Βιβλιοθήκη; Ὑπάρχει Φιλοδασικὴ Ἕνωσις καὶ ἐξωραϊστικὸς Σύλλογος, Σύλλογος Φιλοπροόδων; κλπ. Ὑπάρχει Μουσεῖον; Ὑπάρχει ἰδιάζουσα λαϊκὴ τέχνη; Ἐκδίδονται ἐφημερίδες (ἡμερήσιαι, ἑβδομαδιαῖαι) καὶ ποῖαι; Ἐκδίδονται περιοδικά; Ὑπάρχει τοπικὴ πνευματικὴ κίνησις;

10. Ἔχει ἀξιοθέατα μέρη ἡ Κοινότης; Ἔχει ἰαματικὰς πηγὰς καὶ θαλάσσια λουτρά; Ποία ἡ τουριστικὴ κίνησις; Δώσατε φωτογραφίας ἢ κάρτ-ποστὰλ τῶν ἀξιοθεάτων τῆς Κοινότητός σας. Ὑπάρχει τοπικὴ τουριστικὴ Ἐπιτροπή; Ὑπάρχουν κατάλληλα ξενοδοχεῖα;

11. Ἐγένοντο καταστροφαὶ εἰς τὴν Κοινότητά σας, ποῖαι καὶ παρὰ ποίων; Ἐγένοντο ἔργα ἀνασυγκροτήσεως, ποῖα καὶ διὰ ποίων μέσων;

12. Ποία γενικῶς ἡ πολιτιστικὴ κατάστασις τῆς Κοινότητός σας; Ἔχουν γραφῆ βιβλία εἰδικῶς διὰ τὴν Κοινότητά σας; ποῖα; Δώσατε σύντομον ἱστορικὴν ἀνασκόπησιν τῆς Κοινότητός σας.

Β΄

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΜΙΑΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

Ι

Ὄνομα τοῦ τόπου :

τῆς περιοχῆς ἢ σημείου (ἀρχαία ὀνομασία, σύγχρονος ὀνομασία). 1.— Νὰ καθορισθῇ ἡ γεωγραφικὴ θέσις καὶ οἱ πλησιέστεροι οἰκισμοὶ ὡς καὶ ἡ εἰς ὥρας ἢ χιλιόμετρα ἀπόστασις ἀπὸ τοῦ πλησιεστέρου μεγάλου ἀστικοῦ κέντρου καὶ ποῖος ὁ πληθυσμὸς τοῦ ἀστικοῦ αὐτοῦ κέντρου.

2.— Ἐὰν ὁ τόπος συνδέεται :

α) μὲ τὴν μυθολογίαν (τοποθεσία, ὀνοματολογία κλπ).

β) μὲ γεγονότα τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (τοποθεσία, μνημεῖα, περιγραφὴ καὶ κατάστασις αὐτῶν).

γ) τῆς μεσαιωνικῆς ἱστορίας (τοποθεσία, μνημεῖα. Νὰ ἀποδοθῇ ἰδιαιτέρα σημασία εἰς τὰ **μοναστήρια, ἐκκλησίας** καὶ **κάστρα** περὶ ὧν νὰ ἀναγραφῶσι ἡ χρονολογία ἀνεγέρσεως, τὸ ἱστορικὸν αὐτῶν, ἡ σύγχρονος χρησιμοποίησις καὶ κατάστασις καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ πληροφορία δυναμένη νὰ ἔχῃ ἐνδιαφέρον κλπ.).

δ) τῆς περιόδου τῆς ἐπαναστάσεως (τοποθεσίαι, μνημεῖα κλπ.).

ε) τῆς νεωτέρας ἱστορίας (τοποθεσίαι μνημεῖα κλπ.) μέχρι σήμερον.

ΙΙ

Φυσικὴ περιγραφὴ τοῦ τόπου :

(ὀρεινή, πεδινή, παραθαλάσσιος· ἔχει ποταμούς, ῥέοντα ὕδατα (πῶς καὶ πόθεν ὑδρεύεται ὁ τόπος) φυτεῖαι, χλωρὶς καὶ πανὶς κλπ). Ἔχει: α) φυσικὰ ἀξιοθέατα, φυσικὰς καλλονὰς (περιγραφὴ αὐτῶν).

β) φυσικὰ ἀξιοπερίεργα (καταρράκται, κεφαλάρια, «ἠχὼ» σπήλαια κλπ. Ὡς πρὸς τὰ τελευταῖα ταῦτα καὶ τἄλλα τυχὸν ἀξιοπερίεργα νὰ συλλεγῶσι πληροφορίαι ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὀνομασίαν, τὴν ἀκριβῆ γεωγραφικὴν θέσιν αὐτῶν, τὸν τρόπον καὶ τὰ μέσα προσπελάσεως, ἐὰν συνδέωνται μὲ αὐτὰ λαϊκαὶ παραδόσεις ἢ θρῦλοι, εἰς τί χρησιμοποιοῦνται κλπ.).

γ) ἰαματικὰς πηγὰς ἢ πηγὰς μεταλλικοῦ ὕδατος (περιγραφὴ αὐτῶν καὶ τῶν ἰδιοτήτων των).

III

Κατασκευαί:

α) Δημόσια κτίρια ἐμφανίζοντα **ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον** (Διοικητήριον, Νομαρχεῖον, Δημαρχεῖον, Ταχυδρομεῖον, Λιμεναρχεῖον Σιδηρ. Σταθμὸς κλπ.) (περιγραφὴ αὐτῶν).

β) Ὑπάρχουν ἰδιωτικὰ κτίρια παρουσιάζοντα **ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον** (Τράπεζαι, παλαιὰ ἀρχοντικά, οἰκίαι ἔνθα ἐγεννήθησαν καὶ ἔζησαν ἱστορικὰ πρόσωπα, οἰκήματα ἰδιαζούσης ἀρχιτεκτονικῆς ἢ ἐμφανίσεως). Περιγραφὴ αὐτῶν μετὰ παροχῆς ὅσῳ τὸ δυνατὸν περισσοτέρων στοιχείων.

γ) Ὑπάρχουν ἐκκλησίαι (παλαιαὶ - νεώτεραι) ἢ οἶκοι λατρείας γενικώτερον; παρουσιάζοντα ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον; (περιγραφὴ καὶ ἱστορικόν)

δ) Ὑπάρχουν μουσεῖα; (περιεχόμενον αὐτῶν).

ε) Ὑπάρχουν θέατρα, κινηματογράφοι. αἴθουσαι συναυλιῶν (ἐν λειτουργίᾳ ἢ μή),

στ) Ὑπάρχει βιβλιοθήκη; Ἀριθμὸς περίπου βιβλίων, πῶς καὶ ποῦ στεγάζεται; Πλῆθος περίπου ὁ ἀριθμὸς τῶν κατ' ἔτος μελετώντων τὰ ἐν αὐτῷ βιβλία καὶ ποῖον τὸ ποσοστὸν αὐτῶν ἐν συγκρίσει μὲ τὸν πληθυσμὸν τοῦ οἰκισμοῦ;

δ) Ποῖα τὰ λοιπὰ μνημεῖα, ἀγάλματα, ἀνδριάντες, ἄτινα κοσμοῦσι πλατείας, ὁδοὺς κλπ. (περιγραφὴ αὐτῶν καὶ ἱστορία).

η) Ἄλλα τεχνικὰ ἀξιοθέατα (γέφυραι, λιμήν, μεγάλα ἐργοστάσια γραφικοὶ δρόμοι κλπ.).

IV

Ἀντικειμενικαὶ κατασκευαὶ καὶ μέσα ἐξυπηρετοῦντα τὸν τουρισμόν:

α) Ὑπάρχουν ξενοδοχεῖα (ποίας κατηγορίας, πόσων δωματίων, καὶ κλινῶν, τίνος βαθμοῦ καὶ ποῖα μέσα διαθέτουν πρὸς ἐξασφάλισιν ἀνέσεων (τρεχούμενα νερὰ—κρύο, ζεστὸ—κεντρικὴ θέρμανσις, λουτρὰ (κοινὰ ἰδιαίτερα), ἐστιατόριον κλπ. γκαράζ.

β) Πόσα δωμάτια οἰκημάτων εἶναι δυνατὸν νὰ μετατραπῶσιν εἰς δωμάτια κατάλληλα πρὸς διαμονὴν παραθεριστῶν (ἢ ἐν γένει πρὸς τουριστικὸν σκοπόν;).

γ) Ἐστιατόρια 1) ποίας κατηγορίας, 2) παρουσιάζοντα τοπικήν τινα ἰδιορρυθμίαν κλπ, (ταβέρναι) 3) κέντρα διασκεδάσεως, 4) καφενεῖα καὶ ζαχαροπλαστεῖα.

δ) Ἔχει καλὸν πόσιμον ὕδωρ; Πῶς καὶ πόθεν ὑδρεύεται. Πρόκειται περὶ παραθαλασσίου τόπου; (Ἐὰν ναί, ὑπάρχουν ἐγκαταστάσεις λουτρῶν, πλάζ);

ε) Ἐὰν ὑπάρχουν ἰαματικαὶ πηγαὶ πῶς γίνεται ἡ ἐκμετάλλευσις αὐτῶν; Ὑπάρχει λουτροθεραπευτήριον (περιγραφὴ αὐτοῦ καὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν τοῦτο λειτουργεῖ). Ἐγκατάστασις πόσεως μεταλλικοῦ ὕδατος (περιγραφή).

στ) Ὑπάρχει καζίνο, χορευτικὸν κέντρον διασκεδάσεως, νυκτερινὸν κέντρον διασκεδάσεως.

ζ) Ὑπάρχουν γήπεδα παιδιῶν καὶ ἀθλητικὰ (στάδιον, ποδόσφαιρον, τέννις; κλπ.). Ὑπάρχουν τὰ δεδομένα διὰ θαλάσσια σπόρ, κολύμπι, ἱστιοπλοΐα κλπ. λέμβοι περιπάτου πρὸς μίσθωσιν, ψάρεμα, κυνήγι ν' ἀναφερθῇ ἡ πανὶς καὶ ὁ ἐνάλιος πλοῦτος τοῦ τόπου τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ἐνδιαφέρουν τοὺς ἐρασιτέχνας κυνηγοὺς καὶ ἁλιεῖς ὡς καὶ αἱ προϋποθέσεις κυνηγίου καὶ ἁλιείας). Ἐκδρομαί, ποῖα τὰ πλησιέστερα ἀξιοθέατα καὶ τρόποι μεταβάσεως εἰς αὐτά, πλησιέστερα περίπτερα τουρισμοῦ ἢ

ὀρεινὰ καταφύγια (ποῖον καὶ μέσῳ τίνος ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις αὐτῶν);

η) Ταξειδιωτικὰ καὶ τουριστικὰ γραφεῖα.

θ) Καταστήματα (κουρεῖον—ἀνδρῶν γυναικῶν—καταστήματα ἐνθυμημάτων, φωτογραφικῶν εἰδῶν, περιοδικῶν, σιγαροπωλεῖον, φαρμακεῖον, κατάστημα ψιλικῶν, εἰδῶν σπόρ κλπ.).

ι) Ὑπάρχουν δημόσια λουτρά, δημόσια ἀποχωρητήρια καὶ βεσπασιανοί (κατάστασις αὐτῶν, ἀπὸ ἀπόψεως καθαριότητος καὶ κατασκευῆς);

V

Προσπέλασις:

Α) Γενικά: Διὰ ποίων συγκοινωνιακῶν μέσων.

α) Χερσαίων. 1.— Σιδηρόδρομοι (ποῖον δίκτυον, σχετικαὶ ἐγκαταστάσεις, σιδηροδρομικὸς σταθμός, ἀπόστασις σταθμοῦ ἀπὸ τὸν ὑπὸ ἐξέτασιν τόπον κλπ.).

2. Αὐτοκίνητον (δδικὸν δίκτυον, πρὸς ποίαν κατεύθυνσιν, κατάστασις ὁδοῦ). Ὑπάρχει τακτικὴ λεωφορειακὴ ἐξυπηρέτησις, τύποι λεωφορείων, ὑπάρχει εἰδικὸς σταθμὸς λεωφορείων, ἢ χρησιμοποιοῦνται πρὸς τοῦτο καφενεῖα, ἢ τὸ κατάστημα τοῦ πρακτορείου ἢ τὸ ὕπαιθρον; Ὑπάρχουν κοινόχρηστα αὐτοκινητοστάσια (γκαράζ), συνεργεῖον αὐτοκινήτων, πρατήρια βενζίνης; Ὑπάρχουν ἀγοραῖα ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα;

β) Θαλάσσιοι: Τί εἴδους πλοῖα χρησιμοποιοῦνται; (ἀτμόπλοια ἢ πετρελαιοκίνητα καΐκια). Ποία ἡ δρομολογημένη γραμμή; ἡ πυκνότης τῆς συγκοινωνίας, αἱ εἰς τὰ πλοῖα αὐτὰ παρεχόμεναι ἀνέσεις; Ὑπάρχει λιμήν; πλευρίζουν τὰ πλοῖα ἢ χρησιμοποιοῦνται λέμβοι ἢ ἄλλα μέσα;

γ) Ἀεροπορικαί: Ὑπάρχει γραμμὴ ἐξυπηρετοῦσα τὸν τόπον ἑλληνικὴ ἢ ξένη; Μὲ ποῖον δρομολόγιον; Ποίας συχνότητος; Ὑπάρχει ἀεροδρόμιον (ἐν λειτουργίᾳ, ὑπὸ κατασκευήν, ὑπὸ μελέτην;) Ὑπάρχει βοηθητικὸν ἀεροδρόμιον (ἐν λειτουργίᾳ, ὑπὸ κατασκευήν, ὑπὸ μελέτην);

δ) Πρὸς καὶ ὑπὸ ποίων ἐκδίδονται τὰ εἰσιτήρια δι' ἅπαντα τὰ ὡς ἄνω μέσα μεταφορᾶς;

Β) Εἰδικώτερον: Πρώτη ἐντύπωσις κατὰ τὴν προσέγγισιν δι' ἑνὸς ἑκάστου τῶν μεταφορικῶν μέσων (ἐὰν ὑπάρχουν περισσότερα). Ἐπικοινωνία τοῦ τόπου καὶ κατάστασις τῶν μέσων προσπελάσεως πρὸς γειτονικοὺς τουριστικοὺς ἢ μὴ τόπους.

VI

Προϊόντα τοῦ τόπου:

α) Ποῖα τὰ κύρια προϊόντα (γεωργικά, βιομηχανικά, βιοτεχνικά, κτηνοτροφικά, ἐνάλια ἢ ἰχθυοτροφείου) τοῦ τόπου ἢ τῆς περιοχῆς.

β) Ὑπάρχει τοπικὴ λαϊκὴ τέχνη; Ποῖα τὰ χαρακτηριστικὰ τοπικὰ προϊόντα τῆς περιοχῆς; Ὑπάρχουν καταστήματα, πρατήρια κλπ. ἔνθα εἶναι δυνατὸν νὰ προμηθευθῇ τις ταῦτα; Διοργανοῦνται ἐκθέσεις, ἐμποροπανηγύρεις (ἡμερομηνίαι αὐτῶν, τακτικαί, ἔκτακτοι), ἀντικείμενον αὐτῶν; Ἡ κατασκευὴ τῶν προϊόντων ἀποτελεῖ βιομηχανίαν, βιοτεχνίαν ἢ οἰκοτεχνίαν;

γ) Ὑπάρχουν τοπικὰ ἐδέσματα (specialités) (εἰ δυνατὸν περιγραφὴ περιεχομένου καὶ τρόπου παρασκευῆς των ἢ καὶ συσκευασίας ἂν δύνανται νὰ μεταφερθῶσι) τουτ' αὐτὸ καὶ διὰ τοπικὰ γλυκίσματα, οἴνους, πόσιμα μεταλλικὰ ἢ ἰαματικὰ ὕδατα (σχετικαὶ ἐγκαταστάσεις).

δ) Ὑπάρχουν τοπικαὶ ἐνδυμασίαι, περιστάσεις καθ' ἃς φοροῦνται αὗται. Ἐργαστήρια ὅπου κατασκευάζονται καὶ καταστήματα ὅπου αὗται πωλοῦνται.

VII

Οἱ ἄνθρωποι :

Ὑφίστανται ἀκόμη τοπικὰ ἔθιμα; Ποῖα; Τελοῦνται τοπικαὶ ἑορταί, πανηγύρεις. Ποῖαι; Πότε; Ποῦ τελοῦνται αὗται;

Εἶναι ἀνεπτυγμένον τὸ αἴσθημα τῆς φιλοξενίας; Ὑπάρχουν ξενόγλωσσα ἄτομα; Ποῖος ὁ βαθμὸς τῆς ἀναπτύξεως τῆς τουριστικῆς συνειδήσεως (δηλ. τῆς ἀντιλήψεως ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τοῦ τουρισμοῦ ἐπιφέρει ἀγαθὰ οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα;)

Λειτουργοῦν τοπικαὶ τουριστικαὶ ὀργανώσεις; Καὶ ποῖον τὸ ἔργον αὐτῶν; Ὑπάρχει τοπικὴ τουριστικὴ ἀστυνομία; Ὑπάρχουν ὀργανώσεις ἐκδρομικαὶ ἐξωραϊστικαί; Τουριστικὰ Γραφεῖα; Πνευματικαὶ ὀργανώσεις (φιλολογικοί, καλλιτεχνικοὶ σύλλογοι, φιλαρμονική;) Ὑπάρχουν ξεναγοί; Ποίας γλώσσας γνωρίζουν;

Ὑπάρχει ἰατρός, ὀδοντοιατρὸς καὶ ποῖα ἄλλα μέσα πρώτων βοηθειῶν.

Ποία ἡ κατάστασις ἀπὸ πλευρᾶς τουριστικῆς διευθετήσεως τοῦ τόπου; (καθαριότης, κῆποι, ἀλσύλια κλπ.), καταβάλλονται σχετικαὶ προσπάθειαι καὶ ὑπὸ ποίων;

VIII

Διαφήμισις καὶ γνωστοποίησις τῶν ὡς ἄνω τουριστικῶν δεδομένων :

Ἐνεργεῖται: α) διαφήμισις διὰ φυλλαδίων πρὸς χρῆσιν ταξειδιωτικῶν γραφείων, ξενοδοχείων καὶ συγκοινωνιακῶν μέσων;

β) διαφήμισις διὰ λιθογραφημένων πινάκων πρὸς ἀνάρτησιν εἰς αἰθούσας ἀναμονῆς σιδηροδρομικῶν σταθμῶν, ὀχήματα, λεωφορεῖα καὶ ἄλλους πολυσυχνάστους χώρους;

γ) γνωστοποίησις τοῦ τόπου, τοῦ ξενοδοχείου, τοῦ ἑστιατορίου, διὰ σχετικῆς πινακίδος (εὐπροσώπου καὶ συμφώνου πρὸς τοὺς κανονισμοὺς) εἰς τὰς ὁδοὺς προσπελάσεως;

δ) διαφήμισις διὰ δελταρίων (ὁδηγῶν διαφημιστικῶν, ἐντύπων, ραδιοφωνικῶν ἐκπομπῶν κλπ.);

ε) διατίθενται φωτογραφίαι, κὰρτ ποστάλ, ὁδηγοὶ (εἰς ποίαν γλῶσσαν), λευκώματα;

Συλλέξατε φωτογραφίας καὶ κὰρτ ποστάλ.

IX

Ὑποδείξατε :

α) Τί φρονεῖτε ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ πρὸς ἐπίτευξιν βελτιώσεως, συμπληρώσεως, παύσεως ἀτόπων καὶ ἐν γένει διὰ τὴν μᾶλλον ἐπιτυχῆ ἐκμετάλλευσιν τοῦ τόπου.

β) Μετὰ ἀπὸ τὴν ἐξέτασιν τῶν διαφόρων ὑφισταμένων δεδομένων τοῦ τόπου, τί θὰ μποροῦσε νὰ κάνῃ ἕνας ἔξυπνος τουριστικὸς ἐπιχειρηματίας.

ΣΤΡ. Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
Διευθυντοῦ τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν

ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ

Ὁμιλία: Ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν Σκοποὶ καὶ Κατευθύνσεις της, Μέθοδοι, Ἰδανικά της

[Οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὴν Σχολὴν πιστεύουν ὅτι δὲν ἀσκοῦν ἁπλῶς ἓν ἐπάγγελμα, ἀλλ' ὅτι ὑπηρετοῦν ἓν ἀνθρωπιστικὸν καὶ ἐθνικὸν ἰδεῶδες. Φιλοδοξοῦν νὰ ὑψώσουν τὸ ψυχικὸν καὶ τὸ πνευματικὸν ἐπίπεδον τῶν νέων χάριν τοῦ Λαοῦ μας διὰ νὰ ἔχουν οἱ πτυχιοῦχοι τῆς Σχολῆς τὴν τιμήν, τὴν χαρὰν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν νὰ γίνουν αὔριον ὁδηγοὶ καὶ ὑπηρέται τοῦ Λαοῦ, παράγοντες τῆς εὐημερίας του].

Ἀνάτυπον ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «ΣΠΟΥΔΑΙ»
Ἀθῆναι 1955

ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ

[Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὴν μαγνητοφωνηθεῖσαν ὁμιλίαν τοῦ κ. Διευθυντοῦ τῆς Α.ΣΒ.Σ., χωρὶς καμμίαν φραστικὴν μεταβολὴν διὰ νὰ δοθῇ, εἰ δυνατόν, ἡ θέρμη καὶ ὁ ἐνθουσιασμός της. Καὶ αἱ ρητορικαὶ ἐπαναλήψεις ἀκόμη δὲν ἀπηλείφθησαν, ὥστε νὰ διατηρηθῇ τὸ ἀρχικόν της κείμενον. Ἡ ὁμιλία αὐτὴ ἐγένετο ἐνώπιον ἑκατὸν εἴκοσι μετεκπαιδευομένων εἰς τὸ Πανεπιστήμιον δημοδιδασκάλων κατόπιν ἐπισκέψεώς των εἰς τὴν Ἀνωτέραν Σχολὴν Βιομηχανικῶν Σπουδῶν. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου των μὲ ἐμπνευσμένα λόγια ηὐχαρίστησε τὴν Σχολὴν διὰ τὴν συναδελφικὴν δεξίωσιν καὶ ἐξέφρασε τὴν βαθυτάτην συγκίνησιν ὅλων διὰ τὴν τόσον διαφωτιστικὴν καὶ ζωηρότατα χειροκροτηθεῖσαν ὁμιλίαν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Α. Σ. Β. Σ.].

Τὸ κοινὸν ποὺ συχνάζει στὴν αἴθουσα αὐτὴ κάθε «Τετάρτη», γιὰ ν' ἀκούσει τὶς διαλέξεις τῆς Σχολῆς, εἶναι κάπως διαφορετικὸ ἀπὸ τὸ σημερινό. Ἐκεῖνο εἶναι κοινὸ εἰδικῶν ἐπιστημόνων καὶ ἀνθρώπων τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται ἀμέσως γιὰ τὰ ζέοντα οἰκονομικὰ προβλήματα τοῦ τόπου, ὅπως τὰ ἀναπτύσσουν καὶ τὰ ἐξετάζουν διακεκριμένοι, ἀλήθεια, ὁμιλητές. Στὸ κοινὸ αὐτὸ ἀπευθυνόμαστε ἀναντίρρητα μὲ εὐχαρίστηση, γιατὶ πρόκειται γιὰ ἀνθρώπους ποὺ παραστέκονται στὴ προσπάθεια μας καὶ ἀσχολοῦνται μὲ τὰ ἴδια προβλήματα τὰ ὁποῖα μᾶς ἀπασχολοῦν καὶ μᾶς ὡς ἐπιστήμονες.

Ἀλλά, ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι, τὸ σημερινὸ κοινὸ εἶναι πραγματικὰ διαφορετικό. Καὶ ἐνῶ στοὺς ἄλλους εἶναι φυσικὸ νὰ μιλεῖ κανεὶς σὰν ψυχρὸς ἐξεταστὴς ἑνὸς θέματος, πρὸς τὸ σημερινὸ κοινὸ εἶναι αὐθόρμητο τὸ ὅτι ὁμιλῶ μὲ κάποια ἰδιαίτερη ἀγάπη καὶ μὲ κάποια ἰδιαίτερη συγκίνηση, γιατὶ σεῖς καὶ ἐμεῖς εἴμαστε ἕνα καὶ τὸ αὐτὸ σῶμα, εἴμαστε οἱ ἄνθρωποι οἱ ὡρισμένοι ἀπὸ τὴν Πολιτεία, εἴμαστε οἱ ἄνθρωποι οἱ ταγμένοι ἀπὸ τὸν ἑαυτό μας, ἀπὸ τὴν συνείδησή μας, ἀπὸ τὴν πίστη μας, ἀπὸ τὴν ἰδεολογία μας, νὰ ἐξυπηρετήσουμε τοὺς νέους, ἀπὸ τὴν ἡλικία τῶν ἑπτὰ χρονῶν, τοὺς νέους οἱ ὁποῖοι εἶναι παιδιά σας καὶ εἶναι παιδιά μας, τοὺς νέους ποὺ περιμένουμε νὰ εἶναι ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἐλπίδα τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ τοῦ τόπου.

Ἑπομένως, οἱ δεσμοὶ ποὺ μᾶς ἑνώνουν αὐτὴ τὴ στιγμὴ εἶναι δεσμοὶ παραπολὺ διαφορετικοὶ ἀπὸ τοὺς ψυχροὺς δεσμοὺς ποὺ κατ' ἀνάγκην ἔχουμε μὲ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ σκέπτονται οἰκονομικὰ ἢ μὲ τοὺς ἀνθρώπους τῆς οἰκονομικῆς πράξεως, ποὺ μᾶς παρακολουθοῦν καὶ παραστέκονται σὰν φίλοι στὴν ἐπίπονη ἐκπαιδευτική μας πορεία.

Γι' αὐτὸ θὰ μοῦ συγχωρήσετε αὐτὴν τὴ συγκίνηση, ποὺ ἔχει σήμερα ἕνας παλιότερος ἀπὸ σᾶς Δάσκαλος. Ἕνας ἄνθρωπος, ποὺ ξεπέρασε τὰ τριάντα χρόνια τῆς διδακτικῆς δράσεως καὶ ἑπομένως καταλαβαίνει πολὺ περισσότερο, ἴσως, ἀπὸ σᾶς τὸ πόσο πρέπει νὰ εἶναι κανεὶς δοσμένος σ' αὐτὸ τὸ ἐπάγγελμα, ποὺ πραγματικὰ μὲ ὑπερηφάνεια τὸ

άσκοῦμε καὶ γιὰ τὸ ὁποῖο πραγματικά, ὅταν μᾶς ρωτοῦν, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὶς ἄλλες ἀπασχολήσεις ποὺ ἔχουμε, μποροῦμε ν' ἀπαντοῦμε, μὲ πολλὴ περηφάνεια καὶ μὲ πολλὴ συγκίνηση καὶ μὲ πολλὴ χαρά, μὲ πλήρη κατανόηση τοῦ ἔργου μας καὶ μὲ πλήρη συναίσθηση τῆς ἀποστολῆς μας, ὅτι ***εἴμαστε Δάσκαλοι.***

Γιατὶ αὐτὸ εἴμαστε. Ὅταν μᾶς λένε ὅτι εἴσαστε νομικοὶ ἢ οἰκονομολόγοι ἢ τεχνικοί, σκέπτομαι ὅτι πάρα πάνω ἀπὸ ὅλα αὐτά, ἀπὸ τὴν Ἐπιστήμη ἢ ἀκόμη ἀπὸ τὴν ἄσκηση τῆς Δικαιοσύνης, στέκεται αὐτὴ ἡ χαρὰ καὶ ἡ περηφάνεια τοῦ νὰ μπορεῖς νὰ μεταδίδεις τὶς γνώσεις σου στοὺς ἄλλους. Καὶ ὄχι τὶς γνώσεις σου. Αὐτὸ εἶναι τὸ λιγότερο ποὺ μπορεῖ νὰ μεταδώσουμε. Αὐτὸ τὸ ὅλον, τὸ Εἶναι μας, τὴν ψυχή μας, ποὺ προσπαθοῦμε νὰ προσφέρουμε στοὺς νέους γιὰ νὰ τοὺς δημιουργήσωμε ἦθος, νὰ τοὺς δώσουμε ψυχικὴ ἀνάταση καὶ νὰ τοὺς καλλιεργήσουμε πνευματικά, μὲ μιὰ φράση νὰ τοὺς κάνουμε πλήρεις ἀνθρώπους. Σκέπτομαι τί χαρὰ εἶναι νὰ δημιουργεῖ κανεὶς ἕνα δεντράκι, ποὺ ξεπετιέται μὲ τὸν καιρὸ καὶ δίνει δροσιὰ καὶ χαρά. Ἀλλὰ τί εἶναι αὐτὸ τὸ ἀσήμαντο ἔργο μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴ χαρὰ καὶ περηφάνεια ποὺ ἔχουμε ἐμεῖς —σεῖς κυρίως, ὅταν παραλαμβάνετε τὸ μικρὸ παιδάκι γιὰ νὰ τὸ δημιουργήσετε πραγματικὰ ἕνα δενδρύλλιο, ποὺ θὰ τὸ παραλάβουμε ἐμεῖς μιὰ μέρα, γιὰ νὰ συμπληρώσουμε τὸ δικό σας ἔργο.

Γιατὶ ὅπως ἔχω πεῖ χίλιες φορές, ὄχι μπροστὰ σὲ δημοδιδασκάλους, ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ νομισθεῖ ἁπλὸ φιλοφρόνημα, ἀλλὰ σὲ ἄλλους κύκλους : τὸ ἔργο τοῦ Δασκάλου τῆς πρώτης βαθμίδας, αὐτὸ πρέπει νὰ προσέξουμε, αὐτὸ πρέπει νὰ ἀγαπήσουμε. Τὸ Δάσκαλο πρέπει νὰ δοῦμε μὲ ἐνδιαφέρον καὶ αὐτὸν πρέπει νὰ ἀγκαλιάσουμε μὲ στοργή, γιατὶ αὐτὸς δὲν εἶναι μόνο ἐκεῖνος ποὺ ἀνοίγει γιὰ πρώτη φορὰ τὸ παραθυράκι στὰ μάτια τῆς ψυχῆς τοῦ μικροῦ παιδιοῦ, δὲν εἶναι μονάχα αὐτὸς ποὺ τὸ μαθαίνει νὰ διαβάζει τὴν ἐπιγραφὴ τοῦ καταστήματος ἢ τὴν ἐφημερίδα, δὲν εἶναι μόνο ὁ ἄνθρωπος ποὺ διδάσκει μόνο τὴν πρόσθεση καὶ τὸν πολλαπλασιασμό, ἀλλὰ εἶναι προπαντὸς ὁ ἄνθρωπος ποὺ προσπαθεῖ, γιὰ πρώτη φορά, νὰ καλλιεργήσει μέσα στὴν ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ ἰδέες, συναισθήματα, ἰδανικά.

Ποιές ἰδέες ; Θὰ σᾶς πῶ ἐγὼ ποιές εἶναι αἱ σύγχρονες ἰδέες. Ἰδέες πρῶτα τῆς ἁγίας Ἐργασίας, αὐτοῦ τοῦ δημιουργικοῦ μόχθου, πάνω στὸν ὁποῖο μπορεῖ νὰ δημιουργηθεῖ πραγματικὰ καὶ ὁ ἠθικὸς πολιτισμός. Καὶ εἶναι ἀνάγκη γιὰ τὴν Ἀνθρωπότητα ν' ἀποκτήσει τὸν ἠθικὸ πολιτισμὸ γιὰ νὰ καταστῆ ἡ εὐημερία κτῆμα ὄχι τῶν ὀλίγων, οὔτε ἁπλῶς τῶν πολλῶν, ἀλλὰ ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ἀκόμη νὰ ἀναπτύξει μέσα στὴν ψυχούλα αὐτοῦ τοῦ παιδιοῦ τὴν ἔννοια τῆς Ἀγάπης, ποὺ εἶναι πάρα πάνω ἀπ' ὅλα, τὴν ἔννοια τῆς Δικαιοσύνης, ποὺ ἔρχεται μετὰ τὴν ἀγάπη καὶ τοῦ Ὡραίου, νὰ μπορέσει τέλος νὰ τοῦ ἀναπτύξει αὐτὸ τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ ὅλα τὰ πράγματα, ὥστε μιὰ μέρα νὰ γίνει ἕνας πραγματικὰ χρήσιμος ἄνθρωπος.

Θὰ ἤθελα νὰ σᾶς πῶ ὅτι τὸ Ἰδανικὸ τῆς ζωῆς θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι

αὐτὸ ποὺ ἔχομε γραμμένο ἔξω, στὸ διάδρομο τοῦ Παρσρτήματος τῆς Α.Σ.Β.Σ., ἡ φράση δηλαδὴ τοῦ Ἴωνα Δραγούμη, «νὰ δημιουργήσουμε ὡραῖα δείγματα ἀνθρώπων καὶ Ἑλλήνων». Αὐτὸ εἶναι ὁ σκοπός σας, ἐπιτρέψτε μου νὰ σᾶς πῶ, ὅτι εἶναι περισσότερο ἢ τουλάχιστον ἐξ ἴσου καὶ ὁ δικός μας σκοπός.

Γιατὶ μέσα σ' αὐτὸ τὸν ἐπαγγελματία ποὺ προσπαθοῦμε νὰ δημιουργήσουμε, τὸν ἱκανό, τὸν ἄξιο, τὸν παραγωγικὸ ἐπαγγελματία, οὐσιαστικὰ δὲν ἔχομε κανέναν ἄλλο σκοπὸ παρὰ νὰ δημιουργήσουμε τὸν ἄνθρωπο, καὶ ἀκόμη πάρα πάνω ἀπὸ αὐτόν, τὸν ὡραῖο Ἕλληνα, γιατὶ πιστεύω ὅτι ὁ ὡραῖος Ἕλληνας εἶναι πραγματικὰ ὡραῖος ἄνθρωπος.

*
* *

Ἀκόμη μιὰ φορὰ σᾶς εὐχαριστῶ γιατὶ μοῦ δώσατε τὴν εὐκαιρία αὐτῆς τῆς χαρᾶς καὶ αὐτῆς τῆς συγκινήσεως. Ἀλλὰ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ εἰσέλθω στὸ θέμα μου καὶ ν' ἀπαντήσω στὰ ἐρωτήματά σας. Τί εἶναι αὐτὴ ἡ Βιομηχανικὴ Σχολή: Χρέος μου καὶ εὐχαρίστησή μου εἶναι νὰ σᾶς μιλήσω γι' αὐτήν, γιὰ νὰ ἔλθω στὸ τέλος ξανὰ νὰ σᾶς πῶ πάλι τοὺς δικούς σας πόθους, ποὺ εἶναι δικοί μας πόθοι, τοὺς δικούς σας μόχθους ποὺ εἶναι καὶ δικοί μας μόχθοι.

Κάθε θεσμὸς κοινωνικός, νομίζω, γιὰ νὰ μπορέσει νὰ ζήσει, γιὰ νὰ μπορέσει νὰ παραγάγει καρπούς, εἶναι ἀνάγκη νὰ στηρίζεται πάνω σὲ ἀνάγκες. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξυπηρετεῖ αὐτὲς τὶς ἀνάγκες, καὶ κάθε θεσμὸς πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογος μὲ τὶς συνθῆκες ποὺ ὑπάρχουν σ' ἕνα τόπο καὶ σ' ἕνα χρόνο, γιατὶ κάθε θεσμὸς ποὺ εἶναι ἔξω ἀπὸ τὸν τόπο ἢ ἔξω ἀπὸ τὸν χρόνο, ποὺ δὲν στηρίζεται πάνω σὲ σύγχρονες συνθῆκες καὶ δὲν ἐξυπηρετεῖ σύγχρονες ἀνάγκες, κατ' ἀνάγκη εἶναι θεσμὸς περιττὸς καὶ κατὰ τὴν ὡραία φράση τοῦ Εὐαγγελίου, ποὺ τόσο ἀγαπῶ πάντα νὰ τὴν ἀναφέρω, «πᾶν δένδρον σαπρὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται».

Ἐὰν ἡ Σχολή, ὅπως θὰ σᾶς δείξω, ἐξυπηρετεῖ ὡρισμένες ἀνάγκες εἶναι πολὺ χρήσιμη, ἐὰν δὲν ἐξυπηρετεῖ αὐτὲς τὶς ἀνάγκες αὐτοῦ τοῦ τόπου εἶναι ἕνα Ἵδρυμα περιττό, καὶ πρέπει νὰ καταργηθεῖ.

Ἡ ἐκπαίδευση, τὸ ξέρετε καλύτερα ἀπὸ μένα σεῖς ποὺ εἶσθε παιδαγωγοί —γιατὶ ἐγὼ ποὺ εἶμαι ἁπλῶς δάσκαλος καὶ ξέρω πόσο ψηλότερα στέκεται ὁ παιδαγωγὸς ἀπὸ τοὺς δασκάλους – ἡ ἐκπαίδευση εἶναι ἕνα φαινόμενο ποὺ κατ' ἀνάγκη καὶ αὐτὸ μεταβάλλεται καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ στηρίζεται πάνω σὲ σύγχρονες συνθῆκες καὶ σὲ πραγματικὲς ἀνάγκες ἑνὸς τόπου, ἑνὸς λαοῦ. Αὐτὸ τὸ ἐκπαιδευτήριο, ποὺ διαθέτει πάρα πολὺ πενιχρὰ μέσα γιὰ νὰ μορφώσει τοὺς νέους, λέμε ὅτι εἶναι ἕνα ἐκπαιδευτήριο ποὺ στηρίζεται σὲ πραγματικὲς ἀνάγκες τοῦ τόπου, μέσα ἀπὸ τὶς ὁποῖες ξεπήδησε ἀπὸ τὰ κάτω. Δὲν εἶναι αὐθαίρετο δημιούργημα ἀπὸ τὰ πάνω.

Ξέρετε, ὅλοι σας, πάρα πολὺ καλά, ὅτι ὡς τὰ μέσα ἴσως τοῦ 19ου αἰώνα ἡ ἐκπαίδευση, ἡ ἀνώτερη, ἦταν ἔργο μόνο τοῦ Πανεπιστημίου. Ἔξω ἀπὸ τὶς πέντε βασικὲς Σχολὲς τοῦ Πανεπιστημίου δὲν ἦταν δυνατὸ

νὰ νοηθεῖ ἀνώτερη ἐκπαίδευση. Ὅλη ἡ ἐπιστήμη ἔπρεπε νὰ συγκεντρωθεῖ μέσα σ' αὐτὴ τὴν «Universitas», γιὰ νὰ θεωρηθεῖ ὅτι ἀληθινὰ καλλιεργεῖ τὸ πνεῦμα τῆς ἔρευνας, τὸ πνεῦμα τῆς ἀλήθειας, τὸ ὁποῖο, πρέπει νὰ τονίσουμε, εἶναι ἔργο καὶ καρπὸς κυρίως τοῦ ἀστικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἀλλὰ αὐτὸς ὁ ἀστικὸς πολιτισμὸς—ποὺ μετὰ τὴ μεγάλη Γαλλικὴ Ἐπανάσταση ἄνοιξε διάπλατα τὶς πόρτες σὲ ὅλους γιὰ νὰ σπουδάσουν—αὐτὸς ὁ ἀστικὸς πολιτισμὸς δημιούργησε δύο φαινόμενα, ποὺ πρέπει νὰ τὰ προσέξουμε καὶ ἀπὸ ἐκπαιδευτικὴ ἄποψη.

Τὸ ἕνα φαινόμενο εἶναι ἡ ἀνάπτυξη τῆς Τεχνικῆς, καὶ ἡ Τεχνικὴ γίνεται στὸ 19ον αἰώνα—καὶ ἴσως ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ 18ου αἰώνα—ἕνας βασικός, ἕνας θεμελιώδης παράγων—ὄχι βέβαια ὁ μοναδικός—τῆς ὅλης οἰκονομικῆς, κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς, καὶ ἐπομένως καὶ τῆς πνευματικῆς ζωῆς.

Ἔτσι, παράπλευρα πρὸς τὸ Πανεπιστήμιο, δημιουργοῦνται Ἀνώτερες Τεχνικὲς Σχολὲς καὶ παράπλευρα στὸ Γυμνάσιο μέσες Τεχνικὲς Σχολές, προορισμένες νὰ καταρτίσουν στενὰ τεχνικοὺς ἀνθρώπους : μηχανικούς, μηχανολόγους, χημικοὺς κ.ἄ. γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν τὰ παραγωγικὰ ἔργα, γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν τὰ ἐργοστάσια, ποὺ κάθε μέρα ξεπροβάλλουν καὶ συντελοῦν νὰ ἀλλάξει ἡ κοινωνική, οἰκονομικὴ καὶ πολιτικὴ ζωή.

Μαζὶ παρατηρεῖται καὶ ἕνα ἄλλο φαινόμενο πάρα πολὺ σημαντικὸ καὶ παραπολὺ σπουδαῖο. Ὅτι αὐτὴ ἡ στενὴ ἀγορά, μὲς στὴν ὁποία ἐκινεῖτο ὁλόκληρη ἡ οἰκονομία, ἡ μικρὴ πόλη μὲς στὴν ὁποίαν γινόταν τὸ ἐμπόριο, ξαφνικὰ ξανανοίγει, καὶ ὅλος ὁ κόσμος, ὅλη ἡ ἀνθρωπότητα γίνεται μία τεράστια ἀγορά, μέσα στὴν ὁποία γίνονται πλέον κάθε εἴδους τεράστιες συναλλαγές.

Νά, λοιπόν, δύο φαινόμενα ποὺ πρέπει νὰ τὰ ἔχετε προσέξει ἀπὸ τὴν Ἱστορία : ἡ ἀνάπτυξη τῆς Τεχνικῆς καὶ ἡ δημιουργία τῆς Διεθνοῦς Ἀγορᾶς. Ἡ διεθνὴς ἀγορὰ ἀνατρέπει τοὺς ὅρους τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, ἀνατρέπει τοὺς ὅρους αὐτοὺς ποὺ συνήθως καλοῦμε ἐμπόριο. Ἔτσι, παράπλευρα στὸ Πανεπιστήμιο καὶ τὶς Τεχνικὲς Σχολές, κατ' ἀνάγκη δημιουργοῦνται Σχολὲς οἱ ὁποῖες πρέπει νὰ μορφώσουν, ἐπαγγελματικὰ πλέον, τὸν ἄνθρωπο τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, γιατὶ ἡ μαθητεία στὸ κατάστημα καὶ στὸ ἐμπορικὸ γραφεῖο δὲν ἐπαρκεῖ πιὰ ἢ ἀπαιτεῖ παραπολὺ χρόνο, ὅπως ἀκριβῶς καὶ ἡ μαθητεία στὸ ἐργοστάσιο δὲν ἱκανοποιεῖ τὶς σύγχρονες τεχνικὲς ἀνάγκες.

Ἔτσι, ἀπὸ τὸ 1850, μποροῦμε νὰ παρατηρήσουμε μιὰ προϊοῦσα ἐξέλιξη, ποὺ τὰ χαρακτηριστικά της εἶναι βέβαια πάντα ὁ σεβασμός, πάντα ἡ πρωτοπορία τῆς κλασικῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἀλλὰ παράλληλα πάει ἡ ἀνάπτυξη μιᾶς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως, ποὺ ἔχει σκοπὸ νὰ δημιουργήσει τὸν ἱκανὸ καὶ μορφωμένο πλέον ἐπιχειρηματία. Τὰ οἰκονομικὰ —καὶ κατ' ἀνάγκη καὶ τὰ νομικὰ— προβλήματα παύουν νὰ εἶναι ἁπλά, γίνονται σύνθετα, δύσκολα.

Ἀντιλαμβάνεσθε πάρα πολὺ καλὰ ὅτι ὁ 19ος καὶ ὁ 20ος αἰώνας ἔζησαν σὲ μιὰ διαμάχη ἀνάμεσα στὴν ἀνθρωπιστική, κλασικὴ ἂς ποῦμε,

μόρφωση καὶ στὴν ἐπαγγελματικὴ κατάρτιση.

Στάθηκε ὀξὺς ὁ ἀνταγωνισμὸς μεταξὺ αὐτῶν τῶν δύο κλάδων τῆς ἐκπαιδεύσεως ὅσπου ἦρθε ὁ πρῶτος παγκόσμιος πόλεμος. Ἐκεῖ ἡ ἀνθρωπότητα, ματώθηκε, πόνεσε, μόχθησε, καταστράφηκε, ἀλλὰ —πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσουμε— ὁ πόλεμος ταυτόχρονα στάθηκε καὶ δημιουργὸς νέων ἠθικῶν ἀξιῶν.

Δὲ θὰ μιλήσω γιὰ τὶς ἄλλες ἠθικὲς ἀξίες, ἀλλὰ θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ προσέξουμε ἕνα φαινόμενο, τὸ ὁποῖον νομίζω ὅτι συνέλαβε αὐτὴ ἡ Σχολή. Τὸ φαινόμενο ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρχει ἀνταγωνισμός, ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρχει διάκριση μεταξὺ ἀνθρωπιστικῆς μορφώσεως καὶ ἐπαγγελματικῆς καταρτίσεως.

Γιατὶ εἶναι πλέον κενὸ πράγμα ἡ μόρφωση τοῦ ἀνθρώπου ἔξω ἀπὸ τὴν παραγωγή, ὅπως εἶναι στεγνὸ πράγμα καὶ ἀκατανόητο καὶ ἀσύλληπτο, ἴσως τιποτένιο, ἡ ἔννοια τοῦ ἁπλοῦ ἐπαγγελματία. Εἶναι ἀνάγκη πλέον νὰ διαμορφώσουμε ἕνα νέο Ἰδανικό.

Τὸ Ἰδανικὸ αὐτὸ μᾶς τὸ ἔδωκε ὁ πόλεμος. Ὕστερα ἀπὸ μιὰ τέτοια γέννα, ἦταν φυσικὸ νὰ δημιουργηθοῦν νέα προβλήματα καὶ νέα Ἰδανικά· καὶ ἕνα ἀπ' αὐτὰ ποὺ κυρίως μᾶς ἐνδιαφέρει εἶναι τὸ νέο Ἰδανικὸ τῆς Ἐκπαιδεύσεως : ὁ παραγωγικὸς ἄνθρωπος. Ὄχι πιὰ ὁ στεγνὸς ἐπαγγελματίας, ὄχι πιὰ ὁ κενὸς ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖο εἶδαν οἱ ἄνθρωποι ποὺ ζῆσαν τὴν παλιὰ ἐποχή. Σήμερα ὁ ἄνθρωπος ἔχει σκοπὸ νὰ παραγάγει γιὰ νὰ γίνει συντελεστὴς τῆς κοινωνικῆς εὐημερίας, γιὰ νὰ μπορέσει νὰ φανεῖ χρήσιμος καὶ ὠφέλιμος καὶ στοὺς ἄλλους, γιατὶ δὲν εἶναι ὁ ἑαυτός μας τὸν ὁποῖο ζητοῦμε νὰ καλλιεργήσουμε πνευματικά, ἀλλὰ εἶναι ὁ ἑαυτός μας γιὰ νὰ τὸν διαθέσουμε στὴν ὑπηρεσία τῶν ἄλλων.

Αὐτὸ εἶναι τὸ νέο ἐκπαιδευτικὸ ἰδνικό, καὶ αὐτὸ τὸ ἐκπαιδευτικὸ ἰδανικὸ προβάλλει ἡ Βιομηχανικὴ Σχολή. Ὄχι πιὰ σὰν τεχνικὴ σχολή, ὄχι σὰν ἐπαγγελματικὴ σχολή, ἀλλὰ σὰ Σχολὴ ποὺ συνδυάζει καὶ συνθέτει μέσα σ' ἕνα ἁρμονικό, ἐλπίζουμε, σύνολο, ποὺ εὐχόμεθα νὰ τὸ ὁλοκληρώσουμε, σύνολο ποὺ ἐκφράζεται σὲ αὐτὲς τὶς δυὸ καὶ μόνον λέξεις : «Παραγωγικὸς ἄνθρωπος»! Ἄνθρωπος ὑπὸ τὸν ὅρο νὰ εἶναι παραγωγός. Παραγωγός, ἀλλὰ ὑπὸ τὸν ὅρο νὰ εἶναι ἄνθρωπος. Νὰ μιὰ ἰδιορρυθμία, τὴν ὁποία δὲ θὰ συναντήσετε γιὰ Ἰδανικὸ πουθενὰ ἀλλοῦ. Ὑπερηφανευόμαστε ὅλοι οἱ Καθηγητὲς γι' αὐτό.

Δεύτερο, σᾶς εἶπα, ὅτι ἡ ἐκπαίδευση πρέπει νὰ ἐξυπηρεῖ ὁρισμένες ἀνάγκες καὶ οἱ οἰκονομικὲς ἀνάγκες εἶναι σὲ κάθε ἐποχὴ καὶ σὲ κάθε τόπο καθορισμένες. Ὑπάρχει τὸ βασικὸ πρόβλημα τῆς παραγωγῆς καὶ ἡ παραγωγὴ ἔχει διάφορους κλάδους : τὴ Γεωργία, τὴ Μεταλλεία, τὴ Βιομηχανία, τὴ Συγκοινωνία, τὶς Ἀσφάλειες, τὶς Τράπεζες.

Πολλαπλοὶ εἶναι σήμερα οἱ κλάδοι μέσα στοὺς ὁποίους ὁ ἄνθρωπος προσπαθεῖ νὰ ἀποδώσει τὸ μέγιστο τῶν ἀγαθῶν ὑπὲρ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Κανένας σήμερα δὲν μπορεῖ ν' ἀμφισβητήσει ὅτι καὶ στὴν Χώρα αὐτή, ποὺ εἶναι κατ' ἐξοχὴν γεωργικὴ ἐπὶ τοῦ παρόντος—ἂς ἐλπί-

σουμε ὅτι στὸ μέλλον δὲ θὰ εἶναι μόνο γεωργικὴ—χρειάζεται, ἀλήθεια, μιὰ πληθώρα γεωργικῶν σχολῶν, ποὺ θ' ἀρχίζουν ἀπὸ τότε ποὺ ἀφήνετε σεῖς τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὸ σχολειὸ μέχρις τὴ στιγμὴ ποὺ μερικὰ ἀπ' αὐτὰ θὰ γίνουν ἐπιστήμονες στὴν Ἀνωτάτη Γεωπονικὴ Σχολή, ὅπως κανένας δὲ μπορεῖ ν' ἀμφισβητήσει ὅτι ἡ χώρα ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τεχνικούς: μηχανικούς, μηχανολόγους, ἀρχιτέκτονες, ἠλεκτρολόγους, ποὺ πρέπει νὰ σπουδάσουν ἀπὸ τὰ κατώτερα σχολεῖα ὡς τὸ Πολυτεχνεῖο, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν κορυφὴ τῆς τεχνικῆς καταρτίσεως.

Ὅπως κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἀμφισβητήσει ὅτι τὸ ἐμπόριο εἶναι ἕνας κλάδος τῆς παραγωγῆς, ὅτι οἱ Τράπεζες εἶναι χρήσιμα ἱδρύματα στὸν τόπο αὐτό, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν πρέπουσα ὀργάνωσή τους, καὶ ἑπομένως ὀρθῶς καὶ ἡ Πολιτεία πρέπει νὰ ἔχει μία Ἀνωτάτη Ἐμπορικὴ Σχολή, ὅπως καὶ μέσες καὶ κατώτερες πρακτικὲς ἐμπορικὲς Σχολές, ποὺ νὰ ἐξυπηρετοῦν αὐτὲς τὶς παντοειδεῖς ἀνάγκες, τὶς ὁποῖες ἔχει δημιουργήσει τὸ ἐμπόριο.

Ἀλλὰ ἡ χώρα μας εὐτυχῶς δὲ ζεῖ μόνο ἀπὸ τὴ γεωργία καὶ δὲ ζεῖ μόνον ἀπὸ τὸ ἐμπόριο. Ἀλλοίμονο ἂν εἴμαστε μιὰ τόσο λίγο ἀναπτυγμένη Χώρα στὸν κόσμο. Γιατί, ὅπως ξέρετε, μετὰ τὶς τεχνικὲς ἐπινοήσεις τοῦ 18ου αἰώνα, ἡ κυριαρχία, τὸ κύρος, ἡ δύναμη, ὁ πλοῦτος—θὰ σᾶς πῶ κάτι τὸ ὁποῖον θὰ τονίσω καὶ στὸ τέλος τῆς ὁμιλίας μου— ἡ ἐθνικὴ ὑπεροχὴ καὶ ἡ ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία—περιέρχονται στὶς χῶρες ἐκεῖνες ποὺ κατορθώνουν νὰ ἀναπτύξουν τὴ βιομηχανία τους.

Καὶ εὐτυχῶς ἀπὸ τὸ 1923, στὸν τόπο μας ἀναπτύσσεται αὐτὸς ὁ πλουτοπαραγωγὸς κλάδος ποὺ λέγεται βιομηχανία, καὶ τὴ βιομηχανία αὐτὴ πρωτίστως, ὅπως ἐπίσης τοὺς ἄλλους κλάδους τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητας. ζητάει νὰ ἐξυπηρετήσει αὐτὴ ἡ Σχολή, στὴν ὁποία μᾶς κάματε τὴν τιμὴ νὰ προσέλθετε σήμερα γιὰ νὰ μᾶς ἀκούσετε.

Ἡ Βιομηχανία εἶναι ἡ ἐπεξεργασία τῆς πρώτης ὕλης μὲ τὴ βοήθεια μηχανῶν, μὲ τὴ βοήθεια ἐργατῶν, τεχνιτῶν, καὶ ὑπαλλήλων γιὰ νὰ παραχθεῖ ἕνα νέο ἀγαθό, ποὺ εἶναι χρησιμότερο καὶ καταλληλότερο γιὰ τὶς ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων. Ἔδωσα τὸν ὁρισμὸ τῆς Βιομηχανίας ἀκριβῶς γιὰ νὰ σᾶς δώσω τὴν ἔννοια τὴν ἐκπαιδευτικὴ αὐτῆς τῆς Σχολῆς. Ἀναντίρρητα, τὸ ἀντιλαμβάνεσθε μόνοι σας, ἡ Βιομηχανία, ὅπως καὶ ἡ Γεωργία εἶναι σύνθετα φαινόμενα τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, τῆς παραγωγικῆς μηχανῆς τοῦ τόπου αὐτοῦ. Εἶναι ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ ἕνα φαινόμενο τεχνικὸ καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ἕνα φαινόμενο οἰκονομικό, καὶ κατ' ἀνάγκη αὐτὰ τὰ δύο φαινόμενα παρουσιάζουν μιὰν ἀνάγκη διοικητική, ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως, πάνω στὴν ὁποία καὶ θὰ ἐπιμείνουμε.

Ἀναντίρρητα, γιὰ νὰ γίνει ἡ ἐπεξεργασία τοῦ βαμβακιοῦ σὲ ὕφασμα χρειάζεται ὁ μηχανικός, ὁ μηχανολόγος, ὁ ἠλεκτρολόγος, ἀπαραίτητοι παράγοντες στὴ ζωὴ καὶ τὴ λειτουργία τοῦ ἐργοστασίου. Ἀλλά, παράλληλα πρὸς τὸ μηχανολόγο καὶ τὸν ἠλεκτρολόγο, ὑπάρχουν κύρια προβλήματα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἀντιμετωπίσει ὁ ἄνθρωπος ποὺ ξέρει τὴν οἰκονομικὴ πιὰ λειτουργία αὐτῆς τῆς βιομηχανικῆς μονάδας.

Καὶ αὐτὰ τὰ προβλήματα ποὺ θ' ἀντιμετωπίσει ὁ διοικῶν πλέον, ὁ διευθύνων αὐτὴ τὴ βιομηχανικὴ μονάδα, αὐτὰ τὰ προβλήματα ἔρχεται νὰ ἀντιμετωπίσει στὸ σύνολό τους τὸ ἐκπαιδευτικὸ αὐτὸ Ἵδρυμα, ποὺ ἔχω τὴν τιμὴ νὰ διευθύνω.

***

Τί προβλήματα εἶναι αὐτά : Γι' αὐτὰ τὰ προβλήματα θὰ σᾶς τὰ μιλήσω, μιὰ καὶ αὐτὰ ἀποτελοῦν τὴ βάση τοῦ προγράμματος μας.

Ἡ Σχολὴ αὐτὴ ἔχει μιὰ νομικὴ ἰδιορρυθμία, ὅτι ἔχει τὴν ἐλευθερία νὰ ἐλίσσεται στὸν καταρτισμὸ τοῦ προγράμματός της, κατὰ τρόπο ὥστε νὰ ἐξυπηρετεῖ πραγματικὲς ἀνάγκες. Ὅ,τι μᾶς χρησιμεύει ἀναγράφεται στὸ πρόγραμμα, ὅ,τι δὲ χρησιμεύει στὴ ζωὴ ἀπορρίπτεται ἀπὸ τὸ πρόγραμμα.

Ἐὰν αὔριο νέες συνθῆκες διαμορφωθοῦν καὶ ἑπομένως νέες ἀνάγκες προκύψουν, θὰ συμπεριλάβουμε στὸ πρόγραμμα ὅ,τι εἶναι ἀπαραίτητο καὶ θὰ ἀπορρίψουμε ὅ,τι εἶναι περιττὸ καὶ ὄχι μόνο σὰν διδακτέα ὕλη, ἀλλὰ θὰ τὸ προσθέσωμε καὶ σὰ μάθημα ἢ θὰ τὸ ἀπορρίψουμε σὰ μάθημα. Θὰ προσθέσωμε Καθηγητή, ὅταν εἶναι ἀπαραίτητος, καὶ θὰ παραιτηθοῦμε ἀπὸ τὶς ὑπηρεσίες τοῦ περισσοῦ Καθηγητῆ.

Αὐτὸ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτῆς τῆς Σχολῆς. Συνεπῶς στὴ Σχολὴ σήμερα—καὶ ὅταν λέμε σήμερα αὐτὸ δὲν διαρκεῖ ἕνα χρόνο βέβαια—ἀντιμετωπίζουμε ὁρισμένα προβλήματα· καὶ μὲ βάση αὐτὰ τὰ προβλήματα καταρτίζουμε τὸ πρόγραμμά μας.

Ποιὰ εἶναι τὰ προβλήματα αὐτά ; Πρῶτα σᾶς εἶπα ὅτι κατ' ἀνάγκη μία βιομηχανικὴ μονάδα ἔχει οἰκονομικὰ προβλήματα. Συνεπῶς, τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει ὅλα τὰ μαθήματα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα θὰ καταρτίσουν τὸν ἀπόφοιτό της ἱκανὸ πρῶτα νὰ σκεφθεῖ οἰκονομικά, δεύτερο νὰ εἶναι ἐνήμερος τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων καὶ τρίτο, νὰ εἶναι σὲ θέση νὰ ἀντιμετωπίσει τὰ προβλήματα ποὺ θὰ τοῦ παρουσιασθοῦν μὲ βάση τὶς θεωρητικὲς σκέψεις ποὺ τοῦ 'δωκε ἡ οἰκονομική του μόρφωση ἐδῶ.

Ἀλλὰ ἡ οἰκονομικὴ μόρφωση εἶναι ἀτελής, καὶ αὐτὸ νομίζω ὅτι σήμερα ἀποτελεῖ τὸ μειονέκτημα ἄλλων Σχολῶν, ἐὰν παράπλευρά της δὲν στέκεται ἡ ἐξέταση τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων, ὅπως γίνονται στὴν πράξη. Δὲν ἀρκεῖ ἁπλῶς ἡ θεωρία, ἂν καὶ ὅλοι ἀντιλαμβανόμαστε τὴν ἀξία τῆς θεωρίας. Δὲν μπορεῖ ὁ πρακτικὸς νὰ ὑψωθεῖ στὴ σφαῖρα στὴν ὁποία ἀνήκει ὁ θεωρητικός. Ἀλλὰ ὁ θεωρητικὸς καθίσταται πλέον κενός ἂν δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ ἀντιμετωπίσει καὶ νὰ ἴδει αὐτὰ τὰ προβλήματα τῆς θεωρίας μέσα στὴν οἰκονομικὴ ζωὴ μὲ τὶς ποικίλες μορφὲς καὶ τὶς περίεργες, ἐνίοτε, ἐκδηλώσεις μὲ τὶς ὁποῖες αὐτὰ παρουσιάζονται.

Νά γιατί, παράπλευρα πρὸς τὴ θεωρία, ἡ Σχολὴ δὲ διστάζει νὰ δηλώσει ὅτι δὲν ἀρκεῖται σ' αὐτὴ τὴ θεωρητικὴ ἐξέταση τῶν ζητημάτων. Ἀλλὰ προχωρεῖ, χωρὶς νὰ θεωρεῖ ὅτι ἀποτελεῖ αὐτὸ μείωση τῆς ἀνώτερης ἀξίας της, καὶ θεωρεῖ ἀναγκαία τὴν ἐξέταση τῶν πρακτικῶν προβλη-

μάτων· ἐπομένως ἔχει μαθήματα ποὺ συμπληρώνουν καὶ ὁλοκληρώνουν τὴ θεωρητικὴ οἰκονομικὴ μόρφωση.

Ἀλλὰ αὐτὰ τὰ προβλήματα, τὰ οἰκονομικὰ κατ' ἀνάγκη, δημιουργοῦν ἔννομες σχέσεις ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους, καὶ ὑπάρχουν, ἐπομένως νομικὰ ζητήματα ποὺ κατ' ἀνάγκη πρέπει νὰ γνωρίζει ὁ φοιτῶν σὲ μιὰ Ἀνώτερη Σχολή, προορισμένη νὰ τὸν καταστήση ἕνα ἀνώτερο διοικητικὸ στέλεχος. Ἀλλὰ προσέξτε τὴ διαφορά μας. Ἐδῶ δὲν καταρτίζουμε πλέον νομικούς, δὲ βασανίζουμε τοὺς σπουδαστὲς μὲ τοὺς ξεροὺς νομικοὺς κανόνες, δὲν ἀπασχολούμεθα νὰ συζητήσουμε τὶς διάφορες ἀπόψεις πάνω στὸ Α' θέμα τῶν διαφόρων ἐπιστημόνων, ὅπως ὀρθὰ κάνει ἡ Νομικὴ Σχολή, ὅπως κακῶς κάνουν ἄλλες Σχολές, ἀλλὰ ἀποβλέπουμε νὰ τοῦ δώσωμε ἀκριβῶς τὴν ἄποψη ποὺ ὑποστηρίζεται σήμερα, γιατὶ αὐτὴ ἡ ἄποψη θὰ τοῦ εἶναι χρήσιμη, γιὰ νὰ ἀντιληφθεῖ ποιὰ νομικὰ ζητήματα τοῦ δημιουργεῖ μιὰ ὁποιαδήποτε συναλλαγὴ τὴν ὁποία διενεργεῖ μὲ ἄλλους.

Σᾶς εἶπα ἐπίσης ὅτι ἡ Βιομηχανία εἶναι ἕνα τεχνικὸ θέμα καὶ ὁ διοικῶν τὴ Βιομηχανία δὲν εἶναι δυνατὸ παρὰ νὰ εἶναι ἐνημερωμένος στὰ προβλήματα τῆς τεχνικῆς ὀργανώσεως καὶ τῆς τεχνικῆς λειτουργίας αὐτῆς τῆς ἐπιχειρήσεως. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο, μέσα στὴ Σχολή, χωρὶς βέβαια νὰ φιλοδοξοῦμε νὰ καταρτίσουμε τεχνικούς, χωρὶς νὰ δημιουργοῦμε μηχανικοὺς ἢ μηχανολόγους ἢ ἠλεκτρολόγους, ἀποβλέπουμε νὰ δώσουμε μιὰ ἐνημέρωση στοὺς σπουδαστές μας, σχετικὴ μὲ τὰ προβλήματα τῆς τεχνικῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας, ὥστε αὐτὴ ἡ μεταποίηση τῆς ὕλης, αὐτὸ τὸ θαυμαστὸ ἔργο τῆς μετατροπῆς μὲ τὰ σύγχρονα μέσα τῶν πρώτων ὑλῶν σὲ ποικιλώτατα προϊόντα τῆς βιομηχανίας, νὰ μὴν εἶναι ἀκατανόητο γιὰ κεῖνον ποὺ διευθύνει τὴν ἐπιχείρηση ἀλλά, ἀντίθετα, νὰ μπορεῖ, ὅταν βρεθεῖ στὴ διοίκηση μιᾶς ἐπιχειρήσεως, νὰ ἀντιλαμβάνεται μὲ ποιό τρόπο γίνεται αὐτὴ ἡ παραγωγή. Θέλουμε νὰ τὸν καταστήσουμε ἐνημερωμένο συνεργάτη τοῦ τεχνικοῦ καὶ ὄχι ἄβουλο ὄργανό του, πιστεύοντας ὅτι ἡ συνεργασία αὐτή, αὐτὴ ἡ ἁμοιβαία κατανόηση τοῦ τεχνικοῦ καὶ διοικητικοῦ στελέχους, θὰ ὠφελήσει τὴν παραγωγή.

Ἀλλά, ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι, τὸ θέμα τὸ κύριο ποὺ μᾶς ἀπασχολεῖ δὲν εἶναι τόσο ἡ οἰκονομικὴ κατάρτιση, δὲν εἶναι τόσο ἡ νομικὴ ἢ ἡ τεχνικὴ ἐνημέρωση τῶν σπουδαστῶν. Εἶναι κάτι τι ἄλλο, ποὺ μᾶς ἀπασχολεῖ. Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ πρωτοτυπία τῆς Σχολῆς καὶ πάνω στὸ σημεῖο αὐτὸ θὰ παρακαλέσω νὰ ἐντείνετε τὴν προσοχή σας.

Θά σᾶς πῶ κάτι, ποὺ ἴσως θὰ σᾶς φανεῖ σήμερα περίεργο καὶ ὅμως εἶναι τόσο ἀληθινό. Χιλιάδες χρόνια ἐργάζεται ἡ Ἀνθρωπότητα, μοχθεῖ, παράγει, ἐξελίσσεται τεχνικῶς, ἀναντίρρητα προοδεύει. Ἀναμφίβολα οἱ ἄνθρωποι μὲ μεγάλη χαρὰ καὶ περηφάνεια, δίκαιη περηφάνεια, χαιρέτησαν ὅλες τὶς μεγάλες ἐφευρέσεις τοῦ 18ου, τοῦ 19ου καὶ τοῦ 20οῦ αἰώνα. Γιατὶ χάρη σ' αὐτὲς πλήθυναν τὰ ἀγαθὰ καὶ γίναν προσιτὰ σὲ ὅλους.

Ἀλλὰ σ' ὅλη αὐτὴ τὴ διαδρομὴ τῶν αἰώνων, οἱ ἄνθρωποι ξέχασαν

ὅτι τὸ θέμα δὲν εἶναι ἁπλῶς νὰ ἀποκτήσουμε ἕνα κτίριο γιὰ νὰ ἐγκαταστήσουμε μηχανὲς καὶ ἐργαλεῖα παραγωγῆς τοῦ οἱουδήποτε ἀγαθοῦ. Ὅτι δὲν εἶναι κυρίως τὸ ψωμί, λόγου χάρη, ποὺ πρέπει νὰ παραγάγουμε καὶ ἑπομένως δὲν εἶναι μόνο ὁ σπόρος ἢ τὸ μηχάνημα ἢ ἡ ἁλωνιστικὴ μηχανή, ἡ θεριστικὴ μηχανή, ποὺ πρέπει νὰ μᾶς ἐνδιαφέρουνε, δὲν εἶναι ἁπλῶς ἡ ὑφαντουργικὴ ἢ κλωστικὴ μηχανὴ ἢ τὸ ὕφασμα ποὺ πρέπει μόνο νὰ μᾶς ἀπασχολεῖ, ἀλλὰ προπαντὸς ὑπάρχει ἕνας κόσμος ποὺ ἐργάζεται, ποὺ μοχθεῖ, γιὰ τὸν ὁποῖο μοχθοῦμε, γιὰ τὸν ὁποῖο ἐργαζόμεθα, καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος. Αὐτὸς εἶναι ὁ κύριος σκοπός. Στὸν ἄνθρωπο, τὸν παραγωγό, σὰν ἀντικείμενο ἐνδιαφέροντος τῆς πολιτείας καὶ σὰν ἀντικείμενο ἐνδιαφέροντος τῆς κοινωνίας, πρέπει νὰ στραφοῦμε. Καὶ θὰ σᾶς πῶ καὶ κάτι ἄλλο, ἀκόμη σπουδαιότερο· ὅτι τὸν ἄνθρωπο σὰν ἀντικείμενο ἐνδιαφέροντος—στοργῆς τῆς ἴδιας ἐπιχειρήσεως τὸν ἀνακαλύψαμε μετὰ τὸν πρῶτο παγκόσμιο πόλεμο. Ὁ ἄνθρωπος ὑπῆρξε — ὅσο κι ἂν φαίνεται παράδοξο—ἡ μεγάλη ἀνακάλυψη μετὰ τὸν πρῶτο παγκόσμιο πόλεμο. Γύρω ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο αὐτόν, ὁποῖος ἐργάζεται γιὰ νὰ παραγάγει ἀγαθὰ καὶ γιὰ τὸν ὁποῖο, ἄλλωστε, ἐργαζόμαστε γιὰ νὰ παραγάγουμε, γύρω ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο αὐτὸν ὑπάρχουν χίλια δυὸ προβλήματα, μερικὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα σᾶς ἀπασχολοῦν καὶ σᾶς, ὅπως καὶ μᾶς, σὰ δασκάλους.

Τὰ προβλήματα αὐτὰ εἶναι προβλήματα ὀργανώσεως τῆς ζωῆς του, ὀργανώσεως τῆς παραγωγῆς, τῆς διοικήσεώς του, προβλήματα ψυχολογικά, προβλήματα πραγματικά, νομικά, ἀλλὰ συσχετιζόμενα μὲ τὴν ἀνθρώπινή του ἰδιότητα, προβλήματα ὑγείας, προβλήματα περισσότερης ἀποδόσεώς του. Καὶ αὐτὰ τὰ προβλήματα, ποὺ ἐμεῖς καλοῦμε «προβλήματα τοῦ ἀνθρώπινου παράγοντος», αὐτὰ τὰ προβλήματα στὸ σύνολό τους ἀποτελοῦν τὴν κύρια ἀποστολή, ἂν θέλετε, τὴν κύρια ἰδιορρυθμία—ἐπιτρέψατέ μου νὰ τὸ πῶ— τὴ δίκαιη ὑπερηφάνεια τῆς Σχολῆς μας.

Γιατὶ μέχρι σήμερα καμιὰ Σχολὴ δὲν εἶδε, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς μηχανές, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἐργαλεῖα, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ κτίρια καὶ τὶς νομικὲς σχέσεις, ἀπὸ τοὺς νόμους, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα, δὲν εἶδε αὐτὸν τὸν παράγοντα, αὐτὸ τὸ δημιούργημα τοῦ Θεοῦ, ποὺ λέγεται Ἄνθρωπος. Καὶ γι' αὐτὸν ἀσχολούμεθα καὶ αὐτὰ εἶναι τὰ προβλήματα γιὰ τὰ ὁποῖα ἴσως αὔριο ζητήσουμε καὶ τὴ δική σας συνεργασία, τὴ δική σας συνδρομή. Προβλήματα νέα, ἀναντίρρητα νέα, ποὺ ὁδηγοῦν ἀκόμη σὲ μιὰ νέα ἀντίληψη τῆς κοινωνικῆς ζωῆς.

Γιατὶ νέα ἀντίληψη τῆς ζωῆς; Γιατὶ ἂν μποροῦσα, ἂν εἶχα τὸ χρόνο νὰ σᾶς ἐνημερώσω σὲ ὅλη αὐτὴ τὴν κίνηση, ποῦ γίνεται στὴν Ἀμερικὴ καὶ στὴν Εὐρώπη, θὰ σᾶς ἔλεγα ὅτι αὐτὰ ἀκριβῶς τὰ νέα προβλήματα ἄλλαξαν βασικὲς ἀπόψεις τῆς ζωῆς. Νά μιὰ βασικὴ ἄποψη τὴν ὁποία θέλω νὰ σᾶς τονίσω. Ἄλλοτε, νόμος μεταξὺ τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν ἐργοδοτῶν ἦταν ἡ πάλη τῶν τάξεων. Ὁ Κάρολος Μὰρξ σωστὰ εἶδε τὸ φαινόμενο αὐτὸ στὴν ἐποχή του. Ὑπῆρχε ἀναντίρρητα μιὰ ἀδυσώπητη πάλη ἀνάμεσα στοὺς ἐργαζόμενους καὶ στοὺς ἐργοδότες. Πάλη ποὺ ἔφτανε ὡς τὸ σημεῖο οἱ ἐργάτες νὰ καταστρέφουν τὶς μηχανὲς χωρὶς

νὰ γνωρίζουν ὅτι ἡ μηχανὴ αὐτὴ ὑπῆρξε δημιούργημα ἀνθρώπων καὶ ὅτι αὐτὴ ἡ μηχανὴ ἐργάζεται γιὰ τὸ συμφέρον τῶν ἀνθρώπων.

Γιατί ὑπῆρξεν αὐτὴ ἡ ἀδυσώπητη πάλη, αὐτὴ ἡ πάλη ποὺ σήμερα δὲ βλέπουμε σχεδὸν πιὰ στὴν Εὐρώπη, δὲ βλέπουμε, πολὺ περισσότερο στὴν Ἀμερική; Ὑπῆρχε, γιατὶ ὁ ἐργοδότης ἔνιωθε τὸν ἑαυτό του ὁλότελα ξένο πρὸς τὴ μάζα τῶν ἐργαζομένων. Ὁ ἐργοδότης ἀδιαφοροῦσε γιὰ τὴν δυστυχία, ἀκόμα, ἂν θέλετε καὶ γιὰ τὴν πεῖνα καὶ τὴν ἐξαθλίωση, ἂν θέλετε καὶ γιὰ τὴν ἐξαχρείωση αὐτοῦ τοῦ ἐργαζόμενου κόσμου. Πολλοί—πάρα πολλοί—ἀκόμα πίστευαν στὴν ἀναγκαιότητα τῆς ἐξαθλιώσεως τῶν ἐργαζομένων. Καὶ ἀκόμη γιατὶ οἱ ἐργάτες δὲν ἔβλεπαν ὅτι ὑπάρχει μιὰ ἑνότητα συμφερόντων στὴν ἐπιχείρηση Ἔβλεπαν τὸν ἐργοδότη σὰν ἕνα ἐχθρὸ ἀμείλικτο ποὺ ἔπρεπε νὰ χτυπήσουν, ποὺ ἔπρεπε ἀπαραίτητα νὰ ἐξοντώσουν.

Ὡς ὅτου ἔγινε αὐτὴ ἡ ἐπανάσταση ἡ ἰδεολογική, ποὺ ἀκόμα δὲν ἔχουμε ἀντιληφθεῖ στὴν Ἑλλάδα. Ποιὰ ἐπανάσταση; Ὅτι ἡ ἐπιχείρηση δὲν εἶναι πιὰ ἰδιωτικὴ ὑπόθεση. Ἡ ἐπιχείρηση μπορεῖ νὰ ἀνήκει σὲ ὁρισμένα πρόσωπα—σήμερα στὴν Εὐρώπη καὶ στὴν Ἀμερικὴ δὲν ἀνήκει κὰν σὲ ὁρισμένα πρόσωπα—ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἐκμεταλλευτὲς καὶ ἐκμεταλλευόμενοι ἀλλὰ ὑπάρχουν ἐργαζόμενοι καὶ πραγματικὰ συνεργαζόμενοι καὶ συνενδιαφερόμενοι. Ἀληθινὰ μιὰ ἐπανάσταση εἰρηνικὴ πραγματοποιήθηκε, ὅταν οἱ ἐργαζόμενοι μέσα σ' ἕνα κοινὸ χῶρο ἔνιωσαν ὅτι δὲν ἐξυπηρετεῖ κανένα, οὔτε τοὺς ἐργοδότες οὔτε καὶ τοὺς ἐργάτες, ἡ πάλη καὶ ἡ ἀντίθεση, ἀλλὰ ὅτι ἡ ἀπόδοση, ἡ μεγαλύτερη καὶ ἡ καλύτερη ἀπόδοση εἶναι τὸ κοινὸ ὅλων συμφέρον. Ὅσο τὸ δυνατὸν μεγαλύτερη ἀπόδοση, κάτω ἀπὸ ὅσο τὸ δυνατὸ καλύτερους ὅρους γιὰ τοὺς ἐργαζομένους γιὰ νὰ εὐημερήσει ὁ τόπος, γιὰ νὰ ἀνεβάσουμε τὸ βιοτικὸ ὑλικὸ ἐπίπεδο. Γιατὶ ὅταν ἀνέβει τὸ ὑλικὸ ἐπίπεδο, ἔχουμε τὴ δυνατότητα νὰ ἀνέβει καὶ τὸ πνευματικὸ καὶ τὸ ἠθικὸ ἐπίπεδο τοῦ Λαοῦ. Αὐτὸ εἶναι τὸ Ἰδανικό, γιατὶ «οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνον ζήσεται ἄνθρωπος».

Ἡ ἐπιχείρηση δὲν ὑπάρχει πιὰ γιὰ τὸν ἐργοδότη στὶς κεφαλαιοκρατικὲς χῶρες. Ὑπάρχει γιὰ τὸ σύνολο. Ἀπὸ πότε; Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ καὶ ὁ ἐργοδότης καὶ οἱ ἐργάτες κατάλαβαν ὅτι ὑπάρχουν κοινὰ προβλήματα, τὰ προβλήματα τοῦ ἀνθρώπινου παράγοντα, ποὺ πρέπει νὰ ἐξετάσουν καὶ ποὺ πρέπει νὰ τὰ ἐπιλύσουν, ὄχι σὰν ἐχθροὶ ἀλλὰ συνεργαζόμενοι μέσα στὸν ἴδιο χῶρο, γιατὶ ἔχουν κοινὰ συμφέροντα, κοινὲς ἐπιδιώξεις. Ἄλλο θέμα οἱ ταξικὲς καὶ πολιτικὲς διαφορές. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἰδεολογία τῆς Σχολῆς καὶ γι' αὐτὴ τὴν ἰδεολογία ἐμεῖς ὑπερηφανευόμαστε, ἔστω καὶ ἂν μᾶς χτυποῦν ἀπὸ πολλὲς μεριές. Γιατὶ ζητοῦμε τὸν ἄνθρωπο σὰν παραγωγὸ νὰ τὸν ἀναδείξουμε, καὶ τὸν παραγωγὸ πραγματικὰ νὰ τὸν βελτιώσουμε καὶ νὰ τὸν ἐξυψώσουμε σὰν ἄνθρωπο.

Νά λοιπὸν πῶς, μέσα ἀπὸ τὶς ἀνάγκες τὶς νέες, μέσα ἀπὸ τὶς νέες συνθῆκες, ἐπρόκυψε ἕνα νέο Ἐκπαιδευτήριο, πτωχότατο σὲ μέσα, πλούσιο σὲ νέες ἰδέες. Φτωχὴ οἰκονομικά, φτωχὴ σὲ μέσα, ἀλλὰ ἐγὼ νομίζω πλούσια σὲ αἰσθήματα, πλούσια σὲ ἐνθουσιασμὸ καὶ πλούσια σὲ πίστη καὶ

σὲ ἰδανικά, πλούσια, ἀφάνταστα πλούσια σὲ ρώμη πνεύματος καὶ ψυχῆς, ἐπρόβαλε αὐτὴ ἡ Σχολή.

Γι' αὐτὸ πιστεύουμε ὅτι, χάρη στὴν ἐργασία ποὺ γίνεται ἐδῶ μέσα, εἴμαστε σὲ θέση νὰ φέρουμε σὲ πέρας τὸ ἔργο τῆς Σχολῆς. Γιατὶ πιστεύουμε ὅτι οἱ νέοι, γιὰ νὰ γίνουν χρήσιμοι κοινωνικὰ καὶ παραγωγικά, δὲν ἀρκεῖ νὰ γνωρίζουν μόνο μερικὰ πράγματα ἀπὸ τὸ Ἀστικὸ Δίκαιο ἢ ἀπὸ τὴν Πολιτικὴ Οἰκονομία, ἢ ἀπὸ τὴ Μηχανογνωσία ἢ ἀπὸ τὴ Λογιστική. Δὲν θεωρεῖται ἀρκετὸ αὐτὸ μόνο. Ἴσως καθημερινῶς, θὰ ὑπάρχει πάντα κάποιος Καθηγητὴς γιὰ νὰ ὑπενθυμίζει ἀπὸ τῆς ἕδρας στοὺς νέους ἐκεῖνο ποὺ χρειάζεται, τὸ «ἓν οὗ ἐστὶ χρεία», κατὰ τὸ Εὐαγγέλιο, ὅτι προπαντὸς ἔχουν ἀνάγκη νὰ γίνουν «ἄνθρωποι». Νὰ κατανοήσουν τὶς ὑποχρεώσεις πρὸς τὸ τόπο, πρὸς τὴν οἰκογένειά τους, νὰ κατανοήσουν τὶς ὑποχρεώσεις πρὸς τὸ Ἔθνος, πρὸς τὴν Ἀνθρωπότητα, γιὰ νὰ γίνουν πραγματικὰ ἄνθρωποι. Νὰ κατανοήσουν τὶς ὑποχρεώσεις τους πρὸς τὸ Σύνολο γιὰ νὰ ἔχουν τὴν ἀξίωση, ὡς ἄτομα, αὐτὸ τὸ Σύνολο νὰ ἐνδιαφερθεῖ γι' αὐτούς.

Ἴσως κάποια ἰδιορρυθμία, περισσότερος ἀνθρωπισμὸς νὰ ὑπάρχει στὴ Βιομηχανικὴ Σχολὴ ἀπὸ ὅ,τι εἶναι δυνατὸ νὰ ὑπάρχει σ' ἕνα συνηθισμένο ἐκπαιδευτήριο. Καὶ ἡ ἰδιορρυθμία αὐτὴ συνίσταται στὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Σχολὴ δὲν βλέπει τοὺς σπουδαστές της μόνο φορεῖς θεωρητικῶν γνώσεων, χρησίμων γι' αὐτούς, γιὰ τὴν κοινωνία, γιὰ τὴν παραγωγή, ἀλλὰ καὶ ὀργανικοὺς παράγοντες τῆς διαδικασίας τῆς παραγωγῆς. Καὶ ὁ τρόπος αὐτὸς εἶναι νέος τρόπος ἀντιλήψεως γιὰ τὴ χώρα μας

Μὲ λίγες λέξεις, ὁ νέος αὐτὸς τρόπος διδασκαλίας συνίσταται στὸ ὅτι ὁ σπουδαστὴς δὲν πρέπει νὰ ἀρκεσθεῖ στὴν ἀκαδημαϊκὴ παράδοση καὶ μόνη παρὰ πρέπει νὰ ζήσει καὶ μέσα στὴ ζωή, πρέπει νὰ ἰδεῖ τὴν οἰκονομικὴ ζωὴ στὴν πορεία τῆς πραγματικῆς της διαδικασίας. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ πρέπει ἀκόμα ὁ σπουδαστής, γιὰ νὰ ἀποκτήσει τὸ δίπλωμά του, νὰ μᾶς φέρει ἕνα πιστοποιητικὸ μιᾶς εὐδόκιμης ὑπηρεσίας στὴν πράξη. Γιατὶ θέλουμε τὸ στεφάνωμα τῆς θεωρίας, ποὺ τοὺς διδάσκουμε ἐμεῖς, νὰ εἶναι ἡ πρακτική τους κατάρτιση. Οἱ νεώτερες μέθοδοι διδασκαλίας, ὅπως ἡ καλούμενη «περιπτωσιακὴ μέθοδος», ποὺ ἐφαρμόζουμε πράγματι, ἀποτελοῦν τὸ ἀπαύγασμα διδακτικῆς πείρας σὲ παγκόσμια κλίμακα γενεῶν καὶ γενεῶν, ἀλλὰ κυρίως μελετήθηκαν καὶ ἐφαρμόστηκαν στὴν Ἀμερική. Ἐκεῖ, καθὼς ξέρετε καὶ σεῖς οἱ δάσκαλοι, ἐφαρμόζεται ἡ μέθοδος κατὰ τὴν ὁποία τίθεται ἕνα πρόβλημα καὶ τὸ πρόβλημα αὐτὸ δὲν τὸ ἐξετάζουμε πιὰ μονομερῶς, ἀφοῦ στὴν πραγματικότητα παρουσιάζεται κάτω ἀπὸ ποικίλες πλευρὲς στὴν οἰκονομικὴ ζωή, γιατὶ εἶναι πρόβλημα πραγματικὸ καὶ πρέπει νὰ τὸ δοῦμε ἀπὸ τὴν πραγματική του μορφή. Ἂν εἶναι ἕνα πρόβλημα, ἂς ποῦμε, μιᾶς ἀγοραπωλησίας ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό, αὐτὴ ἡ ἀγοραπωλησία βέβαια θὰ διδαχθεῖ ἀπὸ τοὺς νομικούς, θὰ διδαχθεῖ ἀπὸ τὸν καθηγητὴ τῆς Τεχνικῆς τοῦ Ἐμπορίου, θὰ διδαχθεῖ ἀπὸ τὸν καθηγητὴ τῆς Λογιστικῆς, ἀπὸ τὸν καθηγητὴ τῆς Ὀργανώσεως. Ὅλοι μαζὶ πρέπει νὰ τὸ ἀντιμετωπίσουν, γιατὶ ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ὑπάρχει μία παραγγελία

ἐμπορεύματος στὸ ἐξωτερικὸ ἴσαμε τὴ στιγμὴ ποὺ τὸ ἐμπόρευμα αὐτὸ θὰ διατεθεῖ στὴν κατανάλωση, ὑπάρχουν τόσα πολλὰ στενὰ ἐνωμένα, τόσο πολὺ συνυφασμένα προβλήματα, ὥστε δὲν γνωρίζετε στὴν πράξη ἂν σὲ ὁρισμένη στιγμὴ σᾶς ἀπασχολεῖ περισσότερο ἡ λογιστικὴ καταχώριση ἢ ἡ νομικὴ διάταξη, ἢ ἂν αὐτὴ τὴ στιγμὴ πρέπει νὰ σκεφθῆτε περισσότερο τὴ διαφήμιση αὐτοῦ τοῦ προϊόντος ἢ τὴ μελλοντική του ἀντικατάσταση μὲ ἄλλο καταλληλότερο.

Σᾶς εἶπα ὅτι εἴμαστε τὸ φτωχότερο Ἵδρυμα καὶ ὅμως ὅταν θὰ λάβετε στὰ χέρια σας—καὶ θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ τὰ δεχθῆτε—μικρὰ δῶρα τῆς Σχολῆς, τὸν «Ὁδηγὸν Σπουδῶν», τὰ περιοδικά της, «ΣΠΟΥΔΑΙ» καὶ «ΝΕΑ τῆς ΑΣΒΣ» θὰ διερωτηθῆτε μήπως πραγματικὰ εἴμαστε πολὺ πλούσιοι, γιατὶ θὰ δῆτε ὅτι ὁ «Ὁδηγὸς Σπουδῶν» δὲν εἶναι ἁπλὴ παράθεση τῶν ὀνομάτων τῶν καθηγητῶν μὲ τὰ τηλέφωνά τους, ἀλλὰ ἐκεῖ μέσα δώσαμε ὅλη τὴν ψυχή μας, βάλαμε ὅλο μας τὸ «Εἶναι» γιὰ νὰ δείξουμε τί ἐπιδιώκουμε, τί κατευθύνσεις ἔχουμε, τί μεθόδους ἀκολουθοῦμε μέσα στὸ ἐκπαιδευτήριο αὐτό. Καὶ θὰ παρακαλέσουμε σᾶς, ποὺ εἶστε οἱ περισσότερο ἐνδιαφερόμενοι, νὰ τὸν διαβάσετε, ὄχι γιατὶ πιστεύουμε ὅτι θὰ μᾶς ἀγαπήσετε μόνο—τὸ πιστεύομε αὐτὸ ἀπολύτως—ἀλλὰ γιατὶ σεῖς εἶστε πιὸ εἰδικοὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους καὶ μπορεῖτε νὰ πείσετε καὶ τοὺς ἄλλους γιὰ τὴν κοινωνικὴ ἀποστολὴ καὶ τὴ σημασία τῆς Σχολῆς. Ἔτσι θὰ ταχθῆτε συμπαραστάτες στὸ ἔργο της. Γιατὶ αὐτὸ ζητοῦμε ἀπὸ σᾶς καὶ τὴν Κοινωνία. Δὲν ζητοῦμε τὴν χειροκρότηση παρὰ ζητοῦμε τὴν κατανόηση, τὴν καθοδήγηση, τὴ συμπαράσταση, ἀκόμα τὴν αὐστηρὴ κριτική. Γιατὶ ἀκόμα πιστεύουμε ὅτι εἶναι δυνατὴ ἡ διαρκὴς βελτίωση τῆς ἀποδόσεώς μας, χάρη στὶς παρατηρήσεις τῶν φίλων μας, γιατὶ καθῆκον μας θεμελιῶδες εἶναι νὰ ἐπιδιώκουμε τὸ καλύτερο, ὄχι γιὰ τοὺς ἑαυτούς μας —γιατὶ ἐμεῖς ἁπλῶς ἀναλισκόμεθα ἐδῶ μέσα—ἀλλὰ γιὰ νὰ μορφώσουμε —σᾶς εἶπα—τοὺς νέους.

Πολλὲς φορὲς μοῦ ζήτησαν τὴν ἐξήγηση αὐτοῦ τοῦ μυστηρίου. Πῶς αὐτὴ ἡ φτωχότερη Σχολὴ τοῦ κόσμου ἔχει ὅλες αὐτὲς τὶς ποικίλες ἐκδηλώσεις; Πῶς γίνεται αὐτὸ τὸ κατόρθωμα; Ἡ λύση ποὺ ἔχουμε δώσει εἶναι πάρα πολὺ ἁπλή. Κάθε δαπάνη γίνεται σὲ βάρος τῶν καθηγητῶν της. Ὅταν δηλαδὴ ἀπαιτηθεῖ μιὰ δαπάνη χρήσιμη, μιὰ δαπάνη ποὺ θὰ συμβάλει στὸ νὰ φανεῖ ἡ Σχολὴ ὠφέλιμη στὴν κοινωνία, αὐθόρμητα οἱ καθηγηταί της καὶ μὲ εὐχαρίστηση δέχονται κάθε φαλκίδευση τῶν νομίμων ἀποδοχῶν τους γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῆς χρήσιμης αὐτῆς δαπάνης.

Σ' αὐτὸ τὸ σεμνὸ χῶρο ποὺ εἴσθε σεῖς καθισμένοι, κάθε Τετάρτη γίνονται διαλέξεις γενικοῦ καὶ εἰδικοῦ περιεχομένου ἀπὸ διαπρεπεῖς ἐπιστήμονες, Ἕλληνες καὶ ἀλλοδαπούς, πάνω σὲ θέματα βέβαια τοῦ κύκλου τῶν ἐνδιαφερόντων καὶ τῆς ἀκτινοβολίας τῆς Σχολῆς. Οἱ ὁμιλητὲς εἶναι ἀπόλυτα ἐλεύθεροι νὰ διατυπώσουν τὶς ἐπιστημονικές τους γνῶμες. Καὶ τὴν ἐλευθερία αὐτὴ τὴν καλλιεργοῦμε γιὰ νὰ δώσουμε τὴν εὐκαι-

ρία στὴν ἀναζήτηση τῆς ἀλήθειας. Πιστεύουμε ὅτι αὐτὸς ὁ τρόπος τῆς διατηρήσεως ἑνὸς ἐπιστημονικοῦ χώρου, μέσα στὸν ὁποῖο κάθε καλῆς πίστεως ἐπιστήμονας μπορεῖ ἀβίαστα νὰ ἀναπτύξει τὶς ἰδέες του καὶ νὰ δεχθεῖ, ἐνδεχομένως, τὴν ἀντίκρουσή τους, εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς καλύτερες ὑπηρεσίες ποὺ μπορεῖ νὰ προσφέρει ἕνα μορφωτικὸ Ἵδρυμα, γιατὶ ἡ Σχολὴ νομίζει ὅτι μόρφωση σημαίνει ἐλευθερία, καὶ ἐλευθερία σημαίνει αὐτοπειθαρχία, καὶ αὐτοπειθαρχία σημαίνει ἀλληλοσεβασμός.

Ζητᾶμε ἀπὸ ὅλους τοὺς πνευματικοὺς ἀνθρώπους—καὶ πραγματικὰ ὑπάρχουν πολλοὶ—νὰ ἔλθουν ἐδῶ, ἀπ' αὐτὸ τὸ μικρὸ βῆμα ν' ἀναπτύξουν ἐλεύθερα τὶς γνῶμες τους μπροστὰ στὸ κοινό, καὶ ἐλεύθερα νὰ συζητήσουμε τὶς ἀπόψεις τους, γιατὶ κανεὶς δὲν κατέστη ἡ Ἀλήθεια. Ἕνας καὶ μόνος μπόρεσε δίκαια στὸν κόσμο νὰ πεῖ «Ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἀλήθεια»! Ἔξω ἀπ' Αὐτὸν κανένας ἄλλος δὲν μπορεῖ νὰ τὸ ἰσχυρισθεῖ.

Εἶναι ἀνόητοι ἐκεῖνοι ποὺ ἀπὸ ἕδρας διδάσκουν πὼς οἱ σπουδαστές τους πρέπει νὰ ἀσπασθοῦν τὶς δικές τους γνῶμες καὶ ἰδιαίτερα νὰ ἀναφέρουν τὶς δικές τους ὑποσημειώσεις κατὰ τὴν ἐξέτασή τους, ἂν εἶναι σπουδαστές. Σὲ καμιὰ περίπτωση δὲν συμβαίνει τοῦτο σ' ἐμᾶς. Μάλιστα, ἡ Σχολὴ διεξάγει ἰδιαίτερο ἀγώνα ἐναντίον κάθε δεσμευτικῆς ἀπόψεως καὶ καλεῖ ὅλους τοὺς σπουδαστὲς νὰ ἐκθέσουν τὶς γνῶμες τους μὲ πνεῦμα ἐλευθερίας, γιὰ νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι πρέπει νὰ γίνουν ἐλεύθεροι ἄνθρωποι. Μὲ κανένα τρόπο δὲν ὑποχρεώνονται νὰ ἐπαναλαμβάνουν τὶς δικές μας ἀπόψεις, καὶ τὶς δικές μας ὑποσημειώσεις, ἀκριβῶς γιὰ νὰ κατανοήσουν ποιὸ εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς ἐλεύθερης ἔρευνας.

Γι' αὐτὸ ἐδῶ προσέρχονται ἄνθρωποι ἀνήκοντες σὲ ὁποιαδήποτε ἐπιστημονικὴ Σχολή, σὲ ὁποιαδήποτε ἐπιστημονικὴ ἄποψη, ἐλεύθεροι νὰ ποῦν ἐλεύθερα τὶς ἀπόψεις τους.

Εἴμαστε ὑπερήφανοι γιατὶ ἀπὸ τὴν ἕδρα αὐτὴ διδάχθηκαν οἱ σπουδαστὲς ἀπὸ πνευματικοὺς ἐλεύθερους ἀνθρώπους, καὶ εἴμαστε ὑπερήφανοι γιατὶ μετὰ τὶς διαλέξεις εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπακολουθήσει μιὰ συζήτηση, στὴν ὁποία, καὶ ἐκεῖνοι ἀκόμη οἱ ὁποῖοι δὲν ἀρέσκονται νὰ ἀκοῦν τὶς γνῶμες τῶν ἄλλων ὑποτάσσονται στὸ νόμο τῆς Σχολῆς, ὁ ὁποῖος νόμος εἶναι βασικὸς Σεβόμαστε τὴν ἐλευθερία τῆς σκέψεως, γιατὶ δίχως τὴν ἐλευθερία τῆς σκέψεως δὲν ὑπάρχει δημοκρατία, δὲν ὑπάρχει ἀνθρωπισμός, καὶ δίχως τὸν ἀνθρωπισμὸ δὲν ὑπάρχει δικαιοσύνη ἀλλὰ πνεῦμα σκότους καὶ ἀδικίας, ἐξαναγκασμοῦ καὶ δουλείας.

Αὐτὴ εἶναι ἡ συμβολὴ τὴν ὁποίαν προσφέρει ἡ Σχολή μας. Θὰ προσθέσω ἀκόμη ὅτι μέσα σ' αὐτὸ τὸ Ἵδρυμα λειτουργεῖ «τὸ Γραφεῖο τῶν Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν» δίχως δαπάνες ἢ μᾶλλον μὲ δαπάνες τὶς ὁποῖες συνήθως καταβάλλει ὁ διευθύνων τὸ Γραφεῖον Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν. Ὅταν ἀναλογίζομαι ὅτι τὸ Πανεπιστήμιο τῆς Columbia διαθέτει 2 ἑκατ δολλάρια τὸ χρόνο γιὰ τὸ «Γραφεῖο Ἐρευνῶν» του καὶ τὸ συγκρίνω μὲ τὰ λίγα μέσα τὰ ὁποῖα ἀπὸ δικά του διαθέτει ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν, διερωτῶμαι πῶς στὸν φτωχὸ αὐτὸ τόπο ἐπὶ τέλους εἶναι δυνατὸ νὰ γίνει μιὰ ἔρευνα πάνω σὲ τόσα

προβλήματα, σὲ τόσο ἐπιτακτικὰ ζητήματα, ποὺ παρουσιάζει ἡ οἰκονομική μας ζωή.

Ἀλλὰ τὸ πιστεύω—καὶ πιστεύω ὅτι καὶ σεῖς τὸ δέχεσθε—ὅτι ἡ ἐργασία καὶ ἡ ἀπόδοση δὲ γίνεται μόνο μὲ χρήματα. Γίνεται μὲ λίγη ὄμορφη τρέλα καὶ μὲ πολλή, πίστη καὶ αὐτὴ ἡ τρέλα καὶ αὐτὴ ἡ πίστη ὑπάρχει ἐκεῖ εἰς τὸ Γραφεῖο Ἐρευνῶν—στὸ ὁποῖο, ὅσοι θέλετε, καλεῖσθε νὰ συντελέσετε σὲ ἔρευνες—καὶ στοὺς Καθηγητὲς τῆς Σχολῆς τοὺς πολύτιμους καὶ ἀγαπητοὺς συνεργάτες, οἱ ὁποῖοι ἀναντίρρητα εἶναι περήφανοι καὶ γιὰ τὴν ὡραία τους τρέλα καὶ γιὰ τὴ δημιουργική τους πίστη.

***

Στὰ Σχολεῖα σας διδάσκονται τὰ παιδιὰ τὴ γραφὴ καὶ τὴν ἀνάγνωση. Μαθαίνετε σ' αὐτὰ τὰ μικρὰ παιδιὰ αὐτὸ τὸ ἱερὸ ὄνομα, τὸ γεωγραφικὸ χῶρο ποὺ λέγεται, Ἑλλὰς καὶ τὴ συμβολὴ ποὺ ἔκανε στὸν πολιτισμό, στὴν ἐξέλιξη τῆς Ἀνθρωπότητας.

Νομίζω ὅτι κάνουμε ἕνα λάθος, δείχνοντας στὰ παιδιὰ μόνο τὴν καλὴ ὄψη τῶν πραγμάτων. Δὲ λέμε ἀκριβῶς τὴν ἀλήθεια στὰ μικρὰ παιδιά, σ' αὐτὰ τὰ μικρὰ παιδιὰ ποὺ αὔριο θὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι δὲν τοὺς τὰ εἴπαμε ὅλα, ὅτι κάτι τοὺς κρύψαμε κατὰ τὴ διδασκαλία καὶ θὰ γίνουν ὀλιγόπιστα, γιατὶ εἶχαν τὴν ἀξίωση ἀπὸ μᾶς τοὺς Δασκάλους νὰ τοὺς ποῦμε πῶς αὐτὸς ὁ τόπος ἄλλοτε ὑψώνεται καὶ γίνεται πάρα πολὺ μεγάλος καὶ πῶς ἄλλοτε εὔκολα ξεπέφτει καὶ γίνετα πάρα πολὺ μικρός.

Τί ἐνδιαφέρει νὰ ἀραδιάσουμε χιλιάδες ὀνόματα στρατηγῶν ἢ χιλιάδες ὀνόματα ρητόρων καὶ πολιτικῶν ἀνδρῶν! Νομίζω ἀπὸ τὴν ἱστορία πρέπει νὰ τοὺς μάθετε ἕνα βασικό, μιὰ ἀλήθεια· τὴν ἀλήθεια, ποὺ εἶναι μιὰ καὶ μόνη: Ὅτι ἡ συμβολὴ τῆς Ἑλλάδας ὑπῆρξε πολὺ μεγάλη—τόσο μεγάλη ὥστε ὀρθῶς ὁ κόσμος νὰ ὁδηγεῖται ἀκόμα ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸ θαῦμα, τόσο μεγάλη ποὺ ἐγὼ διερωτῶμαι μήπως, ἂν διαρκοῦσε πιὸ πολύ, θὰ παραφρονοῦσε ἀπὸ εὐτυχία ὁ κόσμος—ὅταν οἱ Ἕλληνες ἦσαν ὅλοι μαζί, ὅταν οἱ Ἕλληνες ἤθελαν πραγματικὰ νὰ δημιουργήσουν, νὰ οἰκοδομήσουν, καὶ ὅτι ἀντιθετα ὑπάρχουν καὶ ἄλλες περίοδοι πάρα πολὺ μεγάλες χρονικά, περίοδοι ὀδυνηρές, κατὰ τὶς ὁποῖες οἱ Ἕλληνες δὲν ἤθελαν νὰ οἰκοδομήσουν, δὲν ἤθελαν νὰ εἶναι δημιουργοὶ παρὰ στάθηκαν καταλυτὲς τοῦ ἰδίου τους μεγαλείου, τῆς ἰδίας τους εὐτυχίας.

Εἶναι ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ ἡ περίοδος τῶν Ἑλλήνων, τοὺς ὁποίους μὲ τόση δίκαιη περηφάνεια ὁ Αἰσχύλος ὕμνησε στοὺς «Πέρσες» του καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη εἶναι ἡ περίοδος τῶν Γραικύλων, γιὰ τοὺς ὁποίους μὲ τόση καταφρόνηση μιλοῦσαν οἱ Ρωμαῖοι.

Χρέος εἶναι νὰ μεταδώσουμε στοὺς νέους—παρότι ζοῦμε μέσα σὲ μιὰ οἰκογένεια ἀποσυντεθειμένη καὶ ἀγράμματη, μέσα σὲ μιὰ κοινωνία ποὺ ἀκόμη δυστυχῶς δὲν συμβαδίζει μὲ τὸ σύγχρονο πολιτισμό, σ' ἕνα Κράτος ποὺ ἀδιαφορεῖ γιὰ τὴν Παιδεία,— νὰ μεταδώσουμε ἕνα καὶ μόνο, ὅτι εἶναι ἀνάγκη αὐτὸς ὁ τόπος νὰ ἐπιβιώσει, γιατὶ τί νόημα θὰ ἔχει ἡ ἐξέλιξη τῆς Εὐρώπης, ἡ ἐξέλιξη τοῦ κόσμου, ἂν πάψει ὁ ἱερὸς αὐτὸς

χῶρος νὰ κατέχεται πραγματικὰ ἀπὸ Ἕλληνες ἢ ἂν μιὰ μέρα αὐτὸς ὁ τόπος μεταβληθεῖ σὲ ἀποικία ἀδιάφορα ποιᾶς ξένης σημαίας. Χρέος μας εἶναι νὰ διακηρύξουμε πὼς εἶναι ἀνάγκη τοῦ κόσμου ὅλου — ὄχι μόνο δική μας — νὰ ὑπάρχει μιὰ ἐλεύθερη Ἑλλάδα μέσα σὲ μιὰ ἐλεύθερη Εὐρώπη.

Ἀγαπητοὶ φίλοι

Στὶς ψυχὲς καὶ στὸ πνεῦμα τοῦ μικροῦ σας μαθητῆ πρέπει νὰ δώσουμε νὰ καταλάβει τὸ μεγαλεῖο τῆς Φυλῆς μας σὲ ὁρισμένες περιόδους, νὰ ὑψωθεῖ στὸ νόημά τους, νὰ ἐμπλουτισθεῖ ἀπὸ ὑπερηφάνεια. Πρέπει αὐτὰ νὰ τοῦ γίνουν δημιουργικὴ παρόρμηση γιὰ νὰ σταθεῖ κι αὐτὸς στὸ ὕψος τοῦ βάθρου ποὺ ἀνεβαίνει ἡ Φυλὴ στὶς μεγάλες της στιγμές. Καὶ ὑπάρχουν στιγμὲς τόσο μεγάλες στὴν ἱστορία μας—χτὲς ἀκόμα μὲ τὸν ἀγώνα μας κατὰ τοῦ φασισμοῦ δεξιᾶς καὶ ἀριστερῆς μορφῆς, ποὺ ὁ κόσμος δὲν νομίζω ὅτι μπόρεσε νὰ τὶς κατανοήσει καὶ νὰ ὑψωθεῖ στὸ νόημά τους. Ἀλήθεια στὶς στιγμὲς ἐκεῖνες, ἰδίως τοῦ ἀντιφασιστικοῦ καὶ ἀντιχιτλερικοῦ ἀγώνα μας, εἴμαστε παραπολὺ μεγάλοι καὶ ὁ ἄλλος κόσμος ἦτανε, δυστυχῶς, πάρα πολὺ μικρός.

Αὐτὴ τὴ στιγμὴ τοῦ μεγαλείου πρέπει νὰ τὴν δώσουμε, ἐνῶ παράλληλα πρέπει νὰ τονίσουμε ὅλη τὴ μεγάλη χρονικὴ περίοδο τῶν μικροτήτων, τῶν διχονοιῶν μας, τῶν παθῶν μας, τοῦ μίσους, τῆς προδοσίας καὶ τῆς ντροπῆς ποὺ βασίλεψαν.

Καὶ πρέπει νὰ δώσουμε στοὺς νέους νὰ ἀντιληφθοῦν—ἂν θέλουν νὰ ζήσουν ἐλεύθεροι, ἀντάξιοι γιὰ τὸ παρελθόν τους καὶ ἱκανοὶ νὰ δημιουργήσουν ἕνα ἀντάξιο μέλλον—ὅτι πρέπει μέσα στὴν ψυχή τους νὰ μὴ βασιλέψει ἡ διχόνοια, τὸ μίσος καὶ τὸ πάθος, ἀλλὰ νὰ κυριαρχεῖ ἡ ἀγάπη, πρέπει νὰ βασιλεύει ἡ ἑνότητα καὶ νὰ ὁδηγεῖ ἡ ἀλληλεγγύη.

Στὸ Σχολεῖο τὸ δικό μας, στὸ Ἑλληνικὸ σχολεῖο, εἶναι ἀνάγκη νὰ δώσουμε, σὰν ἀνώτερη, σὰν τὴν πιὸ ὑψηλὴ ἀρετή, σὰν βασικὴ ἔννοια τοῦ πολίτη, τὴν ἔννοια τῆς ἀλληλεγγύης, γιατὶ ἔχει μιὰ ἰδιαίτερη ἀξία γιὰ τὸν Ἑλληνικὸ Λαό. Ἡ ἔλλειψή της εἶναι ἱκανὴ νὰ τὸν ἐξαφανίσει ἢ νὰ τὸν μεταβάλει σὲ ἀποικία τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου. Ἡ ὕπαρξή της εἶναι ἀρκετὴ γιὰ νὰ τὸν ὁδηγήσει στὸ Μεγαλεῖο.

Ἔχω μίαν ἰδιοτροπία, ἀγαπητοὶ φίλοι. Πρέπει νὰ τὴν σεβασθεῖτε. Δὲν ὑπάρχει λόγος τὸν ὁποῖον ἐκφωνῶ καὶ στὸν ὁποῖο νὰ μὴν ἐπαναλαμβάνω διαρκῶς, σὰν τὸν ἀρχαῖο Ρωμαῖο συγκλητικό, εἴτε στοὺς νέους—καὶ οἱ περισσότεροι εἶσθε νέοι—εἴτε στοὺς γεροντότερους ἀπευθύνομαι, ὅτι εἶναι ἀνάγκη ὅλοι νὰ ἀντιληφθοῦν πὼς δὲν ὑπάρχει γιὰ τοὺς Ἕλληνες ἄλλη πατρίδα ἔξω ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ δὲν ὑπάρχει καμία ἄλλη πρωτεύουσα, ἔξω ἀπὸ αὐτὸ τὸ στολίδι τῆς γῆς ποὺ λέγεται Ἀθήνα. Ὅσοι στηρίζουν ἀλλοῦ τὶς σκέψεις τους δὲν εἶναι Ἕλληνες, δὲν μπορεῖ προπαντὸς νὰ εἶναι Δάσκαλοι.

Ἀγαπητοί μου Συνάδελφοι

Στὸν πόλεμο οἱ ἐλεύθεροι Λαοὶ ἀγωνίστηκαν μὲ ἡρωισμοὺς καὶ θυσίες, ὄχι μόνο γιὰ νὰ σώσουν τὰ ὑλικά τους ἀγαθά, ἀλλ' ἐπίσης πολεμήσανε γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὰ ἠθικὰ καὶ πνευματικά τους ἐπιτεύγματα. Φοβᾶμαι ὅτι μετὰ τὸν πόλεμο παραβλέψαμε τοῦτο. Στὴ περίοδο τῆς εἰρήνης παρασκευαζόμαστε γιὰ νέο πόλεμο, ἐνῶ δὲν ἀσχολούμεθα νὰ περιφρουρήσουμε τὴν ψυχή μας καὶ τὸ πνεῦμα μας, ποὺ εἶναι παραπάνω ἀπὸ τὰ ὑλικά μας ἀγαθά. Φοβούμεθα τὸν ἐχτρὸ ἀλλὰ δὲν οἰκοδομοῦμε καὶ δὲν ὀργανώνομε σχολεῖα, δὲν ἀναπτύσσουμε καὶ δὲ βελτιώνουμε τὴν ἐκπαίδευσή μας, μὲ τὴν ὁποία μποροῦμε ν' ἀντιμετωπίσουμε ἕνα μεγαλύτερο ἐχθρό, τὸν ἀμαθῆ ἢ ἡμιμαθῆ νέο, ποὺ εἶναι ἕτοιμος νὰ κλονίσει τὸ οἰκοδόμημα, ἕτοιμος νὰ συνεργασθεῖ μὲ τὸν ἐχθρό.

Τὰ Ἰδανικὰ τῆς Ἐλευθερίας γιὰ ὅλους, τῆς Δικαιοσύνης γιὰ ὅλους, τῆς Εὐημερίας γιὰ ὅλους, ποὺ εἶναι τὰ συνθήματα τῶν Ἐλευθέρων Λαῶν μποροῦν νὰ στηριχθοῦν μόνο σὲ μιὰ ἀντάξια Ἐκπαίδευση μὲ πλούσια ὑλικὰ μέσα καὶ μὲ ἀνθρώπους ποὺ νὰ πιστεύουν στὴ μεγάλη της ἀποστολή, μὲ Δασκάλους ποὺ νὰ ἀμείβονται καλὰ καὶ νὰ ἐκτιμῶνται κοινωνικά, γιατὶ χωρὶς τὴν ὑλικὴ ἐνίσχυση καὶ χωρὶς τὴν κοινωνικὴ ἐξύψωση τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Λειτουργοῦ δὲν μπορεῖ νὰ ἔχουμε ἐκπαίδευση.

Γνωρίζω, ἀγαπητοὶ Φίλοι, πόσο τὸ ἔργον σας εἶναι ἐπίπονο. Γνωρίζω πόσο πιὸ ἐπίπονο ἀπὸ τὸ δικό μας εἶναι τὸ ἔργο σας καὶ πιστέψατέ με ζῶ τὸ πόνο σας καὶ ἀντιλαμβάνομαι τὸν μόχθο σας, ἰδίως ὅταν ἀναλογίζομαι τὴν ἀδιαφορία τῆς Κοινωνίας, τὴν ἀστοργία τῆς Πολιτείας, τὴ δυστυχία καὶ τὴν ἄγνοια, τὴν ὀπισθοδρομικότητα καὶ τὴν ἀντίδραση ποὺ σᾶς περιβάλλουν.

Ἀλλὰ αὐτὰ καθιστοῦν τὸ ἔργο σας ὡραιότερο καὶ εὐγενικότερο. Μπορεῖ νὰ ὑπάρχει μεγάλη δόση πίκρας καὶ ἀπογοητεύσεως, ἀλλ' ἴσως νὰ ὑπάρχει καὶ μεγάλη ποσότητα χαρᾶς καὶ ὑπερηφάνειας τὸ νὰ στέκεται κανεὶς ψηλότερα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, φτάνει νὰ τοὺς θωρεῖ πάντα μὲ συγκατάβαση καὶ μὲ στοργή. Χρέος ἔχει ν' ἀγαπάει κανεὶς τοὺς καλούς, γιατὶ εἶναι καλοὶ καὶ τοὺς κακούς, γιατί, ἀλήθεια, πρέπει νὰ εἶναι πολὺ δυστυχεῖς.

"ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΕΠΕΤΗΡΙΔΕΣ"

'Ακαδημαϊκὰ ἔτη 1948/49 καὶ 49/50

29 Μελέται. Σελίδες 716

"ΣΠΟΥΔΑΙ"

«Οἰκονομικαὶ — Κοινωνικαὶ — Τεχνικαὶ»

Δίμηνος ἐπιστημονικὴ ἔκδοσις

'Ακαδημαϊκὰ ἔτη 1950/51 — 1954/55

Τόμοι Α' — Ε'. Σελίδες 2720

"ΝΕΑ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ."

Περιοδικὴ ἔκδοσις διαφωτισμοῦ καὶ καθοδηγήσεως

'Ακαδημαϊκὰ ἔτη 1953/54 καὶ 1954/55

Τόμοι Α' — Β'. Σελίδες 750

"ΟΔΗΓΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ"

Διοικητικὸς καὶ 'Εκπαιδευτικὸς — Σελίδες 228

"ΤΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΛΑΝΑ"

Τόμος Α'

I. Γενικὴ Εἰσαγωγή: 'Ιστορικὴ τοποθέτησις καὶ κοινωνιολογική των ἑρμηνεία.

II. Τὸ Αὐστραλιανὸν Λογιστικὸν Σχέδιον

Τόμος Β'

Τὸ Γαλλικὸν Λογιστικὸν Σχέδιον

ΤΟ ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

12 Διαλέξεις — Σελίδες 200

ΤΟ ΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

19 Διαλέξεις — Σελίδες 240

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

'Εκδόσεις τοῦ «Γραφείου Βιομηχαν. καὶ 'Εμπορικῶν 'Ερευνῶν»

ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

4

ΑΠΟΣΤΟΛΗ
ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ - 1950

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΕΤΟΣ 1949 - 1950

ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

4

ΑΠΟΣΤΟΛΗ
ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ - 1950

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΕΤΟΣ 1949 - 1950

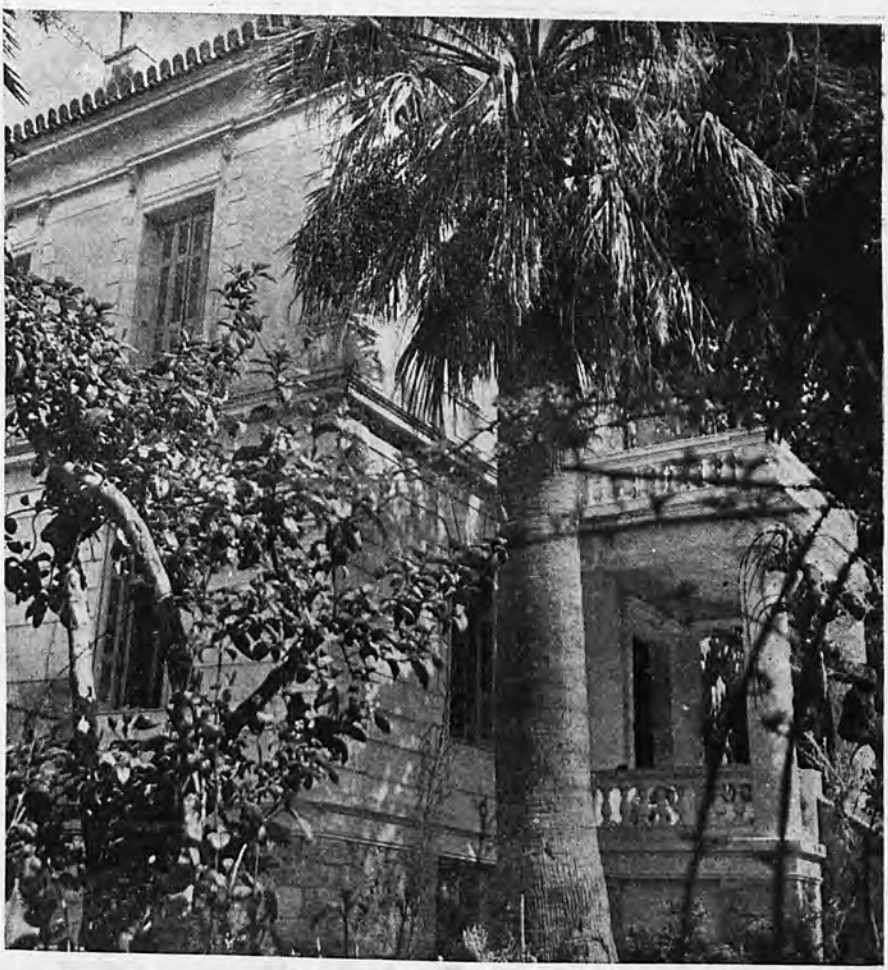

Μία ἄποψις τοῦ Διδακτηρίου τῆς Σχολῆς
ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κύπρου 43
(παρόδου τῆς ὁδοῦ Πατησίων ἀριθ. 181)

Vue de l' Ecole — View of the School

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Προεδρεῖον :

Πρόεδρος.— ***ΤΑΚΗΣ ΚΑΝΤΖΙΑΣ***, Πρόεδρος Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς, Βουλευτής, τ. Ὑπουργὸς (ὁδὸς Δεριγνὺ 25, τηλ. 85.321).

Α' Ἀντιπρόεδρος.— ***ΜΙΧΑΗΛ ΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ***, Δικηγόρος, τ. Δήμαρχος Πειραιῶς καὶ Βουλευτὴς (ὁδὸς Ἀγαθουπόλεως 4, τηλ. 80.221).

Β' Ἀντιπρόεδρος.— ***ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΑΥΡΙΚΗΣ***, Γενικὸς Διευθυντὴς Τραπέζης Ἑλλάδος, τ. Ὑπουργός, (ὁδὸς Ἡσιόδου, τηλ. 71.518).

Γενικὸς Γραμματεύς.— ***ΣΠΥΡΟΣ ΚΑΖΑΚΟΣ***, Οἰκονομικὸς Ἐπιθεωρητὴς καὶ τ. Πρόεδρος τῆς Α.Δ.Ε.Δ.Υ. (Μαυροματαίων καὶ Κυβέλης, τηλ. 63542).

Ταμίας.— ***ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΑΒΑΛΑΣ***, Πρόεδρος τοῦ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν (ὁδὸς Ἐλευθερίου Βενιζέλου 46, τηλ. 24.913).

Σύμβουλοι :

ΚΩΣΤΑΣ ΑΡΓΥΡΟΣ, Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν. Οἰκονομίας, (ὁδὸς Σπετσῶν 42, τηλ, 81.720).

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Δικηγόρος καὶ τ. Διευθυντὴς τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως, (ὁδὸς Κλειτίου 3).

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΖΑΝΝΟΣ, Σύμβουλος Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, τ. Γερουσιαστής, (Περικλέους 5, Ἀμαρούσιον, τηλ. 010.284).

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΑΔΗΜΑΣ, Διευθυντὴς Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Πτυχιοῦχος τῆς Σχολῆς, (Ζωοδόχου Πηγῆς 6, τηλ. 31.100).

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΡΑΣ, Μηχανικός, τ. Πρόεδρος Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος (ὁδὸς Μπουμπουλίνας 28, τηλ. 62.824).

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΣΚΑΡΗΣ, Ἐπιθεωρητὴς Σ. Π. Α. Π., τ. Γραμματεύς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐργατῶν, (ὁδὸς Κεφαλληνίας 107. τηλ. 52.463).

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΑΚΟΣ, Πρόεδρος Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς, τ. Βουλευτής, (ὁδὸς Τσαμαδοῦ 15, τηλ. 41.511).

ΛΕΑΝΔΡΟΣ ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ, Διευθυντὴς Ὑπουργείου Ἐργασίας, (ὁδὸς Καρύδη 10, τηλ. 64.235).

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΕΡΖΑΚΗΣ, Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, (ὁδὸς Ὁμήρου 24, τηλ. 33.237) καὶ

ΣΤΡΑΤΟΣ ΠΑΠΑ Ι·ΩΑΝΝΟΥ, Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς (ὁδὸς Μαυρομιχάλη 71, τηλ. 63.377).

COMITÉ DIRECTEUR DE L'ECOLE

SCHOOL BOARD OF DIRECTORS

PRÉSIDENT : **P. Kantzias**, Président de la Chambre de Commerce et d' Industrie du Pirée, Député, ancien Ministre. — President of the Chamber of Commerce and Industry, Piraeus, Member of Parliament, Formerly Minister.

VICE PRÉSIDENTS : **M. Rinopoulos**, Avocat, ancien député et maire du Pirée. — Lawyer, Formerly Member of Parliament and Mayor of Piraeus.

P. Mavrikis, Directeur Général de la Banque de Grèce, ancien Ministre. — General Director of the Bank of Greece, Formerly Minister.

SECRÉTAIRE GÉNÉRAL : **Sp. Kazakos**, Inspecteur du Ministère des Finances, anc. Président de la Confédération Générale des Fonctionnaires. — Inspector of the Ministry of Finance, Formely President of the General Confederation of the Functionaries.

TRÉSORIER : **J. Gavalas**, Président de la Chambe des Artisants d' Athènes. President of the Chamber of Artisans Athens.

CONSEILLERS - COUNCILLORS :

C. Argyros, Directeur au Ministère de l' Economie Nationale. — Director The Ministry of National Economy.

G. Vassiliades, Avocat, ex-Directeur de l' Instruction professionnelle. — Lawyer, Formerly Director of the Professional Education.

D. Zannos, Conseiller de la Chambre de Commerce et d' Industrie d' Athènes, ancien Sénateur. — Councillor of the Chamber of Commerce and Industry Athens, Formerly Senator.

D. Karadimas, Directeur au Ministère de la Prévoyance Sociale et diplômé de l' Ecole. — Director at the Ministry of Public Welfare and graduate of the School.

Ach. Karas, Ingénieur, ancien Président de la Chambre Technique de Grèce. — Engineer, Formerly President of the Greek Chamber of Arts and Crafts.

G. Laskaris, Inspecteur des Chemins de fer, anc. Secrétaire de la Confération Générale des Travailleurs de la Grèce. — Inspector of the Railways, Formerly Secretary of the General Confederation of the Greek Labor Unions.

D. Petropoulakos, Président de la Chambre des Metiers du Pirée. — President of the Chamber of Crafts and Arts, Piraeus.

L. Polychronis, Directeur au Ministère du Travail. — Director at the Ministry of Labor.

J. Terzakis, Président de l' Association des Sociétés Anonymes de la Grèce. — President of the «Union of the Joint - Stock Companies of Greece».

Str. Papayoannou, Directeur de l' Ecole. — Director of the School.

ΔΙΔΑΣΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

(Τακτικοὶ καὶ Ἐντεταλμένοι Καθηγηταὶ)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΓΑΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Γενικὸς Διευθυντὴς Ι. Κ. Α. (Ἐργατικὸν Δίκαιον), ὁδὸς Πιπίνου 10 — Τηλ. 83323.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΑΓΑΠΗΤΙΔΗΣ, Καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου (Πολιτικὴ Οἰκονομία), ὁδὸς Ραβινὲ 6 — Τηλ. 72876.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ, Ἀρχιλογιστὴς Βιομηχανικῶν Ἑταιρειῶν (Ἀσκήσεις Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς), ὁδὸς Μαντζάκου 8 — Τηλ. 62974.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΛΑΝΗΣ, Διευθυντὴς τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης, τ. Ὑπουργός, (Τραπεζιτικά), ὁδὸς Πατριάρχου Ἰωακεὶμ 25 — Τηλ. 30451.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, Συνταγματάρχης (Ἠλεκτροτεχνία), ὁδὸς Κορυδαλλέως 4 — Τηλ. 84072.

ΦΡΙΞΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Οἰκονομικὸς Σύμβουλος Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς (Βιομηχανικὴ Πολιτική), ὁδὸς Κλεομένους 2 — Τηλ. 70578.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΑΚΗΣ, Δικηγόρος (Ἰδιωτικὸν Δίκαιον), ὁδὸς Ζωοδόχου Πηγῆς 57 — Τηλ. 28074.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΛΟΥΚΑΣ, Δικηγόρος (Ἐμπορικὸν Δίκαιον), ὁδὸς Ροῦζβελτ 37 — Τηλ. 34072

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΕΡΤΙΛΗΣ, Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου (Δημοσία Οἰκονομία καὶ Δημοσιονομικὴ Νομοθεσία), ὁδὸς Λουκιανοῦ 28, Τηλ. 72659.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ, τ. Γυμνασιάρχης (Φυσική), ὁδὸς Ψυχάρη 3—Τηλ. 81726.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΚΑΛΛΙΑΒΑΣ, Καθηγητὴς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολ. Ἐπιστημῶν (Οἰκονομικὴ Γεωγραφία), ὁδὸς Ἀναγνωστοπούλου 44—Τηλ. 24234.

ΣΠΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ—ΣΤΡΑΤΗΣ, Καθηγητὴς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῆς Παντείου Σχολῆς, (Δημόσιον Δίκαιον), ὁδὸς Πιττακοῦ 8 — Τηλ. 35390.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΜΒΥΣΙΔΗΣ, Ὑποδιευθυντὴς Β΄ Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν (Λογιστικαὶ Ἀσκήσεις), ὁδὸς Τήνου 3—Τηλ. 80848.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΒΑΣ, Καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου (Γαλλικά), ὁδὸς Χειμάρρας 10 — Τηλ. 82704.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΠΗΣ, Καθηγητὴς τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Γυμναστηρίου (Σωματικὴ Ἀγωγή), ὁδὸς Ἀγκύλης 48 — Τηλ. 91370.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ, Διευθυντὴς Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (Ἰδιωτικὴ Οἰκονομική), ὁδὸς Ἁγίας Λαύρας 105 — Τηλ. 22427.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ, Δικηγόρος, Διευθυντὴς Ἑνώσεως Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν (Ἀσφαλιστικά), ὁδὸς Ὑψηλάντου 3 — Τηλ. 70107.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΣΤΡΙΦΤΟΥ—ΚΡΙΑΡΑ, Ἐπιμελήτρια Πειραματικῆς Παιδαγωγικῆς τοῦ Πανεπιστημίου (Ψυχοτεχνικὴ καὶ Ψυχο-Φυσιολογία τῆς Ἐργασίας), Παλαιὸν Φάληρον, ὁδὸς Θέτιδος 18.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΥΡΚΙΛΙΤΣΗΣ, Γενικὸς Γραμματεὺς Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, (Ἐμπορικὴ Πολιτική), ὁδὸς Ἐθνικῆς Στέγης 16 - Νέα Σμύρνη — Τηλ. 26177.

ΦΡΙΞΟΣ ΛΕΤΣΑΣ, Μηχανολόγος, (Ὀργάνωσις Ἐργοστασίων), Ξενοδοχεῖον Νέων Ἀγγλίας — Τηλ. 30446.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ, Καθηγητὴς τοῦ Πειραματικοῦ Σχολείου τοῦ Πανεπιστημίου (Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ καὶ Μαθηματικὴ Στατιστική), ὁδὸς Σκύρου 55 — Τηλ. 34284.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΕΛΕΤΗΣ, Καθηγητὴς Ἐμπορικῆς Σχολῆς (Στενογραφία), ὁδὸς Αἰόλου 72 — Τηλ. 20906.

ΣΤΡΑΤΟΣ ΠΑΠΑ·Ι·ΩΑΝΝΟΥ, τ. Γεν. Γραμματεὺς Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (Τεχνικὴ Ἐμπορίου καὶ Λογιστική), ὁδὸς Μαυρομιχάλη 71 — Τηλ 63377

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Ἀρχιλογιστὴς Βιομηχανικῶν Ἑταιρειῶν (Ἐφαρμογαὶ Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς), Ὁδὸς Εὐτέρου 14 — Τηλ. 23791.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ, Διευθυντὴς τῆς Ὑγειονομικῆς Σχολῆς (Βιομηχανικὴ Ὑγιεινή), ὁδὸς Φυλῆς 134 — Τηλ. 81709.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ, Καθηγητὴς Β' Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν (Ἀγγλικά) ὁδὸς Σκιάθου 63 — Τηλ. 82314.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΕΡΔΙΚΑΣ, Πρόεδρος Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν (Ἐμπορικὸν Δίκαιον), ὁδὸς Ὁμήρου 24 — Τηλ. 24289.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΑΟΥΝΑΤΣΟΣ, Διευθυντὴς Μελετῶν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος (Οἰκονομικὴ Στατιστική) — Τηλ. 70587.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΑΝΤΗΡΑΣ, Δικηγόρος, τ. Γεν. Γραμματεὺς Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (Ἰδιωτικὸν Δίκαιον), ὁδὸς Ὑψηλάντου 31 — Τηλ. 72379.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, Μηχανολόγος, (Μηχανογνωσία), ὁδὸς Πινδάρου 13 Πειραιεύς) — Τηλ. 43984.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Βουλευτής, τ. Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ (Κοινωνικὴ Πολιτική), ὁδὸς Μακεδονίας 6 — Τηλ. 54436.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ, Διευθυντὴς τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους (Χημεία καὶ Ἐμπορευματολογία), ὁδὸς Φραντζῆ 9α — Τηλ. 30204.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΗΣ, Γενικὸς Διευθυντὴς Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (Σύχρονα Ἐμπορικὰ Προβλήματα), ὁδὸς Σολωμοῦ 31 — Τηλ. 27407.

ΜΑΡΙΟΣ ΤΣΙΜΑΡΑΣ, Καθηγητὴς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν (Οἰκονομικὴ τῶν Ἐκμεταλλεύσεων καὶ Βιομηχανικὴ Λογιστική), ὁδὸς Ἀβέρωφ—Τηλ. 54427.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΡΑΓΚΟΣ, Διευθυντὴς Τελωνειακῆς Ὑπηρεσίας Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (Τελωνειακὴ καὶ Δασμολογικὴ Νομοθεσία καὶ Πολιτική), ὁδὸς Ἀγγέλου Γέροντα 11 — Τηλ. 34730.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΩΚΑΣ, Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Τουρισμοῦ, τ. Βουλευτὴς καὶ Καθηγητὴς τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν (Ἱστορία τῆς Βιομηχανίας καὶ Ἐργασίας). ὁδὸς Βασιλίσσης Σοφίας 27 — Τηλ. 72103.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ, Ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου (Πολιτικὴ Οἰκονομία) ὁδὸς Δεληγιώργη 158α — Πειραιεύς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΥΣΟΧΟΥ, Ἐντεταλμένος Σύμβουλος τῆς Τραπέζης Ἐμπορικῆς Πίστεως, (Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων), ὁδὸς Πεσματζόγλου 9 — Τηλ. 30634.

CORPS ENSEIGNANT - TEACHING STAFF

Chr. Agallopoulos, Directeur Général de l'Institut des Assurances Sociales. — General Director of the Social Insurances Institution.

Sot. Agapitidis, Professenr à l' Ecole Polytechnique — Professor the Polytechnic School.

G. Alexandropoulos, Chef de Comptabilité — Chief Cost — Accountant.

Dem. Galanis, Directeur de la Banque Commerciale de Grèce, anc. Ministre — Director, Commercial Bank, ex Minister.

Sp Calogeropoulos—Stratis—Professeur à l' Ecole des Sciences Commerciales et Economiques et à l' Ecole de Sciences Politiques – Professor in the Highest School of Commercial and Economic Sciences and in the School of Political Sciences.

Nic. Deloucas, Avocat.—Attorney at Law.

Pan. Dertilis, Professeur à l' Université. – University Professor.

Dem. Dimitracakis, Avocat. – Attorney a Law.

Nic. Fokas, Directeur Général de l' Office du Tourisme. – anc. Député, et ex Professeur á l' Ecole des Sciences Politiques.—General Director of Sourist Office, Formely deputy and Professor in the School of Social Sciences.

J. Frangos, Directeur des Douanes au Ministére des Finances. — Director, Ministry of Finance.

J. Chryssochou, Directeur - délegué de la Banque du Crédit Commercial. — Delegate Director of Bank, Management Consultant.

G. Chalkiopoulos, – Agregé de l' Université. — Associate Professor of University.

Fr. Georgacopoulos, Conseiller Economiqne de la Chambre de Commerce du Pirée. — Economic councillor of the Chamber of Commerc-, Piraeus.

J. Giannopoulos, colonnel. — Colonel.

Ar. Kalliavas — Professeur à l' Ecole des Sciences Politiques. — Professor, Pantios School of Political Sciences.

Dem. Kamvissidis — Sous - Directeur de l' Ecole Commerciale. — Sub - Director, Commercial School.

Chr. Karavas. Professeur à l' Ecole Polytechnique. – Professor the Polytechnic School.

G. Katsipis, Professeur de Gymnastique à l' Université. — Professor of gymnastics in the University.

An Kirkilitzis — Secrétaire Général du Ministère de l' Economie Nationale — General Secretary, Ministry of National Economy.

Dem. Kollias — Directeur du Ministère des Finances. — Director Ministry of Finance.—

J. Koutsoyiannis — Avocat, Directeur Général de l' Union des Sociétés d' Assurances.— Attorney at Law, Director of the Union of Insurance Companies.

Cath. Striftou - Kriaras — Chef de travaux du Laboratoire de Pédagogie expérimentale de l' Université. — Instructor of Experimental Pedagogy in the University.

Fr. Letsas — Ingénieur — Mechanical Engineer.

Em. Meletis, Professeur à l' Ecole Commerciale des Filles. — Professor at Commercial School.

E. Margaritis — Professeur à l' Ecole Expérimentale de l' Université. — Professor at the Experimental School of the University.

Str. Papayoannou, anc. Secrétaire général du Ministère de l' Economie Nationale ex General Secretary, Ministry of National Economy.

D. Papadimitriou — Chef de Comptabilité. — Chief Cost Accountant.

Dr. G. Papakostas — Directeur de l' Ecole de l' Hygiène. — Director of the Sanitary School.

G. Pavlidis, Professeur à l' Ecole Commerciale d' Athènes. — Professor Commercial School of Athens.

Pan. Perdikas — Président de l' Ecole des Sciences Politiques.— Président of the School of Political Sciences.

An. Saounatsos — Directeur de la Banque de Grèce.—Manager of the Bank of Greece.

Const. Simantiras — Avocat, Anc. Secrétaire Général du Ministrère de l' Economie Nationale.— Attorney at Law, ex General Secretary, Ministry of National Economy.

St. Stavropoulos — Ingénieur.— Mechanical Engineer.

St. Stefanopoulos — Député, ancien Ministre. — Deputy, Formely Minister.

El. Synodinos — Directeur Inspecteur du Laboratoire Chimique General de l' Etat. —Director, Inspector of the General Chem. State Laboratory.

Nic Théodorou — anc. Directeur de Lycée.— ex Principal of High School.

Ath Triantafyllis —Directeur Général du Ministère de l' Economie Nationale—General Derector Ministry of National Economy.

Mar. Tsimaras — Professeur à l' Ecole des Sciences Economiques et Commerciales.— Professor at the Highest School of Commercial and Economic Sciences.

ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Διὰ τὸ 'Ακαδημαϊκὸν ἔτος 1949/50

'Ο Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς:

ΣΤΡΑΤΟΣ Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Καὶ οἱ Καθηγηταί:

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΓΑΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

Εὐάγγελος Παρασκευαΐδης,	Γραμματεύς, ὁδὸς 'Ιώνων 26
Περικλῆς Πετούνης,	Βοηθός, Διγενῆ 'Ακρίτα 1
'Εμμανουὴλ Μόρτζος,	Γραφεύς, ὁδὸς Κύπρου 41
Μάρκος Τζαννουδάκις	'Επιστάτης, ὁδὸς Κύπρου 43

Τὸ Διδακτήριον τῆς Σχολῆς εὑρίσκεται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κύπρου 43. 'Ο Διευθυντὴς δέχεται εἰς αὐτὸ ἑκάστην Δευτέραν, Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον 5—7 μ. μ., ὁ δὲ Γραμματεὺς καὶ ὁ Διαχειριστὴς καθ' ἑκάστην 11 π. μ. — 1 μ. μ., πλὴν Τρίτης καὶ Παρασκευῆς, καὶ 5—7 καθ' ἑκάστην — Τηλέφ. 86.074,

Τὸ Παράρτημα τῆς Σχολῆς ('Αναγνωστήριον, Γραφεῖον Βιομηχανικῶν καὶ 'Εμπορικῶν 'Ερευνῶν) εὑρίσκεται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φρ. Ροῦζβελτ 84 (πρώην 'Ακαδημίας) 'Ο Γραμματεὺς δέχεται εἰς αὐτὸ ἑκάστην Τρίτην καὶ Παρασκευὴν 11 π. μ. — 1 μ. μ.

Τὰ Γραφεῖα εἶνε κλειστὰ κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἡμέρας, καθ' ἃς ἀργεῖ τὸ 'Υπουργεῖον 'Εθνικῆς Οἰκονομίας. 'Από 15ης 'Ιουλίου μέχρι 31ης Αὐγούστου τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φρ. Ροῦζβελτ 84 (πρώην 'Ακαδημίας) Γραφεῖα τῆς Σχολῆς εἶνε ἀνοικτὰ μόνον ἑκάστην Τρίτην καὶ Παρασκευὴν 10 π.μ. — 1 μ. μ. καὶ ἑκάστην Πέμπτην 5 — 7 μ. μ.

COMITÈ DE SURVEILLANCE

SUPERVISING COMMITTEE

DIRECTEUR - DIRECTOR :

Prof. Str. Papayoannou

MEMBRES - MEMBERS :

Prof. Chr. Agallopoulos

» Eu Margaritis

» El. Synodinos

» Nic. Theodorou

Secrétaire de l' Ecole - Secretary of School

Ev. Paraskevaïdis

Adresse de l' Ecole - Address of the School :

Rue / Street } Kyprou 43 - Tel. 86.074

NOTICE

1.— L' ECOLE DES HAUTES ETUDES INDUSTRIELLES est une fondation d' utilité publique, fondée par le «Syndicat des Industriels Grecs» et l' «Union des Sociétés Anonymes de la Grèce», avec l' autorisation et sous le contrôle du Ministère de l' Economie Nationale (Direction de l' Enseignement Professionnel).

2.— L' Ecole a pour but de former, par un enseignement théorique et pratique, dans les limites des conditions et des besoins de l' Economie Nationale, le haut et le moyen personnel administratif et comptable des entreprises industrielles et des services publics des Ministères des Finances, de l' Economie Nationale, du Travail, du Ravitaillement et de la Coordination e t.c.

3.—Sont admis comme élèves, après examen (Composition, Arithmétique, Algèbre, Géographie, Chimie et Physique) les candidats qui sont munis du diplôme de fin d' études de l' Enseignement Secondaire: (Gymnases, Lycées pratiques, Ecoles commerciales).

4.— La durée des Etudes est de trois années. A la fin de chaque année les élèves doivent subir un examen oral et écrit sur toutes les matières enseignées pendant l' année.

5.— Les candidats pour le «Diplôme d' études Industrielles Supérieures» doivent : a) présenter une attestation de service de six mois dans une entreprise commerciale, ou dans un service public, b) rédiger une composition relative aux matières enseignées dans l' Ecole, c) faire un travail dans le Bureau des Recherches Industrielles et Commerciales de l' Ecole et d) subir un examen spécial oral et écrit devant une Commission sur des questions de l' Economie Politique, de la Politique Economique, de la Législation fiscale, de l' Organisation et de l' Administration des entreprises, de l' Organisation des usines, du Droit Commercial, du Droit Ouvrier, de la Comptabilité générale et industrielle, de la Technologie, de l' Outillage industriel et de l' Electricité appliquée.

NOTICE

1.—THE SCHOOL OF SUPERIOR INDUSTRIAL STUDIES is an Institution of public utility, founded by the «Syndicate of Greek Manufacturers» and the «Union of Societies Ltd» by the authorisation and under the control of the Ministry of National Economy (Direction of Professional Education).

2.—The School aims at (by a theoritical and practical training within the frame of our national economy) the formation of junior and senior administrative staff employees and accountants for the Industrial Enterprises and for the public services of the Ministries of National Economy, Labour, Finance, Supply and Coordination e.t.c.

3.—As students are admitted graduates of Secondary Schools: (Gymnasiums, Practical Lyceums, Commercial Schools) after an entrance examination held on Composition, Mathematics, Algebra, Geography (Physical, Political and Economic), Physics and Chemistry.

4— Attendance is for three years. Students to be promoted, must pass every year an oral, as well as a written examination.

5.—In order to obtain the diploma of «Higher Industrial Studies», each candidate, after succeeding in the examination of the third year, must furthermore present : 1) an attestation certifying at six months, at least, experience at a commercial or industrial concern or a public service. 2) a special paper relative to a subject taught at our School. 3) a special Work prerared in our Business Research Bureau and 4) should pass, before a special Committee, a written and oral examination on Political Economic Policy, Taxation Legislation, Business Organisation, Factory Management, Commercial Law, Labor Law, Technology, Mechanics, Applied Electricity and Accounting and Costing.

LEÇONS - LESSONS

3 années - 3 years

		Heures Hours
Economie politique	Political Economy	5
Politique économique	Economic Policy	2
Economie privée	Private Economics	3
Finances publiques	Taxation Legislation	2
Legislation et politique douanière	Custom Duty Legislation and Policy	2
Statistique	Statistics	2
Histoire économiqne	Economic History	1
Technique de la vie économiqne	Business Technique	5
Comptabilité	Accounting	12
Géographie économique	Economic Geography	3
Mathématiques financières	Financial Mathematics	3
Droit public	Public Law	2
Droit privé	Private Law	5
Droit commercial et industriel	Commercial and Industrial Law	4
Politique et Droit social	Social Policy and Law	3
Organisation et administration des entreprises	Business Organisation and Administration	6
Psychotechnique	Psychotechnics	2
Hygiène industrielle	Industrial Hygiene	2
Physique	Physics	3
Chimie	Chemistry	2
Marchandises	Commodities	4
Machines	Machinery	3
Electricité appliquée	Electrotechnics	2
Organisation industrielle	Factory Organisation	3
Bureau des recherches industrielles et Commerciales — Exercices pratiques — Visites	Bureau of Business Researches — Practice — Visits	10
Français	French	5
Anglais	English	5
Sténographie	Shorthand	3
	Total	104

ΦΥΣΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ *

Ἡ Βιομηχανία ἀποτελεῖ τὸν δεύτερον κλάδον τῆς Ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας. Ἀπασχολεῖ τὰ 20 ο)ο τοῦ πληθυσμοῦ καὶ παρέχει περὶ τὰ 15 ο)ο τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Χάρις εἰς τὸ σχέδιον Μάρσαλ ἐλπίζεται βασίμως ὅτι θὰ καταστῇ ταχέως δυνατὴ πολὺ μεγαλυτέρα βιομηχανικὴ ἀνάπτυξις τῆς Χώρας.

Διὰ ν' ἀναπτυχθῇ καὶ νὰ βελτιωθῇ ἡ Βιομηχανία ἔχει βεβαίως ἀνάγκην ὅλων τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν σφαῖραν τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς, ὡς καὶ κεφαλαίων καὶ πιστώσεων· ἐξίσου ὅμως ἔχει ἀνάγκην ἡ Βιομηχανία τοῦ ἐμψύχου ὑλικοῦ, ἤτοι ἱκανῶν καὶ μορφωμένων τεχνιτῶν, ἀρχιτεχνιτῶν, ἐργοδηγῶν καὶ ἐπιστατῶν, ἀνωτέρων τεχνικῶν καὶ διοικητικῶν στελεχῶν.

Ἡ Βιομηχανία εἶναι σύνθετον οἰκονομικοτεχνικὸν φαινόμενον, μὲ ποικίλα οἰκονομικά, ἐμπορικά, νομικά, διοικητικά, ἀνθρωπίνου παράγοντος καὶ τεχνικὰ προβλήματα, εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ἐνημερωμένον τὸ ἀνώτερον διοικητικὸν στέλεχος ἑνὸς βιομηχανικοῦ ὀργανισμοῦ. Μόνη ἡ τεχνικὴ κατάρτισις δημιουργεῖ μονομέρειαν, ἡ ὁποία πολλάκις καθίσταται ἐπικίνδυνος, ὅπως καὶ μόνη ἡ οἰκονομικο—νομικὴ μόρφωσις ἀποδεικνύεται ἐν τῇ πράξει ἀνεπαρκής.

Ἡ Σχολή μας ἠθέλησε νὰ καλύψῃ τὸ ἀναντίρρητον τοῦτο ἐκπαιδευτικὸν κενόν, τὴν ἔλλειψιν δηλονότι μιᾶς Σχολῆς εἰδικῆς διὰ τὴν κατάρτισιν ἀνωτέρων διοικητικῶν στελεχῶν, προοριζομένων διὰ τὰς ἰδιωτικὰς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις, τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας καὶ τοὺς σχετικοὺς κοινωφελεῖς ὀργανισμούς. Οὕτω ἐπὶ τοῦ πεδίου αὐτοῦ ἡ Σχολή μας καλύπτει ἰδιαζούσας κοινωνικὰς καὶ κρατικὰς ἀνάγκας, ὅπως ἀναλόγους ἀνάγκας ἐξυπηρετοῦν εἰς τὸ οἰκεῖον πεδίον ἡ Ἀνωτάτη Γεωπονικὴ Σχολή, ἡ Δασολογικὴ Σχολή, τὸ Πολυτεχνεῖον, ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Τ.Τ.Τ.

Ἡ Σχολή μας ἀποτελεῖ νέον πρωτότυπον καὶ ἰδιότυπον Ἐκπαιδευτικὸν Ἵδρυμα ἀπὸ ἀπόψεως σκοπῶν, κατευθύνσεων, μεθόδων, ἰδανικῶν. Ὄχι μόνον δὲν ἀνταγωνίζεται τὰ ἄλλα ἰσότιμα ἱδρύματα, (Νομικὴ Σχολή, Ἀνωτάτη Σχολὴ Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, Πολυτεχνεῖον), ἀλλ' ἀντιθέτως συμπληρώνει τὴν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν, ἡ ὁποία ἂς εὐχηθῶμεν νὰ ὁλοκληρωθῇ μὲ μίαν ἀνωτέραν Ναυτιλιακὴν καὶ μὲ μίαν ἀνωτέραν Ζωοτεχνικὴν Σχολήν.

---

* **Ἀποσπάσματα ἐκ τῆς ὁμιλίας τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς κ. Στράτου Κ. Παπαϊωάννου μὲ θέμα : «Σκοποί, κατευθύνσεις, μέθοδοι, ἰδανικὰ τῆς Α.Σ.Β.Σ.».**

Ἡ ἐκπαίδευσις δὲν εἶνε, οὐδὲ δύναται νὰ εἶναι αὐθαίρετον κατασκεύασμα· ἄλλως ἐργάζεται εἰς τὸ κενὸν καὶ βαθμιαίως ἀποσυντίθεται. Ἡ Σχολή μας, ἀρχίσασα τὸ ἔργον της μὲ ἐλαχίστους σπουδαστὰς ὡς ἓν Ἵδρυμα ἁπλῆς ἐπιμορφώσεως ὑπαλλήλων βιομηχανικῶν τινων ἐπιχειρήσεων, κατέστη ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, ζῶν καὶ δρῶν ἰσχυρὸς ὀργανισμός, διανοίγων νέας ὁδοὺς μορφώσεως καὶ διαπλάσεως τῶν νέων μας. Ἀπεδείξαμεν ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς τὸν ὀρθὸν δρόμον, ὅτι ἐξυπηρετοῦμεν πραγματικὰς πνευματικὰς ἀνάγκας τῶν νέων καὶ ὅτι ἀνταποκρινόμεθα εἰς πραγματικὰς κοινωνικὰς ἀπαιτήσεις· ἄλλως ἦν Ἵδρυμα εἶνε ἐξωκοινωνικόν—ἂν ὄχι ἀντικοινωνικόν—φαινόμενον καί, ἀντὶ νὰ εἶνε συντελεστὴς προόδου, καθίσταται ἀποσυνθετικὸς καὶ ἀντιδραστικὸς παράγων, ἀληθὲς καρκίνωμα τῆς ζωῆς. Ἡ Σχολὴ ἔχει σαφῆ ἐπίγνωσιν, ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις σήμερον εὑρίσκεται εἰς μίαν διασταύρωσιν ὁδῶν. Ὅλαι αἱ ἀβεβαιότητες, ὅλαι αἱ ἐλπίδες καὶ ὅλοι οἱ φόβοι τῆς συγχρόνου ζωῆς ἔχουν μοιραίαν τὴν ἀντανάκλασίν των εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν.

Κατὰ τὴν πρώτην περίοδον τοῦ καπιταλισμοῦ διοικητικὰ στελέχη ἢ δὲν ὑπάρχουν ἢ ἡ σημασία των εἶνε λίαν περιωρισμένη, διότι οἱ τρόποι τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς διαθέσεως τῶν προϊόντων εἶνε ἁπλοῖ καὶ ὁ καταμερισμὸς τῆς ἐργασίας ὀλίγον ἀνεπτυγμένος, οὔτε δὲ αἱ εἰδικαὶ γνώσεις καὶ οὔτε αἱ εἰδικαὶ ἱκανότητες εἶνε ἀπαραίτητοι διὰ τὴν ὀργάνωσιν, τὴν διεύθυνσιν καὶ τὸν ἔλεγχον μιᾶς ἐπιχειρήσεως.

Αἱ νέαι τεχνικαὶ μέθοδοι τῆς παραγωγῆς καὶ ἡ διαμόρφωσις τοῦ θεσμοῦ τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, τὰ παντὸς εἴδους μεγάλα οἰκονομικὰ συγκροτήματα, ὡς καὶ ἡ ἐπέμβασις τοῦ Κράτους εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωήν μετέβαλον βασικῶς τὰς συνθήκας τῆς διοικήσεως, τῆς ὀργανώσεως, τοῦ ἐλέγχου, τῆς ἐποπτείας καὶ τῆς καθοδηγήσεως τῶν μεγάλων οἰκονομικῶν μονάδων, αἱ ὁποῖαι εἶνε δημιουργήματα εἴτε τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, εἴτε τῆς κρατικῆς ἐνεργείας. Ὁ ρόλος τῶν κεφαλαιούχων ὁσημέραι μειώνεται, διὰ ν' αὐξήσῃ ἀντιστοίχως ὁ ρόλος καὶ ἡ σημασία τῶν διοικητικῶν στελεχῶν, τῶν ὁποίων ἡ εἰδικὴ (ἀλλ' ὄχι μονομερὴς) μόρφωσις πρέπει νὰ εἶνε ἐκτεταμένη, καθόσον οἱ ποικίλοι συνδυασμοὶ κατὰ τὴν παραγωγὴν καὶ τὴν διάθεσιν τοῦ προϊόντος ἀπαιτοῦν γνώσεις ἀνταποκρινομένας πρὸς τὸ πολύπλοκον τοῦ ἐξοπλισμοῦ ἑνὸς συγχρόνου οἰκονομικοῦ ὀργανισμοῦ. Ὅπως ἐπίσης ὁ ρόλος τοῦ Ὑπουργοῦ περιορίζεται εἰς τὴν χάραξιν τῶν γενικῶν γραμμῶν τῆς πολιτικῆς κατευθύνσεως, ἐνῶ ἡ ἐπὶ μέρους διοίκησις, τῆς ὁποίας ἡ εἰς πλάτος καὶ βάθος ἐπέκτασις εἶνε χαρακτηριστικὸν φαινόμενον ἀπὸ τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου, περιέρχεται εἰς χεῖρας εἰδικευμένων μονίμων κρατικῶν στελεχῶν.

Οὕτω τὸ λειτούργημα τοῦ διοικητικοῦ στελέχους καθίσταται ὁσημέραι πλέον εἰδικευμένον, ἀλλὰ καὶ συγχρόνως πλέον πολυσύνθετον καὶ συνεπῶς πλέον ἀπαραίτητον εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωήν. Ἀναντιρρήτως παγκόσμιος

διαπίστωσις εἶνε, ἰσχύουσα καὶ διὰ τὴν καπιταλιστικὴν Ἀμερικὴν καὶ διὰ τὴν Δημοκρατικὴν Εὐρώπην καὶ διὰ τὴν Σοβιετικὴν Ρωσίαν, ἡ συνεχὴς καὶ δυσανάλογος αὔξησις τῆς γραφειοκρατίας ἐν σχέσει πρὸς τοὺς λοιποὺς ἐργαζομένους, γραφειοκρατίας ἐπηρεαζούσης μεγάλως τὴν πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν ζωὴν πάσης χώρας.

Εἰδικώτερον διὰ τὴν Βιομηχανίαν καὶ τοὺς συναφεῖς κλάδους τῆς Διοικήσεως τὸ διοικητικὸν στέλεχος, διὰ ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὸ ἔργον του καὶ τὴν ἀποστολήν του, δὲν δύναται πλέον ν' ἀρκῆται εἰς μίαν ἐγκύκλιον ἢ γενικὴν νομικοοικονομικὴν κατάρτισιν ἢ μίαν τεχνικὴν μονομερῆ μόρφωσιν. Δὲν δύναται πλέον νὰ νοηθῇ ἀνώτερος διοικητικὸς ὑπάλληλος Βιομηχανίας ἢ τῶν Ὑπηρεσιῶν Βιομηχανίας, Μεταλλείων, Ἐργασίας, Κοινωνικῆς Προνοίας, Ἐφοδιασμοῦ, Μεταφορῶν, Φορολογίας κ.λ.π., ἐὰν δὲν εἶνε εἰς θέσιν ν' ἀντιληφθῇ τὴν τεχνικὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν Βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐὰν δὲν εἶνε εἰς θέσιν ν' ἀντιμετωπίσῃ, ἐπαρκῶς ἐφωδιασμένος, τὰ ψυχολογικὰ καὶ νομικὰ προβλήματα τοῦ προσωπικοῦ, ἐὰν δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ δώσῃ τὴν προσήκουσαν λύσιν εἰς τὰ ὀργανωτικὰ ζητήματα, ἐὰν δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ τὰ λογιστικὰ προβλήματα κόστους καὶ ἐὰν τέλος δὲν εἶνε εἰς θέσιν ν' ἀντιμετωπίζῃ τὰ καθημερινῶς πολλαπλασιαζόμενα θέματα ἐκ τῆς ἀσκουμένης οἰκονομικῆς, ἀγορανομικῆς καὶ φορολογικῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους. Εἰς τὸ ἀναντίρρητον τοῦτο οἰκονομικὸν καὶ ἐκπαιδευτικὸν πρόβλημα ἡ Σχολὴ ἔδωκε, φρονοῦμεν, τὴν μόνην ὀρθὴν καὶ δυνατὴν λύσιν.

Τὸ βασικὸν πρόβλημα εἶνε ἡ αὔξησις τῆς παραγωγῆς. Συμφέρον ἑπομένως τῆς οἰκονομίας τοῦ τόπου εἶνε ἡ συνύπαρξις εἰδικευμένων στελεχῶν, τεχνικῶν καὶ διοικητικῶν, μὲ πνεῦμα συνεργασίας καὶ ἀμοιβαίας κατανοήσεως. Συμφέρον τῶν τεχνικῶν ὑπαλλήλων εἶνε νὰ συνεργάζωνται μὲ ἐνημερωμένα καὶ μορφωμένα διοικητικὰ στελέχη, ὅπως συμφέρον τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων εἶνε τὰ τεχνικὰ στελέχη νὰ μὴν ἔχουν παρωπίδας καὶ νὰ δύνανται ν' ἀντιληφθῶσι τὴν διοικητικὴν ἄποψιν τῶν ζητημάτων. Ὁ τεχνικὸς δὲν δύναται, ἐν ὀνόματι τῆς Τεχνικῆς καὶ ἀπαραδέκτων τεχνοκρατικῶν ὀλιγαρχικῶν ἀντιλήψεων, νὰ θέλῃ νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν μονομέρειάν του ἢ νὰ ἀγνοῇ τὴν διοικητικὴν πλευρὰν τῶν ζητημάτων, ὅπως καὶ ὁ διοικητικὸς δὲν δύναται νὰ ρυθμίζῃ τὴν ζωὴν ἑνὸς συνθέτου οἰκονομικο-τεχνικοῦ ὀργανισμοῦ, ἀγνοῶν ἢ καὶ περιφρονῶν κατὰ βάσιν τὰ τεχνικά του προβλήματα. Ἡ Σχολή μας εἰς τὴν ἀκατανόητον αὐτὴν ἀντίθεσιν τεχνικῶν καὶ νομικο-οικονομολόγων ἔδωκε τὴν ὀρθὴν λύσιν, βάσει τῶν διδαγμάτων τοῦ μεγάλου Διδασκάλου τῆς ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων, τοῦ Henri Fayol.

Πρὸ τοῦ 1923 μία Βιομηχανικὴ Σχολὴ εἰς τὸν τόπον μας θὰ ἦτο εἷς δευτερεύων συντελεστὴς τῆς ἀναπτύξεως τῆς Βιομηχανίας μας. Μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν προσφύγων, τὴν προστατευτικὴν πολιτικὴν τοῦ Κράτους, καὶ ἰδίᾳ μετὰ τὸ 1933, ἡ Βιομηχανικὴ Σχολὴ ἀποτελεῖ πραγματικὴν καὶ ἐπι-

τακτικὴν ἐκπαιδευτικὴν ἀνάγκην τοῦ τόπου, ἐν ὄψει μάλιστα τῶν ἐκ τοῦ σχεδίου Μάρσαλ ἐλπίδων ἐκβιομηχανισμοῦ τῆς Χώρας.

Ἡ Σχολὴ μὲ αὐτοπεποίθησιν βαδίζει εἰς νέους δρόμους· ἔχει ἐπίγνωσιν τοῦ σκοποῦ της. Κατανοεῖ ὅτι εἶναι ἓν ἰδιότυπον, πρωτοπόρον καὶ ἐλεύθερον πνευματικὸν κέντρον *. Ἡ Σχολὴ φιλοδοξεῖ, ἐργάζεται καὶ μοχθεῖ διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ μορφωτικὸν Ἰδανικόν της. Φιλοδοξεῖ νὰ δημιουργήσῃ μορφωμένα καὶ ἱκανὰ ἐπαγγελματικὰ στελέχη, μέλη χρήσιμα τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ τῆς Χώρας, διὰ νὰ σταδιοδρομήσουν μὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν, τὴν ὁποίαν μόνον τὰ πραγματικὰ ἐφόδια ἐξασφαλίζουν εἰς τὴν ζωὴν καὶ προπαντὸς διὰ νὰ συντελέσουν εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου, καὶ ὄχι διὰ νὰ καταστοῦν θεσιθῆραι καὶ παράσιτα τῆς κρατικῆς ἢ κοινωνικῆς ζωῆς.

Φιλοδοξεῖ νὰ δημιουργήσῃ καλοὺς Ἕλληνας, διὰ ν' ἀγαπήσουν τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ ἐργασθοῦν διὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ εὐτυχία τοῦ Συνόλου ἐξασφαλίζει τὴν εὐτυχίαν τῶν ἀτόμων, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι συμφέρον καὶ ὑποχρέωσις τοῦ ἀτόμου εἶνε νὰ μοχθῇ ὑπὲρ τοῦ Συνόλου.

Φιλοδοξεῖ νὰ δημιουργήσῃ χρησίμους, ἐλευθέρους καὶ ἀξιοπρεπεῖς ἀνθρώπους, μὲ πίστιν εἰς τὰ Ἀνθρωπιστικὰ Ἰδανικά, ἀντάξια ἑνὸς νέου κόσμου, ποὺ παρασκευάζει ἡ θυσία, τὸ μαρτύριον καὶ ὁ ἡρωϊσμὸς ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων εἰς τὴν μάχην κατὰ τοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ καὶ ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας, κατὰ τῆς βίας καὶ ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας, κατὰ τῆς ὕλης καὶ ὑπὲρ τοῦ Πνεύματος, κατὰ τῆς ἀντιδράσεως καὶ ὑπὲρ τῆς Προόδου.

Ἡ Σχολὴ ὑπερηφανεύεται ὅτι εἶνε εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ὅπως τὸ Πολυτεχνεῖον καὶ ἡ Γεωπονικὴ Σχολή. Δὲν εἶνε θεωρητικὸν Ἵδρυμα, ἀλλὰ Σχολὴ ἐφαρμογῆς, τὴν ὁποίαν ἀντλεῖ ἀπὸ τὴν Ἐπιστήμην καὶ ἀπὸ τὴν πρᾶξιν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Σέβεται καὶ τιμᾷ τὸ ἔργον πάσης ἄλλης Σχολῆς, ἀλλ' οὐδενὸς ἀποτελεῖ μίμησιν, ἢ προπαρασκευαστικὸν τμῆμα **. Οἱ προσερχόμενοι εἰς τὴν Σχολὴν σπουδασταὶ πρέπει νὰ ἔχουν πλήρη κατανόησιν τῶν σκοπῶν καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς Σχολῆς, ὡς ἑνὸς ἀνεξαρτήτου Ἱδρύματος ἀνήκοντος εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Ἡ Σχολὴ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἔχει χαράξει τὸν δρόμον της καὶ δὲν ἐννοεῖ νὰ παρεκκλίνῃ οὐδ' ἐπ'

---

* Ἡ Σχολὴ ὁμοιάζει πρὸς τὸ Βιομηχανικὸν Τμῆμα τῆς Ecole des Hautes Etudes Commerciales τῶν Παρισίων, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν κορυφὴν τῶν Ἱδρυμάτων τῆς Ἐμπορικῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως τῆς Γαλλίας, πρὸς τὰς ἐν Παρισίοις εἰδικὰς Σχολάς: τὴν Ecole Nationale d'Organisation économique et Sociale, τὸ Centre de Perfectionnement dans l' Administration des Affaires κλπ., πρὸς τὰ Instituts Supérieurs de Commerce τοῦ Βελγίου καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὴν Ecole de Commerce Solvay τοῦ Université libre τῶν Βρυξελλῶν.

** Ποῖαι αἱ ὁμοιότητες καὶ ποῖαι αἱ διαφοραὶ τῆς Σχολῆς μας μὲ τὰς ἄλλας Σχολὰς (Ἀνωτάτη Ἐμπορική, Νομική, Πάντειος Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν) φαίνονται

ἐλάχιστον. Ἐπομένως εἶνε ἀπαράδεκτον δι' αὐτὴν τυχὸν αἴτημα ὅπως οἱ πτυχιοῦχοι της ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις τῆς

καὶ εἰς τὸν κάτωθι συγκριτικὸν πίνακα τῶν Μαθημάτων:

	Βιομηχαν.	Ἔμπορ	Νομ.	Παντ.
Πολιτικὴ Οἰκονομία	7	10	7	4
Δημοσία Οἰκονομία	2	4	4	4
Δημόσιον Λογιστικὸν	—	—	—	2
Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ	3	7	2	2
Στατιστικὴ	2	—	—	2
Τεχνικὴ τοῦ Οἰκονομικοῦ Βίου	5	—	—	—
Οἰκονομικὴ Ἱστορία	1	5	1	2
Ὀργανωτικὴ Ἐπιχειρήσεων	6	—	—	—
Λογιστικὴ	12	13	—	3
Γεωγραφία	3	5	—	3
Δημόσιον Δίκαιον	2	10	8	10
Ἰδιωτικὸν Δίκαιον	5	10	18	5
Διεθνὲς Δίκαιον	—	5	7	5
Ποινικὸν Δίκαιον	—	—	5	5
Ἐγκληματολογία	—	—	3	6
Ἐκκλησιαστικὸν Δίκαιον	—	—	2	2
Πολιτικὴ καὶ Ποινικὴ Δικονομία	—	—	10	2
Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Δίκαιον	4	5	6	4
Κοινωνικὴ Πολιτικὴ καὶ Ἐργατικὸν Δίκαιον	3	—	—	—
Τελωνειακὴ καὶ Δασμολογικὴ Νομοθεσία	2	—	—	—
Κοινωνιολογία	—	—	2	2
Φιλοσοφία	—	—	—	2
Ἱστορία τοῦ Δικαίου	—	—	3	—
Εἰσαγωγὴ εἰς τὸ Δίκαιον	—	—	3	2
Ἱστορία τοῦ πολιτισμοῦ	—	—	—	1
Διπλωματικὴ Ἱστορία	—	—	—	1
Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος	—	—	—	4
Γεωργικὴ Οἰκονομία καὶ Νομοθεσία	—	—	—	2
Κοινωνικὴ Βιολογία	—	—	—	3
Ἐπαγγελματικὴ Ὑγιεινὴ	2	—	—	—
Ψυχοτεχνικὴ καὶ Ψυχο-Φυσιολογία τῆς Ἐργασίας	2	—	—	—
Φυσικὴ	3	—	—	—
Χημεία	2	5	—	—
Μηχανογνωσία	3	—	—	—
Ἠλεκτροτεχνία	2	—	—	—
Ἐμπορευματολογία	4	7	—	—
Ὀργάνωσις Ἐργοστασίων	3	—	—	—
Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ	3	6	—	—
Σύνολον	81	92	81	78

Εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Σχολὴν διατίθενται ὡσαύτως 5 ὧραι διὰ τὰ Γαλλικά, 5 ὧραι διὰ τὰ Ἀγγλικά, 3 ὧραι διὰ τὴν Στενογραφίαν καὶ 10 ὧραι διὰ τὰς Φροντιστηριακὰς Ἀσκήσεις (Ἐπισκέψεις εἰς Ἐργοστάσια καὶ διὰ τὰς ἐργασίας τοῦ Γραφείου Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν).

Νομικῆς ἢ ἄλλης λεγομένης θεωρητικῆς Σχολῆς. Ἡ Σχολὴ δὲν εἶνε προπαρασκευαστικὸν Σχολεῖον, ἀλλ' ἀρτιωμένον ἀνεξάρτητον Ἐκπαιδευτικὸν Ἵδρυμα μὲ καθωρισμένους σκοπούς.

Διαπρεπὴς ξένος συγγραφεὺς γράφει ὀρθῶς ὅτι «ἡ ἀνάπτυξις τῆς βελγικῆς βιομηχανίας δὲν ὀφείλεται μόνον εἰς τὰς φυσικὰς συνθήκας τοῦ Βελγίου καὶ εἰς τὸ εἰδικευμένον τεχνικὸν προσωπικόν, ἀλλὰ προπαντὸς εἰς τὰ διοικητικὰ στελέχη, τὰ ὁποῖα ἔτυχον μιᾶς ἀνωτέρας οἰκονομικο - τεχνικῆς μορφώσεως εἰς τὰ ἀνώτερα Ἐμπορικὰ Ἱνστιτοῦτα τῶν Βρυξελλῶν, τῆς Ἀμβέρσης, τῆς Λιέγης». Αὐτὴν τὴν φιλοδοξίαν ἔχει διὰ τὸν τόπον μας ἡ Σχολή.

Πιστεύει ἡ Σχολὴ εἰς τὴν ἀποστολήν της. Ἀντιλαμβάνεται τὴν χρησιμότητά της ὡς παράγοντος τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας καὶ τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν. Ὑπερηφανεύεται ὅτι εἶνε ἀνωτάτη Ἐπαγγελματικὴ Σχολή, χωρὶς νὰ παύῃ νὰ εἶνε ἐπιστημονικὸν Κέντρον. Ἀντλεῖ δυνάμεις ἀπὸ τὸ ἄρτιον Διδακτικὸν Προσωπικόν της καὶ ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν σπουδαστῶν της. Χαίρει διότι ἀναγνωρίζεται πλέον τὸ ἔργον της καὶ διότι αὐξάνει διαρκῶς τὸ κῦρος της. Λυπεῖται δὲ διότι δὲν συναντᾶ ἀπὸ ὅλους ἐνδιαφέρον καὶ στοργήν. Οὐδόλως εἶνε εἰς τοῦτο ὑπεύθυνος. Γνωρίζει ὅτι οὐδὲν καλὸν συντελεῖται ἄνευ κόπων, θυσιῶν καὶ ἀντιδράσεων. Ἐπιζητεῖ τὴν γόνιμον κριτικήν, ἀλλ' ἀδιαφορεῖ πλέον διὰ τὰς ἀντιδράσεις. Ὁλόκληρος ἡ προσοχή της καὶ τὸ ἐνδιαφέρον της στρέφεται εἰς πρὸς καὶ μόνον: Νὰ εἶνε πραγματικὰ κοινωφελές, πρότυπον, ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Ἵδρυμα, τόπος σεβασμοῦ καὶ ἀναπτύξεως τῆς ἐλευθέρας σκέψεως. Καὶ ἀναντιρρήτως εἶναι.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ

ΓΕΝΙΚΑ

Φύσις καὶ σκοποὶ τῆς Σχολῆς. Ἡ ἐν Ἀθήναις Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ἀποτελεῖ ἀνεξάρτητον κοινῆς ὠφελείας Ἵδρυμα Ἀνωτάτης Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ὑπὸ ἰδίαν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν καὶ ὑπὸ τὴν διοικητικὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν διαχειριστικὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (Ὑπηρεσία Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως).

Ἡ Α.Σ.Β.Σ. σκοπὸν ἔχει α) τὴν ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν τῶν προοριζομένων νὰ καταστῶσι διοικητικὰ (ὄχι τεχνικὰ) καὶ διαχειριστικὰ στελέχη τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (ἰδίᾳ τῶν Βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἱδρυμάτων) καὶ τῶν συναφῶν πρὸς τὴν Βιομηχανίαν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ Ὀργανισμῶν καὶ β) τὴν μετεκπαίδευσιν τῶν ἤδη ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων.

Ἡ Σχολὴ εἶναι ἐπαγγελματικῆς καὶ ὠφελιμιοτικῆς κατευθύνσεως. Βασίζει τὴν ἐργασίαν της εἰς τὰ τελευταῖα δεδομένα τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Τεχνικῆς, ἐπιδιώκουσα ν' ἀσκήσῃ τὴν οἰκονομικὴν σκέψιν τῶν σπουδαστῶν, ν' ἀναπτύξῃ καὶ νὰ κατευθύνῃ τὴν παρατηρητικότητά των ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν φαινομένων καὶ ζητημάτων, νὰ καθοδηγήσῃ εἰς τὴν ὀρθὴν ἐξέτασίν των, ὡς καὶ εἰς τὴν ἀναζήτησιν πρακτικῶν καὶ σκοπίμων λύσεων διὰ τὰ προβλήματα τῆς οἰκονομίας ἐν γένει — ἰδίᾳ τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς βιομηχανικῆς ἐργασίας — καὶ νὰ παρασκευάσῃ αὐτούς, ὥστε ν' ἀντιλαμβάνωνται τὴν τεχνικήν, διοικητικὴν καὶ ἐμπορικὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, ὡς καὶ τῶν συναφῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ Ὀργανισμῶν.

Πρὸς τοῦτο ἡ Σχολὴ παρέχει ἀνωτέραν θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν μόρφωσιν διὰ τῶν τακτικῶν ἀπὸ ἕδρας καὶ εἰς τοὺς τόπους τῆς ἐργασίας μαθημάτων, διὰ διαλέξεων, διὰ φροντιστηριακῶν ἀσκήσεων, ὡς καὶ διὰ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Γραφείου Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν.

Ἡ διοίκησις καὶ ἡ διαχείρισις τῆς Σχολῆς εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς 15μελὲς Διοικητικὸν Συμβούλιον, συγκροτούμενον ἀπὸ ἀντιπροσώπους τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Ἐργασίας καὶ Οἰκονομικῶν, τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ἀνασυγκροτήσεως, τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς

Ἑλλάδος, τῶν Ἐπαγγελματο-Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, τοῦ Συλλόγου τῶν Ἑλλήνων Βιομηχάνων, τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Ἐπιστημονικῆς Ὀργανώσεως, τοῦ Συνδέσμου Πτυχιούχων τῆς Σχολῆς, ὡς καὶ ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς.

Τὸ Διδακτικὸν Προσωπικὸν τῆς Σχολῆς ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς τακτικοὺς καθηγητάς, τοὺς ἐπιτίμους, τοὺς ἐντεταλμένους καὶ τοὺς ἐπιμελητάς. Ἡ ἀμοιβὴ τῆς διδασκαλίας ὁρίζεναι ***καθ' ὥραν***· οὕτω ἡ Σχολὴ ἔχει τὴν εὐχέρειαν νὰ ἐκλέγῃ τοὺς εἰδικοὺς δι' ἕκαστον κλάδον ἄνευ προσθέτου τινὸς ἐπιβαρύνσεώς της.

Τακτικοὶ καθηγηταὶ ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν καθηγητῶν καὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐφόσον διὰ συγγραφῶν ἢ διὰ προηγουμένων διδασκαλιῶν ἔχουν ἀνεγνωρισμένην ἱκανότητα καὶ εἰδικότητα διὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ οἰκείου μαθήματος: α) οἱ ἐν ἐνεργείᾳ Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ Πολυτεχνείου καὶ ἄλλων Ἀνωτάτων ἢ Ἀνωτέρων Σχολῶν τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς ἢ οἱ διατελέσαντες τοιοῦτοι καὶ β) εἰδικοὶ ἐπιστήμονες, ἐφόσον κέκτηνται ἀνάλογον διδακτορικὸν δίπλωμα.

Ἐπίτιμοι καθηγηταὶ ἀνακηρύσσονται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καθηγηταὶ ἀποχωρήσαντες τῆς Σχολῆς καὶ προσενεγκόντες ἐξαιρετικὰς αὐτῇ ὑπηρεσίας, ἐξέχοντες Ἕλληνες καὶ ξένοι ἐπιστήμονες, εἰδικοὶ περὶ τὰ διδασκόμενα ἐν τῇ Σχολῇ μαθήματα, ὡς καὶ οἰκονομικοὶ παράγοντες μεγάλως συμβαλόντες εἰς τὴν πρόοδον τῆς Βιομηχανίας ἐν Ἑλλάδι.

Δύναται τὸ Λ. Συμβούλιον, μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου τακτικοῦ καθηγητοῦ, ν' ἀναθέσῃ προσωρινῶς τὴν διδασκαλίαν μαθήματός τινος εἰς ἐντεταλμένους καθηγητάς, ἤτοι εἰς πρόσωπα ἔχοντα τὰ προσόντα τὰ προβλεπόμενα διὰ τοὺς τακτικοὺς καθηγητάς, ἢ εἰς ἀνωτάτους ὑπαλλήλους τοῦ Κράτους ἢ μεγάλων δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν Ὀργανισμῶν.

Οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ ἀποτελοῦν τὸν Σύλλογον τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, ὅστις καὶ ἐκλέγει μεταξὺ τῶν μελῶν του τέσσαρας καθηγητάς, οἵτινες μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς ἀποτελοῦν τὴν Σχολικὴν Ἐπιτροπήν.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Ἡ διάρκεια τῶν σπουδῶν πρὸς ἀπόκτησιν «***Πτυχίου Ἀνωτέρων Βιομηχανικῶν Σπουδῶν***» εἶνε τριετής, διακρινομένη εἰς τρία Ἀκαδημαϊκὰ ἔτη. Τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἄρχεται τὴν 1ην Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τὴν ἑπομένην 31ην Αὐγούστου. Ἡ ἐν τῇ Σχολῇ διδασκαλία ἄρχεται τὴν 10ην Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τὴν 10ην Ἰουνίου τοῦ ἑπομένου ἔτους.

Δὲν γίνονται μαθήματα κατὰ τὰς Κυριακάς, ἀπὸ τῆς 11ης Ἰουνίου μέχρι τῆς 9ης Ὀκτωβρίου καὶ κατὰ τὰς ἑξῆς ἡμέρας: τὴν 26ην Ὀκτωβρίου (Ἁγίου Δημητρίου), τὴν 27 καὶ 28ην Ὀκτωβρίου (Ἐθνικὴ ἑορτή), τὴν 6ην Δεκεμβρίου (Ἁγίου Νικολάου), ἀπὸ τῆς 23ης Δεκεμβρίου συμπεριλαμβανομένης μέχρι καὶ τῆς 7ης Ἰανουαρίου συμπεριλαμβανομένης, τὴν 30ην Ἰανουαρίου (Ἑορτὴ τῆς Σχολῆς), τὴν 24ην καὶ 25ην Μαρτίου (Ἐθνικὴ Ἑορτή), τὸ Ψυχοσάββατον, τὴν Καθαρὰν Δευτέραν, ἀπὸ τῆς Μεγάλης Τετάρτης συμπεριλαμβανομένης μέχρι καὶ τῆς Τρίτης τοῦ Πάσχα συμπεριλαμβανομένης, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, τὴν 18ην Μαΐου (Ἀναλήψεως) καὶ τὴν 21ην Μαΐου (Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης).

Κατανομὴ μαθημάτων Τὰ διδασκόμενα εἰς τὰ τρία ἔτη σπουδῶν μαθήματα κατετάγησαν εἰς πέντε κύκλους: α') Οἰκονομικὰ (Πολιτικὴ Οἰκονομία, Οἰκονομικὴ Πολιτική, Γενικὴ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ καὶ Θεωρία τῶν Ἐκμεταλλεύσεων, Δημοσία Οἰκονομία καὶ Δημοσιονομικὴ Νομοθεσία, Τελωνειακὴ καὶ Δασμολογικὴ Νομοθεσία καὶ Πολιτική, Στατιστική, Ἱστορία τῆς Βιομηχανίας καὶ Ἐργασίας καὶ Οἰκονομικὴ Γεωγραφία), διὰ τὰ ὁποῖα διατίθενται 20 ὧραι, ἤτοι τὰ 25 ο)ο τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ὡρῶν διδασκαλίας. β') Ἐμπορικὰ (Τεχνικὴ τοῦ Οἰκονομικοῦ Βίου: Ἐμπόριον, Τράπεζαι, Ἀσφάλειαι, Λογιστικὴ καὶ Ἐλεγκτική, Οἰκονομικὰ Μαθηματικά), διὰ ὁποῖα διατίθενται 20 ὧραι, ἤτοι τὰ 25 ο)ο, γ) Νομικὰ (Δημόσιον, Ἰδιωτικόν, Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Δίκαιον), διὰ τὰ ὁποῖα διατίθενται 11 ὧραι, ἤτοι τὰ 13,75 ο)ο. δ) Ἀνθρωπίνου παράγοντος (Κοινωνικὴ Πολιτική, Ἐργατικὸν Δίκαιον, Ὀργανωτικὴ Ἐπιχειρήσεων, Ψυχοτεχνικὴ καὶ Ψυχο-Φυσιολογία τῆς Ἐργασίας, Βιομηχανικὴ Ὑγιεινή), διὰ τὰ ὁποῖα διατίθενται 13 ὧραι, ἤτοι τὰ 16,25 ο)ο καὶ ε') Τεχνικὰ μαθήματα (Φυσική, Μηχανογνωσία, Ἠλεκτροτεχνία, Χημεία, Ἐμπορευματολογία, Βιομηχανικαὶ Ἐγκαταστάσεις καὶ Ὀργάνωσις Ἐργοστασίων), διὰ τὰ ὁποῖα διατίθενται 17 ὧραι, ἤτοι τὰ 20 ο)ο.

Εἰδικώτερον οἱ σκοποὶ ἑκάστου τῶν ἀνωτέρω πέντε κύκλων μαθημάτων εἶναι οἱ κάτωθι:

Α' Οἰκονομικὰ μαθήματα. Ἡ οἰκονομικὴ μόρφωσις τῶν σπουδαστῶν ἀποτελεῖ τὸ κύριον μέλημα τῆς Σχολῆς. Ἡ διδασκαλία ἀποβλέπει εἰς τὴν πλήρη κατανόησιν τῆς θεωρίας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιστήμης, ἥτις κατὰ βάθος καὶ πλάτος διερευνᾶται, μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν ἐνημέρωσιν τῶν σπουδαστῶν εἰς τὰ ποικίλα προβλήματα τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Ἡ ἀρτία θεωρητικὴ οἰκονομικὴ κατάρτισις ἀποτελεῖ τὴν βάσιν ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται ἡ πρακτικὴ ἐξέτασις τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων τῆς Χώρας καὶ ἰδιαιτέρως τῶν προβλημάτων τῶν σχετιζομένων μὲ τὴν βιομηχανίαν καὶ τὰς συναφεῖς πρὸς αὐτὴν ἐπιχειρήσεις. Τοιουτοτρόπως ἐπιζητεῖται ὥστε ὁ ἐξερχόμενος τῆς Σχολῆς, εἴτε ὡς βιομήχανος καὶ βιοτέχνης, εἴτε ὡς ἀνώ-

τερος ὑπάλληλος, νὰ εἶναι ἐφωδιασμένος μὲ ὅλας τὰς ἀπαραιτήτους θεωρητικὰς γνώσεις, ἵνα ἀντιλαμβάνεται τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ συγχρόνου οἰκονομικοῦ βίου.

Β' Ἐμπορικά. Παραλλήλως πρὸς τὴν θεωρητικὴν μόρφωσιν, τὴν ὁποίαν παρέχουν τὰ Οἰκονομικὰ Μαθήματα, ἐπιδιώκεται ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἡ κατάρτισις καὶ ἡ ἐνημέρωσις τῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐπιλύσεως τῶν προβλημάτων τοῦ οἰκονομικοῦ βίου. Τοιουτοτρόπως συμπληροῦται καὶ σταθεροποιεῖται ἡ μόρφωσις τῶν σπουδαστῶν διὰ τῶν ποικίλων ἐφαρμογῶν τῶν θεωρητικῶν γνώσεων. Μελετᾶται δηλονότι ἐνταῦθα τὸ τί καὶ πῶς γίνεται καὶ ἐξοικειοῦται ὁ σπουδαστὴς μὲ τὴν πραγματικότητα, ὥστε ἡ προσαρμογή του ἐκ τοῦ Σχολείου εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωήν, ἡ ἀναντιρρήτως παρουσιάζουσα ποικίλα ψυχολογικὰ προβλήματα καὶ ἀντιδράσεις, νὰ γίνεται ταχυτέρα καὶ εὐχερεστέρα.

Γ' Νομικά. Τὰ ἐν τῇ Σχολῇ διδασκόμενα μαθήματα δὲν ἀποβλέπουν νὰ καταρτίσουν νομικούς, οὐδὲ νὰ προπαρασκευάσουν τοὺς ἀποφοίτους διὰ νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Νομικὴν Σχολήν. Σαφῶς ἡ διδασκαλία ἀποβλέπει νὰ δώσῃ εἰς γενικὰς γραμμὰς τὴν εἰκόνα τῆς συγκροτήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, νὰ παράσχῃ τὰς βασικὰς γνώσεις περὶ τοῦ ἰσχύοντος ἐν Ἑλλάδι δικαίου εἰς τὰς συναλλαγὰς καὶ νὰ καταστήσῃ τοὺς ἀποφοίτους ἱκανοὺς νὰ γνωρίζουν τὰ νομικὰ πλαίσια, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται νὰ κινῆται ἡ οἰκονομικὴ δραστηριότης. Ἐπιζητεῖται δηλονότι οἱ ἀπόφοιτοι, ὡς πολῖται καὶ ὡς στελέχη τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, ν' ἀντιλαμβάνωνται πότε πρέπει ν' ἀπευθύνωνται εἰς τοὺς ἁρμοδίους νομικοὺς πρὸς κατοχύρωσιν τῶν ἐνεργειῶν των καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων των, ὡς ἐπίσης νὰ εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀποφεύγουν τὰς συνεπείας καὶ τὰς εὐθύνας ἐκ τῆς ἀγνοίας τῶν νομικῶν κανόνων, οἱ ὁποῖοι διέπουν τὴν οἰκονομικὴν συναλλαγὴν καὶ οἱ ὁποῖοι ὁσημέραι καθίστανται περισσότεροι, λόγῳ τῆς αὐξανομένης ἐπεμβατικῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους.

Δ' Μαθήματα τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος. Τὰ μαθήματα ταῦτα, ἰδιάζοντα εἰς τὴν Σχολήν μας, ἀποβλέπουν νὰ ἐξετάσουν τὸν ἄνθρωπον ὡς βασικὸν συντελεστὴν τῆς παραγωγῆς καὶ νὰ δώσουν τὴν ὀρθὴν λύσιν τοῦ θεμελιώδους προβλήματος, τὸ ὁποῖον προκύπτει ἐν τῇ οἰκονομικῇ ζωῇ τῆς βελτιώσεως τῶν ὅρων διαβιώσεως τῶν ἐργαζομένων, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν αὔξησιν τῆς ἀποδόσεως τῆς ἀνθρωπίνης ἐργασίας. Ζητεῖται δηλονότι ν' ἀνευρεθοῦν οἱ νόμοι τῆς ἀνθρωπίνης ἐργασίας καὶ ἀποδόσεως καὶ νὰ ἐξετασθοῦν τὰ σχετικὰ προβλήματα οὐ μόνον ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς Τεχνικῆς καὶ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιστήμης, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς Ψυχολογίας (ἀτομικῆς καὶ κοινωνικῆς), τῆς Ὑγιεινῆς, τῆς Παιδαγωγικῆς καὶ τῆς Διοικητικῆς. Ἐπιδιώκεται πῶς θ' ἀποφευχθῇ ὁ περιττὸς κόπος καὶ ἡ ἀπώλεια τοῦ χρόνου, διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ ὑπὸ τοὺς καλυτέρους ὅρους (τε-

χνικῆς, ὑγιεινῆς, ψυχικῆς ἱκανοποιήσεως) ἡ μείζων ἀπόδοσις τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ὁποίου δέον νὰ ἐκμεταλλευθῶμεν τὰς σωματικάς, ψυχικὰς καὶ πνευματικὰς ἱκανότητας ἐπ' ὠφελείᾳ του καὶ ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ συνόλου. Ἐπιζητεῖται νὰ ἐπανέλθῃ ἡ χαρὰ εἰς τὴν ἐργασίαν, νὰ ἱκανοποιηθῇ τὸ ἔνστικτον τῆς δημιουργικότητος, νὰ ἀποδεσμευθοῦν αἱ δυνάμεις τῆς πρωτοβουλίας ἑκάστου, νὰ εὐρυνθοῦν αἱ προοπτικαὶ καὶ νὰ ἐναρμονισθοῦν αἱ προσπάθειαι. Ἐρευνᾶται ὁ ἄνθρωπος ὄχι ὡς μέσον, ἀλλ' ὡς σκοπός. Ἡ σημασία τῶν μαθημάτων τούτων μὲ τὴν ἔκτασιν τῶν ἐπιχειρήσεων, τὸν καταμερισμὸν τῆς ἐργασίας καὶ τὸν διεθνῆ ἀνταγωνισμὸν καθίσταται ὁσημέραι μεγαλυτέρα, ἰδίᾳ δὲ διὰ τὴν καθυστερημένην δυστυχῶς τεχνικῶς καὶ ὀργανωτικῶς Χώραν μας.

Ε' Τεχνικὰ μαθήματα. Ἡ διδασκαλία τῶν Τεχνικῶν μαθημάτων δὲν ἀποβλέπει νὰ καταρτίσῃ τεχνικούς. Τοῦτο εἶναι ἔργον ἀφ' ἑνὸς τῶν Πολυτεχνείων καὶ τῶν οἰκείων Σχολῶν τῶν Πανεπιστημίων, καὶ ἀφ'ἑτέρου τῶν Μέσων καὶ Κατωτέρων Τεχνικῶν Σχολείων. Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ Σχολῇ εἶναι, ὄχι ἡ εἰδίκευσις, ἀλλ' ἡ ἐνημέρωσις καὶ ὁ προσανατολισμὸς τῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν τεχνικὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν Βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, οὕτως ὥστε νὰ εἶναι δυνατὴ καὶ εὐχερὴς ἡ ἀμοιβαία κατανόησις τῶν διοικητικῶν καὶ τεχνικῶν στελεχῶν Ἡ Σχολή, κατανοοῦσα τὴν σημασίαν τῆς ὁλονὲν ἐξελισσομένης Τεχνικῆς εἰς τὸν καθόλου κοινωνικὸν καὶ οἰκονομικὸν βίον, φιλοδοξεῖ οἱ ἀποφοιτῶντες ἐξ αὐτῆς νὰ εἶναι ἀρτίως ἐξωπλισμένοι, ὥστε ν'ἀποβῶσιν ἱκανοὶ συνεργάται εἰς τὸ ἔργον τῆς βιομηχανικῆς ἀνασυγκροτήσεως τοῦ τόπου καὶ συνάμα νὰ εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀντιλαμβάνωνται τὰς τεχνικὰς προόδους καὶ τὴν ἐπίπτωσιν αὐτῶν ἐπὶ τῆς ὀργανώσεως καὶ τῆς καθόλου λειτουργίας τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς.

Τρόποι διδασκαλίας. Ὁ ἀκολουθούμενος τρόπος διδασκαλίας εἶναι ὁ συνδυασμὸς θεωρίας καὶ πράξεως. Ἡ διδασκαλία δὲν εἶναι ἐμπειρική, ἀλλ' ἐπίσης δὲν ἀναφέρεται εἰς ἀφῃρημένας ἐννοίας, δυναμένας ν' ἀποτελέσουν τὸ θέμα ἐρευνῶν τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Ἐργαστηρίου. Ἡ Σχολὴ πιστεύει ὅτι ὁ καθαρὸς πρακτικὸς δὲν δύναται νὰ ὑψωθῇ ὑπεράνω τῆς θέσεώς του, οὐδὲ νὰ ἔχῃ τὴν γενικὴν τῶν πραγμάτων ἐπισκόπησιν, ἀλλὰ φρονεῖ συγχρόνως ὅτι ἡ θεωρία τότε μόνον ἀποκτᾷ ἐνδιαφέρον διὰ τὸν ἐπαγγελματίαν, ὅταν ἐφαρμόζεται εἰς τὰς συγκεκριμένας περιπτώσεις τοῦ οἰκονομικοῦ βίου καὶ χρησιμεύει εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τῶν καλυτέρων λύσεων.

Ἡ διδασκαλία κυρίως γίνεται ἀπὸ ἕδρας, εἶναι δηλονότι Ἀκαδημαϊκή, ἀναπτύσσουσα ἐπιστημονικῶς τὴν ὕλην κατὰ θέματα μεθοδικῶς καὶ συστηματικῶς ταξινομημένα. Ἡ ἐμπέδωσις τῶν γνώσεων συντελεῖται διὰ τῶν Φροντιστηριακῶν Ἀσκήσεων, κατὰ τὰς ὁποίας ἐξετάζεται ἡ διδαχθεῖσα ὕλη ἢ γίνεται ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν περίληψις αὐτῆς ἢ τέλος τίθενται πρὸς λύσιν πρακτικὰ θέματα σχετικὰ μὲ τὰ διδαχθέντα. Ἡ ἐκμάθησις τῶν ἀρχῶν καὶ

τῶν κανόνων διὰ τῆς ἀπὸ ἕδρας Ἀκαδημαϊκῆς διδασκαλίας δὲν ἀναπτύσσει πάντοτε τὰς δεξιότητας τοῦ σπουδαστοῦ. Ἐνίοτε ἐμποδίζεται ἡ αὐτενέργειά του, ὥστε νὰ μὴν ἀντιλαμβάνεται ὁ σπουδαστὴς πότε καὶ πῶς θὰ ἐφαρμόσῃ τὰ διδαχθέντα εἰς τὰς συγκεκριμένας περιπτώσεις τῆς ζωῆς. Δι' ὃ ἡ Σχολή, ὅπου εἶναι τοῦτο δυνατόν, παραλλήλως πρὸς τὴν Ἀκαδημαϊκὴν παράδοσιν, προσπαθεῖ, καινοτομοῦσα εἰς τοῦτο, νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν λεγομένην περιπτωσιακὴν μέθοδον (Case system).

Τὰ διδόμενα περιστατικὰ εἰς τοὺς σπουδαστὰς προέρχονται ἐξ αὐτῆς τῆς πράξεως καὶ παρουσιάζονται πρὸς συζήτησιν καὶ ἐπίλυσιν τῶν τυχὸν προκυπτόντων οἰκονομικῶν, ἐμπορικῶν, νομικῶν, ἀνθρωπίνου παράγοντος καὶ τεχνικῶν προβλημάτων. Οὕτως ἀσκεῖται ὁ σπουδαστὴς ν' ἀντιμετωπίζῃ αὐτὴν ταύτην τὴν πρᾶξιν, νὰ παρακολουθῇ τὰς διαφόρους φάσεις, ν' ἀναζητῇ νέους συνδυασμοὺς γεγονότων καὶ νὰ εὑρίσκεται πρὸ συγκεκριμένων ἀποριῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι φυσικὸν νὰ μὴ γεννῶνται κατὰ τὴν Ἀκαδημαϊκὴν ἀκρόασιν τῶν μαθημάτων.

Αἱ γνώσεις, αἱ ἐν τῇ Σχολῇ κτηθεῖσαι, ἐμπεδοῦνται ἔτι περισσότερον διὰ σειρᾶς μαθημάτων εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας (Ἐργοστάσια, Δημόσια καὶ Ἰδιωτικὰ Γραφεῖα καὶ Καταστήματα). Τὰ μαθήματα ταῦτα δὲν εἶναι αἱ ἁπλαῖ ἐπισκέψεις τῶν Σχολείων, θεαματικὸν ἔχουσαι συνήθως χαρακτῆρα. Πρὸ αὐτῆς οἱ σπουδασταὶ ἐν τῇ Σχολῇ μελετῶσι τὸν πρὸς ἐπίσκεψιν τόπον ἐργασίας, βοηθούμενοι ὑπὸ τῶν οἰκείων Καθηγητῶν, ἡ δὲ ἐπακολουθοῦσα ἐπίσκεψις γίνεται βάσει προκαθωρισμένου σχεδίου. Μετ' αὐτὴν ἐπακολουθεῖ γραπτὴ ἔκθεσις καὶ συστηματικὴ κριτική, ἐξάγονται δὲ τὰ ἀναγκαῖα ἀπὸ ἀπόψεως τεχνικῆς, οἰκονομικῆς, λογιστικῆς, ὀργανωτικῆς, ψυχοτεχνικῆς καὶ ὅρων ἐργασίας συμπεράσματα.

Οὕτω πως ἡ ἐπίσκεψις εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας δὲν εἶναι μία πρόχειρος ἀντίληψις, κατὰ κανόνα ἄνευ σοβαροῦ διδακτικοῦ ἀποτελέσματος, ἀλλὰ μία πραγματικὴ εὐκαιρία νὰ συστηματοποιηθῶσι καὶ νὰ ὁλοκληρωθῶσιν ὅλαι αἱ σχετικαὶ γνώσεις ἐπὶ ἑνὸς θέματος, νὰ κινηθῇ ἡ προσοχὴ καὶ ἡ παρατηρητικότης καὶ νὰ τονωθῇ ἡ κρίσις τῶν σπουδαστῶν, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἐκ μέρους των κατανόησιν, ὅτι τὰ ἐν τῇ Σχολῇ διδασκόμενα θέματα δὲν εἶναι κεναὶ θεωρητικαὶ γνώσεις, ἀλλ' εἶναι πράγματι χρήσιμα στοιχεῖα διὰ τὴν ἐπαγγελματικήν των σταδιοδρομίαν καὶ ἐπιτυχίαν.

Βασικαὶ σκέψεις. Κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ὡρολογίου καὶ ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῶν μαθημάτων ἐπρυτάνευσαν αἱ κάτωθι ἀρχαί :

α) Κατεβλήθη πᾶσα δυνατὴ προσπάθεια νὰ κατοχυρωθῇ ὁ ἐπαγγελματικὸς χαρακτὴρ τῆς Σχολῆς καὶ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ μόρφωσις εἰδικευμένων στελεχῶν κατὰ πρῶτον διὰ τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν (εἰδικώτερον διὰ τὴν Βιομηχανίαν) καὶ κατὰ δεύτερον λόγον διὰ τὰς συναφεῖς Δημοσίας Ὑπηρεσίας, καθόσον εἰς τὸν σημερινὸν αἰῶνα τῆς γοργῆς ἀναπτύξεως τοῦ

τεχνικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ καταμερισμοῦ τῆς ἐργασίας, ἡ ἀνάγκη τῆς εἰδικευμένης μορφώσεως εἶναι ἐπιτακτική. Ἀντίθετος ἄποψις θ' ἀπετέλει ἐκπαιδευτικὴν ὀπισθοδρόμησιν.

β) Παραλλήλως κατεβλήθη φροντὶς ν' ἀποφευχθῶσιν οἱ κίνδυνοι τῆς εἰδικεύσεως, ἡ στενότης δηλονότι τῶν ὁριζόντων, καὶ ἡ μονομέρεια τῶν ἀντιλήψεων. Τοῦτο προσπαθεῖ ν' ἀποφύγῃ ἡ Σχολὴ διὰ παραλλήλου διδασκαλίας συνθετούσης τὰ ἐπὶ μέρους εἰς ἓν ἁρμονικὸν σύνολον μὲ εὐρείας προοπτικάς, ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ δημιουργία ὁλοκληρωμένων ἀπὸ ἀπόψεως μορφώσεως ἐπαγγελματιῶν.

γ) Ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν ἡ Ἑλληνικὴ πραγματικότης, αἱ γνώσεις τῶν ἀποφοίτων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, αἱ ἀνάγκαι καὶ αἱ συνθῆκαι τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας, καθὼς καὶ τὰ προγράμματα τῶν ἀντιστοίχων Σχολῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Τὸ πρόγραμμα ἀναντιρρήτως εἶναι ἐντοπισμένον καὶ συγχρονισμένον.

δ) Βασικὴ σκέψις ὑπῆρξεν ὁ συντονισμὸς τῶν μαθημάτων, ὥστε ὅλα νὰ κατατείνουν εἰς τὸν αὐτὸν σκοπόν. Πολλὰ προβλήματα ἀπαντῶνται διαπραγματευόμενα εἰς διάφορα μαθήματα, ἕκαστον ὅμως τούτων τὰ ἐξετάζει ἀπὸ τῆς ἰδικῆς του σκοπιᾶς (τεχνικῆς, οἰκονομικῆς, ἐμπορικῆς, ὑγιεινῆς κ.λ.π.). Οὕτω τὸ ζήτημα ἐρευνᾶται ἀπὸ τῶν ποικίλων αὐτοῦ ἀπόψεων καὶ ἔπειτα ἐπιζητεῖται ἡ συνολικὴ ἐπισκόπησίς του ὑπὸ τὴν σύνθετον μορφήν, ὑφ' ἣν παρουσιάζεται εἰς τὴν πραγματικότητα. Ἡ ἀναλυτικὴ ἐξέτασις ἐπιβάλλεται ὑπὸ παιδαγωγικῶν λόγων, ἐνῷ ἡ συνθετικὴ ὑπ' αὐτῆς τῆς ζωῆς.

ε) Τέλος κατεβλήθη πᾶσα δυνατὴ προσπάθεια διὰ τὸν ἁρμονικὸν καὶ ἀποτελεσματικὸν συνδυασμὸν θεωρίας καὶ πράξεως· δὲν παραγνωρίζεται ὅμως ὅτι ἡ ἀρτία ἐπαγγελματικὴ κατάρτισις ἐπιτυγχάνεται μόνον, ὅταν ἡ μαθήτευσις εἰς τὴν οἰκονομικὴν πρᾶξιν συμπληρώσῃ τὸ ἔργον τῆς ἐν τῇ Σχολῇ διδασκαλίας· δι' ὃ ὀρθῶς ὁ Ὀργανισμὸς τῆς Σχολῆς ὁρίζει ὅτι πρὸς ἀπονομὴν τοῦ πτυχίου ἀπαιτεῖται τοὐλάχιστον ἑξάμηνος πρακτικὴ ἄσκησις.

Ξέναι Γλῶσσαι. Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων οἱ σπουδασταὶ τοῦ Α' καὶ Β' ἔτους ὑποχρεοῦνται ἐγγράφως νὰ δηλώσωσι ποίαν ξένην γλῶσσαν ἐκ τῶν δύο (Γαλλικὰ ἢ Ἀγγλικὰ) προτιμῶσι νὰ διδαχθῶσι καὶ εἰς ταύτην μόνον ἐξετάζονται ὑποχρεωτικῶς μετὰ τῶν λοιπῶν μαθημάτων κατὰ τὰς Τμηματικὰς ἐξετάσεις τοῦ Α' καὶ Β' ἔτους.

Οἱ σπουδασταὶ δύνανται νὰ παρακολουθήσουν τὴν διδασκαλίαν καὶ τῆς ἑτέρας ξένης γλώσσης καὶ νὰ ἐξετασθοῦν εἰς αὐτήν, ὁπότε εἰς περίπτωσιν ἐπιτυχίας των λαμβάνουν μίαν ἕως δύο μονάδας αὐξανούσας τὴν γενικὴν βαθμολογίαν των.

Ἐπίσης δύνανται οἱ ὑποψήφιοι ἐπὶ πτυχίῳ νὰ ζητήσωσι νὰ ἐξετασθῶσιν εἰς μίαν ξένην γλῶσσαν (Γαλλικά, Ἀγγλικά, Γερμανικά, Ἰταλικά, Ἱσπανικά, Ἀραβικὰ) πρὸς βελτίωσιν τοῦ βαθμοῦ ἐπιτυχίας των.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ *

Μαθήματα	Α	Β	Γ	Τὸ ὅλον
1. Πολιτικὴ Οἰκονομία	2	2	1	7
Οἰκονομικὴ Πολιτικὴ	—	—	2	
2. Γενικὴ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ	—	2	—	3
Θεωρία τῶν Ἐκμεταλλεύσεων	—	1	—	
3. Δημοσία Οἰκονομία, Δημοσιονομικὴ Νομοθεσία	—	2	—	4
Τελων. καὶ Δασμολ. Νομοθεσία καὶ Πολιτικὴ	—	—	2	
4 Στατιστικὴ (Μαθηματικὴ καὶ Οἰκονομικὴ)	—	—	2	2
5. Ἱστορία τῆς Βιομηχανίας καὶ τῆς Ἐργασίας	—	1	—	1
6. Τεχνικὴ τοῦ Οἰκονομικοῦ βίου (Ἐμπόριον,	3	—	—	5
Τράπεζαι, Ἀσφάλειαι)	—	2	—	
7. Λογιστικὴ Γενικὴ	4	4	—	
Ἐλεγκτικὴ	—	—	1	12
Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ	—	—	3	
8. Οἰκονομικὴ Γεωγραφία (ἰδίᾳ Βιομηχανικὴ)	3	—	—	3
9. Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ	3	—	—	3
10. Δίκαιον (Συνταγματικόν, Διοικητικόν, Διεθνὲς)	2	—	—	7
λοιπὸν Δημόσιον καὶ Ἰδιωτικὸν Δίκαιον	3	2	—	
11. Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Δίκαιον	—	2	2	4
12. Κοινωνικὴ Πολιτικὴ	—	1	—	3
Ἐργατικὸν Δίκαιον	—	—	2	
13. Ὀργάνωσις τῶν Ἐπιχειρήσεων	2	2	2	6
14. Ψυχοτεχνικὴ καὶ Ψυχο - Φυσιολογία τῆς Ἐργασίας	—	—	2	2
15 Βιομηχανικὴ Ὑγιεινὴ	—	—	2	2
16. Βιομ. Ἐγκαταστάσεις καὶ Ὀργαν. Ἐργοστασίων	—	—	3	3
17. Φυσικὴ	3	—	—	
Μηχανογνωσία	—	3	—	8
Ἠλεκτροτεχνία	—	—	2	
18. Χημεία	2	—	—	6
Ἐμπορευματολογία	—	2	2	
19. Γαλλικὰ ἢ Ἀγγλικὰ	3	2	—	5
Τὸ ὅλον τῶν ὡρῶν	30	28	28	86
20. Στενογραφία (προαιρετικὴ)	3	—	—	3
	33	28	28	89

* Ὡσαύτως διατίθενται δέκα ὧραι ἑβδομαδιαίως διὰ δ αλέξεις, ἐλεύθερα μαθήματα ἐπὶ συγχρόνων τεχνικῶν καὶ κοινωνικῶν προβλημάτων, δι' ἐπισκέψεις εἰς Ἐργοστάσια καὶ Γραφεῖα, διὰ Πρακτικὰς καὶ Φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις, ὡς καὶ διὰ τὰς ἐργασίας τοῦ Γραφείου Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν ἐρευνῶν. Τὸ πρόγραμμα τῶν ἀνωτέρω ἐργασιῶν καθορίζεται καθ' ἑξάμηνον ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μετὰ πρότασιν τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς βάσει τῶν ἑκάστοτε σχολικῶν ἀναγκῶν.

Γραφεῖον Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν. Τὸ Γ. Β. καὶ Ε. Ε. τῆς Σχολῆς σκοπὸν ἔχει : α) τὴν ἐν τῇ πράξει ἐξάσκησιν τῶν σπουδαστῶν ὑπὸ ὅρους, ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον πλησιάζοντας εἰς τὴν πραγματικότητα, διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ποικίλων ὀργανωτικῶν προβλημάτων (οἰκονομικῶν, τεχνικῶν, λογιστικῶν, ἐμπορικῶν, ἀνθρωπίνου παράγοντος κλπ.) τῶν ἐπιχειρήσεων, β) τὴν συλλογὴν καὶ ἐπεξεργασίαν ζωντανοῦ ὑλικοῦ, καταλλήλου διὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τῆς Ὀργανώσεως καὶ τῶν συγγενῶν μαθημάτων κατὰ τὰς νεωτέρας παιδαγωγικὰς ἀντιλήψεις (ἰδίᾳ κατὰ τὴν περιπτωσιακὴν μέθοδον), γ) τὴν μελέτην καὶ ἔρευναν, εἴτε πρωτοβουλίᾳ τοῦ Γραφείου, εἴτε τῇ αἰτήσει ἐπιχειρήσεων ἢ ὀργανισμῶν εἰδικῶν ἢ γενικῶν προβλημάτων σχετικῶν μὲ αὐτούς, δ) εἰδικώτερον τὴν παροχὴν ἐπιστημονικῆς βοηθείας εἰς τοὺς σπουδαστὰς καὶ τοὺς πτυχιούχους τῆς Σχολῆς διὰ τὴν ἐπίλυσιν ἢ ὑπόδειξιν μέσων πρὸς λύσιν τῶν ἀπασχολούντων αὐτοὺς προβλημάτων ὀργανώσεως καὶ λογιστικῆς.

Αἱ κατευθύνσεις τοῦ Γ. Β. καὶ Ε.Ε. εἶναι : α) νὰ συνεχίσῃ καὶ συμπληρώσῃ τὴν θεωρητικὴν διδασκαλίαν, ἐξ οὗ δέον νὰ ἐπιζητῆται ἡ συχνὴ σύνδεσις τῶν πρακτικῶν λύσεων πρὸς τὰς ἐπιστημονικὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς κανόνας, β) ν' ἀποβῇ ἐπιστημονικὸν ἐργαστήριον λειτουργοῦν συμφώνως πρὸς τὴν αὐστηρὰν ἐπιστημονικὴν νοοτροπίαν καὶ μέθοδον καὶ γ) νὰ καταστῇ κέντρον ἀνταλλαγῆς πείρας μεταξὺ τῆς Σχολῆς καὶ τῶν βιομηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὀργανισμῶν.

Μελέται σπουδαστῶν. Δὲν πρόκειται βεβαίως περὶ «διατριβῶν» τὰς ὁποίας ζητοῦν τὰ Πανεπιστημιακὰ Ἱδρύματα, προκειμένου ν' ἀπονείμωσι τὸν τίτλον τοῦ «διδάκτορος». Σκοπὸς τῶν ὑπὸ τῆς Σχολῆς ζητουμένων ἐργασιῶν εἶναι ν' ἀσκήσουν τοὺς σπουδαστὰς εἰς τὴν σοβαρὰν καὶ συστηματικὴν μελέτην ἑνὸς θέματος ἢ καὶ εἰς τὴν περίληψιν καὶ τὴν κριτικὴν μιᾶς ξένης ἐργασίας.

Ἐπομένως διὰ τῶν μελετῶν αὐτῶν ἐπιζητεῖται ἡ γένεσις καὶ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν σπουδαστῶν καὶ πέραν τῶν ἀναγκαστικῶς περιωρισμένων πλαισίων τῆς σχολικῆς διδασκαλίας, ἡ συστηματικὴ τακτοποίησις τῶν σκέψεών των ἐπὶ ἑνὸς ζητήματος, ἡ ἄσκησις εἰς τὴν ἐλευθέραν διατύπωσιν τῶν γνωμῶν των καὶ ἡ ἐπαφὴ μὲ τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν καὶ τὰ δρῶντα ἐν αὐτῇ πρόσωπα.

Ἡ μελέτη αὐτὴ, προαιρετικὴ διὰ τοὺς σπουδαστὰς, εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς ὑποψηφίους διὰ τὸ πτυχίον καὶ βαθμολογεῖται εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην δι' εἰδικοῦ βαθμοῦ, ἐπηρεάζοντος καὶ τὴν βαθμολογίαν τῶν ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεων.

Σωματικὴ Ἀγωγὴ καὶ Ψυχαγωγία. Ἡ Σχολή, μορφώνουσα ἰδίως ἐργαζομένους, δὲν δύναται δυστυχῶς ν' ἀσχοληθῇ συστηματικῶς μὲ τὴν τόσον ἀπαραίτητον σωματικὴν καὶ μουσικὴν ἀγωγὴν τῶν σπουδαστῶν της.

Ἀναγνωρίζουσα ὅμως τὴν σημασίαν τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς ψυχαγωγίας αὐτῶν καθώρισε τὸ κάτωθι πρόγραμμα :

Καθημερινὴ δεκάλεπτος ὁμαδικὴ ἄσκησις ἐν τῷ ὑπαίθρῳ πρὸ τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς — Ὀργάνωσις κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς ἀγώνων καὶ προπονήσεων εἰς ὅλα τὰ κλασσικὰ ἀγωνίσματα, τὰς ἀθλοπαιδιὰς καὶ τὰ παιγνίδια δωματίου. — Ἐκτέλεσις ὀρειβασιῶν, ἐκδρομῶν, ταξειδίων μὲ ψυχαγωγικὸν καὶ γενικώτερον μορφωτικὸν χαρακτῆρα.

Ἐκμάθησις διαφόρων ἀσμάτων, ἐθνικῶν καὶ δημοτικῶν — Ὀργάνωσις Ἀθλητικῆς Ὁμάδος, Φωτογραφικοῦ Ὁμίλου, Χορῳδίας — Προβολὴ κινηματογραφικῶν ταινιῶν.

Θεριναὶ ἐργασίαι. Ἡ Σχολὴ ὀργανώνει κατὰ τὰς θερινὰς διακοπάς:

1. Φροντιστηριακὰς καὶ Πρακτικὰς Ἀσκήσεις τῶν σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων, ἰδίως Ὀργανώσεως Ἐπιχειρήσεων καὶ Ἐργοστασίων, Ψυχοτεχνικῆς, Λογιστικῆς, Ἐμπορικῆς ἀλληλογραφίας καὶ Φορολογικῆς Νομοθεσίας.

2. Ἐπεξεργασίας θεμάτων διαφόρων, τιθεμένων κυρίως ὑπὸ τοῦ Γραφείου Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν.

3. Ἐπισκέψεις Γραφείων (δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν), Ἐργοστασίων καὶ Ἐργαστηρίων.

4 Ἐκδρομὰς καὶ Κατασκηνώσεις, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς καὶ μὲ συνοδείαν καθηγητῶν καὶ πτυχιούχων τῆς Σχολῆς.

Αἱ ἐργασίαι αὗται τῆς Σχολῆς εἶναι ἀπολύτως προαιρετικαί, ἔχουν δὲ ἐκτὸς τῶν ἄλλων σκοπὸν νὰ διατηροῦν τὴν ἐπαφὴν τῆς Σχολῆς μὲ τοὺς σπουδαστάς, καὶ ἄνευ κοπώσεώς των νὰ ὑποβοηθοῦν αὐτοὺς εἰς τὴν καλυτέραν καὶ πρακτικωτέραν κατανόησιν τῶν διδαχθέντων κατὰ τὸ λῆξαν Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος.

ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΙ

Ἐγγράφονται εἰς τὸ πρῶτον ἔτος σπουδῶν κατόπιν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων οἱ κεκτημένοι ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ Πρακτικοῦ Λυκείου ἢ Δημοσίας Ἐμπορικῆς ἢ ἰσοτίμου Τεχνικῆς Σχολῆς.

Εἰσάγονται καθ' ὑπέρβασιν : α) οἱ ἔχοντες βαθμὸν 18 καὶ ἄνω ἐν τῷ ἀπολυτηρίῳ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ διαγωγὴν τοὐλάχιστον κοσμίαν καὶ β) οἱ περατώσαντες ἐπιτυχῶς τὸ Α' ἔτος τοὐλάχιστον ἄλλης Ἀνωτάτης συναφοῦς Σχολῆς καὶ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἐγγράφονται εἰς τὸ Β' ἔτος ἄνευ ἐξετάσεων οἱ περατώσαντες ἐπιτυχῶς τὸ Β' ἔτος σπουδασταὶ τῆς Νομικῆς, Χημικῆς καὶ Φαρμακευτικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, τῶν Σχολῶν Μηχανικῶν, Μηχανολόγων, Ἠλεκτρολόγων καὶ Βιομηχάνων Χημικῶν τοῦ Πολυτεχνείου, τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς

Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ὡς καὶ τῶν Σχολῶν τῆς ἡμεδαπῆς καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς τῶν ἰσοτίμων πρὸς τὰς ἄνω Σχολάς.

***Πρὸς ἐγγραφὴν τὸ πρῶτον εἰς τὴν Σχολὴν ἀπαιτοῦνται*:** α) αἴτησις ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, β) τίτλος σπουδῶν, γ) πιστοποιητικὸν ἐγγραφῆς εἰς τὸ Μητρῷον Δήμου ἢ Κοινότητος, δ) Δελτίον ἰατρικῆς ἐξετάσεως, ε) Δελτίον πληροφοριῶν παιδαγωγικῆς φύσεως καὶ στ) τρεῖς φωτογραφίαι.

Οἱ σπουδασταὶ ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν δικαιώματος ἐγγραφῆς, διδάκτρων, ἐξετάστρων, τίτλων καὶ τῆς ἀξίας τῶν παρεχομένων ὑπὸ τῆς Σχολῆς ὑποχρεωτικῶν βιβλίων, ἐντύπων, πολυγραφημάτων καὶ γραφικῆς ὕλης.

Οἱ σπουδασταὶ δικαιοῦνται νὰ ποιῶνται χρῆσιν πάντων τῶν ὑπὸ τῆς Σχολῆς χορηγουμένων αὐτοῖς μορφωτικῶν ἢ ἄλλων ὠφελημάτων, ἀπολαύουσι δὲ τῶν στρατολογικῶν εὐεργετημάτων τῶν παρεχομένων εἰς τοὺς σπουδαστὰς τῶν λοιπῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν (ἀναβολὴ λόγῳ σπουδῶν, ὀνομασία εἰς ἀξιωματικοὺς κ.τ.λ.).

Ἀπαλλάσσονται τῶν διδάκτρων ἐξ ὁλοκλήρου μὲν οἱ τυχόντες τοῦ βαθμοῦ ἄριστα κατὰ τὰς εἰσαγωγικὰς καὶ τμηματικὰς ἐξετάσεις, τοῦ δὲ ἡμίσεος, ἐφόσον ἔχουσι βαθμὸν ἑπτὰ καὶ ἄνω, τὰ τέκνα τῶν ἐν πολέμῳ πεσόντων στρατιωτῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ ἀξιωματικῶν, τὰ τέκνα τῶν ὑπὸ τῶν κατακτητῶν ἐκτελεσθέντων, τὰ τέκνα τῶν ἐκτελεσθέντων ὑπὸ τῶν στασιαστῶν κατὰ τὰ Δεκεμβριανά, οἱ ἐν ἐνεργείᾳ δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἱ συνταξιοῦχοι δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὰς τάξεις τοῦ Στρατοῦ ὡς ἔφεδροι, ἔτι δὲ καὶ οἱ κληρωτοί, ἐφόσον ὅμως ἡ Χώρα εἶναι εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν, ὡς καὶ οἱ τυχόντες βαθμοῦ τοὐλάχιστον ὀκτὼ κατὰ τὰς Τμηματικὰς ἐξετάσεις καὶ τέλος οἱ ἔχοντες βαθμὸν τοὐλάχιστον 18 ἐν τῷ ἀπολυτηρίῳ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Λήγει ἡ ἰδιότης τοῦ σπουδαστοῦ λόγῳ καθυστερήσεως τῆς ἀνανεώσεως τῆς ἐγγραφῆς ἐπὶ δύο ἔτη, ἐκτὸς ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ ἐστρατεύθη πλέον τοῦ ἔτους ἢ καταβάλῃ τὰ δίδακτρα τῶν προηγουμένων ἐτῶν, διὰ λήψεως ἀποφοιτηρίου, διὰ προσωρινῆς ἢ διαρκοῦς ἀποβολῆς καὶ ἐὰν ἀπέτυχεν εἰς τὰς Τμηματικὰς ἐξετάσεις ἐπὶ διετίαν.

Δικαιοῦται εἰς ἀποφοιτήριον πρὸ τῆς λήξεως τοῦ χρόνου τῆς φοιτήσεως ὁ ἀποχωρῶν τῆς Σχολῆς, ὡς καὶ ὁ διανύσας τὸν χρόνον τῆς φοιτήσεως, ἀλλὰ μὴ γενόμενος πτυχιοῦχος. Ἐν τῷ ἀποφοιτηρίῳ ἀναγράφεται ὁ χρόνος τῆς φοιτήσεως, τὰ μαθήματα, ἅτινα παρηκολούθησε καὶ αἱ ἐξετάσεις ἃς ὑπέστη μετὰ τῶν βαθμῶν, ὧν ἠξιώθη ἐν αὐταῖς, ὡς καὶ αἱ τυχὸν ἀπονεμηθεῖσαι εὐαρέσκειαι ἢ αἱ ἐπιβληθεῖσαι ποιναί.

Γίνονται δεκτοὶ ὡς ἀκροαταί, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς, οἱ κεκτημένοι πιστοποιητικὸν δεκαετῶν τοὐλάχιστον ἐγκυκλίων σπουδῶν γενικῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως καὶ πενταετῆ τοὐλάχιστον δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὴν ὑπηρεσίαν. Οἱ ἀκροαταί, παρακολουθοῦντες τακτικῶς τὰ

μαθήματα, δύνανται τῇ αἰτήσει των νὰ λάβωσι βεβαίωσιν ἀκροάσεως ἑνὸς ἢ περισσοτέρων μαθημάτων.

Πειθαρχικαὶ διατάξεις. Ἡ ἐπὶ πάσης φύσεως πειθαρχικὴ ἐξουσία ἐπὶ τῶν σπουδαστῶν ἀσκεῖται ὑπὸ τῶν Καθηγητῶν, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου διὰ παράβασιν διατάξεώς τινος τῆς περὶ τὴν Σχολὴν Νομοθεσίας, διὰ τὴν μὴ τήρησιν τοῦ ὀφειλομένου σεβασμοῦ πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς Σχολῆς καὶ τοὺς διδάσκοντας, διὰ τὴν διατάραξιν τῆς τάξεως καὶ τῆς ἡσυχίας, δι' ἀνοίκειον συμπεριφορὰν ἢ δι' ἀναξιοπρεπῆ διαγωγὴν, ἰδίᾳ κατὰ τὰς ἐκδρομὰς καὶ ἑορτάς, καὶ γενικῶς διὰ διαγωγὴν ἀπάδουσαν πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ σπουδαστοῦ καὶ βλάπτουσαν τὸ κῦρος τῆς Σχολῆς.

Αἱ ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ εἶναι αἱ κάτωθι : α) ἐπίπληξις κατ' ἰδίαν ἢ ἐνώπιον τῆς τάξεως, β) ἐπίπληξις ἐνώπιον τῆς Συγκεντρώσεως τῶν Σπουδαστῶν, γ) γραπτὴ ἐπίπληξις, δ) ἀποβολὴ ἀπὸ τοῦ μαθήματος ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ, ε) βαρεῖα ἐπίπληξις ὑπὸ τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς, στ) ἀποβολὴ ἀπὸ τοῦ μαθήματος ἢ περισσοτέρων μαθημάτων μέχρις ἑνὸς μηνός, ζ) ἀποβολὴ πλέον τοῦ μηνὸς καὶ μέχρις ἑνὸς Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους καὶ η) ἀποβολὴ διὰ παντὸς ἀπὸ τὴν Σχολήν.

Οἱ Καθηγηταὶ δύνανται νὰ ἐπιβάλλουν τὴν ποινήν : α) τῆς προφορικῆς ἐπιπλήξεως κατ' ἰδίαν καὶ ἐνώπιον τῆς τάξεως καὶ β) τῆς ἀποβολῆς ἀπὸ τοῦ μαθήματος. Ὁ Διευθυντὴς δύναται νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ποινήν : α) τῆς προφορικῆς ἐπιπλήξεως κατ' ἰδίαν ἢ ἐνώπιον τῆς τάξεως ἢ τῆς συγκεντρώσεως τῶν σπουδαστῶν, β) τῆς γραπτῆς ἐπιπλήξεως καὶ γ) τῆς ἀποβολῆς ἀπὸ τοῦ μαθήματος ἢ τῶν μαθημάτων τὸ πολὺ τριῶν ἡμερῶν. Ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ποινήν : α) τῆς προφορικῆς ἢ γραπτῆς ἐπιπλήξεως, β) τῆς βαρείας ἐπιπλήξεως καὶ γ) τῆς ἀποβολῆς μέχρις ἑνὸς μηνός. Αἱ ποιναὶ τῆς ἀποβολῆς πλέον τοῦ μηνὸς ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου Σπουδαστῶν ἀποτελουμένου ἀπὸ τὸν Πρόεδρον ἢ τὸν Ἀντιπρόεδρον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὡς πρόεδρον, ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς ὡς ἀντιπροέδρον καὶ ἀπὸ τρεῖς καθηγητὰς ἐκλεγομένους ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν.

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Χρόνος Ἐνεργείας. Αἱ εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις διενεργοῦνται κατ' Ὀκτώβριον εἰς ἡμέραν καὶ τόπον ὁριζόμενον ὑπὸ τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς,

Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπή. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Σχολῆς συγκροτεῖ τὴν Ἐξεταστικὴν Ἐπιτροπήν, τῆς ὁποίας Πρόεδρος εἶναι ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς, Γραμματεὺς ὁ γραμματεὺς τῆς Σχολῆς καὶ μέλη ἀνὰ δύο Ἐξεταστὰι δι' ἕκαστον μάθημα. Ἕκαστος Ἐξεταστὴς βαθμολογεῖ ἰδιαιτέρως ἕκαστον γραπτόν.

Πᾶς ὑποψήφιος δέον νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Σχολῆς πέντε ὅλας ἡμέρας πρὸ τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων αἴτησιν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, εἰς ἣν ἐπισυνάπτονται: 1) πιστοποιητικὸν ἐγγραφῆς εἰς Δῆμον ἢ Κοινότητα, 2) τίτλος σπουδῶν, 3) πιστοποιητικὸν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἐὰν κέκτηται τοιαύτην, 4) μία φωτογραφία ταυτότητος καὶ 5) βεβαίωσις ὅτι ἔλαβε γνῶσιν τοῦ κανονισμοῦ τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων. Πέραν τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας οὐδεμία αἴτησις γίνεται δεκτή, δι' οἱονδήποτε λόγον καὶ ἐὰν ἐπῆλθεν ἡ καθυστέρησις τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως. Κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως ὁ ὑποψήφιος δέον νὰ καταβάλῃ τὰ ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁριζόμενα ἐξέταστρα. Μεθ' ὃ ἡ Γραμματεία τῆς Σχολῆς χορηγεῖ εἰς τὸν ὑποψήφιον προσωρινὴν «Σχολικὴν ταυτότητα», ἣν ἐπιδεικνύων δύναται νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις.

Ἐξεταστέα Μαθήματα Τὰ μαθήματα εἰς ἃ ἐξετάζονται οἱ ὑποψήφιοι εἶναι : 1) Ἔκθεσις Ἰδεῶν, 2) Μαθηματικὰ (Ἀριθμητικὴ καὶ Ἄλγεβρα), καὶ 3) Γεωγραφία (Φυσικὴ - Πολιτικὴ - Οἰκονομική). Οἱ ὑποψήφιοι εἶναι ἐλεύθεροι εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν ἀπόψεών των καὶ εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῆς καθαρευούσης ἢ τῆς δημοτικῆς γλώσσης. Οἱ ὑποψήφιοι δέον νὰ λύσουν ἓν ζήτημα ἐκ τῶν δύο τῆς Ἀριθμητικῆς, ἓν ἐκ τῶν δύο τῆς Ἀλγέβρας καὶ δύο ἐκ τῶν τριῶν τῆς Γεωγραφίας.

Ἐξεταστέα Ὕλη : Α') Ἀ ρ ι θ μ η τ ι κ ή. Ἀριθμοί. Ἀριθμητικαὶ πράξεις. Πολλαπλασιασμός Ἰδιότης ἐναλλαγῆς. Ἐπιμεριστικὴ ἰδιότης. Πολλαπλασιασμοὶ ἐπὶ 9,99, 999 καὶ 11. Γινόμενον πολλῶν παραγόντων. Δύναμις. Πολλαπλασιασμὸς δυνάμεων. Διαίρεσις. Ἰδιότητες. Διαιρετότης. Μέγιστος κοινὸς διαιρέτης. Ἀριθμοὶ πρῶτοι. Ἐλάχιστον κοινὸν πολλαπλάσιον. Τετραγωνικὴ ρίζα. Κλάσματα. Πράξεις ἐπ' αὐτῶν. Κυριώτεραι μονάδες ἐν χρήσει ἐν Ἑλλάδι. Ποσὰ ἀνάλογα καὶ ἀντίστροφα. Λόγοι καὶ ἀναλογίαι. Μέθοδος τριῶν. Ποσοστά. Μερισμὸς εἰς μέρη ἀνάλογα. Προβλήματα ἑταιρείας, μίξεως, συντήξεως, τόκου ἁπλοῦ, ὑφαιρέσεως, κοινῆς λήξεως καὶ μέσης λήξεως.

Β') Ἄ λ γ ε β ρ α. Σύστημα θετικῶν καὶ ἀρνητικῶν ἀριθμῶν. Πράξεις ἐπ' αὐτῶν. Περὶ τοῦ μηδενὸς ὡς ἀριθμοῦ. Δυνάμεις καὶ ἰδιότητες αὐτῶν. Ἀλγεβρικαὶ παραστάσεις καὶ πράξεις ἐπ' αὐτῶν. Ἐφαρμογαὶ τῶν παραστάσεων εἰς διαφόρους ἁπλούστερους μετασχηματισμούς. Ἐφαρμογαὶ ἐπὶ ἀλγεβρικῶν κλασμάτων. Ἐξισώσεις πρώτου βαθμοῦ μεθ' ἑνὸς ἀγνώστου. Λύσις δι' ἐξισώσεων προβλημάτων τόκου, ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς ὑφαιρέσεως, μερισμοῦ, μέσης καί κοινῆς λήξεως, μίξεως καὶ συντήξεως, κινήσεως. Ἀνισότητες. Ἐξισώσεις α' βαθμοῦ μὲ 2 ἀγνώστους. Σύστημα πρωτοβαθμίων ἐξισώσεων, περισσοτέρων τῶν δύο μετ' ἰσαρίθμων ἀγνώστων. Ρίζαι καὶ δυνάμεις μὲ ἐκθέτας κλασματικούς καὶ ἀρνητικούς. Ἐξισώσεις β' βαθμοῦ μὲ ἕνα ἄγνωστον. Πρόοδοι ἀριθμητικαὶ καὶ γεωμετρικαί. Λογάριθμοι καὶ Ἰδιότητες αὐτῶν.

Γ') Γ ε ω γ ρ α φ ί α. Ἡ γῆ ὡς οὐράνιον σῶμα. Ἀτμόσφαιρα, κλῖμα, ξηρά, θάλασσα, φυτά, ζῷα καὶ διανομὴ αὐτῶν κατὰ ζώνας. Ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς, φυλαί, θρησκεῖαι, ἔθνη, κράτη, βαθμίδες πολιτισμοῦ. Αἱ χῶραι τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Ὠκεανίας καὶ αἱ πρωτεύουσαι αὐτῶν.—Θέσις, ὁριζόντιος διαμελισμός, ἔδαφος, κλῖμα, κυριώτερα προϊόντα, πληθυσμός, σημαντικώτεραι πόλεις, ταξείδια, ἐμπόριον μετὰ τῆς Ἑλλάδος, τῶν Κρατῶν τῆς Εὐρώπης, τῆς Τουρκίας, τῆς Αἰγύπτου, τῆς Ἀργεντινῆς, τῆς Βραζιλίας, τοῦ Καναδᾶ καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Β. Ἀμερικῆς. Συνοπτικὴ φυσικὴ καὶ πολιτικὴ ἐξέτασις τῆς Ἑλλάδος. Διοικητικὴ διαίρεσις τῆς Ἑλλάδος: Γεν. Διοικήσεις, Νομοί, Πρωτεύουσαι αὐτῶν. Κυριώτερα παραγόμενα καὶ ἐξαγόμενα προϊόντα κατὰ μεγάλας περιφερείας τῆς Ἑλλάδος. Ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος, ἐσωτερικαὶ συγκοινωνίαι, Δωδεκάνησος - Κύπρος - Βόρειος Ἤπειρος. Περιγραφὴ ταξειδίων ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπιτυχόντες θεωροῦνται: α) οἱ λαβόντες βαθμὸν τοὐλάχιστον δέκα (ἐπὶ 20) εἰς ἕκαστον μάθημα καὶ β) οἱ λαβόντες συνολικὸν ἄθροισμα τοὐλάχιστον πεντήκοντα, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀπολυτηρίου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ τριῶν εἰσέτι βαθμῶν διὰ τοὺς ἔχοντας συμπληρώσει διετῆ τοὐλάχιστον δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὴν ὑπηρεσίαν δεόντως ἀποδεδειγμένην.

Εἰσακτέοι εἶναι οἱ τυχόντες μεγαλυτέρου βαθμοῦ. Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας αὐξάνεται ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσακτέων. Ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀνακοινώσεως τῶν ἀποτελεσμάτων οἱ δικαιούμενοι νὰ ἐγγραφῶσι δύνανται νὰ ὑποβάλωσιν αἴτησιν ἐγγραφῆς· ἄλλως θεωροῦνται παραιτηθέντες καὶ τὴν θέσιν αὐτῶν καταλαμβάνουν οἱ ἐπιλαχόντες κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἐγγραφῇ μετὰ τὴν παρέλευσιν ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀνακοινώσεως τῶν ἀποτελεσμάτων.

ΤΜΗΜΑΤΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Χρόνος Ἐνεργείας. Αἱ Τμηματικαὶ Ἐξετάσεις διενεργοῦνται μεταξὺ 11ης καὶ 30ης Ἰουνίου καὶ μεταξὺ 20ης Σεπτεμβρίου καὶ 9ης Ὀκτωβρίου.

Ἵνα μετάσχῃ σπουδαστὴς τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων δέον νὰ ἔχῃ ἐξοφλήσει πάσας τὰς πρὸς τὴν Σχολὴν χρηματικὰς ὑποχρεώσεις του καὶ νὰ ἔχῃ καταθέσει εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Σχολῆς αἴτησιν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐξετάσεων, οὐδεμιᾶς αἰτήσεως γινομένης δεκτῆς μετὰ ταῦτα ἐξ οἱουδήποτε λόγου καὶ ἂν ἐπῆλθεν ἡ καθυστέρησις.

Ὁ σπουδαστὴς ὑποχρεοῦται νὰ ἐξετασθῇ εἰς ἅπασαν τὴν κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος διδαχθεῖσαν ὕλην. Δύναται ὁ σπουδαστὴς εἰς τὰς κατ' Ἰούνιον ἐξετάσεις νὰ δηλώσῃ ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ ἐξετασθῇ εἰς ἓν ἢ περισσότερα μαθήματα ἢ εἰς τμῆμα μαθήματος ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν διδασκαλίαν ἑνὸς ἐκ τῶν Καθηγητῶν, ὅταν πλείονες εἶναι διωρισμένοι εἰς μίαν ἕδραν.

Ἐπιτυχόντες θεωροῦνται α) οἱ λαβόντες πέντε εἰς ἕκαστον τῶν μαθημάτων, β) οἱ τυχόντες μέσου ὅρου ἓξ, ἐὰν ἀπέτυχον εἰς ἓν μόνον μάθημα καὶ γ) οἱ τυχόντες μέσου ὅρου ἓξ καὶ ἥμισυ, ἐὰν ἀπέτυχον εἰς περισσότερα μαθήματα. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν σπουδαστὴς εἰς τὰς κατ' Ἰούνιον ἐξετάσεις δὲν ἔτυχε τοῦ ἄνω βαθμοῦ πέντε εἰς ἕκαστον μάθημα ἢ τοῦ ἄνω μέσου ὅρου, ὑποχρεοῦται νὰ ἐξετασθῇ εἰς τὰς κατὰ τὸν Σεπτέμβριον ἐξετάσεις μόνον εἰς ἃ μαθήματα ἀπέτυχεν. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν καὶ πάλιν δὲν λάβῃ τὸν βαθμὸν πέντε ἢ τοὺς ἄνω μέσους ὅρους, ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ μαθήματα τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἐὰν ὅμως ἀπέτυχεν κατ' ἀνώτατον ὅριον εἰς τὸ τρίτον τῶν μαθημάτων ἢ ἐὰν ὁ μέσος ὅρος τῆς γενικῆς βαθμολογίας του εἶναι τοὐλάχιστον πέντε, δικαιοῦται νὰ ἐπανεξετασθῇ εἰς ἃ μαθήματα ὑπελείφθη κατὰ Ἰανουάριον, καταβάλλων τὰ διπλάσια ἐξέταστρα. Ἐκ τούτων τὸ ἥμισυ περιέρχεται εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Σχολῆς. Ὁ τυχὼν τελικῶς βαθμοῦ μηδὲν εἰς δύο τοὐλάχιστον μαθήματα θεωρεῖται ἀποτυχών, ἀνεξαρτήτως τῆς λοιπῆς βαθμολογίας του καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ μαθήματα τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Οἱ βαθμοὶ τῶν ἐξετάσεων τοῦ Σεπτεμβρίου ἀκυρώνουν τοὺς βαθμοὺς τῶν ἐξετάσεων τοῦ Ἰουνίου, οἱ δὲ τοῦ Ἰανουαρίου τοὺς τοῦ Σεπτεμβρίου.

ΠΤΥΧΙΑΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Οἱ ὑποστάντες ἐπιτυχῶς τὰς τρεῖς τμηματικὰς ἐξετάσεις δικαιοῦνται νὰ προσέλθουν κατ' Ὀκτώβριον, Ἰανουάριον καὶ Ἰούνιον εἰς ἐξετάσεις ἐπὶ πτυχίῳ.

Ἡ ἐξέτασις γίνεται ἐπὶ τῶν κυριωτέρων θεμάτων γραπτῶς καὶ προφορικῶς : 1) τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας καὶ Φορολογικῆς Νομοθεσίας (φόροι ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων), 2) Ὀργανωτικῆς (Ἐπιχειρήσεων καὶ Ἐργοστασίων), 3) Λογιστικῆς (Γενικῆς καὶ Βιομηχανικῆς), 4) Δικαίου (Ἐμπορικόν, Βιομηχανικὸν καὶ Ἐργατικὸν Δίκαιον), 5) Ἐμπορευματολογίας (κυριώτεραι πρῶται ὕλαι καὶ ἕτοιμα προϊόντα τῶν ἐν Ἑλλάδι βιομηχανιῶν) καὶ 6) Τεχνολογίας (Μηχανογνωσία καὶ Ἠλεκτροτεχνία).

Προαιρετικὰ μαθήματα εἰς ἃ δύνανται νὰ ἐξετασθοῦν ὑποψήφιοι εἶναι τὰ Γαλλικά, Ἀγγλικά, Γερμανικά, Ἰταλικά, Ἱσπανικά, Ἀραβικά, ἡ Δακτυλογραφία καὶ ἡ Στενογραφία.

Ὑποχρεώσεις ὑποψηφίων. Ὁ ἐπὶ πτυχίῳ ὑποψήφιος δέον νὰ ἔχῃ συντάξει καὶ ὑποβάλει εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Σχολῆς τοὐλάχιστον πρὸ ἑνὸς μηνὸς πρὸ τῶν ἐξετάσεων : α) τὰς ὑπὸ τοῦ Γραφείου Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν ὡς ὑποχρεωτικὰς καθορισθείσας ἐργασίας, αἵτινες βαθμολογοῦνται δι' ἑνιαίου βαθμοῦ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Γραφείου καὶ τῶν ἁρμοδίων Καθηγητῶν, β) μίαν μελέτην σχετιζομένην μὲ τὰ διδασκόμενα ἐν τῇ Σχολῇ θέματα, βαθμολογουμένην ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Καθηγητοῦ καὶ

γ) τὰς χαρακτηρισθείσας ὡς ὑποχρεωτικὰς λογιστικὰς ἀσκήσεις, αἵτινες βαθμολογοῦνται ἐνιαίως ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων τακτικῶν καθηγητῶν τῆς Γενικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς.

Θεωροῦνται ἐπιτυχόντες : α) οἱ τυχόντες βαθμοῦ πέντε 1) εἰς ἕκαστον τῶν ἄνω 6 ὑποχρεωτικῶν μαθημάτων, 2) εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ Γραφείου Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν, 3) εἰς τὴν μελέτην ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ Σπουδαστοῦ ἐκλεγέντος θέματος καὶ 4) εἰς τὰς Λογιστικὰς Ἀσκήσεις καὶ

β) οἱ τυχόντες μέσου ὅρου ἓξ εἰς τὰ ὑποχρεωτικὰ καὶ προαιρετικὰ μαθήματα καὶ εἰς τὰς ὡς ἄνω ἐργασίας.

Βαθμὸς πτυχίου εἶναι ὁ μέσος ὅρος τῶν τεσσάρων βαθμῶν, ἤτοι τῶν τριῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων καὶ τῆς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεως.

ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΠΤΥΧΙΟΥΧΩΝ

Οἱ πτυχιοῦχοι τῆς Σχολῆς κυρίως προορίζονται διὰ τὰς βιομηχανικὰς καὶ ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις, συγκεντροῦντες οὐσιαστικὰ ἐφόδια διὰ νὰ σταδιοδρομήσωσι εἰς τὰς ἀνωτέρας διοικητικὰς καὶ διαχειριστικὰς θέσεις. Ἡ ἀνανέωσις τῶν διοικητικῶν στελεχῶν, ἐργοδοτικῶν καὶ ὑπαλληλικῶν, τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἶναι ἡ κυρία ἐπιδίωξις καὶ φιλοδοξία τῆς Σχολῆς.

Κατὰ τὸν νόμον οἱ πτυχιοῦχοι δύνανται ἐπίσης νὰ διορισθῶσιν, ὡς καὶ οἱ πτυχιοῦχοι τῶν ἄλλων Ἀνωτάτων Σχολῶν, εἰς διοικητικὰς (μὴ τεχνικὰς) καὶ οἰκονομικὰς θέσεις ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ Γραμματέως Β΄ καὶ ἄνω εἰς τὰ Ὑπουργεῖα Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Ἐργασίας καὶ Ἐφοδιασμοῦ, ὡς καὶ εἰς τοὺς Ὀργανισμοὺς τοὺς ὑπαγομένους ὑπὸ τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ἄνω Ὑπουργείων (Ι. Κ. Α, Ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα, Α. Σ. Ο. κτλ.).

Τὸ Πτυχίον ἐγχειρίζεται εἰς τοὺς ἐπιτυχόντας ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ὁ λαμβάνων αὐτὸ ἀναγινώσκει ἀνατείνων τὴν δεξιὰν χεῖρα τὴν ἑξῆς καθομολόγησιν : «Ἀξιωθεὶς τοῦ πτυχίου τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ὑπόσχομαι καὶ καθομολογῶ ὅτι καθ' ὅλον τὸν πρακτικόν μου βίον θὰ καταβάλλω πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀποφεύγων πᾶσαν ἄδικον πρᾶξιν καὶ φιλοδοξῶν νὰ καταστῶ χρήσιμος εἰς τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Πολιτείαν». Μεθ' ὃ ἐγγράφεται εἰς τὸ «Βιβλίον τῶν Πτυχιούχων τῆς Σχολῆς.

ΠΙΝΑΞ ΠΤΥΧΙΟΥΧΩΝ

Ἀκαδημαϊκὰ ἔτη 1938/9 — 1948

1. *Ἀναστάσιος Ἀνδρ. Ἀναστασίου*, Ὑπάλληλος Τραπέζης Ἀθηνῶν.
2. *Ἀντώνιος Κων. Ἀντωνόπουλος*, Τμηματάρχης Ἑταιρείας Λιπασμάτων.
3. *Θεόδωρος Ἀργ. Ἀναστασόπουλος*, Λογιστὴς Χρωματουργείων Πειραιῶς.
4. *Εὐάγγελος Κων. Ἀλεξανδρόπουλος*, Ὑπάλληλος Ἑταιρείας Λιπασμάτων.
5. *Νικόλαος Γεωργ. Ἀθηναῖος*, Λογιστὴς Τραπέζης Ἑλλάδος.
6. *Εὐάγγ. Ἰωάν. Βύνιος*, Ὑπάλληλος Ὑπουργείου Προνοίας.
7. *Γεώργιος Δημ. Γούλας*, Ὑπάλληλος Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.
8. *Διονύσιος Γεωργ. Διαμαντόπουλος*, Τμημ. Α Ε. Οἴνων & Οἰνοπνευμάτων.
9. *Σπυρίδων Θεοδ. Ζάππας*, Ὑπηρετεῖ εἰς τὸ Β. Ναυτικόν.
10. *Νικόλαος Δημ. Ἰακωβίτης*, Ὑπάλληλος Ὑπουργείου Συγκοινωνίας.
11. *Γεώργιος Κων. Καβαδέλας*, Ὑπάλληλος Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν.
12. *Ἐλευθέριος Κων. Καβαδέλας*, Ὑπάλληλος Ὑπουρ. Ἐμπορ. Ναυτιλίας.
13. *Παναγιώτης Δημ. Καμπέρος*, Λογιστὴς Ἑταιρείας Λιπασμάτων.
14. *Δημήτριος Χρ. Καραδήμας*, Προϊστάμενος Μελετῶν Ὑπουργείου Προνοίας.
15. *Βιργίλιος Δημ. Καπνᾶς*, Ὑπάλληλος Ἐμπορικῶν Ἐπιχειρήσεων.
16. *Ἰωάννης Χρ. Κιούσης*, Ὑπάλληλος Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.
17. *Νικόλαος Ἀθ. Κολοτοῦρος*, Τεχνικὸς Ὑπάλληλος Ὑπουργείου Μεταφορῶν.
18. *Χρῆστος Κλεάνθ. Κομνηνάκης*, Τμηματάρχης Ἑταιρείας
19. *Ἀριστόδουλος Γεωρ. Κουγιουμτζέλης*, Διαχειριστὴς Ἑταιρείας.
20. *Χαρίλαος Δημ. Κουμαντζῆς*, Ἐπιχειρηματίας.
21. *Γεώργιος Ἰω. Κουρτεσόπουλος*, Λογιστὴς Ἑλληνικῆς Ὑφαντουργίας.
22. *Χρῆστος Γεωρ. Κοῦτμος*, Ὑπάλληλος Ἑταιρείας Λιπασμάτων.
23. *Κωνσταντῖνος Ἰω. Διοδάκης*, Ὑπάλληλος Δ)σεως Αὐτοκινήτων.
24. *Νικόλαος Ἰω. Μακαρέζος*, Ὑπάλληλος Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν.
25. *Κωνσταντῖνος Μιχ. Μαρμαρᾶς*, Λογιστής.
26. *Κωνσταντῖνος Διον. Μαρούλης*, Ὑπάλληλος Ἑταιρείας Λιπασμάτων.
27. *Γεώργιος Πάνου Μιχαλόπουλος*, Ἔπαρχος Τριχωνίδος.
28. *Χρῆστος Πάνου Μιχαλόπουλος*, Δικηγόρος.
29. *Σωτήριος Κων. Μπεθάνης*, Ἔμπορος.
30. *Ἀπόστολος Μιχ. Μυρμιρίδης*, Ὑπάλληλος Ἑταιρείας Λιπασμάτων.
31. *Γεώργιος Δημ. Παπαδημητρίου*, Εἰσηγητὴς Ὑπουργείου Προνοίας.
32. *Νικόλαος Δημ. Παπαδημητρίου*, Τμηματάρχης Ὑπουργείου Τ. Τ. Τ.
33. *Χρῆστος Κων. Παπαευαγγέλου*, Βιομήχανος.

34. *Δημήτριος Κων. Παπαϊωάννου*, Ἐμπορικὸς Ἀντιπρόσωπος.
35. *Πολύκαρπος Πέτρου Πασχάλης*, Ὑπάλληλος Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.
36. *Λεωνίδας Μιχ. Ρέρρας*, Βιομήχανος.
37. *Πέτρος Γεωρ. Σαμολαδᾶς*, Ὑπάλληλος Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως.
38. *Ἰωάννης Κων. Σαρλῆς*, Ὑπάλληλος Ἑταιρείας Λιπασμάτων.
39. *Ἰωάννης Γεωργ. Σπαθόπουλος*, Λογιστὴς Ἑταιρείας Οἴνων.
40. *Κωνσταντῖνος Χρ. Σπηλιόπουλος*, Ἔμπορος.
41. *Ἰωάννης Δημ. Σφακιανάκης*, Διευθυντὴς Ἠλεκτρ. Ἑταιρείας Τριπόλεως.
42. *Λεωνίδας Παν. Τζανέας*. Ταμίας Ἱπποκρατείου Νοσοκομείου.

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1948/1949

43. *Γεώργιος Ἰωάν. Ἀθανασόπουλος*, Ἐπιμελητὴς Φροντιστηρίου.
44. *Ἀντώνιος Γεωρ. Παπαδάκης*, Ὑπάλληλος Ὑπουργείου Ἐφοδιασμοῦ.
45. *Παναγιώτης Δημ. Ραυτόπουλος*, Λογιστὴς Ἑταιρείας «ΑΤΤΙΚΗ»
46. *Ἀγγελικὴ Παναγ. Τρύφωνος*, Λογιστής.
47. *Ἀναστάσιος Ἀθαν. Χέλμης*, Διευθυντὴς Λογιστηρίου Α.Ε. «Χρυσαλίς».

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1949/50

48. *Γεώργιος Κων. Καραμέτος*, Διευθυντὴς Ἐργοστασίου «ΝΑΣΚΟ».
49. *Θεοχάρης Δημ. Κουζελέας*, Ξενοδόχος, «Ὄασις» Μέθανα.
50. *Ἐμμανουὴλ Νικ. Νικολάου*, Λογιστής.
51. *Εὐγενία Σούλη—Γαροφαλίδου*, Ὑπάλληλος Ὑπουργείου Ἐφοδιασμοῦ.
52. *Χαράλαμπος Ἰωάν. Τοπιντζῆς*, Ὑπάλληλος Ὑπουργείου Προνοίας
53. *Ἰωάννης Γεωρ. Ψαρρός*, Ἔμπορος.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΠΤΥΧΙΟΥΧΩΝ

Πρόεδρος : *Παν. Ραυτόπουλος*
Ἀντιπρόεδρος : *Στ. Μαρκατάτης*
Γεν. Γραμματεύς : *Ἰω. Κοκκίδης*
Ταμίας : *Δημ. Ἀναστασίου*
Ἔφορος : *Ἰω. Ζοῦρος*

Μέλη: *Νικ. Ἀναστασόπουλος, Χαρίλ. Κουμαντζῆς, Λεων. Τζαννέας, Κων. Πετρόπουλος.*

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Διοικητικὸν Συμβούλιον Σχολῆς Σελὶς 1
Διδακτικὸν Προσωπικὸν » 3
Σχολ. Ἐπιτροπὴ καὶ Διοικητικὸν Προσωπικὸν » 7
Γενικὰ περὶ τῆς Σχολῆς (γαλλιστὶ καὶ ἀγγλιστὶ) » 7
Φύσις καὶ σκοποὶ τῆς Σχολῆς » 11
Γενικὰ
Φύσις καὶ σκοποὶ τῆς Σχολῆς » 17
Διοίκησις καὶ Διαχείρισις » 17
Διδακτικὸν Προσωπικὸν » 18
Μαθήματα
Διάρκεια σπουδῶν » 18
Διακοπαὶ καὶ ἑορταὶ » 19
Οἰκονομικὰ μαθήματα » 19
Ἐμπορικὰ » 20
Νομικὰ » 20
Ἀνθρωπίνου παράγοντος » 20
Τεχνικὰ » 21
Τρόποι διδασκαλίας » 21
Βασικαὶ σκέψεις » 22
Ξέναι γλῶσσαι » 23
Ὡρολόγιον Πρόγραμμα » 24
Γραφεῖον Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορ. Ἐρευνῶν » 25
Μελέται σπουδαστῶν » 25
Σωματικὴ Ἀγωγὴ καὶ Ψυχαγωγία » 25
Θεριναὶ ἐργασίαι » 26
Σπουδασταὶ
Ποῖοι ἐγγράφονται » 26
Ὑποχρεώσεις καὶ δικαιώματά των » 27
Ἀπαλλαγαὶ ἀπὸ δίδακτρα » 27
Ἀκροαταὶ » 27
Πειθαρχικαὶ διατάξεις » 28
Εἰσαγωγικαὶ Ἐξετάσεις
Χρόνος ἐνεργείας των » 28
Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ » 28
Ἐξεταστέα Μαθήματα » 29
Ἐξεταστέα ὕλη Μαθηματικῶν » 29
Ἐξεταστέα ὕλη Γεωγραφίας » 30
Ἐπιτυχόντες καὶ εἰσακτέοι » 30
Τμηματικαὶ Ἐξετάσεις
Χρόνος ἐνεργείας των » 30
Ἐπιτυχόντες » 31
Πτυχιακαὶ Ἐξετάσεις
Θέματα ἐξεταστέα » 31
Προαιρετικὰ μαθήματα » 31
Ὑποχρεώσεις ὑποψηφίων » 31
Ἐπιτυχόντες καὶ βαθμὸς πτυχίου » 32
Προσόντα Πτυχιούχων
Διὰ τὰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ τὸ Κράτος » 32
Πίναξ Πτυχιούχων » 33

Τύποις : ΚΩΣΤΑ ΣΕΡΜΠΙΝΗ, όδὸς Κωλέττη 31 - Ἀθῆναι

ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

«Τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμᾶν, ἴσως φῆσαι τις ἂν ῥάδιον καὶ παντὸς εἶναι, τὸ δ' ὑπὲρ τῶν παρόντων ὅ,τι δεῖ πράττειν ἀποφαίνεσθαι, τοῦτο εἶναι συμβούλου».

Δημοσθένης

ΑΘΗΝΑΙ 1952 : ΚΥΠΡΟΥ 43

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

«Τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμᾶν, ἴσως φῆσαι τις ἂν ῥάδιον καὶ παντὸς εἶναι, τὸ δ' ὑπὲρ τῶν παρόντων ὅ,τι δεῖ πράττειν ἀποφαίνεσθαι, τοῦτο εἶναι συμβούλου».

Δημοσθένης

ΑΘΗΝΑΙ 1952 : ΚΥΠΡΟΥ 43

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΕΤΟΣ 1951-1952

ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 1951-1952

Ἀναλύομεν κατωτέρω δι' ὀλίγων τὰς διαφόρους ἐκδηλώσεις τῆς δραστηριότητος τῆς Σχολῆς κατὰ τὸ 1951/2.

Πραγματοποιηθέντα μαθήματα

Τὰ προγραμματισθέντα μαθήματα ἐδιδάχθησαν πλήρως, μὲ ἀσημάντους ἀποκλίσεις, ὅπως φαίνεται ἐκ τοῦ κατωτέρω πίνακος ὅπου ἀναγράφονται, χωριστὰ δι' ἕκαστον ἔτος σπουδῶν, αἱ προγραμματικαὶ ὧραι διδασκαλίας, αἱ πραγματοποιηθεῖσαι τοιαῦται καὶ αἱ μεταξὺ τῶν δύο τούτων διαφοραί.

Μαθήματα Α' ἔτους σπουδῶν

1. Πολιτικὴ Οἰκονομία :	μαθήματα	προγρ/τος	76	πραγματοπ/θέντα	66	διαφορὰ	10
2. Τεχνικὴ τοῦ Ἐμπορίου	»	»	61	»	61	»	—
3. Οἰκονομικὴ Γεωγραφία	»	»	61	»	59	»	2
4. Δημόσιον Δίκαιον	»	»	61	»	32	»	29
5. Ἰδιωτικὸν Δίκαιον	»	»	68	»	63	»	5
6. Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων	»	»	61	»	52	»	9
7. Λογιστικὴ	»	»	76	»	76	»	—
Λογιστικαὶ Ἀσκήσεις	»	»	64	»	64	»	—
8. Μαθηματικὰ	»	»	90	»	90	»	—
9. Φυσικὴ	»	»	92	»	92	»	—
10. Χημεία	»	»	61	»	61	»	—
11. Γαλλικὰ	»	»	61	»	52	»	9
12. Ἀγγλικὰ	»	»	61	»	61	»	—
13. Στενογραφία	»	»	61	»	58	»	3
Σύνολα . . .	»	»	954	»	887	»	67

Μαθήματα Β' ἔτους σπουδῶν

1. Πολιτικὴ Οἰκονομία :	μαθήματα	προγρ/τος	61	πραγματοπ/θέντα	58	διαφοραί	3
2. Γεν. Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ	»	»	61	»	58	»	3
Θεωρία Ἐκμεταλλεύσεων	»	»	61	»	60	»	1
3. Δημοσία Οἰκονομία	»	»	61	»	53	»	8
Φορολογικαὶ Ἀσκήσεις	»	»	16	»	16	»	—
4. Στατιστικὴ	»	»	61	»	61	»	—
5. Οἰκονομ. Τεχνικὴ: Τραπεζικὰ	»	»	32	»	28	»	4
Ἀσφαλιστικὰ	»	»	30	»	30	»	—
Μεταφοραί	»	»	29	»	25	»	4
6. Κοινωνικὴ Πολιτικὴ	»	»	31	»	26	»	5
7. Οἰκονομικὴ Ἱστορία	»	»	31	»	30	»	1
8. Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων	»	»	61	»	54	»	7
9. Λογιστικὴ	»	»	61	»	35	»	26
Λογιστικαὶ Ἀσκήσεις	»	»	49	»	49	»	—
10. Ἰδιωτικὸν Δίκαιον	»	»	72	»	72	»	—
11. Ἐμπορικὸν Δίκαιον	»	»	76	»	76	»	—
12. Ἐμπορευματολογία	»	»	61	»	60	»	1
13. Μηχανογνωσία	»	»	92	»	92	»	—
14. Γαλλικὰ	»	»	61	»	50	»	11
15. Ἀγγλικὰ	»	»	61	»	61	»	—
Σύνολα . . .	»	»	1068	»	994	»	74

Μαθήματα Γ' ἔτους σπουδῶν

1. Πολιτικὴ Οἰκονομία :	μαθήματα	προγρ/τος	31	πραγματοπ/θέντα	31	διαφοραὶ	—
2. Βιομηχανικὴ Πολιτικὴ	»	»	76	»	76	»	—
3. Ἐμπορικὴ Πολιτικὴ	»	»	61	»	55	»	6
4. Στατιστικὴ	»	»	31	»	31	»	—
5. Τελωνειακὴ Νομοθεσία	»	»	61	»	55	»	6
6. Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων	»	»	61	»	52	»	9
7. Λογιστικὴ : Γενικὴ	»	»	47	»	47	»	—
Βιομηχανικὴ	»	»	61	»	51	»	10
Λογιστικαὶ Ἀσκήσεις	»	»	83	»	76	»	7
Φορολογικαὶ Ἀσκήσεις	»	»	35	»	35	»	—
Ἐλεγκτικὴ	»	»	31	»	27	»	4
8. Ἐμπορικὸν Δίκαιον	»	»	61	»	56	»	5
9. Ἐργατικὸν Δίκαιον	»	»	61	»	55	»	6
10. Ψυχοτεχνικὴ	»	»	26	»	26	»	—
11. Ἐμπορευματολογία	»	»	61	»	61	»	—
12. Ἠλεκτροτεχνία	»	»	61	»	57	»	4
13. Ὀργάνωσις Ἐργοστασίων	»	»	92	»	80	»	12
Σύνολα . . .	»	»	940	»	871	»	69

Ἐκ τῶν πινάκων τούτων καταφαίνεται ὅτι τὸ πρόγραμμα τηρεῖται μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιμελείας, διότι αἱ ἑκατοστιαῖαι διαφοραὶ μεταξὺ προγραμματισθέντων καὶ πραγματοποιηθέντων μαθημάτων εἶναι ἐντελῶς ἀσήμαντοι, ἀνερχόμεναι, εἰς 7,1 ο)ο διὰ τὸ Α' ἔτος, εἰς 6,94 ο)ο διὰ τὸ Β' ἔτος καὶ εἰς 7,35 ο)ο διὰ τὸ Γ' ἔτος σπουδῶν. Σημειωτέον ὅτι, λόγῳ ἐνισχύσεως τοῦ προγράμματος, τὸ σύνολον τῶν πραγματοποιηθεισῶν ὡρῶν διδασκαλίας ἔναντι τοῦ παρελθόντος ἔτους ἔχει αὐξηθῆ κατὰ 26 ὥρας διὰ τὸ Α' ἔτος, κατὰ 81 ὥρας διὰ τὸ Β' ἔτος καὶ κατὰ 37 ὥρας διὰ τὸ Γ' ἔτος σπουδῶν.

Κίνησις Σπουδαστῶν

Ἡ κίνησις τῶν σπουδαστῶν φαίνεται ἐκ τοῦ κατωτέρω συγκριτικοῦ πίνακος τῶν ἐτῶν 1947)1948 ἕως καὶ 1951)1952. Ἡ σταθερὰ ἄνοδος τῶν ἐγγραφῶν τοῦ πρώτου ἔτους καταδεικνύει τὴν ἐκτίμησιν ἧς ἀπολαύει παρὰ τῇ κοινῇ γνώμη ἡ ΑΣΒΣ. Ἀξία

Συγκριτικὸς πίναξ κινήσεως σπουδαστῶν

Ἐκπαιδευτικὰ ἔτη	Α'.		Β'.		Γ'.		Σύνολον Ἐγγραφέντων	Σύνολον Προαχθέντων	Πτυχία χορηγηθέντα
	Ἐγγραφέντες	Προαχθέντες	Ἐγγραφέντες	Προαχθέντες	Ἐγγραφέντες	Προαχθέντες			
1947/48	366	165	127	91	36	31	529	287	—
1948/49	236	122	137	108	73	60	446	290	5
1949/50	231	112	130	90	111	83	472	285	6
1950/51	349	163	140	75	92	75	581	313	13
1951/52	468	48*	193	36*	90	27*	751	111*	22

* Ἐκ τῶν ὑποστάντων ἐξετάσεις μέχρι καὶ τοῦ Σεπτεμβρίου 1952. Ἀπομένει μία εἰσέτι, κατὰ τὸν Κανονισμόν, συμπληρωματικὴ ἐξεταστικὴ περίοδος, τοῦ Ἰανουαρίου 1953.

ἰδιαιτέρου τονισμοῦ εἶναι ἡ τακτικὴ προσέλευσις τῶν σπουδαστῶν εἰς τὰ μαθήματα καὶ ἡ μετὰ προσοχῆς καὶ εὐπρεπείας παρακολούθησις τῆς διδασκαλίας. Χαρακτηριστικὸν εἶναι ὅτι κατὰ μέσον ὅρον παρακολουθοῦν τὰ μαθήματα, ἀκόμη καὶ εἰς τὸ Γ΄ ἔτος, τὰ 90 % περίπου τῶν ἐγγραφομένων.

Ἡ Στατιστικὴ τῶν σπουδαστῶν

Ὁ Καθηγητὴς τῆς Στατιστικῆς κ. Εὐ. Μαργαρίτης, ἐπικουρούμενος ἀπὸ ὁμάδα σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων τῆς Σχολῆς, ἐπεξειργάσθη τὰ «Δελτία Πληροφοριῶν» 1948/9—1950/51. Ἡ τελικὴ ἐπεξεργασία των ἐγένετο εἰς τὰς στατιστικὰς μηχανὰς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ἀπογραφῶν, τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ Τμηματάρχου τῆς Στατιστικῆς κ. Δ. Κροντήρη, ὅστις καὶ ἀφιέρωσε τὴν ἐργασίαν του εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς ΑΣΒΣ. Ἡ ὅλως πρωτότυπος ἀπὸ ἀπόψεως σχολικῆς στατιστικῆς ἐργασία τῶν κ. κ. Μαργαρίτη καὶ Κροντήρη εἶναι διηρημένη εἰς τρία τεύχη καὶ περιλαμβάνει ταξινόμησιν εἰς 32 ἐρωτήματα διὰ τὸ Α΄ἔτος σπουδῶν καὶ εἰς 28 ἐρωτήματα διὰ τὸ Β΄ καὶ τὸ Γ΄ ἔτος.

Μετεκπαίδευσις δημοσίων λειτουργῶν

Ἡ ΑΣΒΣ συνέχισε καὶ κατὰ τὸ ὑπ' ὄψιν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος τὴν μετεκπαίδευσιν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῶν Σωμάτων Ὑλικοῦ Πολέμου τὴν ὁποίαν τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης τῆς ἐνεπιστεύθη, κατόπιν συγκριτικῆς ἐξετάσεως τῶν προγραμμάτων διδασκαλίας τῶν Σχολῶν ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως, ἀπὸ προπέρυσιν. Ἡ Διεύθυνσις τῆς Σχολῆς ἐξετίμησε ἰδιαζόντως τὴν προθυμίαν καὶ τὸν ζῆλον μὲ τὸν ὁποῖον οἱ μετεκπαιδευόμενοι παρηκολούθησαν τὴν διδασκαλίαν καὶ τὰς ἀξιολόγους ἐπιδόσεις τὰς ὁποίας ἐπέτυχον. Τὸ ἀποτέλεσμα ἐξετιμήθη ἀναλόγως παρὰ τῆς Στρατιωτικῆς Ὑπηρεσίας, ἥτις ἀνενέωσε ἐφέτος τὸν ἀριθμὸν τῶν μετεκπαιδευομένων.

Ἐκ τοῦ παραδείγματος τούτου ὁρμώμενον καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου ἀνέθεσεν εἰς τὴν Σχολήν, διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 14707 καὶ 14708 ἀπὸ 26 Φ)ρίου 1952 ἀποφάσεών του, τὴν ἐξειδικευτικὴν μετεκπαίδευσιν τῶν κεκτημένων ἀνωτάτου διπλώματος ὑπαλλήλων του, ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ γραμματέως καὶ εἰσηγητοῦ. Ὁ κύκλος τῆς διδασκαλίας καθωρίσθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἐν συνεννοήσει μὲ τὴν Διεύθυνσιν τῆς Σχολῆς, καὶ περιλαμβάνει σειρὰν ἀνωτέρων οἰκονομικῶν, ὀργανωτικῶν, διοικητικῶν καὶ γενικῶν μαθημάτων. Ἡ προθυμία μετὰ τῆς ὁποίας οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου ἔσπευσαν νὰ ὑποβάλουν αἰτήσεις συμμετοχῆς, καταδεικνύει τὴν ἀναγκαιότητα τοῦ ληφθέντος μέτρου καὶ τὴν σοβαρὰν ὀργανωτικὴν θέσιν τὴν ὁποίαν ἡ ΑΣΒΣ ἔχει καταλάβει εἰς τὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας μας. Τὸ αὐτὸ Ὑπουργεῖον, διὰ τῶν εἰδικῶν καθηγητῶν τῆς ΑΣΒΣ, προέβη εἰς τὴν μετεκπαίδευσιν τοῦ προσωπικοῦ του μηχανογραφήσεως εἰς τὴν τυφλὴν γραφήν, μὲ ἄριστα ἀποτελέσματα.

Αἱ διαλέξεις τῆς ΑΣΒΣ

Συνεχίσθη καὶ κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1952 τὸ πρόγραμμα τῶν διαλέξεων τῆς ΑΣΒΣ. Εἰκοσιδύο ἐκλεκτοὶ ὁμιληταί, Ἕλληνες καὶ ξένοι, ἔδωσαν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῆς Σχολῆς ἰσαρίθμους διαλέξεις καὶ ἀπέσπασαν θερμὰς τὰς ἐπιδοκιμασίας τοῦ, πυκνοτάτου εἰς ὅλας τὰς διαλέξεις, ἀκροατηρίου. Οὕτω ἡ Σχολή, διὰ τῶν διαλέξεων αὐτῶν, μετὰ τὰς ὁποίας ἐπηκολούθει συζήτησις μεταξὺ τῶν εἰδικῶν δι' ἕκαστον θέμα, κατέστη ἓν παγκοίνως ἀνεγνωρισμένον ἐλεύθερον πνευματικὸν κέντρον, ὅπου ἀναπτύσσονται καὶ συζητοῦνται τὰ μεγάλα ἐπίκαιρα κοινωνικο-οἰκονομικὰ θέματα, ἡ δὲ γνώμη ἑκάστου ὁμιλητοῦ ἢ συζητητοῦ εἶναι ἀπολύτως σεβαστή. Κατωτέρω αἱ χρονολογίαι ἑκάστης γενομένης διαλέξεως καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ὁμιλητῶν:

1) τὴν 17)10)1951 ***Γρηγ. Κασιμάτης.***—«Βιομηχανία καὶ Οἰκονομία».
2) τὴν 24)10)1951 ***Πέτρ. Κουβέλης.***—«Προσδοκίαι καὶ Διαψεύσεις τῆς Ἐκβιομηχανίσεως».
3) τὴν 28)10)1951 ***Δημοσθ. Γούλας.***—«Ὁμιλία ἐπὶ τῇ δεκαετίᾳ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου».
4) τὴν 14)11)1951 ***Βασ. Δαμαλᾶς.***—«Γεωργία καὶ Βιομηχανία ἐν Ἑλλάδι».
5) τὴν 21)11)1951 ***Σ. Ἀγαπητίδης.***—«Βιομηχανικὴ Οἰκονομία καὶ Βιομηχ. Πολιτική».
6) τὴν 28)11)1951 S. Hebblethwaith.—«Τὸ Ἀγγλικὸν Φεστιβάλ».

Προσκύνημα εἰς τὸν Ἱερὸν Βράχον. Ὁμιλία πρὸς τοὺς σπουδαστὰς τοῦ Α΄ ἔτους ὑπὸ τοῦ ἀρχαιολόγου κ. Θρεψιάδη.

7) τὴν 5)12)1951 ***Κ. Γεωργαντᾶς.***—«Αἱ δυνατότητες Ἐκβιομηχανίσεως».
8) τὴν 19)12)1951 ***Ν. Χωραφᾶς.***—«Βιομηχανικὸς ἐξοπλισμὸς καὶ Ἐργασία».
9) τὴν 9) 1)1952 ***Ε. Συνοδινός.***—«Προεπαναστατικαὶ Ἐκπαιδευτικαὶ μορφαί».
10) τὴν 16) 1) 1952 ***Ἰ. Φράγκος.***—«Μέτρα Τελωνειακῆς καὶ Δασμολογικῆς φύσεως διευκολυντικὰ τῆς ἐξαγωγικῆς Βιομηχανίας».
11) τὴν 23) 1)1952 ***Λ. Μακκᾶς.***—«Ἡ Ἐλευθέρα Εὐρώπη ὡς ἑνιαῖον σύνολον».
12) τὴν 30) 1)1952 ***Γ. Χαλκιόπουλος.***—«Σύγχρονοι θεμελιωταὶ τῆς Οἰκον.' Ἐπιστήμης».
13) τὴν 6) 2)1952 ***Γ. Πεζόπουλος.***—«Ὁ ἐξηλεκτρισμὸς καὶ τὰ Προβλήματά του».
14) τὴν 8) 2)1952 R.B.T. Caistle.—«Αἱ δυνατότητες ἐφαρμογῆς ἐν Ἑλλάδι τῶν Βρεταννικῶν Ἐλεγκτικῶν Μεθόδων».
15) τὴν 13) 2)1952 ***Σ. Στεφανόπουλος.***—«Ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Συνεργασίαν εἰς τὴν Κοινότητα τοῦ Ἀτλαντικοῦ Συμφώνου».
16) τὴν 20) 2)1952 ***Παν. Παναγόπουλος.***—«Ἡ Ἀγγλικὴ Οἰκονομικὴ καὶ Κοινωνικὴ Πολιτικὴ κατὰ τὴν μεταπελευθερωτικὴν ἑξαετίαν 1945)51».
17) τὴν 27) 2)1952 ***Γ. Παπαλεξανδρῆς.***—«Ἡ Ἔκθεσις Βαρβαρέσου καὶ ἡ δικαιοτέρα κατανομὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Εἰσοδήματος».
18) τὴν 12) 3)1952 ***Μιχ. Οἰκονόμου.***—«Ἡ προπολεμικὴ καὶ μεταπολεμικὴ Αὐστρία».
19) τὴν 24) 3)1952 ***Δ. Δημητρακάκης.***—«Αἱ οἰκονομικαὶ προϋποθέσεις τοῦ ἀγῶνος τοῦ Μεσολογγίου».
20) τὴν 2) 4)1952 ***Γ. Μαῦρος.***—«Τὰ Προβλήματα τῆς Παγκοσμίου Οἰκονομίας καὶ ἡ ἐπίδρασις αὐτῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Οἰκονομίαν».
21) τὴν 9) 4)1952 ***Χρῖστος Πανάγος.***—«Τὸ Διεθνὲς Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον καὶ τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα».
22) τὴν 15) 4)1952 Jac. Fougerolle.—«Ἡ γαλλικὴ προσπάθεια διὰ τὴν Ἀνοικοδόμησιν».

Διδάξαντες κατὰ τὸ 1951|52

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐδίδαξαν οἱ κάτωθι καθηγηταί :

1. ***Ἀγαλλόπουλος Χ.*** -Κοινωνικὴ Πολιτικὴ (Β' ἔτος) καὶ Ἐργατικὸν Δίκαιον (Γ')
2. ***Ἀγαπητίδης Σ.***—Πολιτικὴ Οἰκονομία (Α').
3. ***Ἀλεξανδρόπουλος Γ.***—Ἐφαρμογαὶ Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς (Γ')
4. ***Γαλάνης Δ.*** -Τραπεζικὰ (Β')
5. ***Γεωργακόπουλος Φ.***—Βιομηχανικὴ Οἰκονομία (Γ')
6. ***Γιαννόπουλος Γ.*** -Ἠλεκτροτεχνία (Γ')
7. ***Δελούκας Ν.***—Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Δίκαιον (Β')
8. ***Δερτιλῆς Π.*** Δημοσία Οἰκονομία (Β')
9. ***Δημητρακάκης Δ.***—Ἰδιωτικὸν Δίκαιον (Α')
10. ***Θεοδώρου Ν.***—Φυσικὴ (Α')
11. ***Καζᾶκος Σ.***—Φορολογικαὶ Ἀσκήσεις (Β' καὶ Γ')
12. ***Καλλιαβᾶς Α.***—Γεωγραφία (Α')
13. ***Καλογερόπουλος Σ.***—Δημόσιον Δίκαιον (Α')
14. ***Καμβυσίδης Δ.***—Λογιστικαὶ Ἀσκήσεις (Α'—Γ')
15. ***Κανελλόπουλος Χ.***—Μεταφοραὶ (Β')
16. ***Καραβᾶς Χ.***—Γαλλικὰ (Α' καὶ Β')
17. ***Κόλιας Δ.***—Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ (Β')
18. ***Κουβέλης Π.***—Βιομηχανικὴ καὶ Ἐνεργειακὴ Πολιτικὴ (Γ')
19. ***Κουτσογιάννης Ι.***—Ἀσφαλιστικὰ (Β')
20. ***Κριαρᾶ - Στριφτοῦ Α.***—Ψυχοτεχνικὴ (Γ')
21. ***Κυρκιλίτσης Α.***—Ἐμπορικὴ Πολιτικὴ (Γ')
22. ***Λέτσας Φ.***—Ὀργάνωσις Ἐργοστασίων (Γ')
23. ***Μαργαρίτης Ε.***—Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ (Α') καὶ Στατιστικὴ (Β')
24. ***Μελετῆς Ε.***—Στενογραφία (Α')
25. ***Παπαδημητρίου Δ.***—Ἐφαρμογαὶ Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς (Γ')
26. ***Παπαϊωάννου Σ.***—Λογιστικὴ καὶ Τεχνικὴ τοῦ Ἐμπορίου (Α') καὶ Λογιστικὴ (Β')

27. ***Παπακώστας Γ.***—Βιομηχανική Ὑγιεινή (Γ')
28. ***Παυλίδης Γ.***—Ἀγγλικὰ (Α' καὶ Β')
29. ***Πέρδικας Π.***—Ἐμπορικὸν Δίκαιον (Γ')
30. ***Σαουνᾶτσος Α.***—Οἰκονομικὴ Στατιστική (Γ')
31. ***Σημαντήρας Κ.***—Ἰδιωτικὸν Δίκαιον (Β')
32. ***Σταυρόπουλος Σ.***—Μηχανογνωσία (Β')
33. ***Συνοδινὸς Ε.***—Χημεία (Α') καὶ Ἐμπορευματολογία (Β' καὶ Γ')
34. ***Τσιμάρας Μ.***—Οἰκονομικὴ τῶν Ἐκμεταλλεύσεων (Β') καὶ Βιομ. Λογιστική (Γ')
35. ***Φράγκος Ι.***—Τελωνειακὰ (Γ')
36. ***Χαλκιόπουλος Γ.***—Πολιτικὴ Οἰκονομία (Β' καὶ Γ') καὶ Ἱστορία τῆς Βιομηχανίας καὶ Ἐργασίας (Β')
37. ***Χρυσοχοῦ Ι.***—Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων (Α', Β', Γ') καὶ Ἐλεγκτική (Γ')

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἔδωσαν σειρὰν 20 μαθημάτων ἐν ὅλῳ οἱ κ. κ. ***Κ. Τρανακίδης***, Ὀργανωτικὸς Σύμβουλος Ἐπιχειρήσεων—Μηχανοργάνωσις καὶ Μηχανολογιστικὴ (Γ'ἔτος), ***Σ. Σωμερίτης*** Δικηγόρος—Νομοθεσία Συνεταιρισμῶν (Β' ἔτος) καὶ Ν. Πολύζος Διευθυντὴς Ὑπουργείου—Θεωρία καὶ πράξεις Συνεταιρισμῶν (Β' ἔτος).

Τὸ περιοδικὸν «ΣΠΟΥΔΑΙ»

Τὸ περιοδικὸν «ΣΠΟΥΔΑΙ», ἐπίσημος ἔκδοσις τῆς ΑΣΒΣ, ἐξεδόθη καὶ ἐφέτος μὲ πληθὺν ἄρθρων καὶ δημοσιευμάτων ἀφορώντων εἰς τὴν οἰκονομίαν, τὴν ὀργάνωσιν καὶ γενικῶς τὴν παραγωγικὴν ζωήν. Ἡ ὑποδοχή του ὑπὸ τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ εἶνε εὐμενεστάτη, διότι αἱ «ΣΠΟΥΔΑΙ» ἀποτελοῦν ἔκδοσιν περιωπῆς ἐπὶ ζητημάτων πνευματικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν, ἰδιαιτέρως ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ στοχασμοῦ καὶ τῆς ἐπιστήμης εἰς τὴν κοινωνικὴν ζωήν. Τὸ παρὸν τεῦχος εἶνε τὸ 4ον (τελευταῖον) τῆς ἐφετινῆς ἀκαδημαϊκῆς περιόδου.

Ἐκδόσεις βιβλίων

Ἐφέτος ἐκυκλοφόρησαν αἱ κάτωθι ἐκδόσεις τῆς Σχολῆς καὶ καθηγητῶν αὐτῆς :

1ον ***Γραφείου Βιομηχανικῶν Ἐρευνῶν τῆς ΑΣΒΣ***. Οἱ ἔλεγχοι ὑπὸ τῶν ὁρκωτῶν λογιστῶν τῆς Ἀμερικῆς (Μετάφρασις ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ American Institute of accountants).

2ον M. L. Rodrigues. Οἱ συντελεσταὶ τῆς ἀμερικανικῆς βιομηχανικῆς παραγωγικότητος (Μετάφρασις ἐκ τοῦ γαλλικοῦ ὑπὸ τοῦ Γρ. Ἐρευνῶν ΑΣΒΣ).

3ον L. Danty—Lafrance. Ἡ σύγχρονος μορφὴ τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως τῆς ἐργασίας (Μετάφρασις ἐκ τοῦ γαλλικοῦ μερίμνῃ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν τῆς ΑΣΒΣ).

4ον ***Χ. Ἀγαλλοπούλου, καθηγητοῦ τοῦ Ἐργατικοῦ Δικαίου***. Περίληψις Μαθημάτων Ἐργατικοῦ Δικαίου.

5ον ***Ν. Δελούκα, καθηγητοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου*** : Οἱ γενικοὶ ὅροι συναλλαγῶν. Τὸ πρόβλημα τῶν συμβάσεων προσχωρήσεως — Ἡ ἔννοια τῆς ἀσκήσεως ἐπιχειρήσεως κατὰ παραχώρησιν τῆς ἀρχῆς, κατὰ τὰ ἄρθ. 332 καὶ 344 Ἀστ. Κώδικος.

6ον ***Χρ. Κανελλοπούλου, καθηγητοῦ τῆς Συγκοινωνιακῆς Οἰκονομίας***. Μαθήματα συγκοινωνιακῆς οἰκονομίας.

7ον ***Ε. Μαργαρίτη, καθηγητοῦ τῆς Στατιστικῆς***. Στατιστική.

8ον ***Δ. Παπαδημητρίου***. Ἐφαρμογαὶ Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς.

9ον ***Στρ. Παπαϊωάννου, Διευθυντοῦ ΑΣΒΣ***. Προβλήματα συγκριτικοῦ Λογιστικοῦ Δικαίου.—Γενικαὶ Ἀρχαὶ Λογιστικῆς, τεῦχος Α'.

10ον ***Γ. Παυλίδη, καθηγητοῦ ἀγγλικῆς γλώσσης***. Modern commercial english letter writer.

11ον ***Παν. Πέρδικα, καθηγητοῦ τοῦ Ἐμπ. Δικαίου***. Ἐμπορικὸν Δίκαιον. Τεῦχ. Α' & Β'.

12ον ***Ἀνδρ. Σαουνάτσου, καθηγητοῦ τῆς Οἰκονομικῆς Στατιστικῆς***. Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν θεωρίαν τῶν κυκλικῶν διακυμάνσεων τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος.

13ον ***Μ. Τσιμάρα*** : Οἰκονομικὴ τῶν Ἐκμεταλλεύσεων.

Ἐν ταυτῷ εἰσήχθησαν εἰς τὸν κατάλογον τῶν βιβλίων τῆς Σχολῆς τὰ βιβλία τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Βιομηχανικῆς καὶ Ἐνεργειακῆς Πολιτικῆς κ. ***Πέτρου Κουβέλη*** :

Ὁ τόπος ἐγκαταστάσεως τῶν βιομηχανιῶν.

Ἐνεργειακὴ οἰκονομία τῆς Ἑλλάδος.

Προγραμματισμὸς καὶ ἐκβιομηχάνισις

Αἱ λοιπαὶ ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι τοῦ Διδακτικοῦ Προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς δημοσιεύονται εἰς τὸ Βιβλιογραφικὸν Δελτίον τῶν «Σπουδῶν».

Ἐπισκέψεις ἐργοστασίων καὶ τόπων ἐργασίας

Συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμόν, προβλέποντα ἐπισκέψεις τῶν σπουδαστῶν καὶ ἐπὶ τόπου ἀνάπτυξιν τῶν εἰδικῶν θεμάτων βιομηχανίας, λειτουργίας καὶ ὀργανώσεως, εἰς ἐργοστάσια καὶ τόπους ἐργασίας διαφόρων ἐν λειτουργίᾳ ἑλληνικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐπραγματοποιήθησαν κατὰ τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἔτος 1951—1952 διάφοροι ἐπισκέψεις ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ἁρμοδίων καθηγητῶν. Μεθ' ἑκάστην ἐπίσκεψιν διεξήχθη, κατὰ τὰ κεκανονισμένα, συζήτησις, ἀνταλλαγὴ ἐντυπώσεων καὶ παρατηρήσεων καὶ κριτική, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Γραφείου Βιομηχανικῶν Ἐρευνῶν. Ἐκ τῶν ἐπισκέψεων τούτων ἀναφέρομεν ἐνδεικτικῶς μερικάς, τὰς ἑξῆς :

I) ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ἰω. Χρυσοχοΐ

1) Εἰς οἶκον ὀργανώσεως «Π. Σολομὸς καὶ Σια», 7 ἐπισκέψεις (Γραφομηχαναὶ — Ἀριθμομηχαναὶ — Πολύγραφοι — Λογιστικαὶ μηχαναὶ — Μηχαναὶ ἐκτυπώσεως διευθύνσεων — Συστήματα ταξιθετήσεως — Παραστατικοὶ πίνακες — Στατιστικαὶ μηχαναὶ Ὑπουργείου Ἐμπορίου)

2) Εἰς οἶκον ὀργανώσεως «Δεναξᾶ — Τράκα», 6 διπλαῖ (ἀνὰ ὁμάδα) ἐπισκέψεις (Γραφομηχαναὶ — Μηχαναὶ Ταμείου — Πολύγραφοι — Ἀριθμομηχαναὶ — Λογιστικαὶ μηχαναὶ — Συνεργεῖον ἐπισκευῶν — Μηχανα τιμολογήσεως Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρίας).

II) ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ἐλ. Συνοδινοῦ

3) Ἑταιρία Χημ. Προϊόντων Λιπασμάτων
4) » «ΑΣΠΡΟ» Παστεριώσεως γάλακτος ἐν Ἀσπροπύργῳ.
5) » Τεχνητῆς Μετάξης Ε.Τ.Μ.Α.
6) » «ΕΛΑΪΣ».
7) » «ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΥΔΡΟΓΟΝΩΣΙΣ»

III) ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Φρίξου Λέτσα

8) Ἐργοστάσιον «ΤΕΧΝΙΚΑ—ΜΑΛΚΟΤΣΗΣ», κατασκευῆς κινητήρων Diesel.
9) » «ΘΕΡΜΙΣ», κατασκευῆς σωλήνων, καλοριφέρ, μεταλλίνων ἐπίπλων.
10) » «ΚΑΖΑΖΗΣ—ΚΑΖΗΣ», κατασκευῆς ἀντλιῶν.

Ἀθλητικὴ καὶ Ἐκδρομικὴ Κίνησις

Ἡ ἄσκησις τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς τῶν σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἀκαδ. ἔτος 1951—52, ὑπῆρξε πράγματι ἀξιολογωτάτη, χάρις εἰς τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἐπὶ τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς τῶν σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς κ. Γ. Κατσίπη.

Α') εἰς τὸν ἀθλητισμὸν στίβου

Ἡ Σχολή, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, μετέσχε τῶν Γ' Πανελληνίων σπουδαστικῶν ἀθλητικῶν ἀγώνων τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν τοῦ Κράτους, εἰς Θεσσαλονίκην. Ἡ συμμετοχὴ τῆς Σχολῆς ὑπῆρξεν ἐξαιρετική, ἀπὸ ἀπόψεως ἐμφανίσεως, συμπεριφορᾶς καὶ ἰδίᾳ ἀθλητικῶν ἐπιδόσεων, δεδομένου ὅτι διὰ 4 ἀθλητῶν της ἐπέτυχε δύο πρώτας νίκας, μίαν τρίτην, μίαν πέμπτην καὶ μίαν ἕκτην.

Ὁ σπουδαστὴς τοῦ Β' ἔτους κ. Παναγ. Μανιᾶς, ὁ ὁποῖος ὡς παίκτης τῆς ἐθνικῆς ὁμάδος καλαθοσφαίρας ἐτίμησε τὰ ἑλληνικὰ χρώματα εἰς Ἰταλίαν, Γαλλίαν καὶ Αἴγυπτον : 1) κατέρριψε τὴν πανελλήνιον φοιτητικὴν ἐπίδοσιν εἰς τὸ ἄλμα εἰς μῆκος

Ἐκδρομὴ σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἀφαίας εἰς τὴν Αἴγιναν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς κ. Γ. Κατσίτη

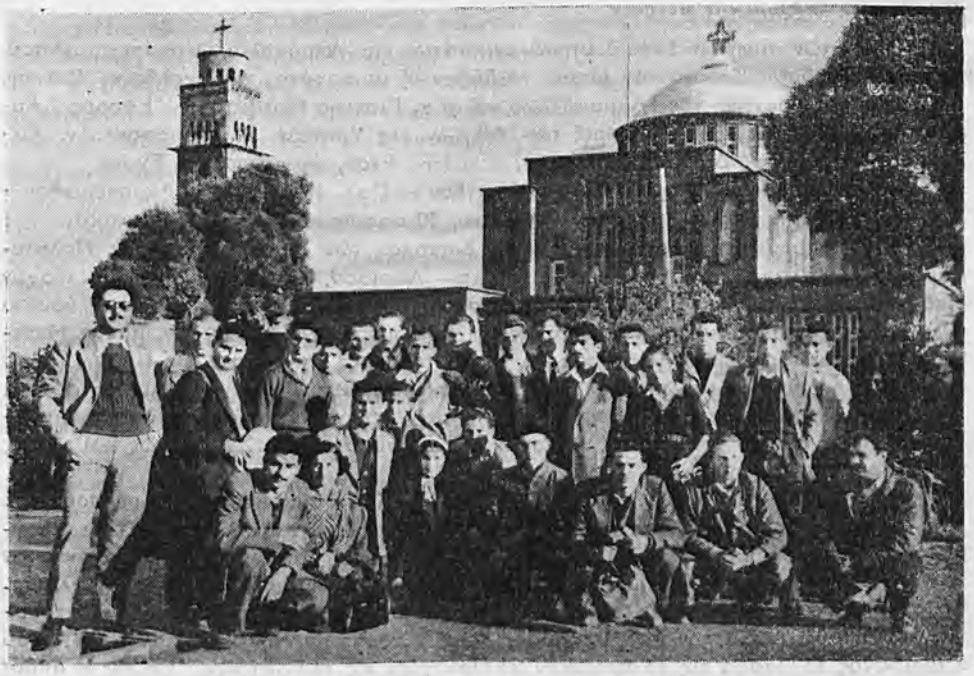

Ἐκδρομὴ σπουδαστῶν εἰς Κόρινθον. Εἰς τὸ βάθος ὁ Μητροπολιτικὸς Ναὸς τοῦ Ἁγ. Παύλου

καὶ ἀνεκηρύχθη Α' νικητὴς μὲ τὴν ἐπίδοσιν 6.415 μ. Ἔλαβε τὸ παρὰ τῆς Ἐνώσεως Ζαχαροπλαστῶν Θεσ)νίκης ἀθλοθετηθὲν κύπελλον διὰ τῶν χειρῶν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας. 2) Κατέρριψε τὴν πανελλήνιον φοιτητικὴν ἐπίδοσιν εἰς τὸ τριπλοῦν. Ἀνεκηρύχθη Α' νικητὴς μὲ τὴν ἐπίδοσιν 13.34 μ. καὶ ἔλαβε τὸ κύπελλον τῆς Σχολῆς. 3) Κατέρριψε τὴν πανελλήνιον φοιτητικὴν ἐπίδοσιν εἰς τὸ ἄλμα εἰς ὕψος καὶ ἀνεκηρύχθη Γ' νικητὴς μὲ τὴν ἐπίδοσιν 1.80 μ. Ὁ σπουδαστὴς τοῦ Β' ἔτους κ. Κόλιας Ἀθανάσιος ἐπέτυχε εἰς τὸ ἄλμα ἐπὶ κοντῷ ἐπίδοσιν 3 μ. καὶ κατέλαβε τὴν πέμπτην θέσιν. Ὁ σπουδαστὴς τοῦ Α' ἔτους κ. Καστρινάκης Κωνστ. ἐπέτυχε ἐπίδοσιν εἰς τὸν ἀκοντισμὸν 33.62 μ. καὶ κατέλαβε τὴν ἕκτην θέσιν.

Διὰ τὴν ἐπιλογὴν τῆς ἀντιπροσωπευτικῆς ὁμάδος τῆς Σχολῆς διεξήχθησαν οἱ Β' ἐτήσιοι ἐσωτερικοὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες τῆς Σχολῆς εἰς τὸ γυμναστήριον τοῦ Πανελ. Γυμν. Συλλόγου, μὲ τὰ κάτωθι ἀποτελέσματα :

Δρόμος 100 μ. Τσοῦλος 12'',2 Ξηρομάμμος 12'',5 Σάλμας 12'',7.—Δρόμος 200 μ. Τσοῦλος 25'',7 Ξηρομάμμος 27'',3 Σάλμας 27'',5.—Δρόμος 400 μ. Τσοῦλος 56'',4 Ἀγγελόπουλος 61'',2 Φασούλας 65''.—Δρόμος 800 μ. Μανδηλάρης 2'23'',7 Κόλιας 2'28'' Παπαδόπουλος 2'31'',9.

Ἅλμα εἰς μῆκος : Δημουλᾶς 5 μ. 41. Λαμπίρης 5 μ. 33. Κόλιας 5 μ. 33.— Ἅλμα τριπλοῦν : Δημουλᾶς 11 μ. 48.— Σφαῖρα : Καστρινάκης 10 μ. 75. Οἰκονόμου 10 μ. 30. Λαμπίρης 10 μ. 15.— Ἀκοντισμός : Οἰκονόμου 37 μ. 53. Καστρινάκης 37 μ. 53. Λαμπίρης 35 μ.

Β') εἰς τὰς ἀθλοπαιδιάς

Ἡ Σχολή, παρ' ὅτι κατῆλθε διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὰ πρωταθλήματα πετοσφαίρας καὶ καλαθοσφαίρας τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν, ἐπέτυχε νὰ ἐπιβληθῇ πολλῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν, καταλαβοῦσα τὴν δευτέραν θέσιν εἰς τὴν πετόσφαιραν καὶ τὴν τετάρτην εἰς τὴν καλαθόσφαιραν.

Γ') εἰς τὴν ἐκδρομικὴν κίνησιν

Πλὴν τῶν συνήθων ἐκπαιδευτικῶν περιπάτων εἰς Ἀκρόπολιν, Θέατρον Διονύσου, Ὠδεῖον Ἡρώδου, Κεραμεικὸν (ὅπου ἐδίδαξαν οἱ συνεργάται τῆς Σχολῆς κ. Γιάννης Μηλιάδης, Διευθυντὴς τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ὁ κ. Γιάννης Θρεψιάδης, Ἔφορος Ἀρχαιοτήτων) καὶ τῶν ἐκδρομῶν πέριξ τῶν Ἀθηνῶν, εἰς Ὑμηττόν, Ἁγ. Παρασκευήν, Χαλάνδριον, Πεντέλην, Διόνυσον, Ἰκάριον, Ἐκάλην, Ρέαν, ὠργάνωσεν ἡ Σχολή :

1) Σιδηροδρομικὴν ἐκδρομὴν εἰς Κόρινθον — Παλ. Κόρινθον — Ἀκροκόρινθον— Λουτράκι, εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχον ὑπὲρ τοὺς 80 σπουδασταὶ καὶ σπουδάστριαι.

2) Ὀκταήμερον ἐκδρομὴν κατὰ τὰς διακοπὰς τῶν Χριστουγέννων εἰς Παλαιοφάρσαλον—Καλαμπάκαν—Μετέωρα—Τρίκαλα— Λάρισαν, εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχον εἴκοσι σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς. Τῇ εὐγενεῖ συνδρομῇ τοῦ βοηθοῦ Ἐπισκόπου Εὐρίπου κ. Ἀλεξίου, οἱ σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς ἐφιλοξενήθησαν εἰς πάσας τὰς μονὰς Μετεώρων (Μεταμορφώσεως, Ἁγ. Τριάδος, Ἁγ. Στεφάνου) καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν μονὴν Βαρλαάμ, ἡ ὁποία παρεχώρησε κλίνας, κλινοσκεπάσματα, θέρμανσιν καὶ φαγητόν.

3) Δευτέραν 12ήμερον ἐκδρομὴν εἰς τὴν μαγευτικὴν Κέρκυραν κατὰ τὰς διακοπὰς τοῦ Πάσχα, εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχον 45 σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς ὡς καὶ γονεῖς καὶ προσκεκλημένοι της.

Τῇ φροντίδι τοῦ καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Κουτσογιάννη, ἀντιπροέδρου τοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ, ἐπετεύχθη διὰ τοῦ ἐν λόγῳ Ὀργανισμοῦ καὶ τοῦ Ἐθν. Ἱδρύματος ἐξαιρετικῶς καὶ μόνον διὰ τὴν Σχολὴν ἡ δωρεὰν παραμονὴ εἰς τὸ ἀνάκτορον Ἀχίλλειον καὶ εἰδικὴ ἔκπτωσις 40% ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων διὰ τοῦ ἀ)π «Ἀγγέλικα». Κατὰ τὴν παραμονὴν εἰς Κέρκυραν οἱ σπουδασταὶ παρηκολούθησαν τὴν λειτουργίαν τῶν Παθῶν κατὰ τὴν Μ. Ἑβδομάδα, τὴν Ἀνάστασιν, τὴν λιτανείαν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, τὸ Πάσχα εἰς τὸ Φρούριον, τὸ Πανηγύρι εἰς τὸ Γαστούρι. Ἐπίσης οἱ σπουδασταὶ ἐπεσκέφθησαν, πλὴν τῶν ἀξιοθεάτων τῆς πόλεως Κερκύρας, τὴν Παλαιοκαστρίτσαν, Δασιάν, Ὕψος, μονὴν Πλατυτέρας (ὅπου ὁ τάφος τοῦ Καποδιστρίου), τὸ Μὸν Ρεπό,

Κανόνι, Βλαχέρνες, Ποντικονήσι, Μπενίτσες, Λευκίμμην 'Ομοίως παρηκολούθησαν, εἰδικῶς δι' αὐτοὺς ὀργανωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Δ)τοῦ τοῦ 'Αχιλλείου κ. Χουρδάκη, διάλεξιν περὶ τοῦ 'Αχιλλείου, τῆς 'Ελισάβετ καὶ τοῦ Χρηστομάνου, μὲ ὁμιλητὴν τὸν κ. Νικοκάβουραν. 'Επίσης οἱ σπουδασταὶ ἐπεσκέφθησαν τὰ 'Εργοστάσια ἰούτης, λίνου καὶ καννάβεως τῶν κ. κ. Θ. Δεσύλλα, πρώην 'Υπουργοῦ, καὶ Σ. Δεσύλλα, Δημάρχου Κερκύρας, ὅπου καὶ ἐφιλοξενήθησαν λαμπρῶς.

Ἡ ἰατρικὴ παρακολούθησις τῶν σπουδαστῶν

Κατὰ τὸ λῆξαν 'Ακαδημαϊκὸν ἔτος 1951—52 ἐλήφθησαν ὑπὸ τῆς ΑΣΒΣ, διὰ τοῦ ἰατροῦ αὐτῆς κ. ***Δντ. Παπαϊωάννου***, τὰ ἀκόλουθα μέτρα πρὸς παρακολούθησιν τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως καὶ προφύλαξιν τῆς ὑγείας τῶν σπουδαστῶν.

'Εφηρμόσθη τὸ ἀτομικὸν δελτίον ὑγείας τοῦ σπουδαστοῦ, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει τὴν κλινικὴν ἐξέτασιν τῶν καθ' ἕκαστα ὀργανικῶν συστημάτων καὶ τὴν μικροακτινογράφησιν τοῦ θώρακος ὅλων τῶν σπουδαστῶν. Τὸ δελτίον τοῦτο εἶναι καὶ μένει ἀπολύτως ἐμπιστευτικόν. Οἱ χρήζοντες περαιτέρω ἐξετάσεως παρεπέμποντο δι' εἰδικοῦ σημειώματος τοῦ ἰατροῦ εἰς τὰ οἰκεῖα τμήματα τῶν διαφόρων νοσηλευτικῶν ἱδρυμάτων καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως κατεγράφετο εἰς τὸ ἀτομικὸν δελτίον ὑγείας τοῦ σπουδαστοῦ.

'Η εἰδικωτέρα ἐξέτασις περιελάμβανε :

α) Μικροακτινογράφησιν θώρακος ὅλων τῶν σπουδαστῶν· εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις ἐγένετο λῆψις αἵματος διὰ τὴν μέτρησιν χρόνου καθιζήσεως, ἐξέτασις μικροβιολογικὴ πτυέλων κ.λ.π. (εἰς τὸ 'Ινστιτοῦτον ἐρεύνης νοσημάτων θώρακος).

β) 'Οφθαλμολογικὴν ἐξέτασιν δι' ὑποπτον τράχωμα καὶ διὰ διαταραχὰς διαθλάσεως (εἰς τὸ 'Οφθαλμιατρεῖον τοῦ Πανεπιστημίου).

γ) Δερματολογικὴν κλπ. ἐξέτασιν τῶν παρουσιαζόντων συμπτώματα πιθανῶν δερματικῶν κ.λ.π. νόσων (εἰς τὸ Θεραπευτήριον «Εὐαγγελισμός»).

δ) 'Ωτορινολαρυγγολογικὴν ἐξέτασιν τῶν αἰτιωμένων πάθησίν τινα τῶν ὠτων, ρινός, λάρυγγος πρὸς διαπίστωσιν τῆς παθήσεως(εἰς τὸ Θεραπευτήριον«Εὐαγγελισμός»),

ε) Μικροβιολογικὴν ἐξέτασιν τῶν ἐχόντων ἀνάγκην τοιαύτης ἐξετάσεως (εἰς τὸ 'Υγειονομικὸν 'Εργαστήριον 'Υπουργείου 'Υγιεινῆς).

'Εκτὸς τῶν ἀνωτέρω, οἱ ἐκ τῶν σπουδαστῶν πάσχοντες ἐκ διαφόρων ἐνοχλήσεων καὶ νοσημάτων προσήρχοντο κατὰ τὰς κεκανονισμένας ὥρας εἰς τὸ 'Ιατρεῖον πρὸς ἐξέτασιν καὶ ἐδίδοντο εἰς αὐτοὺς αἱ δέουσαι ὁδηγίαι ὑγιεινοδιαιτητικῆς καὶ φαρμακευτικῆς ἀγωγῆς.

Σημειωτέον ὅτι, διὰ τὰς ὡς ἄνω ἀναφερομένας ἐξετάσεις εἰς τὰ διάφορα νοσηλευτικὰ ἱδρύματα, ἡ Σχολή, διὰ τοῦ ἰατροῦ αὐτῆς, εἶχε προσυνεννοηθῆ μετὰ τῶν διευθύνσεων τῶν ἱδρυμάτων πρὸς ταχεῖαν ἐξυπηρέτησιν καὶ δωρεὰν παροχὴν τῆς ἰατρικῆς περιθάλψεως εἰς τοὺς ἐν λόγῳ σπουδαστάς,

Εὐνόητον τυγχάνει ὅτι διὰ τῆς μικροακτινογραφήσεως καὶ τῶν λοιπῶν ἐργαστηριακῶν καὶ ἰατρικῶν ἐξετάσεων τῶν σπουδαστῶν, τὸ ἀτομικὸν δελτίον ὑγείας ἀπέβη πληρέστερον καὶ ἀποτελεῖ ἀκριβῆ εἰκόνα τῆς ὑγείας τῶν ἐξεταζομένων. 'Ως εἶναι γνωστόν, ἡ τοιαύτη ἐνημέρωσις τοῦ ἀτομικοῦ δελτίου ὑγείας ἀποβλέπει οὐ μόνον εἰς τὴν διάγνωσιν καὶ ἀναγνώρισιν νοσηρῶν καταστάσεων ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς νόσου καὶ τῆς κλινικῆς αὐτῆς ὀντότητος, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν διαπίστωσιν νοσηρῶν προδιαθέσεων, δυναμένων εἰς τὸ μέλλον νὰ ἐπιδράσουν ἐπιβλαβῶς ἐπὶ τῆς καθόλου ὑγείας. 'Ο ἐξεταζόμενος λαμβάνει γνῶσιν τῆς ἀσθενείας του ὡς καὶ πάσης ἀποκλίσεως ἀπὸ τοῦ φυσιολογικοῦ, καὶ πληροφορεῖται περὶ τυχὸν λανθανούσης νόσου.

Τοιουτοτρόπως, ἡ ἰατρικὴ παρακολούθησις ὄχι μόνον ἔρχεται ἀρωγὸς εἰς τὴν πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῶν σπουδαστῶν ἀλλὰ καὶ ἐλέγχει τὴν περαιτέρω θεραπείαν. Εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις ὑποδεικνύεται ἡ διακοπὴ τῶν μαθημάτων ἐπὶ τῷ σκοπῷ, ὅπως ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑποβληθῆ ὁ ἐνδιαφερόμενος εἰς τὴν ἀνάλογον ὑγιεινοδιαιτητικοφαρμακευτικὴν ἀγωγήν, ἀφ' ἑτέρου δὲ προληφθῆ ἡ μετάδοσις οἱασδήποτε νόσου εἰς τοὺς ὑγιεῖς σπουδαστάς.

Νέοι πτυχιοῦχοι τῆς ΑΣΒΣ

Κατὰ τὸ 1951—1952, ἐκπληρώσαντες πάσας τὰς ἐκ τοῦ Κανονισμοῦ ἐκπαιδευτικὰς ὑποχρεώσεις των, ὑπέστησαν ἐπιτυχῶς τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις καὶ ἔλαβον πτυχίον οἱ κάτωθι, κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν, ἀπόφοιτοι τῆς Σχολῆς :

1. ΑΓΓΕΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ τοῦ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ
2. ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΟΣ τοῦ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
3. ΒΑΡΒΑΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ τοῦ ΑΝΔΡΕΑ
4. ΒΟΓΙΑΤΖΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ τοῦ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
5. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ τοῦ ΑΝΤΩΝΙΟΥ
6. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ τοῦ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
7. ΖΕΡΛΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ τοῦ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
8. ΚΑΠΕΡΩΝΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ τοῦ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
9. ΚΑΡΑΔΗΜΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ τοῦ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
10. ΚΟΚΚΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ τοῦ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
11. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ τοῦ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
12. ΚΩΣΤΑΡΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ τοῦ ΙΩΑΝΝΟΥ
13. ΜΑΚΡΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ τοῦ ΙΩΑΝΝΟΥ
14. ΜΑΝΙΟΥΔΑΚΗ ΜΑΡΙΑ τοῦ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ
15. ΜΗΤΣΙΑΝΗ ΝΙΚΟΛΑ·Ι·Α τοῦ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
16. ΝΙΝΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ τοῦ ΙΩΑΝΝΟΥ
17. ΠΑΓΚΑΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ τοῦ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
18. ΡΑΚΑΤΖΗ ΜΕΡΟΠΗ τοῦ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
19. ΡΙΖΟΚΩΣΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ
20. ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ ΠΑΥΛΟΣ τοῦ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
21. ΣΩΤΗΡΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ τοῦ ΙΩΑΝΝΟΥ
22. ΧΡΥΣΟΥΛΑΚΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ τοῦ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Ἐργασίαι ἐπὶ πτυχίῳ

Κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1951—1952 ὑπεβλήθησαν εἰς τὸ Γραφεῖον Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν τῆς ΑΣΒΣ αἱ κάτωθι ἐργασίαι ὑποψηφίων διὰ πτυχίον. Κατὰ τὸν κανονισμὸν τῆς Σχολῆς οὐδεὶς γίνεται δεκτὸς εἰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις ἄνευ τῆς ὑποβολῆς μιᾶς πρωτοτύπου ἐργασίας, ἀρτίως κατηρτισμένης καὶ ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Γραφείου Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν τῆς Σχολῆς.

1) Χαρίκλ. Ἀγγελοπούλου.—Τυποεκδοτικὴ ἐπιχείρησις.
2) Δ. Τουτουδάκης.—Ἐλαιουργικὸς Συνεταιρισμός.
3) Δ. Μικρούδης.—Φαρμακευτικὴ Βιομηχανία.
4) Ἰ. Κορωνάκης.—Ἐλαιουργικὸς Συνεταιρισμός.
5) Ν. Σταμπολίτης.—Ἀρτοποιία - Ζαχαροπλαστική.
6) Γ. Καρατζᾶς.—Διαχείρισις χρηματικοῦ στρατιωτικῆς μονάδος.
7) Ν. Κονταξάκης.—Ἐλαιουργικὴ Βιομηχανία.
8) Μαρία Νικολουδάκη.—Βιομηχανία χαλυβδοφύλλων καὶ λευκοσιδήρου.
9) Παρασκευὴ Ματσούρη.—Δυνατότητες ἐκβιομηχανήσεως τῆς Χώρας μας.
10) Ν. Κωστάρας.—Ἀξιοποίησις τοῦ Λάδωνος.
11) Ν. Τομαρᾶς.—Μεταλλοβιομηχανία.
12) Γ. Μπάρλας.—Ἐμπορικὴ ἐπιχείρησις νεωτερισμῶν.
13) Π. Γεωργέλης.—Φαγεντιανὰ εἴδη.
14) Κ. Παπαδάκης.—Ἐλαιουργία.
15) Μιχ. Φουντουλάκης.—Τυποεκδοτικὴ ἐπιχείρησις.
16) Ἠλ. Παπανδρέου.—Τεχνικὸν γραφεῖον δομικῆς ἐπιχειρήσεως.
17) Χρυσ. Τζούβελη.—Τεχνικαὶ ἀντιπροσωπεῖαι ἐξωτερικοῦ.
18) Χρισ. Δασκαλάκη.—Ἐργοστάσιον Ποτοποιίας.
19) Ὅμ. Κομνάκος.—Ἡ ἁλιεία ἐν Ἑλλάδι.
20) Ἀναστ. Τρατρᾶς.—Ἐργοστάσιον ἑτοίμων ἐνδυμάτων.
21) Σταμάτ. Κάμαρης.—Ἐλαιουργικὴ ἐπιχείρησις.
22) Διον. Καραγεώργης.—Ἀποθήκη ψιλικῶν.

Παρέλασις τῆς Ὁμάδος Σπουδαστῶν τῆς ΑΣΒΣ κατὰ τὴν ἐτέειων τῆς 28ης Ὀκτωβρίου.

Σπουδασιαὶ τῆς Σχολῆς παρακολουθοῦν τὴν ἐπεξεργασίαν προϊόντος εἰς ἓν Ἐργοστάσιον Μάθημα ὑπὸ τοῦ Τεχνικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐργοτασίου.

23) Γ. Σταθούλιας.—Λιγνιτοφόρα κοιτάσματα Καλαβρύτων.
24) Θ. 'Αθανασιάδης.—Δημοσιογραφικὸς 'Οργανισμός.
25) Παντ. Τσάγκος.—Κεραμευτικὴ ἐπιχείρησις.
26) Παν. Βυτόγιαννης. –'Εργοστάσιον ζυμαρικῶν.
27) Βασιλ. 'Αναστασόπουλος.—Βιομηχανία βάμβακος.
28) Βασ. Σαγρῆς.—Σχέδιον Μάρσαλ καὶ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ ἐν 'Ελλάδι.
29) 'Ι. Παϊζάνος.—Κλωστοϋφαντουργία.
30) Ν. 'Αλίμονος.—Συνεταιρισμοί.
31) Θεώνη Παναγιωτοπούλου,—Κλωστοβιομηχανία ἐρίων πενιέ.
32) 'Ηλ. Τσιγάρας.—Οἰνοποιία - Ποτοποιία.
33) 'Ι. Κοσίντας.—Σαπωνοποιία.
34) Δ. 'Αναγνώστου.—"Ορυζα (καλλιέργεια, ἐπεξεργασία).
35) 'Αναστ. Γκαβέρα.—Κλωστήριον.
36) Β. Τσιλιγκρός.—'Εργοστάσιον ἐπισκευῆς ἐλαστικῶν ἐπισώτρων.
37) Π. 'Ελλούλ.—Ξυλεμπορικὸν ἐργοστάσιον.
38) Γ. Παπαϊωάννου.—'Η μορφὴ τῶν ἐργοστασίων.
39) Γ. Φούμης.—'Ελαιουργία.
40) 'Ανδρ. Κούτρης.—Βιομηχανία ἀργιλίου.
41) Π. Μαργαρώνης.—Πυρηνελαιουργία - Σαπωνοποιία.
42) Νανὰ Ρούσα.—Νηματουργεῖον.
43) Ν. Ζαφειράκος.—Σαπωνοποιεῖον.
44) Μιχ. Κοθρῆς.—'Ελαιουργία.
45) Δέσποινα Σιδέρη.—Μηχανουργεῖον.
46) Π. Γιακουμίδης.—'Η συνδικαλιστικὴ κίνησις ἐν 'Ελλάδι.
47) Φανὴ Βακαλοπούλου.—Καυστικὴ σόδα.
48) Ν. Δηλάκης.—'Η ὕαλος καὶ ἡ βιομηχανία της.
49) Ν. 'Αναστασόπουλος.—'Η ἀποδοτικότης τῆς ἐργασίας.
50) Κυρ. 'Αγιακλόγλου.—'Υφαντουργία.
51) 'Αθ. Θεοδωρόπουλος.—Στρατιωτικὴ ἀποθήκη.
52) Σ. Κωνσταντίνου.—Βιομηχανία ζυμαρικῶν.
53) Π. Λούρης.—'Εργοστάσιον κονσερβοποιΐας.
54) Ν. 'Αλεξόπουλος.—Βιομηχανία τσιμέντου.
55) Θέκλα 'Αναγνώστου.—Τράπεζα (ὑπηρεσία ἐνεγγύων πιστώσεων).
56) 'Εμμ. Φωτάκης.—Μελισσοκομία.
57) Χριστίνα Σκουλουδάκη.—Ταμεῖον 'Επαγγελματιῶν—Βιοτεχνῶν.
58) Αἰκατερίνη Καραβία.—'Εμποροβιομηχανικὴ ἐπιχείρησις.
59) Δ. Μαράβας —'Εργοστάσιον οἰνοπνευματοποιίας.
60) Μαρία Θανοπούλου.—Ραδιοφωνικὸς σταθμός.
61) Εὐάγγ. Φιλιππόπουλος.—'Εμποροβιοτεχνία ραδιοηλεκτρικῶν εἰδῶν.
62) Δήμητρα Γκαβέρα.—Φυτικὰ ἔλαια καὶ λίπη.
63) 'Ι. Κουτέλας.—Γεωργικὴ οἰκονομία τῆς 'Ελλάδος.
64) 'Ηλ. Πολίτης.—'Υαλουργεῖον.
65) 'Ι. Στουπᾶς.—Τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα τῆς 'Ελλάδος.
66) 'Ελ. Λαμπρίδης.—Προβλήματα οἰκονομικῆς θεωρίας.

Κίνησις καθηγητῶν

Ὁ καθηγητὴς κ. Χρ. 'Αγαλλόπουλος

Κατὰ τὸν Σεπτέμβριον ἐ.ἔ. ὁ καθηγητὴς τῆς Σχολῆς κ. Χρ. 'Αγαλλόπουλος μετέβη εἰς Αὐστρίαν καὶ 'Ιταλίαν πρὸς παρακολούθησιν τῆς λειτουργίας τῶν ὑπηρεσιῶν κοινωνικῆς πολιτικῆς τῶν κρατῶν αὐτῶν. Κατὰ τὸν 'Οκτώβριον ἐξεπροσώπησε, μετὰ τῶν Γενικῶν Διευθυντῶν τῆς 'Ιταλικῆς καὶ Αὐστριακῆς Κοινωνικῆς 'Ασφαλίσεως, τὴν Διεθνῆ 'Οργάνωσιν Κοινωνικῶν 'Ασφαλίσεων εἰς τὸ συγκληθὲν εἰς 'Αθήνας Διεθνὲς 'Επαγγελματικὸν Συνέδριον τῶν ἰατρῶν, ὅπου συνεζητήθησαν σοβαρώτατα προβλήματα ἐν-

διαφέροντα τοὺς ἰατρούς, ὡς ἐπαγγελματίας. Τέλος μετέσχε εἰς τὴν ἐν Στρασβούργῳ συγκληθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Εὐρώπης ἐπιτροπὴν ἐμπειρογνωμόνων τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων (27—30 Ὀκτωβρίου), ἥτις συνεζήτησε τὸ πρόβλημα τῆς ἑνοποιήσεως τῶν εὐρωπαϊκῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καὶ τῆς παραλλήλου ἀνυψώσεως τοῦ ἐπιπέδου τῶν παροχῶν.

Ὁ καθηγητὴς κ. Σωτ. Ἀγαπητίδης

Ὁ δήμαρχος Λευκωσίας Κύπρου μετεκάλεσε τὸν καθηγητὴν τῆς ΑΣΒΣ κ.Σωτηρ. Ἀγαπητίδην, ἵνα μελετήσῃ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ δήμου Λευκωσίας καὶ ὑποβάλῃ προτάσεις ὀρθολογικῆς ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ προγραμματισμοῦ τοῦ τομέως εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν. Ὁ κ. καθηγητής, πράγματι, μετέβη κατὰ Σεπτέμβριον τρ. ἔτους εἰς Κύπρον, ἠσχολήθη μὲ τὸ θέμα καὶ ὑπέβαλεν ἐμπεριστατωμένον ὑπόμνημα. Δι' αὐτοῦ προτείνει διάφορα μέτρα ἐκσυγχρονισμοῦ τῶν διοικητικῶν καὶ διαχειριστικῶν μεθόδων. Σημειωτέον ὅτι ὁ δῆμος Λευκωσίας ἀνήκει εἰς τοὺς ἔχοντας σχετικὴν ἀνθηρότητα οἰκονομικῶν ὀργανισμοὺς καὶ ἡ ὀργάνωσίς του ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν στερέωσιν καὶ ἐπαύξησιν ταύτης.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὁ κ. Ἀγαπητίδης ἔδωσεν ἐνώπιον ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου διάλεξιν εἰς Λευκωσίαν, μὲ θέμα τὸ μεταπολεμικὸν προσφυγικὸν πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος. Ἡ διάλεξις ἐπανελήφθη καὶ εἰς Λεμεσόν. Λαμπρὰν ἀπήχησιν ἔσχεν ἐπίσης ἐν Κύπρῳ συνέντευξίς του εἰς τὴν γνωστὴν ἐφημερίδα τῆς νήσου «Ἐλευθερία» περὶ τῆς οἰκονομίας τῆς Δωδεκανήσου καὶ τῆς προόδου αὐτῆς ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς διοικήσεως. Δι' αὐτῆς ὁ καθηγητὴς ἔθεσε τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν των καὶ ἀνέπτυξε τὰ πλεονεκτήματα καὶ τὰς δυνατότητας ποὺ παρέχει εἰς κάθε λαὸν ἡ ἐθνικὴ του ἀπελευθέρωσις καὶ ἡ ἕνωσις μὲ τὴν μητέρα πατρίδα.

Ὁ καθηγητὴς κ. Ἀνδρ. Κυρκιλίτσης

Ὁ καθηγητὴς κ. Ἀνδρ. Κυρκιλίτσης ἀντεπροσώπευσε τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ ἐν Παρισίοις συνελθὸν κατὰ Σεπτέμβριον 1952 Συνέδριον τῶν Ἐθνικῶν Λογαριασμῶν. Τὸ Συνέδριον αὐτὸ συνεκλήθη ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ Εὐρωπαϊκῆς Συνεργασίας (Σχεδίου Μάρσαλ) καὶ ἐτέθη ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ καθηγητοῦ ἐν Cambridge κ. R. Stone. Μετέσχον ἀντιπρόσωποι τῶν συνεργαζομένων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν καὶ ἠρευνήθησαν κατ' αὐτὸ τὰ προβλήματα ὑπολογισμοῦ εἰς σταθερὰς τιμὰς τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, τῶν ἐπενδύσεων, τῆς καταναλώσεως, καὶ τῶν συναφῶν στοιχείων.

Ὁ καθηγητὴς κ. Σπ. Καλογερόπουλος—Στρατῆς

Εἰς τὴν Χάγην συνεκροτήθησαν δύο ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος συνέδρια ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Οὐνέσκο εἰς τὰ ὁποῖα προσεκλήθη νὰ παραστῇ ὁ καθηγητὴς τῆς Σχολῆς κ. Σπ. Καλογερόπουλος—Στρατῆς, ὅστις καὶ ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὸ Α' συνέδριον τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρίας Πολιτικῆς Ἐπιστήμης. Κατ' αὐτὸ συνεζητήθησαν τὰ ἑξῆς θέματα: Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν πολιτικῶν ἰδεολογιῶν εἰς τὴν πολιτικὴν ζωήν.—Ἡ διδασκαλία τῆς Πολιτικῆς Ἐπιστήμης.—Ἡ συμμετοχὴ τῶν γυναικῶν εἰς τὴν πολιτικὴν ζωήν.—Ἡ τοπικὴ αὐτοδιοίκησις ὡς βάσις καὶ προσπάθεια τῆς δημοκρατίας. Ἐν συνεχείᾳ συνῆλθε τὸ Διεθνὲς Συνέδριον τῶν Διεθνῶν Σχέσεων, ἀσχοληθὲν μὲ προβλήματα τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς.

Ὁ κ. Καλογερόπουλος ὡσαύτως, προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ζάγκρεμπ, ὡμίλησε, καταχειροκροτηθεὶς ἀπὸ τὸ πολυπληθὲς καὶ ἐκλεκτὸν του ἀκροατήριον, μὲ θέμα: «Ἡ Ἑλλὰς ἐνώπιον τοῦ προβλήματος τῆς εἰρήνης».

Ὁ καθηγητὴς κ. Στρ. Παπαϊωάννου

Ὁ καθηγητὴς κ. Στράτος Παπαϊωάννου, Διευθυντὴς τῆς ΑΣΒΣ ἐδέχθη, ἐπιμόνως προσκληθείς, νὰ ἀναλάβῃ τὴν Γεν. Γραμματείαν τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου ὡς τεχνικὸς σύμβουλος τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου 1951.

Ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του τοῦ Γεν. Γραμματέως, ἀντεπροσώπευσε τὴν Ἑλλάδα εἰς τὰς Διεθνεῖς Ἐκθέσεις προϊόντων Μιλάνου καὶ Μπάρι, ὅπου τοῦ ἐπεδαψιλεύ-

θησαν ὑψηλαὶ τιμαὶ παρὰ τῶν ἰταλικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν Ἐπιτροπῶν τῶν ἐκθέσεων. Συνεντεύξεις του ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰς μεγάλας ἐφημερίδας τῆς Ἰταλίας καὶ διεξήγαγε συνομιλίας ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὸ διεθνές μας ἐμπόριον.

Μεταγενεστέρως μετέβη ἐκ νέου εἰς Ἰταλίαν, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Γαλλίαν, Γερμανίαν, Ὁλλανδίαν καὶ Βέλγιον Εἰς Ἰταλίαν, Γερμανίαν καὶ Γαλλίαν διεξήγαγε, ὡς ἐντεταλμένος ἀντιπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου, συζητήσεις ἐπὶ τῶν διμερῶν ἐμπορικῶν συμβάσεων τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Γαλλίᾳ ἀντεπροσώπευσε τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν Διεθνῆ Ἔκθεσιν τῶν Παρισίων. Κατὰ τὴν περιοδείαν του αὐτὴν ἐπεσκέφθη ἀνωτάτας ἐμποροβιομηχανικὰς σχολὰς τῆς Εὐρώπης, μετὰ τῶν ὁποίων ἡ ΑΣΒΣ διατηρεῖ ἰδιαιτέρας σχέσεις.

Ἀκολούθως ἀντεπροσώπευσε τὴν χώραν μας εἰς τὴν διεθνῆ ἔκθεσιν τοῦ Ζάγκρεμπ, ἡ δὲ ἐπίσημος «Μπόρμπα» τοῦ Βελιγραδίου ἐδημοσίευσε συνέντευξίν του εἰς τὴν πρώτην σελίδα της. Ἐν Γιουγκοσλαβίᾳ τοῦ ἐδόθη εὐκαιρία συνομιλιῶν μετὰ πολλῶν ἐπισήμων, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ Ὑπουργὸς Βιομηχανίας καὶ Δημοσίων Ἔργων κ. Τέμπο τοῦ ἐζήτησε καὶ λεπτομερεῖς πληροφορίας διὰ τὰς ἐπιδιώξεις, τὴν λειτουργίαν καὶ τὸν μηχανισμὸν τῆς Ἀνωτ. Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν Ἀθηνῶν.

Τὸν Σεπτέμβριον ἐ. ἔ. ὁ κ. Παπαϊωάννου παρητήθη ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ Γεν. Γραμματέως, διὰ νὰ ἐπανέλθη εἰς τὸ ἔργον του τῆς διευθύνσεως τῆς ΑΣΒΣ.

Οἱ καθηγηταὶ κ. κ. Δημ. Γαλάνης καὶ Ἰω. Φράγκος

Εἰς τὴν Ὑπηρεσιακήν, ὑπὸ τὸν κ. Κιουσόπουλον, Κυβέρνησιν ὑπηρέτησεν ὁ καθηγητὴς τῆς Σχολῆς κ. Δημ. Γαλάνης, ὡς Ὑφυπουργὸς Ἐμπορίου (Ὑπουργεῖον τέως Ἐπισιτισμοῦ καὶ Διανομῶν), καὶ ὁ ἐπίσης καθηγητὴς τῆς Σχολῆς κ. Ἰωάν. Φράγκος, ὡς Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας. Ἡ Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν αἰσθάνεται ἑαυτὴν ὑπερήφανον διὰ τὴν συμμετοχὴν μελῶν τοῦ διδακτικοῦ της προσωπικοῦ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ταύτην.

Σύλλογος πτυχιούχων καὶ σπουδαστῶν

Κατὰ τὸ λῆξαν Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1951)52 διετέλεσαν μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου Πτυχιούχων καὶ Σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς οἱ κ. κ. Ε. Νικολάου, πρόεδρος, Π. Σταμούλης, ἀντιπρόεδρος, Α. Παπατζανάκης, γεν. γραμματεύς, Θ. Γιαννόπουλος, ταμίας, Σ. Σωτηρόπουλος, Κ. Βαρβάκης, Π. Βαρλᾶς, Φ. Βακαλοπούλου, Ε. Παπαευαγγέλου, Μ. Χαλᾶς καὶ Ι. Χαρισιάδης, σύμβουλοι.

Ὁ ἐτήσιος χορὸς τῶν σπουδαστῶν τῆς ΑΣΒΣ

Καὶ ἐφέτος ἐδόθη εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Ἀκροπόλ» μὲ λαμπρὰν ἐπιτυχίαν ὁ ἐτήσιος χορὸς τῶν σπουδαστῶν τῆς ΑΣΒΣ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἀπόκρεω. Ἡ ὀργάνωσίς του ὑπῆρξεν ἀρίστη χάρις εἰς τὰς φιλοτίμους προσπαθείας τῆς ὀργανωτικῆς του Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν σπουδαστριῶν Ἀραμπατζῆ, Βακαλοπούλου, Βλάμη, Κουσίντα, Πανουσοπούλου, Πιπεράκη, Ρούσα, Σιδέρη, Σιταρᾶ καὶ τῶν σπουδαστῶν Ἀθανασιάδη, Λαζανᾶ, Μπράχου, Παπαϊωάννου, Παπαδόγιαννη, Πίλο, Χάρογλου, κ.λ.π. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐφάνη ἀξία τῶν συγχαρητηρίων ποὺ τῆς ἀπηυθύνθησαν. Ὁ χορὸς διήρκεσε μέχρι τῶν πρωινῶν ὡρῶν, ἐν μέσῳ εὐθυμίας καὶ χαρᾶς ἀδιαπτώτου. Πλῆθος δώρων ἐκλεκτῶν διενεμήθησαν κατ' αὐτὸν διὰ κληρώσεως. Μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς ΑΣΒΣ, Ὑπουργοί, οἱ καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς, πολλοὶ φίλοι της καὶ πολλὰ ἄλλα ἐπίλεκτα μέλη τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας τὸν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των καὶ ἡ κοσμικὴ κριτικὴ τοῦ ἡμερησίου τύπου τῆς πρωτευούσης ἀπησχολήθη εὐφημότατα καὶ διὰ μακρῶν μὲ αὐτόν. Διὰ τῆς ἐφετεινῆς του ἐπιτυχίας ὁ ἐτήσιος ἐπίσημος χορὸς τῶν σπουδαστῶν τῆς ΑΣΒΣ καθιερώθη πλέον ὡς κοσμικὸν γεγονός.

ΑΠΟ ΤΟ ΝΕΟΝ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΕΤΟΣ

Η ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ 1952)53

ΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Ἐνώπιον τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, διενηργήθησαν, τὴν 12 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ., αἱ εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις διὰ τὸ Α' ἔτος τοῦ ἀκαδημ. ἔτους 1952)3, βάσει τοῦ ἐγκεκριμένου διὰ Β. Δ. τῆς 15)4)48 Κανονισμοῦ. Κατὰ τὰς ἐν λόγῳ ἐξετάσεις ἐδόθησαν τὰ ἑξῆς θέματα, κατόπιν κληρώσεως :

I. Ἔκθεσις Ἰδεῶν

Α' Τμῆμα : Ὅπως στρώσεις θὰ κοιμηθῆς.

Β' Τμῆμα : Τὸ ἀκίνητο νερὸ βρωμάει.

II. Ἀριθμητική

Α' Τμῆμα. 1) Ἕνας ποδηλάτης ἐξεκίνησε ἐκ τῆς πόλεως Α διὰ νὰ μεταβῇ εἰς πόλιν Β μὲ ταχύτητα 12 χιλιομ. καθ' ὥραν. Ὅταν διήνυσε τὰ 3]5 τῆς ἀποστάσεως ηὔξησε τὴν ταχύτητά του κατὰ 3 χιλιόμ. καὶ ἔφθασε εἰς τὴν πόλιν Β ἐνωρίτερον κατὰ 1 ὥραν καὶ 12'. Νὰ εὑρεθῇ ἡ ἀπόστασις τῶν δύο πόλεων Α καὶ Β.

2) Πατὴρ διέταξεν ἐν τῇ διαθήκῃ του ἵνα ποσὸν 15 280 000 δρχ. διανεμηθῇ εἰς τοὺς τρεῖς υἱούς του κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον : Τὰ μερίδια αὐτῶν κατατιθέμενα εἰς μίαν τράπεζαν πρὸς 5 ο)ο νὰ γίνωνται, μετὰ τῶν ἁπλῶν τόκων αὐτῶν, ἴσα ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 21ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν υἱῶν. Κατὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς οἱ τρεῖς ἀδελφοὶ εἶχον συμπληρώσει τὸ 5ον, 9ον καὶ 13ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Πῶς πρέπει νὰ μοιρασθῇ τὸ διατεθὲν ποσόν;

Β' Τμῆμα. 1) Δύο κινητὰ Α καὶ Β ἀναχωροῦν συγχρόνως ἐκ δύο τόπων Γ καὶ Δ βαίνοντα ἀντιθέτως πρὸς συνάντησίν των. Ἡ ἀπόστασις αὐτῶν ΓΔ εἶναι 45 χιλιόμετρα καὶ συναντῶνται εἰς ἀπόστασιν 25 χιλιομέτρων ἀπὸ τοῦ τόπου Γ. Ἐὰν ὅμως τὸ κινητὸν Α ἀναχωρήσῃ 36 λεπτὰ τῆς ὥρας ἐνωρίτερον τοῦ Β τότε ἡ συνάντησις αὐτῶν γίνεται εἰς ἀπόστασιν 26 1)3 χιλιομ. ἀπὸ τοῦ τόπου Γ. Νὰ εὑρεθῇ ἡ ταχύτης ἑκάστου κινητοῦ.

2) Δύο ἀδελφοὶ λαμβάνουν παρὰ τοῦ πατρός των διαφορετικὰ ποσά, τὰ ὁποῖα τοκίζουν πρὸς 6 ο)ο ὁ πρῶτος καὶ πρὸς 8 ο)ο ὁ δεύτερος. Τὸ ποσὸν τοῦ δευτέρου εἶναι κατὰ 9 000 000 δραχ. μεγαλύτερον τοῦ ποσοῦ τοῦ πρώτου. Οὕτω, ὁ δεύτερος λαμβάνει διὰ τόκους ἑνὸς ἔτους 1 160 000 δρχ. περισσότερον τῶν τόκων τοῦ πρώτου. Νὰ εὑρεθῇ ποῖον ποσὸν τοκίζει ἕκαστος τῶν ἀδελφῶν.

Γ' Τμῆμα. 1) Ἐτόκισέ τις τὰ $\frac{3}{4}$ ἑνὸς κεφαλαίου πρὸς 5 %. τὸ δὲ ὑπόλοιπον πρὸς 4,5 %.

Ἐὰν ἐτόκιζεν ὅλο τὸ κεφάλαιον πρὸς 5 %, θὰ ἐλάμβανεν ἐτήσιον τόκον κατὰ 104.000 δρχ. περισσότερον.

Πόσον ἦτο τὸ τοκισθὲν κεφάλαιον ;

2) Πῶς πρέπει νὰ ἀναμείξωμεν λῖπος τῶν 18.000 δρχ. τὴν ὀκᾶν μὲ βούτυρον τῶν 49.500 δρχ. τὴν ὀκᾶν, διὰ νὰ σχηματίσωμεν μεῖγμα τὸ ὁποῖον νὰ πωλῶμεν πρὸς 32.400 δρχ. τὴν ὀκᾶν, διὰ νὰ κερδίζωμεν 20 % ἐπὶ τῆς ἀξίας του ;

Δ' Τμῆμα. 1) Τοκίζει τις τὰ $\frac{3}{5}$ τοῦ κεφαλαίου του πρὸς 8 % ἐπὶ 3 ἔτη καὶ τὸ ὑπόλοιπον πρὸς 10 % ἐπὶ 5 ἔτη. Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς συγκεντρώνει κεφάλαια καὶ τόκους 161.280.000 δρχ.

Ποῖον τὸ ἀρχικὸν κεφάλαιον ;

2) Ἔμπορος ἤρχισεν ἐπιχείρησιν μὲ κεφάλαιον 15.000.000 δρχ. Μετὰ 6 μῆνας προσέλαβε συνέταιρον μὲ κεφάλαιον 12.000.000 δρχ. Μετὰ 8 μῆνας ἀπὸ τῆς προσλήψεως τοῦ δευτέρου προσέλαβε καὶ τρίτον ὅστις κατέθεσεν 20.000.000 δρχ. Ἡ ἐπιχείρησις διελύθη μετὰ 3 ἔτη καὶ 4 μῆνας καὶ ἀπέφερε καθαρὰ κέρδη 13.692.000 δρχ.

Πόσον κέρδος ἀναλογεῖ εἰς ἕκαστον συνέταιρον ;

III. Ἄλγεβρα

Α΄ Τμῆμα. 1) Νὰ λυθῆ τὸ σύστημα :

$$\frac{\psi\omega}{3\psi+2\omega}=6 \qquad \frac{\omega\chi}{2\omega+3\chi}=8 \qquad \frac{\chi\psi}{5\chi+4\psi}=6$$

2) Νὰ εὑρεθοῦν οἱ τρεῖς ὅροι γεωμετρικῆς προόδου τῆς ὁποίας ὁ πρῶτος ὅρος εἶναι 8 καὶ ὁ τρίτος εἶναι διψήφιος ἀριθμὸς τοῦ ὁποίου τὸ ἄθροισμα τῶν ψηφίων εἶναι 9, ἂν δὲ ἐναλλαχθῆ ἡ τάξις αὐτῶν προκύπτει ἀριθμὸς μικρότερος κατὰ 45.

Β΄ Τμῆμα. 1) Νὰ εὑρεθῆ τριψήφιος ἀριθμός, ὁ ὁποῖος αὐξάνει κατὰ 270, ὅταν ἐναλλάξωμεν τὴν θέσιν τῶν δύο πρώτων πρὸς τὰ ἀριστερὰ ψηφίων του καὶ ὁ ὁποῖος ἐλαττοῦται κατὰ 99, ἐὰν ἐναλλάξωμεν τὴν τάξιν τῶν ἀκραίων ψηφίων του. Τὸ ἄθροισμα τῶν ψηφίων του εἶναι 20.

2) Νὰ ὑπολογισθῆ τὸ πλῆθος τῶν ὅρων μιᾶς γεωμετρικῆς προόδου τῆς ὁποίας ὁ τρίτος ὅρος εἶναι 18, ὁ πέμπτος 162 καὶ ὁ τελευταῖος 1458. Νὰ εὑρεθῆ δὲ καὶ τὸ ἄθροισμα τῶν 10 πρώτων ὅρων αὐτῆς.

Γ΄ Τμῆμα. 1) Δύο βρύσες ρέουν συγχρόνως καὶ πληροῦν δεξαμενὴν εἰς 2,4 ὥρας. Ἡ β΄ μόνη χρειάζεται 2 ὥρες ἐπὶ πλέον τῆς α΄ διὰ νὰ γεμίση τὴν δεξαμενήν. Εἰς πόσον χρόνον ἑκάστη μόνη γεμίζει τὴν δεξαμενήν ;

2) Νὰ λυθῆ ἡ ἐξίσωσις :

$$(\chi+5)^2+(\chi-2)^2+(\chi-7)(\chi+7)=11\chi+30$$

Δ΄ τμῆμα.1) Εἰς ἐκδρομὴν αἱ γυναῖκες ἦσαν 3 ὀλιγώτεραι τῶν ἀνδρῶν. Ἂν οἱ μὲν ἄνδρες ἐπλήρωναν ἐν ὅλῳ 175.000 δρχ. αἱ δὲ γυναῖκες 80.000 δρχ. πόσοι ἦσαν οἱ ἄνδρες καὶ πόσαι αἱ γυναῖκες, ἐὰν καθεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐπλήρωσε 5.000 δρχ. περισσότερον ἀπὸ κάθε μίαν γυναῖκα ;

2) Νὰ λυθῆ ἡ ἐξίσωσις :

$$(\chi-3)^2+(\chi+4)^2-(\chi-5)^2=17\chi+24$$

IV. Γεωγραφία

Α΄ Τμῆμα. 1) Ποῖα τὰ βιομηχανικὰ κέντρα τῆς Ἑλλάδος, ποῖα τὰ κυριώτερα βιομηχανικὰ προϊόντα καὶ τίνα ἐξ αὐτῶν ἐξάγονται.

2) Ποῖοι οἱ κυριώτεροι ποταμοὶ καὶ τὰ ὑψηλότερα ὄρη τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς ποῖα γεωγραφικὰ διαμερίσματα τῆς χώρας εὑρίσκονται.

3) Ἰταλία ἢ Βέλγιον (γεωγραφικὴ θέσις, διαμόρφωσις τοῦ ἐδάφους, πληθυσμός, προϊόντα καὶ αἱ κυριώτεραι πόλεις).

Β΄ Τμῆμα. 1) Ποῖα εἶναι τὰ κυριώτερα γεωργικὰ προϊόντα τῆς Ἑλλάδος, περιοχαὶ αὐτῆς εἰς τὰς ὁποίας παράγονται καί τινα ἐξ αὐτῶν ἐξάγονται εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

2) Ποῖον τὸ σιδηροδρομικὸν δίκτυον τῆς Ἑλλάδος καὶ ποῖαι αἱ κυριώτεραι πόλεις τὰς ὁποίας συνδέει ἕκαστον ἐπὶ μέρους δίκτυον.

3) Γιουγκοσλαβία ἢ Τουρκία (Γεωγραφικὴ θέσις, διαμόρφωσις τοῦ ἐδάφους, πληθυσμός, προϊόντα, κυριώτεραι πόλεις).

Γ΄ Τμῆμα. 1) Κρήτη. Φυσικὴ διαμόρφωσις τοῦ ἐδάφους (ὄρη, πεδιάδες κλπ)—Οἰκονομία—Διοικητικὴ διαίρεσις αὐτῆς (Νομοί, πρωτεύουσαι καὶ κυριώτεραι πόλεις αὐτῶν).

2) Εὐρωπαϊκὴ Τουρκία. Φυσικὴ διαμόρφωσις τοῦ ἐδάφους (ὄρη, πεδιάδες, ποταμοὶ κλπ.)—Οἰκονομία καὶ κυριώτεραι πόλεις αὐτῆς.

3) Δυτικὴ Μεσόγειος. Περιβρεχόμεναι χῶραι, νῆσοι, κυριώτεροι αὐτῆς λιμένες καὶ σημασία αὐτῆς (Δυτικῆς Μεσογείου).

Δ΄ Τμῆμα. 1) Ἰόνιοι νῆσοι. Φυσικὴ διαμόρφωσις τοῦ ἐδάφους (ὄρη, πεδιάδες) —Οἰκονομία—Διοικητικὴ διαίρεσις αὐτῶν (Νομοί, πρωτεύουσαι καὶ κυριώτεραι πόλεις αὐτῶν).

2) Ἀνατολικὴ Ἀδριατικὴ παραλία. Χῶραι, λιμένες καὶ διαμόρφωσις τῆς ἀκτῆς αὐτῆς.

3) Ἀνατολικὴ Μεσόγειος. Περιβρεχόμεναι χῶραι, νῆσοι. Κυριώτεροι λιμένες καὶ σημασία αὐτῆς (Ἀνατ. Μεσογείου).

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἐξεδόθησαν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων συμφώνως πρὸς ὁποῖα οἱ κάτωθι εἶναι :

Ι.— Ἐπιτυχόντες (Α' τμῆμα)

Οἱ κ.κ. Ἀγγελάκης Νικ., Ἀράπογλου Πέτρος, Ἀγάθος Γεώργιος, Ἀντωνᾶκος Σαράντος, Ἀναγνωστόπουλος Νικόλαος, Ἀνάσης Εὐάγγελος, Ἀδαμόπουλος Ἀλέξανδρος, Ἀναγνωστόπουλος Γεώργιος, Ἀράπης Ἰωάννης, Ἀνδριτσᾶνος Σταμάτιος, Ἀγγελόπουλος Γεώργιος, Ἀλεξόπουλος Ἰωάννης, Ἀρώνης Δημήτριος, Ἀθηναῖος Θεόφραστος, Ἀναστασόπουλος Ἀρίστος, Ἀτζουλᾶτος Ἀθανάσιος, Ἀνδρίτσης Γεράσιμος, Ἀνδριανὸς Κων)νος, Ἀγγελόπουλος Περικλῆς, Ἀγγελάκου Ἀντωνία, Ἀθανασιάδης Ἀθανάσιος, Ἀνδριόπουλος Γεώργιος, Ἀντωνόπουλος Ἰωάννης, Ἀποστολίδης Ἀπόστολος, Ἀϊβαλιώτης Βασίλειος, Αὐγουστῖνος Χαράλαμπος, Ἀλεβιζόπουλος Ἰωάννης. Βαρῖνος Εὐάγγελος, Βανδῶρος Διονύσιος, Βαρελᾶς Ἰωάννης, Βουγιούκας Ἠλίας, Βερυκάκις Εὐστράτιος, Βορδώνη Μαίρη, Βασιλείου Ἀθανασία, Βυζᾶς Ἀφρόδιος, Βασιανόπουλος Νικόλαος, Γιαννόπουλος Καριοφύλλης, Γεζουές Γεώργ. Γρηγορόπουλος Θαλῆς, Γεωργίου Ἀριστοτ., Γκιουρτζίδης Σάβας, Γαρμανῆς Γεώργιος, Γκερέκος Κων)νος, Γκιόκας Βασίλειος, Γκαντίνας Ἀχιλλ., Γεωργουδάκης Ἐλευθέριος, Γλυφρίδης Ἰωάννης, Ιαννακοῦρος Ἀναστ., Γκλεκλὲς Παναγιώτης, Γκορτζῆς Γεώργ., Γρακιώτης Παναγιώτης. Γεωργούλιας Ἰωάννης, Γρηγοριάδης Ἀναστάσ. Γιαννούλης Γεώργ., Γυφτόπουλος Ἀριστείδης. Γελάσης Νικ., Γιαννόπουλος Νικ., Δρακουλόγγονας Δημ., Δασκαλάκης Ἰωσήφ, Δρατσέλος Ἀπόστολος, Δορκοφίκης Χρῆστος, Διαμαντόπουλος Παναγ, Δημητρίου Ἀνδρέας, Δῆμος Γεώργιος, Δαμασκηνὸς Ναπολέων, Δρακόπουλος Νικ, Ἐξηνταβελώνης Δημοσ., Ζυγούρης Ἰωάννης, Ζαφειρίου Ζαφ., Ζηργᾶνος Γεώργιος, Ζούπας Παναγ., Ζαχαρόγιωργας Γρηγ., Ζαμπάρας Κων)νος, Θεοδωρᾶκος Νικ., Ἰορδανίδης Κων)νος, Κοπανάκης Ἐμμανουήλ, Καλογερόπουλος Θεόδ., Καστρίτσιος Νικ., Κανατᾶς Κων)νος, Κοραντζόπουλος Κων)νος, Καραλῆς Δημήτριος. Κοτρότσος Κων)νος, Καρύδας Νικ., Κουμαρτζάκης Ἐμμανουήλ, Κ ρπονδῖνος Ἀναστ., Κόλλιας Ἀνδρέας, Κουτσανδρέας Γεώργιος, Κανελλῆς Ἀνδρ., Καρέλης Παναγ., Καντουνάκης Γεώργ., Κατσόγιαννος Νικ., Καραγιώργης Γεώργ., Κόκκινος Γεώργ., Κουτρέτσης Παναγ., Καϊμάρας Εὐστάθ., Κορκοβέλος Ἰωάννης, Κρυπᾶρος Κων)νος, Κούστας Νικ, Κουτσουμιάδης Ἰωάννης, Κοτρίδης Βασίλ., Καροῦντζος Παναγ., Κουρουκλῆς Κυριᾶκος, Κολλιαβᾶς Στυλ. Λεβέντης Γεώργ., Λιδάκης Στυλ., Λαμπόβας Κων)νος, Λαβδιώτου Σταυρούλα, Λοπατατζίδης Χαρ , Λιόλιος Γεώργιος, Λιακόπουλος Ἠλίας-Λαζαρίδου Ἀγγελική, Λυμπερόπουλος Εὐάγγελος, Λεκᾶκος Γεώργ., Λαλιώτης Εὐστάθιος, Μαστοράκης Μιχαήλ, Μεταξωτὸς Χρῆστος, Μερίτσης Γεώργιος, Μπακόλιας Δημ., Μανταρόπουλος Ἐμμμιαν. Μονοκροῦσος Νικ., Μπαλωμένος Ἠλίας, Μανόπουλος Θωμᾶς, Μυνωτάκης Κων)νος, Μπουκουβάλας Γεώργ., Μαμιδάκης Γεώργ., Μακρογιάννης Γεώργ., Μαυροειδὴς Νικ., Μπάρας Γρηγόρ., Μετζιντᾶκος Δημ., Μεσσαριτάκης Ἰωάννης, Μυρογιάννης Ἀλέξ., Μπακιρλῆς Νικ., Μαρκουΐζος Νικόλ., Μπαφνᾶκος Ἀνέστης, Μπότης Ἀθανάσιος, Μανδραπήλιας Παναγ., Ντῖνος Ἀντώνιος, Νομικὸς Ὀδυσσεύς, Παπαγιαννόπουλος Βασίλειος, Παπαδάκης Κων)νος, Πολυζωΐδης Εὐγένιος, Παναγιωτόπουλος Ἀθανάσιος, Παπακώστας Βασ., Πρέκας Μηνᾶς, Παπαμαρκάκη Ἑλένη, Πυρρῆς Βασίλειος, Περδικάρης Νικ., Παπαντωνόπουλος Χαρ., Πολυχρονόπουλος Σπυρίδων, Πετρακᾶκος Νικ., Πιππᾶς Χριστόφορος, Πσππίδας Θεμιστ., Παππᾶς Νικ., Πετρόπουλος Γεώργιος, Παπακωστόπουλος Ἰωάννης. Παπασταύρου Παναγιώτης, Πάλλης Γεώργιος, Παπαγιαννόπουλος Παναγ., Πυροβολάκη Εὐτυχία, Πετράκης Ἐμμαν., Παπαδημητρίου Χρυσ., Παπαδημητριάδης Γεώργιος, Πετρουλέας Πέτρος, Ποσάντζης Ἀλέξανδρος, Παλαιορούτης Ἰωάννης, Παναγοπούλου Ἑλένη, Πουκγιάλης Χρῆστος, Πανδῆς Σταμάτιος, Ρῆγος Νικ., Ρούτσης Βασίλειος, Ριγανᾶκος Κυριακούλης, Ρήγας Σκεῦος, Ροδινοῦ Τριανταφυλλιά, Ραζῆς Ἰωάννης, Ροῦσσος Γεώργιος, Ρόκας Σπυρίδων, Ροδολάκης Γρηγόριος, Σπανδιδάκης Παῦλος, Σαμουΐλης Ἀλέξανδρος, Σακελλαρόπουλος Χρῆστος, Σάλτας Δημήτριος, Σκλάβος Εὐστράτιος, Σιμᾶτος Διονύσιος, Σταματόπουλος Εὐστράτιος. Σιετῆς Ἀργύριος, Σακελλαρίου Παναγ., Σουβατζῆς Γεώργ., Σιαμάρης Δημήτριος, Σαλτερῆς Γεώργιος, Σῖμος Στέφανος, Σιαμπαλιώτης Ἱπποκρ., Σαραντόπουλος Γεώργ., Συμβουλίδης Χρῆστος, Σπανάκης Ἰωάννης, Σταματίου Δημ., Σαμαρᾶ

Μάθημα εἰς σπουδαστὰς τοῦ Γ' ἔτους εἰς 'Εργοστάσιον

Κσλλιόπη, Τσάκας Νικ., Τσιρῖκος ἢ Καραπᾶνος Κων)νος, Τσίτουρ·ις Παναγ., Τσαμπῆς Γεώργ., Τριαντσφυλλιᾶς Σταμ, Τσούνης Διονύσιος, Τζαννέτος Σωτήρ., Τσακανίκας Σπυρίδων, Τσοπανάκος Εὐστάθιος, Τσιάντης Σωτήριος, Ταβλᾶς Πέτρος, Τσιρώνης 'Αριστομένης, Τσιρώνης Βασίλειος, Τράκας Χρησ., Τσούκης Μάριος, Τρεμπέλας Σωτήριος, Τσιγκουνάκης 'Απόστ., Τσώνη Μαρία, Φλυτζάνης Κυρ., Φωτεινάκης Δημ., Φιλιπαῖος Κωνστ., Χατζηνικολῆς Δημήτ., Χατζηπέτρου Εἰρήνη, Χαλεπλίδης 'Ανδρέας, Χριστόπουλος Κωνστ., Χαρδαρούμπας Εὐάγγελος, Χατζηευγενίδης Εὐγένιος, Χουρμούζης Σταῦρος, Χαλᾶς Δημήτ., Χατζῆς 'Ιωάνν., Ψηφίδης 'Ιωάννης, Ψυχογυιὸς Νικόλαος.

II.— 'Επιτυχόντες (Β' Τμῆμα)

Οἱ κ. κ. 'Αγοργιανίτης Γεώργ., 'Αποστολόπουλος Νικ., 'Αγγελόπουλος Κυρ., 'Αρβανίτης Νικόλ., Βασιλειάδης 'Ιωάν., Βλασσόπουλος Σπυρίδων, Γεωργαρίου 'Ιωάνν., Γιώργας Δημήτρ., Γεωργίου Στεμ., Γακίδης 'Εμμαν., Γαλλιδάκης 'Ιωάνν., Δεσποτόπουλος Μιλτ., Ζῆκος Σπυρίδ., Ζησιμόπουλος Κωνστ., Θανασούρας 'Ιωάν, Θεοδώρου Θωμᾶς, Θεοδωρόπουλος Δημήτρ., 'Ιγγλέσης Εὐστάθ., Κυλινδρέας 'Αντ., Κρυστάλλης Γεώργ., Κουρούμαλης 'Ανδρ., Κατζαγιώργης 'Αντ., Κολιὸς Κωνστ., Καρυδόπουλος Κωνστ., Κατσουρίδης 'Ηλίας, Καρακώστας Πραξ., Κουζῆς Διον, Κοσσιέρης Γεώργ., Καρδαμάκης 'Εμμαν., Κοκοσούλας Κίμων, Κονταξόπουλος Νικόλ, Καλλίρης Δημήτρ., Κατέρης Σταῦρ., Κυριακόπουλος Παναγ. Κουκλινοῦ Μαρία, Λυπατατζίδης Μηνᾶς, Λουτράκης Γεώργ., Λιατόπουλος Σταῦρος, Λύκαρης Βασίλ., Μαραντίδης Κυρ., Μαρνέρος Κωνστ Μανώλης Εὐάγγ., Μπούτικος Μάρ., Μπουρτζῖκος Γεώργ., Μαρκοστάμος Κυρ., Μαρινόπουλος 'Ιωάν., Μποσβέλης Κλεάνθης, Μακαρώνας 'Αντ., Ξαμπλαντέρης 'Αθανάσ., Οἰκονομόπουλος 'Ιωάν., Πιστόλας Γεώργ., Παπαδόπουλος Σπυρ., Πιπεράκη 'Ιωάννα, Πρίγκουρης Γεώργ., Σπηλιοπούλου Παγώνα,

Σκαλτσᾶς Κωνστ., Σερέτης Δημ., Σπηλιόπουλος Ἀναστ., Σαλαγιάννης Ἰωσήφ, Σούρης Δημητρ., Στεργιόπουλος Χαρίλ, Τζανίδης Ἀθαν, Τριαντάκης Ἰωάν. Τραϊφόρος Ἀντών. Φακουκάκη Ἀλίκη, Χατζηχρήστου Ἀνέστης, Χατζῆς Ἰωάννης.

III.— Ἐπιλαχόντες (Α' τμῆμα)

Οἱ κ.κ. Ἀνδρικόπουλος Γεώργ, Ἀλιγιζάκης Μιχαήλ, Ἀλεξανδρόπουλος Παναγ., Ἀγγελόπουλος Δημήτ., Ἀλεξόπουλος Ἀθανάσ., Ἀγγελακόπουλος Θωμᾶς, Ἀτματζίδης Παναγ., Ἀποστολίδης Γεώργιος, Ἀναστασόπουλος Ἰωάννης, Ἀλεξόπουλος Ἀλέξ., Ἀντωνόπουλος Δημ., Ἀντωνιάδης Ἱπποκρ., Ἀρετόπουλος Νικ., Βλασσόπουλος Χρῆστος, Βουλγαράκης Ἀπόστ., Βλαχοστέργιος Ἀλιξανδρος, Βακίρης Ἐμμαν., Βελέτζιος Εὐστάθ., Γκίκας Νικ., Γιαννόπουλος Δημήτριος, Γκολέμης Σοφοκλῆς, Γκερέκος Στέφανος, Δαβάκη Ἰλιάς, Δριτσᾶκος Ἰωάννης, Δόγας Ἰωάννης, Δραγάτση Νίκη, Εὐσταθίου Ἑλένη, Ζαλώνης Ἀντώνιος, Ζαχαράκου Καλλιόπη, Ζωγράφος Νικ., Ζιόβα Ἑλένη, Ζώης Χρ, Ζωμάνης Μάριος, Ἠλιόπουλος Λργύριος, Θεοφιλόπουλος Τρύφων. Ἰωαννίδης Γεώργ., Καλοθανάσης Νικ., Κονιδάρης Βασίλειος, Καψάλης Παναγ., Κονδύλης Παν., Κεφαλᾶς Ἀνδρέας, Καραμπᾶτσος Παναγ., Κωνσταντίνου Εὐτύχιος, Κορῦλος Νικ, Κωνσταντινίδης Μερκούριος, Κολλέτας Ἀναστ., Κυρκανιάς Βασιλ, Κοτσᾶκος Ἰωαν., Καρανικόλας Διογένης, Καυκᾶς Ἀλεξ., Κυριαζῆς Ἀναστάσ., Καλεύρης Σπυρ., Κοττορίδου Ἀγγελική, Κυριακίδης Σπυρ., Κοπανιτσάνος Ὄθων, Κατσουρίνης Παναγιώτης, Κωστοπούλου Δήμητρα, Κοκολάκης Τιμολέων, Λοπατατζίδης Ἰορ. Λάγιος Ἠλίας, Λιακόπουλος ἢ Νικολόπουλος Μιχαήλ, Λόης Σωκ., Λ βιεράτου Εἰρήνη, Μουβουλέυς Σταῦρος, Μιχαὴλ Σοφοκλῆς Μπουγᾶς Βασ., Μιχαλόπουλος Δημοσ., Μελισσὸς Λουκᾶς. Μητσόπουλος Παναγ, Νιάρχος Κων)νος, Οἰκονομόπουλος Χαρ., Οὔτσας Ἀθανάσιος, Πλακογιάννης Φώτιος, Πετρόπουλος Χαρ., Παναγιώτης Βασίλειος, Παπατσώρης Θεόδωρος, Παπαδημητρίου Ἀλέξανδρος, Παπακωνσταντίνου Ἰωάννης, Πλατιᾶς Ἰωάννης, Πρεβεζᾶνος Ἀντώνιος, Πικιώνης Ἰωάννης, Περλίγκας Γεώργιος, Πορίχη Ἰωάννα, Παπατζανάκης Γεώργιος, Παγανοῦ Χριστίνα, Παπαδημητρίου Εἰρήνη, Πονιρίδης Ἀλέξ., Παπανίκος Χριστοφόρος, Πετρολέκας Παναγ., Πραπίδης Κων., Παπασταματίου Κων, Παπανικολάου Γεώργ., Ράλλης Σωτήριος, Ραζῆς Κων., Ρηγίδης Γεώργιος, Ρόγκα Μαρία, Στυλιανουδάκης Παναγ., Σκαρμοῦτσος Στ., Σῖμος Ἀλέξ., Σπέντζος Δημ., Σκαρλῆς Σταῦρος, Σκουτέλης Κων., Σφακιωτάκης Κων., Σταμίρης Γεώργιος, Σεκούρης Κων., Στεφάνου Νικόλ., Ταϊτζῆς Ἰωάννης, Τσιφιλιτᾶτος Γεώργ., Ταμβάκη Ἀργυρώ, Τέτερης Στυλιανός, Τσαντῖκος Γεώργ, Τζαβάρας Θεόδ., Τσιρώνης Εὐθύμιος, Τριανταφυλλόπουλος Δημ, Τσελεπίδης Βικέντιος, Τζούφλα Ζωή, Τσώνης Παναγ., Φῶτος Ἀνδρέας, Χριστολουκᾶς Ἀθανάσιος, Χονδρινὸς Γεώργιος.

IV.— Ἐπιλαχόντες (Β' Τμῆμα)

Οἱ κ. κ. Ἀθανασόπουλος Γεώργ., Βενιέρης Γεώργ, Βοϊδῆς Ἠλίας, Γρηγορόπουλος Γεώργ, Δεμίρης Ἀνδρέας, Δημητρόπουλος Κωνστ., Ἐγγλέζης Μενέλ., Ζᾶρκος Χρῆστος, Ἦβος Γεώργ., Θᾶνος Ἀθανάσ., Καπρᾶλος Κωνστ., Καραμπᾶτσος Ἰωάν., Κυτῖνος Ἰωάν., Κουτσομπέλης Βασίλ., Καβρολογάκης Δημήτρ, Κορύλλος Γεώργ., Κυρκιλῆς Ἠλίας, Κωλέττη Εὐαγγελία, Καρέλλα Καλλιόπη, Κιούση Ἑλένη, Λιακόπουλος Κωντσ., Λυρίγκος Γεώργ., Μπιμπλῆς Ἀρχ., Μοσχονήσιος Χρ., Μοσχονήσιος Εὐάγ., Ματαράγκα Βασιλική, Μανουσοπούλου Τοῦλα, Μαστρογιαννᾶκος Κωνστ., Μωραΐτης Ἰωάν., Μπίζιος Πέτρος, Μαυραγάνης Ἀθανάσ., Μπαλαούρας Κωνστ., Μορογιάννη Κων)τίνα, Μουγγὸς Ἀντ., Νάσης Βησ, Νάσης Χαρίλ, Νέζη Σοφία, Νικητόπουλος Ἰωάν, Ξύδης Μιχαήλ, Παπανικολάου Λάμπρ., Πανταζῆς Ἰωάν., Παπαχρῆστος Σταῦρ., Πασσᾶ Παγώνα, Παπαρούνης Νικ., Πατέας Κωνστ., Παυλῆς Σωτ., Πετρᾶκος Μιχ., Παπαδημητρίου Κωνστ., Ροδίτου Χρυσοῦλα, Ρέππας Ἀθαν., Στεφάνου Γρηγ, Σταμάτης Παναγ., Σωτηρίου Ναπολ, Τσαγαγὸς Γεώργ.,Τζορμπατζίδης Δημ,Τζουμελέας Γρηγ.,Ἠουλούμης Ἀλέξ, Ψυχογιὸς Κωνσταντῖνος.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐπρώτευσαν οἱ κ. κ. Μυρογιάννης Ἀλέξ.(73 5)11 βαθμοί,τοῦ Γυμνασίου Πατρῶν), Κουτρέτσης Παν. (68 5]10. τοῦ Γυμνασίου Γκούρας Κορινθίας) Τσούνης Διον. (67 βαθμοί, τοῦ Γυμνασίου Κρεσταίνων). Γιώργας Δημήτριος τοῦ Στεφ. τοῦ Β' Γυμνασίου ἀρρενων Πειραιῶς καὶ Χατζηχρήστου Ἀνέστης τοῦ Ἐμμ. τοῦ Γυμνασίου Ξάνθης. Οἱ ἀνωτέρω ἀπαλλάσσονται τῶν διδάκτρων.

Β' ΤΜΗΜΑΤΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Ἀπὸ 20ῆς Σεπτεμβρίου μέχρις 6 Ὀκτωβρίου 1952 διενηργήθη ἡ Β' περίοδος τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων τῶν σπουδαστῶν Α'—Γ' ἔτους. Κατὰ τὰς ἐν λόγῳ τμηματικὰς ἐξετάσεις, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῆς Α' περιόδου (Ἰούνιος 1952), ἐπέτυχον :

Εἰς τὸ Α' ἔτος

Οἱ κ.κ. Ἀδαμάκης Χαρίλαος, Ἀναγνωστόπουλος Γεώργ., Ἀραμπατζῆ Ἰωάννα, Βαζιργιανδζίκης Χρ., Βασιλείου Βασίλ., Βεληβασάκης Ἰωάν., Βολιώτης Εὐάγγ., Γαλάτης Ἠλίας, Γιαννόπουλος Εὐάγγ., Γιαννόπουλος Θωμᾶς, Διβάρης Παναγ., Δρόλαπας Χρῆστος, Ζώης Κωνσταντ., Ἠλιάκη Λίκατερινη, Ἠλιοπούλου Σταυρούλα, Θεοδώρου Σωκράτης, Καβιέρης Ἰωάννης, Καλαφάτης Παῦλος, Καρβελέας Ἠλίας, Κούμπης Γρηγόρ., Κουτσοῦκος Κωνστ., Λαγᾶς Κωνσταντ., Μαῦρος Γεώργ., Μερλέμης Δημήτρ., Μπούκης Σωτήρ., Μυλωνογιάννης Ἀλέξ., Παπαλεξόπουλος Φιλοκτ., Παρλιάρος Δημήτρ., Πατεράκης Ἀλέξ., Προβιδάκης Νικόλ., Ραπακούλιας Γεώργ., Ρουτζάκης Στυλ., Σβορῶνος Γεράσ., Σέρβος Ἰωάννης, Σιταρᾶ Καλυψώ, Σκοτίδας Παναγ., Τουτουδάκης Ἀθαν., Τσαγκρίδης Μιχαήλ, Τσίκας Γεώργιος, Τσόλκας Μίνως, Τσώρης Ἀριστ., Φραγκάκης Ἰωάννης, Φραγκούλης Νικόλαος, Φωστέρης Νικόλ., Χάρογλου Γρηγόρ , Χατζηγιαννάκης Γεώργ., Χατζῆς Νικόλ., Χλωροκώστα Πουλχερία.

Εἰς τὸ Β' ἔτος

Οἱ κ.κ. Ἀγαθὸς Γεώργ., Ἀγαπάκης Ἰωάν., Ἀθανασιάδης Γεώργ., Ἀλεξανδρόπουλος Δημ., Ἀρβανίτης Δημήτρ., Ἀρκᾶς Πέτρος, Βλαχόπουλος Κωνστ., Βοζίκης Γεώργ , Γεωργάρας Γεώργ., Γεωργουλέας Παναγ., Γιαννακουλᾶκος Μιχ., Ζουμπούλης Χρῆστος, Καλασούντας Δημήτρ., Κατσάρος Εὐάγγ , Κοκκινοπούλου Ἄννα, Κολιάφας Βασίλ., Κοντιστὴς Κωνσταντ. Κοντογιάννης Ἰωάννης, Κοντοθανάσης Νικόλ , Κουκάκης Γρηγόρ., Κυριαζῆς Γεώργιος, Λαμπίρης Νικόλ., Μαντζαρίδου Σοφία, Μπαλάσκας Στέφ , Νίκας Παναγ., Πανταζᾶτος Νικόλαος, Παπαγεωργίου Βασ., Πιπεράκη Χρυσῆ, Ταλαίπωρος Ἐμμ., Τασιόπουλος Χρ., Χαλαζωνίτης Παναγιώτης, Χαλᾶς Μιχαήλ, Χαραλαμπόπουλος Γεώργ., Χατζηπαναγιώτου Εὐάγγ., Χατζηπαναγιώτου Ζαχαρίας, Χριστόπουλος Παναγ., Σαρηβαλάσης Νικόλαος.

Εἰς τὸ Γ' ἔτος

Οἱ κ.κ. Ἀγιακλόγλου Κυριᾶκος, Ἀναστασόπουλος Νικόλ., Ἀργυριάδης Χαρίλ , Βαρλᾶς Παναγ., Βασιλειάδης Φώτιος, Βλάμη Κυριακή, Κουτέλας Ἰωάν., Κοσίντα Εὐθυμία, Κυπαρίσσης Παντελ., Λαζανᾶς Παναγ., Μαραβέλιας Γεώργ , Μπάος Πέτρος, Νικητόπουλος Ἰω., Νικολάου Δημήτρ., Πανουσοπούλου Δήμητρα, Πανταλέων Ἰωάν., Πανταλέων Φίλιππος, Παπαμιχαλάκης Ἰωάν., Πιλὸ Ἀβραάμ, Πριμέντας Μερκούρ., Ρεπίτου Μαρία, Σκαμπαρδώνης Νικόλ., Σταθάκου Χαριτοῦλα, Σχινᾶς Γεώργ., Τριφύλλη Μαρία, Τσιμπλάκης Ἰωάν., Φιλιππόπουλος Γεώργ., Χιώτης Χαράλαμπος.

Κατὰ τὸν Ὀργανισμὸν ὑπολείπεται μιὰ ἀκόμη ἐξεταστικὴ περίοδος, τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξετάζονται ἐκ νέου, τελειωτικῶς, οἱ ἀποτυχόντες τὸ πολὺ εἰς 4 μαθήματα.

Γ' ΠΤΥΧΙΑΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Κατὰ τὸ ἐγκριθὲν πρόγραμμα διεξήχθησαν αἱ πτυχιακαὶ ἐξετάσεις τοῦ Ὀκτωβρίου. Κατὰ τὸν Ὀργανισμὸν προσῆλθον 12 πρὸς ἐξέτασιν εἰς ἓν μάθημα, 27 εἰς δύο 16 εἰς τρία, 15 εἰς τέσσαρα, 4 εἰς πέντε καὶ οὐδεὶς εἰς τὸ σύνολον τῶν πρὸς ἐξέτασιν μαθημάτων, ἤτοι εἰς ἕξ.

Ἡ Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ

Συμφώνως πρὸς τὸν Ὀργανισμὸν τῆς Σχολῆς συνεκροτήθη ἐκ τῶν κάτωθι ἡ Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς κ. Στρ. Παπαϊωάννου καὶ μὲ ἐκπρόσωπον τοῦ Ὑπουρ-

γείου Βιομηχανίας τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως κ. Ἰω. Λυμπερόπουλον.

1. *Γ. Χαλκιόπουλος* : Θεωρητικὴ καὶ Ἐφηρμοσμένη Οἰκονομική.
2. *Ἰωάννης Χρυσοχοΐδης* : Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων.
3. *Φρίξος Λέτσας* : Ὀργάνωσις Ἐργοστασίων.
4. *Στρ. Παπαϊωάννου* : Γενικὴ Λογιστική
5. *Μάριος Τσιμάρας* : Βιομηχανικὴ Λογιστική.
6. *Νικόλαος Δελούκας* : Ἐμπορικὸν Δίκαιον.
7. *Χρ. Ἀγαλλόπουλος* : Ἐργατικὸν Δίκαιον.
8. *Ἐλευθ. Συνοδινός* : Ἐμπορευματολογία.
9. *Στ. Σταυρόπουλος* : Μηχανογνωσία.
10. *Γιάν. Γιαννόπουλος* : Ἠλεκτροτεχνία.

Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς ὡρίσθη ὁ κ. Ε. Παρασκευαΐδης.

ΤΑ ΕΞΕΤΑΣΘΕΝΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Κατὰ τὴν ἐξεταστικὴν ταύτην περίοδον ἐδόθησαν τὰ ἑξῆς θέματα εἰς τὴν γραπτὴν ἐξέτασιν, μετὰ τὴν ὁποίαν ἠκολούθησεν ἡ προφορικὴ ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸν Ὀργανισμὸν Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ι. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

1) Περὶ τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ κέρδους.

2) Ποῖος ρυθμίζει τὴν παραγωγὴν καὶ πῶς.

3) Ποῖον σκοπὸν θὰ ἐξυπηρέτει ἡ ὕψωσις τῆς τιμῆς τοῦ συναλλάγματος καὶ κατὰ πόσον αὐτὴ θὰ ἐπηρέαζε τὸ κόστος τῆς παραγωγῆς.

4) Ποῖαι αἱ συνέπειαι ἐκ τῆς χρηματοδοτήσεως μακροπροθέσμων ἐπενδύσεων διὰ προσθέτου ἐκδόσεως χρήματος.

ΙΙ. ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Α' Ἐπιχειρήσεων

1) Ποῖαι αἱ οἰκονομικαὶ πράξεις κατὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς ἐπιχειρήσεως (διαστάσεις, ἀναγκαιοῦντα κεφάλαια, πηγαὶ ἐξευρέσεως τούτων) μετὰ συγκεκριμένου παραδείγματος.

2) Μελέτη ἀγορῶν καταναλώσεως (σκοποὶ—εἶδος, ἐπιτόπιος μελέτη πελατείας) μετὰ συγκεκριμένου παραδείγματος.

Β' Ἐργοστασίων

1) Ποῖοι οἱ παράγοντες οἱ ἐπιδρῶντες εἰς τὴν ἐπιλογὴν τοῦ οἰκοπέδου βιομηχανικῆς ἐγκαταστάσεως.

2) Περιγραφὴ τρόπου καθορισμοῦ μεγέθους βιομηχανικῆς ἐγκαταστάσεως ἐκ τοῦ ἀναγκαίου χρόνου παραγωγικῆς ἐπεξεργασίας.

3) Ἀποδείξατε διατί, πρὸ τῆς τελικῆς τεχνικῆς μελέτης καὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς κατασκευῆς βιομηχανικῆς ἐγκαταστάσεως, δέον νὰ ἀποφασισθῇ ἡ λεπτομερὴς διάταξις τῶν μέσων ἐπεξεργασίας, μεταφορᾶς κτλ.

4) Ποία ἡ σημασία τῆς καλῆς καὶ συγχρόνου ἀπογραφῆς τῆς ἀποθήκης διὰ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων.

5) Ποία ἡ ἀξία τῆς τεχνικῆς διοικήσεως εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῶν βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων.

ΙΙΙ. ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

Α' Γενικὴ Λογιστική

α) Τὸ προσωρινὸν ἰσοζύγιον τῆς ὁμορρύθμου ἑταιρίας «Κ. Ἰωαννίδης καὶ Β. Δημητρίου» εἶχε, τὴν 31 Δεκεμβρίου 19.., ὡς ἕπεται :

Κεφάλαιον		1.320.000.000
Ἀκίνητα	386.000.000	
Ἔπιπλα καὶ Σκεύη	18.000.000	
Ταμεῖον	12.500.000	
Ἐμπορεύματα	700.000.000	
Γραμμάτια Εἰσπρακτέα	65.000.000	
» Πληρωτέα		130.000.000
Τίτλοι	92.000.000	
Μικρὸν Ταμεῖον	50.000	
Αὐτοκίνητον	6.000.000	
Γενικὰ ἔξοδα	129.900.000	
Τόκοι καὶ προεξοφλήματα	32.200.000	
Ἔξοδα ἐμπορευμάτων	68.200.000	
Ἐκπτώσεις		1.600.000
Ζημίαι καὶ Κέρδη	10.750.000	
Προμήθειαι	18.000.000	
Ἐγγυήσεις	2.000.000	
Π. Παύλου (τρεχούμενος λογαριασμός) . . .		108.000.000
Ἀποσβέσεις		19.000.000
Τράπεζα Ἐμπορικῆς Πίστεως	125.000.000	
Πελάται	122.000.000	
Προμηθευταὶ		209.000.000
	1.787.600.000	1.787.600.000

Στοιχεῖα ἀπογραφῆς

		Δρχ.	
1ον.	Διάφορα ὑπάρχοντα :		
	Μετρητά	»	9.300.000
	Μικρὸν Ταμεῖον	»	20.000
	Ἐμπορεύματα ἐν τῇ ἀποθήκῃ (ἀρχικὸν τίμημα)	»	1.346.629.000
	Αἱ πωλήσεις ἀνῆλθον εἰς	»	3.437.475
	Γραμμάτια εἰσπρακτέα (ἐν χαρτοφυλακίῳ)	»	65.000.000
	Χρεώγραφα	»	93.400.000
	Αὐτοκίνητα	»	5.400.000
	Γενικὰ ἔξοδα μὴ καταναλωθέντα	»	1.800.000
2ον.	Ἀποσβέσεις		
	Ἀκινήτων (2,5 ο)ο)	»	
	Ἐπίπλων (20 ο)ο)	»	
3ον.	Τόκοι μὴ ἐγγραφέντες καὶ τοκομερίδια μὴ ἐγγραφέντα :		
	Τόκοι Τραπέζης (ὑπὲρ τῆς ἐπιχειρήσεως)	»	1.672.000
	Τόκοι τρεχουμένου λ)σμοῦ Π. Παύλου	»	3.254.000
	(εἰς βάρος τῆς ἐπιχειρήσεως)		
	Μὴ εἰσπραχθέντα τοκομερίδια χρεωγράφων	»	733.000
4ον.	Γραμμάτια πληρωτέα (ἐν κυκλοφορίᾳ)	»	130.000.000
	(ἀξία ὀνομαστικὴ)		
5ον.	Χρεῶσται ἀναξιόχρεοι	»	13.000.000
6ον.	Δαπάναι καταλογιστέαι εἰς τὴν παροῦσαν χρῆσιν μὴ κανονισθεῖσαι, μηδ' ἐγγραφεῖσαι :		
	Γενικὰ ἔξοδα	»	3.850.000
	Προμήθειαι (εἰς τοὺς ταξειδιώτας Α, Β, Γ)	»	1.400.000
	Ἔξοδα ἐμπορευμάτων (εἰς τὸν μεσίτην Χ., ὀφειλόμενα) . .	»	7.250.000

Ζητεῖται

1) Νὰ γίνουν αἱ πράξεις τακτοποιήσεως τῶν λογαριασμῶν βάσει τῶν δεδομένων τῆς Ἀπογραφῆς.

2) Νὰ συνταχθῇ ὁ Γενικὸς Ἰσολογισμὸς τῆς 31 Δεκεμβρίου μετὰ μεθοδικῆς κατατάξεως τῶν περιουσιακῶν στοιχείων.

3) Νὰ συνταχθῇ μεθοδικῶς ἡ ἀνάλυσις τῶν Ἀποτελεσμάτων (Ἐξόδων—Ζημιῶν—Κερδῶν) καὶ νὰ προσδιορισθῇ τὸ προκῦψαν μικτὸν κέρδος (ἐπὶ τοῦ κόστους καὶ ἐπὶ τῶν πωλήσεων).

4) Νὰ διατυπωθῇ συντομωτάτη ἔκθεσις ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἐπιχειρήσεως. Σημειωτέον ὅτι: α) τὸ κόστος τῶν ἐμπορευμάτων τὴν 1 Ἰανουαρίου ἦτο δρχ. 998.565.000, αἱ ἀγοραὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως ἀνῆλθον εἰς 3.174.260.000 δραχ. καὶ αἱ ἐπιστροφαὶ εἰς δρχ. 34.750.000. β) ὅτι αἱ πωλήσεις κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη ἦσαν δρ. 3.008.700.000 καὶ 2.995.650.000.

5) Νὰ ἀνοιχθῶσιν ἐκ νέου τὰ Βιβλία καὶ νὰ διαχωρισθῇ τὸ Κεφάλαιον κατὰ τὰ 3/4 εἰς Α. Ἰωαννίδην καὶ τὸ 1/4 εἰς Β. Δημητρίου.

6) Νὰ διανεμηθῇ ἐξ ἡμισείας τὸ προκῦψαν κέρδος, αὐξανομένων τῶν σχετικῶν Κεφαλαίων τῶν ἄνω συνεταίρων.

7) Προσετέθη ὡς ἑτερόρρυθμος συνεταῖρος ὁ Κ. Νικολάου ὁ ὁποῖος κατέθεσε μετρητὰ 360.000.000, ἐμπορεύματα 280.000.000 καὶ Γραμμάτια Εἰσπρακτέα 120.000.000, ἡ δ' ἑταιρία ἀνέλοβεν εἰς βάρος της γρεμμάτιά του 135.000.000.

β) Ποῖα τὰ κατὰ τὸν φορολογικὸν νόμον ἀπαραίτητα βιβλία διὰ τὴν ὡς ἄνω ἐπιχείρησιν.

γ) Τί εἶναι γενικὸν λογιστικὸν πλάνον καὶ τί ἐπαγγελματικὰ λογιστικὰ πλάνα.

δ) Τί διαφέρει ὁ ἀπολογισμὸς ἑνὸς κοινωφελοῦς ὀργανισμοῦ ἀπὸ τὸν Γενικὸν Ἰσολογισμὸν καὶ ἀπὸ τὴν Ἀνάλυσιν τῶν Ἀποτελεσμάτων.

Β' Βιομηχανικὴ Λογιστική

Α) Ἡ Ἕνωσις Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Χ, ἐκμεταλλεύεται εἰς τὴν ἰδίαν περιφέρειαν δύο ἐργοστάσια κονσερβοποιίας. Τὰ δεδομένα, τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν τεχνικὴν καὶ συναλλακτικὴν κίνησιν αὐτῶν, ἔχουν ὡς ἑξῆς (μέσος ὅρος τελευταίας 3ετίας).

		Ἐργοστάσιον Α		Β	
Ἀνωτάτη παραγωγικὴ ἱκανότης		120 000	κυτία	110 000	κυτία
Πραγματοποιηθεῖσα παραγωγὴ		80 000	»	100 000	»
Μικτοὶ κύκλοι ἐργασιῶν		800	ἑκατ.	1 000	ἑκατ.
Συνολικὸν κόστος παραγωγῆς (μερικῶς ἔντοκον)		640	»	700	»
Ἀνάλυσις κόστους	ἔξοδα σταθερὰ	40 %		50 %	
	ἔξοδα ἀναλογικὰ	60 %		50 %	
Κέρδος		160	ἑκατ.	300	ἑκατ.

Ἡ συνολικὴ παραγωγικὴ ἱκανότης ἀνέρχεται εἰς (120+110=230 χιλ. κυτία ἡ δὲ χρησιμοποιουμένη τοιαύτη εἰς 180 χιλ. (ἤτοι 80 %).

Λόγῳ ὀξυτάτης κρίσεως εἰς τὴν ἀγορὰν προβλέπεται κατὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ προγράμματος οἰκονομικῆς δραστηριότητος τῆς ἑπομένης χρήσεως, ὅτι ἡ συνολικὴ κατανάλωσις δὲν θὰ ὑπερβῇ τὰ 130–140 χιλ. κυτία. Ὁπότε ἀντιμετωπίζεται τὸ ζήτημα κλεισίματος ἑνὸς τῶν δύο ἐργοστασίων.

Ἐκ τῆς ἐμπεριστατωμένης μελέτης τοῦ ζητήματος προκύπτουν τὰ ἀκόλουθα δεδομένα:

	Α		Β	
Αὔξησις παραγωγῆς κατὰ	40 000	κυτία	10 000	κυτια
Ἔξοδα ἀδρανείας:				
Ἀποζημιώσεις ἀπολυομένου προσωπικοῦ	140	ἑκατομμ.	60	ἑκατομμ.
Συντήρησις: ἀσφάλιστρα, φύλακτρα, τέλη, τόκοι, χρονικὴ ἀπόσβεσις κτλ.	80	»	90	»
	220		150	

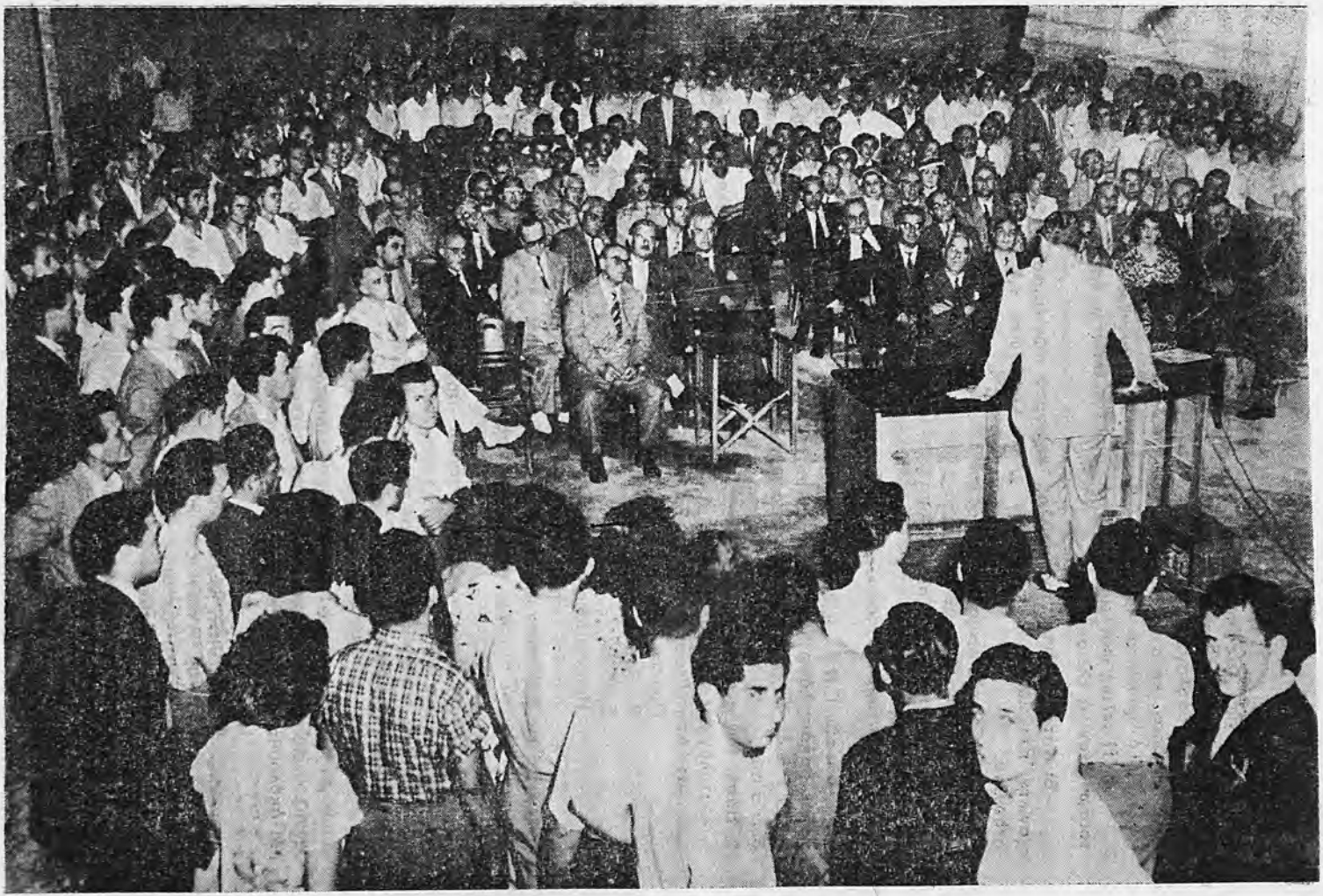

Συγκέντρωσις φίλων καὶ σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς εἰς τὸν ὕπνον της

Ζητοῦνται : 1) Νὰ ὑπολογισθῆ ἡ διαμόρφωσις τοῦ κόστους κατόπιν αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς, (εἰς ἑκάστην τῶν δύο περιπτώσεων, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι δὲν ἀντιμετωπίζονται, αὔξοντα ἔξοδα).

2) Νὰ ὑπολογισθῆ ὁ νέος κύκλος ἐργασιῶν, μὲ μείωσιν τῆς τιμῆς πωλήσεως κατὰ 500 δραχ. κατὰ κυτίον.

3) Τὸ προκῦπτον καθαρὸν κέρδος, εἰς ἑκάστην περίπτωσιν.

4) Ἡ τελικὴ ὠφέλεια ἐκ τοῦ κλεισίματος ἑκάστου ἐργοστασίου. Συνεπῶς ποῖον τούτων δέον νὰ κλεισθῆ.

β) Καταρτισθέντος τοῦ φύλλου μερισμοῦ τῶν ἐμμέσων ἐξόδων εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Ἐπιχείρησιν Χ, κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον ἐ.ἔ., προέκυψαν τὰ ἀκόλουθα δεδομένα.

1. Γενικὰ ἔξοδα Διοικήσεως (Γ.Ε.Δ.)		Δραχ.	10 500 000.
2. Γενικὰ Ἔξοδα ἀγορῶν (Γ.Ε.Α.)		»	5 000 000.
3. Γενικὰ Βιομηχανικὰ ἔξοδα (Γ.Β.Ε.)			
α) Μηχανουργείου	45 000 000		
Β) Συναρμολογήσεως	60 000 000	»	105 000 000.

Ἐκ τῶν Γ.Β.Ε. (εἰδικῶς : μηχανουργεῖον) ποσὸν 2 000 000 θεωρεῖται ὡς ἀνώμαλος δαπάνη λόγῳ 5ημέρου ἀδρανείας τοῦ τμήματος (ἐλλείψει ἠλεκτρικοῦ ρεύματος).

4. Τὰ Γ.Ε.Δ. λογίζονται βαρύνοντα τὰς λοιπὰς θέσεις κόστους ἀναλόγως τῶν ἐξόδων αὐτῶν.

5. Βάσει τῶν ἀνωτέρω προϋποθέσεων ζητεῖται νὰ γίνῃ δι' ἡμερολογιακῶν ἐγγραφῶν, ἡ κοστολόγησις τῆς Παραγγελίας Α, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι :

α) Ἀπητήθησαν

Πρῶται ὕλαι	ἀρχικῆς ἀξίας	Δρχ.	35 000 000
Βοηθητικαὶ ὕλαι	» »	»	5 000 000
Σχέδια		»	2 000 000
Ἡμερομίσθια (ἄμεσα)		»	13 000 000

β) Ὅτι ὁ συντελεστὴς ἐπιβαρύνσεως τῶν πρώτων καὶ βοηθητικῶν ὑλῶν μὲ Γ.Ε.Α. ἀνέρχεται εἰς 9 % τῆς τιμολογιακῆς αὐτῶν ἀξίας.

γ) Ὅτι τὸ σύνολον ὡρῶν ἐργασίας μηχανημάτων τοῦ μηχανουργείου ἀνῆλθεν εἰς 4 400.

δ) Ὅτι τὸ σύνολον ὡρῶν ἐργασίας ἀρχιτεχνιτῶν συναρμολογήσεως ἀνῆλθεν εἰς 3 300.

ε) Ὅτι διὰ τὴν παραγγελίαν ταύτην ἀπητήθησαν 280 ὧραι μηχανουργείου καὶ 340 συναρμολογήσεως.

στ) Ὅτι προέκυψαν ὑπολείμματα πρώτων ὑλῶν ἀξίας 1 000 000.

Γ) Ἡ ἑβδομαδιαία κατάστασις ἡμερομισθίων τῆς Βιομηχανίας Χ. ἀνῆλθε τὴν 21.10.50 εἰς τὸ ὀνομαστικὸν ποσὸν τῶν 50 000 000. Ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τούτου λογίζονται αἱ ἀκόλουθοι κρατήσεις εἰς βάρος τῶν ἐργατῶν :

Ι.Κ.Α.	6 %	(δεδομένα ὑποθετικὰ)
Φόρος Καθαρᾶς Προσόδου	1 %	
Ταμεῖον Ἀνεργίας	1 %	
Ἐργατικὴ Ἑστία	2 %	
Κλαδικὸν Ταμεῖον Υ	2 %	

Ὁ Ἐργοδότης βαρύνεται ἐπίσης μὲ τὰ διπλάσια τῶν ποσοστῶν τούτων.

Ἔναντι τῶν ἄνω ἡμερομισθίων ἐγένοντο πρόχειροι προκαταβολαὶ δραχ. 4 000 000 φερόμεναι ἤδη εἰς τὸν λ)σμὸν «Τρέχουσαι Προκαταβολαὶ ἡμερομισθίων».

Ζητοῦνται αἱ ἡμερολογιακαὶ ἐγγραφαὶ (τὴν ἑπομένην τῆς ἐξοφλήσεως τῆς μισθοδοτικῆς καταστάσεως).

IV ΔΙΚΑΙΟΝ

Α' Ἐμπορικὸν Δίκαιον

1) Ποίας πρακτικὰς συνεπείας συνεπάγεται ὁ χαρακτηρισμὸς σχέσεώς τινος ὡς ἐμπορικῆς.

2) Πότε πρόσωπόν τι, καίτοι ἀσκεῖ ἐμπορικὰς πράξεις κατ'ἐπάγγελμα, δὲν θεωρεῖται ἔμπορος.

3) Περὶ τῆς ἀπωλείας τοῦ ἐπὶ τοῦ σήματος δικαιώματος.

4) Περὶ τῆς ἐμπορικῆς ἱκανότητος τῆς ὑπάνδρου γυναικός.

Β' Ἐργατικὸν Δίκαιον

1) Ποῖοι οἱ περιορισμοὶ τοῦ δικαιώματος καταγγελίας συμβάσεως ἐργασίας;

2) Ἡ διάλυσις τοῦ ἐργατικοῦ σωματείου.

3) Δύνασθε ν' ἀπολύσετε καί, ἐν καταφατικῇ περιπτώσει, πῶς, τὴν ὑπηρέτριάν σας, ἥτις εἶναι ὑπόδειγμα ἀρετῆς καὶ ἐπιμελείας;

4) Συντάξατε μίαν καταγγελίαν συμβάσεως ἐργασίας καὶ ἓν πιστοποιητικὸν ἐργασίας.

V. ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

1) Περὶ τεχνητῶν μεταξῶν γενικῶς καὶ εἰδικώτερον περὶ βισκόζης.

2) Περὶ λιπασμάτων.

VI. ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

Α' Μηχανογνωσία

Α—1) Ὁ ρόλος τῆς μηχανογνωσίας εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν κατάρτισιν τοῦ πτυχιούχου τῆς ΑΣΒΣ.

Α—2) Δίδεται κινοῦσα τροχαλία διαμέτρου 160 χστ.καὶ 1620 στροφῶν ἀνὰ 1' καὶ κινουμένη 900 χστ. διαμέτρου. Ζητεῖται νὰ ὑπολογισθοῦν αἱ διάμετροι τροχαλιῶν καὶ ὁ ἀριθμὸς στροφῶν διαμέσου ἄξονος, ὥστε ἡ τροχαλία τῶν 900 χστ. διαμ. νὰ ἐκτελῇ 180 στροφὰς ἀνὰ 1' (θὰ ἐκτιμηθῇ ἡ καταλληλοτέρα, καὶ κατὰ τοὺς κανόνας, ἐκλογὴ διαστάσεων).

Β—1) Εἶναι δυνατὴ ἡ ἀνάπτυξις ἰσχυρᾶς μηχανουργικῆς βιομηχανίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὑπὸ ποίας προϋποθέσεις;

Β—2) Ὀδοντωτὸς τροχὸς 150 χστ. διαμέτρου καὶ 800 στροφῶν ἀνὰ 1' συμπλέκεται μετὰ τροχοῦ 400 χστ. διαμέτρου εἰς διάμεσον ἄξονα. Τροχὸς 250 χστ. διαμέτρου τοῦ διαμέσου τούτου ἄξονος συμπλέκεται πρὸς τροχὸν 600 χλσ. διαμέτρου. Ποῖοι οἱ ἀριθμοὶ τῶν στροφῶν ἀνὰ 1' τοῦ τροχοῦ τῶν 600 χστ. καθὼς καὶ τοῦ διαμέσου ἄξονος;

β) Ἠλεκτροτεχνία

Α—1) Νόμος τοῦ Joule.

Α—) Καμινέτον ἀπὸ σύρμα χρωμονικελίνης (ρ=1) μήκους 22 μέτρων καὶ διατομῆς 2 τετρ. χιλ. διαρρέεται ἀπὸ ρεῦμα 2 ἀμπέρ. Πόσον μᾶς στοιχίζει ἡ τρίωρος λειτουργία τοῦ καμινέτου, ἂν τὸ χιλιοβαττώριον τιμᾶται 1000 δραχμάς;

Β—1) Ἐπεξήγησις τοῦ νόμου τοῦ Lenz.

Β—2) Ἐργοστάσιόν τι διαθέτει:

α) 100 λυχνίας τῶν 100 βὰττ ἐργαζομένας 2 ὥρας τὸ 24ωρον.

β) 50 » » 25 » » 20 » » »

γ) 3 κινητῆρας τῶν 25 χιλιοβὰττ ἐργαζομένους 8 ὥρας τὸ 24ωρον ἕκαστος. Εὑρεῖν τὴν μηνιαίαν (30 ἡμέραι) κατανάλωσιν εἰς χιλιοβαττώρια.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΙ ΜΑΣ

Κατόπιν τῶν ὡς ἄνω ἐξετάσεων ἔτυχον πτυχίου, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ ἀποτελέσματα προγενεστέρων ἐξετάσεων ἐπὶ πτυχίῳ, οἱ κ. κ.

1) ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
2) ΚΑΡΑΤΖΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
3) ΚΟΝΤΑΞΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
4) ΚΟΡΩΝΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
5) ΛΑΖΑΡΑΚΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ
6) ΜΑΡΓΑΡΩΝΗΣ ΠΕΤΡΟΣ
7) ΜΑΤΣΟΥΡΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
8) ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
9) ΡΟΥΣΣΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
10) ΣΤΑΘΟΥΛΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
11) ΤΣΑΓΚΟΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ
12) ΤΑΜΒΑΚΗ ΜΑΡΙΑ
13) ΤΖΟΥΒΕΛΗ ΧΡΥΣΑΥΓΗ
14) ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ

ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Κατὰ τὸ καθορισθὲν πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν διὰ τὸ ἀρξάμενον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος, τὰ μαθήματα τοῦ Β' καὶ Γ' ἔτους ἤρχισαν τακτικῶς τὴν 15ην Ὀκτωβρίου.

Τὴν 23ην τοῦ ἰδίου ἤρχισαν τὰ μαθήματα τοῦ Α' ἔτους. Μετὰ τὴν ἱεροτελεστίαν, ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς ὡμίλησε πρὸς τοὺς νέους σπουδαστὰς τῆς Σχολῆς, τονίσας τὴν συμβολήν της εἰς τοὺς μορφωτικοὺς σκοποὺς τοῦ Ἔθνους. Ὁ κ. Διευθυντὴς ἰδιαιτέρως ἀπησχολήθη μὲ τὴν ἀνάγκην δημιουργίας ἱκανῶν, μορφωμένων καὶ ἠθικῶν στελεχῶν, καταλλήλων νὰ συμβάλουν εἰς τὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας. «Γινόμενοι—εἶπεν ὁ κ. Διευθυντής, ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς σπουδαστὰς—ἱκανοὶ συντελεσταὶ καὶ χρήσιμοι παράγοντες εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας θὰ ἔχετε τὴν ὑπερηφάνειαν ὅτι στηρίζετε τὸ Ἔθνος καὶ συντελεῖτε εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν του. Ὁ τόπος σᾶς ἀναμένει διὰ νὰ ἐργασθῆτε διὰ τὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ βιοτικοῦ του ἐπιπέδου».

Ὁ λόγος τοῦ κ. Διευθυντοῦ ἐπροξένησε βαθυτάτην ἐντύπωσιν καὶ μεγάλην συγκίνησιν εἰς τοὺς νέους σπουδαστάς, οἱ ὁποῖοι ἀντελήφθησαν ὅτι εἶνε τρόφιμοι ἑνὸς πνευματικοῦ Ἱδρύματος ἔχοντος ὄχι μόνον χρησίμους μορφωτικοὺς σκοπούς, ἀλλὰ ἀνώτερα ἀνθρωπιστικὰ ἰδανικά.

Μετὰ τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Διευθυντοῦ, οἱ νέοι σπουδασταὶ ἔδωκαν τὸν νενομισμένον ὅρκον τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ πολίτου.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Κατὰ τὸ Α' ἀκαδημαϊκὸν ἑξάμηνον, λῆγον τὴν 31ην Ἰανουαρίου 1953, ἡ Σχολὴ θὰ λειτουργήσῃ βάσει τοῦ κατωτέρω ὡρολογίου Προγράμματος τῶν Μαθημάτων: Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω τακτικῶν μαθημάτων ἡ Σχολὴ θὰ δώσῃ: α) σειρὰς ἐκτάκτων μαθημάτων παρ' ἰδικῶν σχετικῶς μὲ τοὺς Ὀργανισμοὺς τῆς Οἰκονομικῆς ζωῆς, μὲ τοὺς Συνεταιρισμούς, τὴν Μηχανοργάνωσιν καὶ τὴν Μηχανολογοτικὴν καὶ β) σειρὰς διαλέξεων ἐπὶ τῶν ἐπικαίρων μεγάλων ζητημάτων τῆς ἐποχῆς μας.

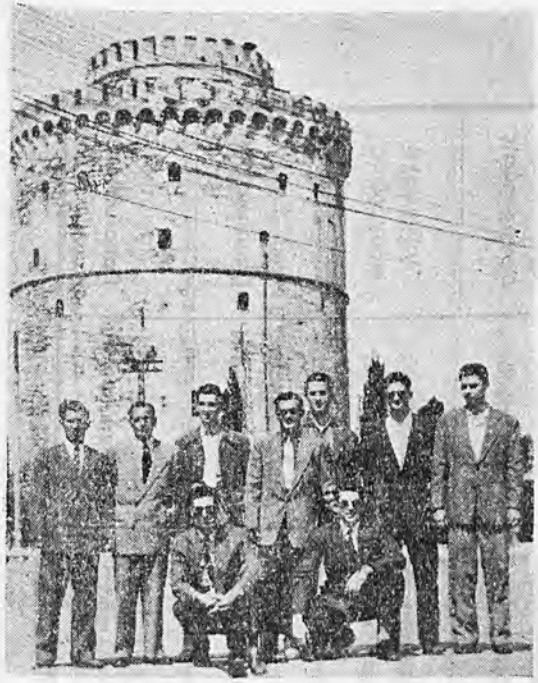

Οἱ ἀθληταὶ τῆς Σχολῆς εἰς Θεσσαλονίκην κατὰ τοὺς ἐκεῖ ἀγῶνας μεταξὺ σπουδαστῶν τῶν Σχολῶν τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως.

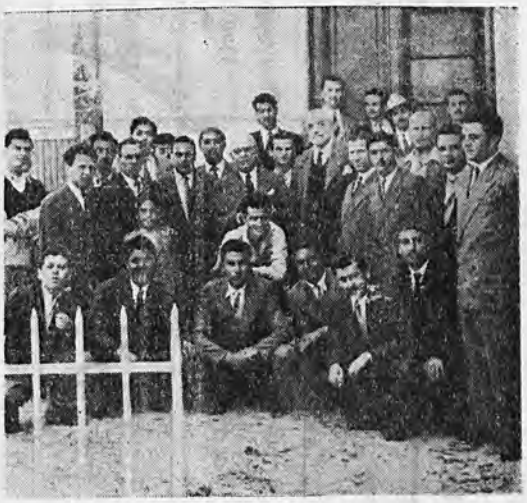

Ὁμὰς σπουδαστῶν πρὸ τῶν ἐργοστασίων Δεσύλλα εἰς Κέρκυραν.

Ἐκδρομὴ σπουδαστῶν εἰς Ρόδον.

Ὡρολόγιον Πρόγραμμα Α' ΕΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ (α' ἀκαδημ. ἐξάμηνον)

Ὧραι	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατον
Α	Πολιτ. Οἰκονομία **Ἀγαπητίδης**	Γαλλικὰ **Καραβᾶς**	Ἀσκήσεις	Ἀγγλικὰ **Παυλίδης**	Γαλλικὰ **Καραβᾶς**	Στενογραφία **Μελετῆς**
Β	Πολιτ. Οἰκονομία **Ἀγαπητίδης**	Χημεία **Συνοδινός**	Ἀσκήσεις	Χημεία **Συνοδινός**	Λογιστικὴ **Παπαϊωάννου**	Ἀγγλικὰ **Παυλίδης**
Γ	Ὀργάνωσις **Χρυσοχοῦ**	Ἰδιωτικ. Δίκαιον **Δημητρακάκης**	Λογιστ. Ἀσκήσεις **Καμβυσίδης**	Μαθηματικὰ **Μαργαρίτης**	Ὀργάνωσις **Χρυσοχοῦ**	Ἰδιωτικ. Δίκαιον **Δημητρακάκης**
Δ	Φυσικὴ **Θεοδώρου**	Φυσικὴ **Θεοδώρου**	Πολ. Οἰκονομία **Ἀγαπητίδης**	Μαθηματικὰ **Μαργαρίτης**	Μαθηματικὰ **Μαργαρίτης**	Μαθηματικὰ **Μαργαρίτης**
Ε	Φυσικὴ **Θεοδώρου**	Λογιστικὴ **Παπαϊωάννου**	Λογιστ. Ἀσκήσεις **Καμβυσίδης**	Γεωγραφία **Καλλιαβᾶς**	Δημόσ. Δίκαιον **Καλογερόπουλος**	Τεχνικὴ Ἐμπορίου **Παπαϊωάννου**
ΣΤ	Στενογραφία **Μελετῆς**	Τεχνικὴ Ἐμπορίου **Παπαϊωάννου**	Λογιστ. Ἀσκήσεις **Καμβυσίδης**	Γεωγραφία **Καλλιαβᾶς**	Δημόσ. Δίκαιον **Καλογερόπουλος**	Λογιστικὴ **Παπαϊωάννου**

Ὡρολόγιον Πρόγραμμα Β΄ ΕΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ (α΄ ἀκαδημ. ἐξάμηνον)

Ὧραι	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευὴ	Σάββατον
Α	Γαλλικὰ **Καραβᾶς**	Ἀγγλικὰ **Παυλίδης**	Ἀγγλικὰ **Παυλίδης**	Γαλλικὰ **Καραβᾶς**	Ἀσφαλιστικὰ **Κουτσογιάννης**	Δημ. Οἰκονομία **Δερτιλῆς**
Β	ΠολιτικὴΟἰκονομία **Χαλκιόπουλος**	Ἀσφαλιστικὰ **Κουτσογιάννης**	Μεταφοραὶ **Κανελλόπουλος**	Λογιστ. Ἀσκήσεις **Καμβυσίδης**	Ὀργάνωσις **Χρυσοχοΐ**	Δημ. Οἰκονομία **Δερτιλῆς**
Γ	Οἰκονομ. Ἱστορία **Χαλκιόπουλος**	Ἐμπορευμ|λογία **Συνοδινός**	Μεταφοραὶ **Κανελλόπουλος**	Κοινων. Πολιτικὴ **Ἀγαλλόπουλος**	Ἰδιωτ. Οἰκονομικὴ **Κόλιας**	Στατιστικὴ **Μαργαρίτης**
Δ	Λογιστικὴ **Παπαϊωάννου**	Ἐμπορικ. Δίκαιον **Δελούκας**	Ἐμπορικ. Δίκαιον **Δελούκας**	Ἐμπορευματ)γία **Συνοδινός**	Μηχανογνωσία **Σταυρόπουλος**	Μηχανογνωσία **Σταυρόπουλος**
Ε	Οἰκον.Ἐκμετ)σεων **Τσιμάρας**	Βι μηχαν. Δίκαιον **Δελούκας**	Στατιστικὴ **Μαργαρίτης**	Πολιτ. Οἰκονομία **Χαλκιόπουλος**	Ἰδιωτικ. Δίκαιον **Σημαντήρας**	Μηχανογνωσία **Σταυρόπουλος**
ΣΤ	Ἰδιωτ. Οἰκονομικὴ **Κόλιας**	Ἰδιωτικ. Δίκαιον **Σημαντήρας**	Λογιστικὴ **Παπαϊωάννου**	Κοινων. Πολιτικὴ **Ὁμιλητα**ί Διάφοροι	Οἰκον. Ἐκμετ)σεων **Τσιμάρας**	Ὀργάνωσις **Χρυσοχοΐ**

Ὡρολόγιον Πρόγραμμα Γ' ΕΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ (α' ἀκαδημ. ἐξάμηνον)

Ὧραι	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατον
Α	Λογιστ. Ἀσκήσεις **Ἀλεξανδρόπουλος**	Ἐμπορευμ/λογία **Συνοδινός**	Φορολ. Ἀσκήσεις **Καζάκος**	Βιομηχαν. Ὑγιεινή **Παπακώστας**	Λογιστ. Ἀσκήσεις **Ἀλεξανδρόπουλος**	Ἠλεκτροτεχνία **Γιαννόπουλος**
Β	Ὀργάνωσις **Χρυσοχοῦ**	Ἐλεγκτική **Χρυσοχοῦ**	Βιομηχαν. Πολιτική **Κουβέλης**	Βιομηχαν. Ὑγιεινή **Παπακώστας**	Στατιστική **Σαουνᾶτσος**	Ἠλεκτροτεχνία **Γιαννόπουλος**
Γ	Τελωνειακά **Φράγκος**	Λογιστ. Ἀσκήσεις **Καμβυσίδης**	Ἐργ. Δίκαιον **Ἀγαλλόπουλος**	Ἐμπορευμ)γία **Συνοδινός**	Βιομηχαν Πολιτική **Κουβέλης**	Τελωνειακά **Φράγκος**
Δ	Βιομηχ. Λογιστική **Τσιμάρας**	Ὀργάνωσις **Χρυσοχοῦ**	Ἐργ. Δίκαιον **Ἀγαλλόπουλος**	Ἐμπορ. Δίκαιον **Πέρδικας**	Βιομηχαν. Πολιτική **Κουβέλης**	Ψυχοτεχνική **Κριαρᾶ**
Ε	Ὀργάν. Ἐργ/σίων **Λέτσας**	Ἐμπορ Πολιτική **Κυρκιλίτσης**	Διαλέξεις	Ἐμπορ. Δίκαιον **Πέρδικας**	Βιομηχ. Λογιστική **Τσιμάρας**	Ψυχοτεχνική **Κριαρᾶ**
ΣΤ	Ὀργάν. Ἐργ/σίων **Λέτσας**	Ἐμπορ. Πολιτική **Κυρκιλίτσης**	κ α ὶ Ἐπισκέψεις	Πολιτ. Οἰκονομία **Χαλκιόπουλος**	Ὀργάν. Ἐργ/σίων **Λέτσας**	Λογιστ. Ἀσκήσεις **Καμβυσίδης**

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΩΝ

Ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς ἐν τῇ μερίμνῃ του, ὅπως ἀποβῇ τελεσφορωτέρα ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων διὰ στενωτέρας πνευματικῆς ἐπαφῆς πρὸς τοὺς σπουδαστάς, ἀπεφάσισεν ὅπως ἕκαστος τῶν Καθηγητῶν, δέχεται εἰς ἰδιαιτέραν ἀκρόασιν, σπουδαστὰς τελειοφοίτους καὶ πτυχιούχους τῆς Σχολῆς ἐπιθυμοῦντας διασαφήσεις ἢ κατευθύνσεις χειρισμοῦ,βιβλιογραφίαν κτλ. ἐπὶ θεμάτων ἀφορώντων εἰς τὸ διδασκόμενον ὑπ' αὐτοῦ μάθημα. Εἰς ἐφαρμογὴν τῆς ἀποφάσεως ταύτης οἱ ἑπομένως σημειούμενοι Καθηγηται θὰ δέχωνται τοὺς σπουδαστὰς εἰς τὰς ἔναντι ἑκάστου ὀνόματος Καθηγητοῦ ἀναφερομένας ἡμέρας καὶ ὥρας (ἀπογευματινάς).

1) *Χ. Αγαλλόπουλος*	Πέμπτη	4—5
2) *Σ. Ἀγαπητίδης*	Δευτέρα	5—6
3) *Γ. Ἀλεξανδρόπουλος*	Τρίτη	8—9
4) *Γ. Γιαννόπουλος*	Σάββατον	5—6
5) *Δ. Δημητρακάκης*	Σάββατον	4—5
6) *Ν. Δελούκας*	Τετάρτη	6—7
7) *Π. Δερτιλῆς*	Σάββατον	5—6
8) *Ν. Θεοδώρου*	Τετάρτη	7—8
9) *Α. Καλλιαβᾶς*	Πέμπτη	6—7
10) *Σ. Καλογερόπουλος*	Παρασκευὴ	8—9
11) *Δ. Καμβυσίδης*	Τετάρτη	5—6
12) *Χ. Καραβᾶς*	Τρίτη	4—5
13) *Δ. Κόλλιας*	Παρασκευὴ	5—6
14) *Ι. Κουτσογιάννης*	»	4—5
15) *Α. Κυρκιλίτσης*	Τρίτη	6—7
16) *Π. Κουβέλης*	Τετάρτη	4—5
17) *Φ. Λέτσας*	Δευτέρα	6—7
18) *Ε. Μαργαρίτης*	Πέμπτη	7—8
19) *Ε. Μελετῆς*	Δευτέρα	7—8
20) *Σ. Παπαϊωάννου*	Δευτέρα	8—9
21) *Δ. Παπαδημητρίου*	Σάββατον	6—7
22) *Γ. Παπακώστας*	»	7—8
23) *Γ. Παυλίδης*	Δευτέρα	5—6
24) *Π. Πέρδικας*	Πέμπτη	8—9
25) *Α. Σαουνᾶτσος*	Παρασκευὴ	5—6
26) *Κ. Σημαντήρας*	Παρασκευὴ	8—9
27) *Σ. Σταυρόπουλος*	Παρασκευὴ	7—8
28) *Ε. Συνοδινὸς*	Πέμπτη	3—4
29) *Μ. Τσιμάρας*	Δευτέρα	8—9
30) *Ι. Φράγκος*	Δευτέρα	4—5
31) *Γ. Χαλκιόπουλος*	Πέμπτη	6—7
32) *Ι. Χρυσοχοῦ*	Τρίτη	5—6

Οἱ κ. κ. Καθηγηταὶ δέχονται ὡσαύτως εἰς ἰδιαιτέρας ὥρας ὁριζομένας ὑπ' αὐτῶν τοὺς ὑποψηφίους ἐπὶ πτυχίῳ διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς συζητήσεως, ἐπεξεργασίας καὶ κριτικῆς τῶν κατὰ τὸν Ὀργανισμὸν ὑποχρεωτικῶν μελετῶν καὶ ἐργασιῶν.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς κ. Στρ. Παπαϊωάννου δέχεται τοὺς γονεῖς, κηδεμόνας, καὶ ἐνδιαφερομένους διὰ τὴν Σχολήν, ὡς καὶ τοὺς σπουδαστάς, τελειοφοίτους, πτυχιούχους καθ' ἑκάστην, πλὴν Τετάρτης, 5—6 μ. μ. ὡς καὶ 8—9 ἑκάστην Δευτέραν καὶ Πέμπτην.

Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Γραφείου Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν κ. Ἰω. Χρυσοχοῦ δέχεται τοὺς σπουδαστάς, τελειοφοίτους καὶ πτυχιούχους καθ' ἑκάστην Τρίτην 6—8 καὶ Παρασκευὴν 7—9.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ περιοδικοῦ «Σπουδαὶ» κ. Στ. Σταυρόπουλος δέχεται τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ τὸ περιοδικὸν ἑκάστην Τρίτην 7—8 καὶ Παρασκευὴν 5—6.

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

I. Ἐπισκόπησις τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1951/1952

1. Πραγματοποιηθέντα μαθήματα Σελ. 4
2. Κίνησις σπουδαστῶν » 5
3. Μετεκπαίδευσις δημοσίων λειτουργῶν » 6
4. Αἱ διαλέξεις μας » 6
5. Διδάξαντες κατὰ τὸ 1951/1952 » 8
6. Ἐκδόσεις βιβλίων τῶν Καθηγητῶν » 9
7. Ἐπισκέψεις Ἐργοστασίων » 10
8. Ἀθλητικὴ καὶ ἐκδρομικὴ κίνησις » 10
9. Ἡ ἰατρικὴ παρακολούθησις τῶν σπουδαστῶν » 13
10. Νέοι πτυχιοῦχοι τῆς Σχολῆς » 14
11. Ἐργασίαι τῶν ὑποψηφίων ἐπὶ πτυχίῳ » 14
12. Κίνησις τῶν Καθηγητῶν » 16
13. Ὁ Σύλλογος τῶν πτυχιούχων καὶ σπουδαστῶν » 18
14. Ὁ ἐτήσιος χορὸς » 18

II. Ἀπὸ τὸ νέον Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος

1. Αἱ εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις: Θέματα » 20
2. Πίναξ ἐπιτυχόντων καὶ ἐπιλαχόντων » 22
3. Τμηματικαὶ ἐξετάσεις (β' περίοδος) » 25
4. Αἱ πτυχιακαὶ ἐξετάσεις: Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ » 25
5. Τὰ ἐξετασθέντα θέματα » 26
6. Οἱ νέοι πτυχιοῦχοι μας » 32
7. Ἡ ἔναρξις τῶν μαθημάτων 1952/1953 » 32
8. Ὡρολόγιον πρόγραμμα Α' ἔτους » 34
9. » » Β' » » 35
10. » » Γ' » » 36
11. Πρόγραμμα συνεντεύξεων » 37

"ΣΠΟΥΔΑΙ,,

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ - ΤΕΧΝΙΚΑΙ

Τρίμηνος ἔκδοσις τῆς Σχολῆς

Ἕκαστον τεῦχος περιέχει 100—150 περίπου σελίδας

Διευθυντής

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Συντακτική Ἐπιτροπή:

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΓΑΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΥΡΚΙΛΙΤΣΗΣ
ΣΤΡΑΤΟΣ Κ. ΠΑΠΑ·Ι·ΩΑΝΝΟΥ
ΙΩΑΝΝΗΣ Λ. ΧΡΥΣΟΧΟΥ

Διαχειριστής

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ

Συνδρομή ἐτησία 100 000 δραχμαί
Διαφημίσεις ὁλοσέλιδοι 400 000 »

Διεύθυνσις: ΚΥΠΡΟΥ 43
Τηλ. 86.074

Ἐτυπώθη εἰς τὸ Τυπογραφεῖον ΚΩΣΤΑ ΣΕΡΜΠΙΝΗ & Σια, Κωλέττη 31 Τηλ. 33-891

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΝΩΤ. ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝ. ΣΠΟΥΔΩΝ

'Επιστημονική 'Επετηρὶς Α' τόμος
'Επιστημονική 'Επετηρὶς Β' τόμος
Σκοποί, κατευθύνσεις, ἰδανικὰ τῆς Σχολῆς
Τί εἶναι ἡ Βιομηχανικὴ Σχολὴ
'Οδηγὸς σπουδαστοῦ
'Αναλυτικὸν Πρόγραμμα Μαθημάτων
Πρόγραμμα εἰσιτηρίων ἐξετάσεων
'Αποστολὴ καὶ ὀργάνωσις τῆς Σχολῆς
Πρόγραμμα ἐργασιῶν 1951—52
'Απὸ τὰ πεπραγμένα τῆς Σχολῆς

ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

Χ. 'Αγαλλοπούλου.—Κοινωνικὴ 'Ασφάλισις
» Μαθήματα 'Εργατικοῦ Δικαίου.
Σ. 'Αγαπητίδη.—Πολιτικὴ Οἰκονομία.
Γ. 'Αλεξανδροπούλου.—Λογιστικαὶ Μονογραφίαι 'Εργοστασίων.
Δ. Γαλάνη.—Τραπεζικά.
Γ. Γιαννοπούλου.—'Ηλεκτροτεχνία.
Φρ. Γεωργακοπούλου.—Στοιχεῖα Βιομηχανικῆς Πολιτικῆς.
Δ. Δημητρακάκη.—Γενικαὶ ἀρχαὶ Δικαίου.
Ν. Δερτιλῆ.—Δημοσία Οἰκονομία.
Ν. Θεοδώρου.—Μαθήματα Φυσικῆς (Ι—ΙΙ)
Δ. Καλλιαβᾶ.—Γεωγραφία.
Σπ. Καλογεροπούλου.—Δημόσιον Δίκαιον.
Δ. Καμβυσίδη.—Λογιστικὴ 'Εταιρειῶν.
Χ. Κανελλοπούλου. Μαθήματα Συγκοινωνιακῆς Οἰκονομίας.
Χ. Καραβᾶ.—Γαλλισμοί.
Δ. Κόλλια.—'Ιδιωτικὴ Οἰκονομική.
Π. Κουβέλη.—'Ο τόπος ἐγκαταστάσεως τῶν βιομηχανιῶν.
» 'Ενεργειακὴ Οἰκονομία
» Προγραμματισμὸς καὶ 'Εκβιομηχάνισις.
Ι. Κουτσογιάννη.—'Ασφαλιστικά.
Αἰκ. Στριφτοῦ Κριαρᾶ.—Ψυχοτεχνική.
Φ. Λέτσα.—Βιομηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις
Ε. Μαργαρίτη.—Οἰκονομικὰ Μαθηματικά.
» Στατιστική.
Ε. Μελετῆ.—Τρίγλωσσος Στενογραφία.
Δ. Παπαδημητρίου. 'Εφαρμογαὶ Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς.
Στρ. Παπαϊωάννου.—Λογιστική
» Τεχνικὴ τοῦ 'Εμπορίου.
» Προβλήματα Λογιστικοῦ Δικαίου.
Γ. Παυλίδη. Modern Commercial English Letter Writer.
Π. Πέρδικα.—'Εμπορικὸν Δίκαιον.
Α. Σαουνάτσου.—Στατιστικὴ 'Επιχειρήσεων.
Κ. Σημαντήρα.—'Εμπράγματον Δίκαιον.
» 'Ενοχικὸν (Γενικὸν μέρος)
» 'Ενοχικὸν (Εἰδικὸν μέρος).
Στ. Στεφανοπούλου.—Κοινωνικαὶ καὶ Φιλοσοφικαὶ Μελέται.
Ελ. Συνοδινοῦ.—Χημεία.
» 'Εμπορευματολογία.
Μ. Ταιμάρα.—Λογιστική.
» Βιομηχανικὴ Λογιστική.
» Οἰκονομική 'Εκμεταλλεύσεων
Ιω. Φράγκου.—Τελωνειακαὶ καὶ Δασμολογικαὶ Μελέται.
Γ. Χαλκιοπούλου.—Πολιτικὴ Οἰκονομία.
Ιω. Χρυσοχοῦ.—Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν 'Οργάνωσιν τῶν 'Επιχειρήσεων,
» τῶν 'Εργοστασίων.
» 'Ελεγκτική.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΒΙΟΜΗΧ. ΚΑΙ ΕΜΠΟΡ. ΕΡΕΥΝΩΝ

Danty - Lafrance: Μύησις εἰς τὴν Βιομηχανικὴν 'Οργάνωσιν
» 'Η σύγχρονος μορφὴ τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως τῆς ἐργασίας.
Ed. Landauer: Συστηματικὴ ἐξέτασις τῆς οἰκονομικῆς ἀξίας μιᾶς βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως
American Institute of Accountants. Οἱ ἔλεγχοι ὑπὸ τῶν ὁρκωτῶν λογιστῶν τῆς 'Αμερικῆς
M. S. Rodrigues. Οἱ συντελεσταὶ τῆς ἀμερικανικῆς βιομηχανικῆς παραγωγικότητος.
Λογιστικαὶ καὶ 'Ελεγκτικαὶ ἀσκήσεις
«'Οργάνωσις» περιοδικὴ ἔκδοσις

Ι. Χρυσοχοῦ :
Στοιχεῖα 'Οργανώσεως Γραφείου
'Η οἰκονομικὴ ζωὴ τῶν ἐπιχειρήσεων
'Ο ἀνθρώπινος παράγων

Ι. Χρυσοχοῦ :
'Η ἐμπορικὴ ὀργάνωσις
Βασικὰ θέματα ὀργανώσεως
Βοηθήματα διὰ τὴν συστηματικὴν ἔρευναν τῶν ἐπιχειρήσεων
Περιγραφικὴ ἀνάλυσις ὑποδειγματικῆς βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως
Περιγραφὴ μιᾶς δρώσης ἐπιχειρήσεως
'Οργάνωσις τῶν 'Υπηρεσιῶν 'Αγορῶν — Πωλήσεων—Διαφημίσεων
'Οργάνωσις μὲ ἁπλᾶ λόγια
Τὸ Γραφεῖον ἐγκέφαλος τῆς ἐπιχειρήσεως
'Απὸ τὸ Σχολεῖον εἰς τὴν ζωὴν
'Η πρόοδος εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ὀργάνωσιν
Τὸ πεδίον δράσεως τῆς ἐπιστημονικῆς 'Οργανώσεως τῆς ἐπιχειρήσεως
'Η Τράπεζα ἀπὸ λογιστικῆς ἀπόψεως

ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΡΓΑΣΙΩΝ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1952 - 1953

ΑΘΗΝΑΙ 1952

ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΡΓΑΣΙΩΝ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1952-1953

ΑΘΗΝΑΙ 1952

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Προεδρεῖον:

Πρόεδρος.— ΤΑΚΗΣ ΚΑΝΤΖΙΑΣ, Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς, τ. Ὑπουργὸς

Α' Ἀντιπρόεδρος.— ΜΙΧΑΗΛ ΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν τῆς Ἑλλάδος, Δικηγόρος, τ. Δήμαρχος Πειραιῶς καὶ Βουλευτὴς

Β' Ἀντιπρόεδρος.— ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΑΥΡΙΚΗΣ, Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος, τ. Ὑπουργὸς

Γενικὸς Γραμματεύς.— ΠΑΝΑΓΗΣ ΣΟΛΟΜΟΣ, Ἔμπορος, Σύμβουλος τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Ἐπιστημονικῆς Ὀργανώσεως

Ταμίας.— ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΑΚΟΣ, Πρόεδρος τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς, τ. Βουλευτὴς

Σύμβουλοι:

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΦΤΙΑΣ, Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΗΣ, Τμηματάρχης τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΖΑΝΝΟΣ, Σύμβουλος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, τ. Γερουσιαστὴς

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΡΑΣ, Μηχανικός, τ. Πρόεδρος τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ, Ἐπιθεωρητὴς τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΟΥΖΑΚΗΣ, Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν

ΣΤΡΑΤΟΣ ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ, Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς

ΛΕΑΝΔΡΟΣ ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ, Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΕΡΖΑΚΗΣ, Βιομήχανος, τ. Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΧΕΛΜΗΣ, Ἀρχιλογιστὴς τῆς Α. Ε. «Χρυσαλλίς»

ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Διευθυντὴς	*ΣΤΡΑΤΟΣ Κ. ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ*
Αναπληρωτὴς	*ΝΙΚΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ*
Μ έ λ η	*ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ*
»	*ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ*
»	*ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΥΣΟΧΟΥ*

Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ-Ι-ΔΗΣ

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Πρόεδρος	*Π. ΚΑΝΤΖΙΑΣ*
Αντιπρόεδρος	*Σ. ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ*
Μ έ λ η	*Ι. ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ*
»	*Δ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΑΚΗΣ*
»	*Κ. ΣΗΜΑΝΤΗΡΑΣ*

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

Προϊστάμενος	*Ι. ΧΡΥΣΟΧΟΥ*
Μ έ λ η	*Π. ΚΟΥΒΕΛΗΣ*
»	*Α. ΚΥΡΚΙΛΙΤΣΗΣ*
»	*Φ. ΛΕΤΣΑΣ*
»	*Σ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ*
»	*Ε. ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ*
»	*Γ. ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ*
Ἐντεταλμένος	*Κ. ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑΣ*

Τὸ Διδακτήριον τῆς Σχολῆς εὑρίσκεται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κύπρου 43. Ὁ Διευθυντὴς δέχεται εἰς αὐτὸ ἑκάστην Δευτέραν, Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον 5—7 μ.μ. ὁ δὲ Γραμματεὺς καὶ ὁ Διαχειριστὴς καθ' ἑκάστην 11 π.μ. — 1 μ.μ., πλὴν Τρίτης καὶ Παρασκευῆς, καὶ 5—7 καθ' ἑκάστην—Τηλέφ. 86.074. ***Τὸ Παράρτημα*** τῆς Σχολῆς εὑρίσκεται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φρ. Ροῦζβελτ 84 (πρώην Ἀκαδημίας). Ὁ Διευθυντὴς δέχεται εἰς αὐτὸ ἑκάστην Τετάρτην 6—7 μ.μ., ὁ δὲ Γραμματεὺς ἑκάστην Τρίτην καὶ Παρασκευὴν 11 π.μ. — 1 μ. μ.

Τὸ Ἀναγνωστήριον λειτουργεῖ ἀπὸ 9 — 12.30' π. μ. καὶ ἀπὸ 5 — 7 μ. μ.

Τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν λειτουργεῖ ἀπὸ 4 — 8 μ. μ. καθημερινῶς.

Τὰ Γραφεῖα εἶναι κλειστὰ κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἡμέρας καθ' ἃς ἀργεῖ τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας. Ἀπὸ τῆς 15ης Ἰουλίου μέχρι 31ης Αὐγούστου τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φρ. Ροῦζβελτ 84 (πρώην Ἀκαδημίας) Γραφεῖα τῆς Σχολῆς εἶναι ἀνοικτὰ μόνον ἑκάστην Τρίτην καὶ Παρασκευὴν 10 π.μ.—1 μ.μ. καὶ Πέμπτην 5—7 μ.μ.

Η ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

παρασκευάζει διοικητικά καὶ διαχειριστικά (ὄχι τεχνικά) στελέχη διὰ τὴν ἐθνικήν μας οἰκονομίαν (ἰδίως διὰ τὴν βιομηχανίαν), τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας καὶ τοὺς δημοσίους ὀργανισμούς. Δὲν δημιουργεῖ θεσιθήρας καὶ παράσιτα, οὐδὲ εἶναι σχολεῖον προπαρασκευαστικὸν δι' ἄλλα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα· ἀντιθέτως, διαπαιδαγωγεῖ νέους μὲ ἐπιστημονικὴν θεμελίωσιν, μὲ πρακτικὴν γνῶσιν, μὲ ἱκανότητας, μὲ ἦθος καὶ ἰδανικά. Παρέχει ἀρτίαν ἐπιστημονικὴν οἰκονομικο-διοικητικὴν μόρφωσιν καὶ τὴν προσήκουσαν νομικὴν καὶ τεχνικὴν ἐνημέρωσιν. Ἀποτελεῖ ἀνεξάρτητον ἀνώτατον ἐκπαιδευτικὸν ἵδρυμα οἰκονομικο-διοικητικῆς μορφώσεως καὶ ὄχι τεχνικὴν Σχολήν. Φιλοδοξεῖ νὰ μορφώσῃ ἱκανοὺς ἐπαγγελματίας, μέλη τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ τῆς Χώρας, καλοὺς Ἕλληνας, χρησίμους ἀνθρώπους.

ΦΥΣΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ *

Ἡ Βιομηχανία ἀποτελεῖ τὸν δεύτερον κλάδον τῆς Ἐθνικῆς μας οἰκονομίας. Ἀπασχολεῖ τὰ 20 ο)ο τοῦ πληθυσμοῦ καὶ παρέχει περὶ τὰ 15 ο)ο τοῦ ἐθνικοῦ μας εἰσοδήματος. Χάρις εἰς τὸ σχέδιον Μάρσαλ ἐλπίζεται βασίμως ὅτι θὰ καταστῇ ταχέως δυνατὴ πολὺ μεγαλυτέρα βιομηχανικὴ ἀνάπτυξις τῆς Χώρας.

Διὰ νὰ ἀναπτυχθῇ καὶ νὰ βελτιωθῇ ἡ Βιομηχανία ἔχει βεβαίως ἀνάγκην ὅλων τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν σφαῖραν τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς, ὡς καὶ κεφαλαίων καὶ πιστώσεων· ἐξίσου ὅμως ἔχει ἀνάγκην ἡ Βιομηχανία τοῦ ἐμψύχου ὑλικοῦ, ἤτοι ἱκανῶν καὶ μορφωμένων τεχνιτῶν, ἀρχιτεχνιτῶν, ἐργοδηγῶν καὶ ἐπιστατῶν, ἀνωτέρων τεχνικῶν ὡς καὶ διευθυντικῶν στελεχῶν.

Ἡ Βιομηχανία εἶναι σύνθετον οἰκονομικοτεχνικὸν φαινόμενον, μὲ ποικίλα οἰκονομικά, ἐμπορικά, νομικά, διοικητικά, ἀνθρωπίνου παράγοντος καὶ τεχνικὰ προβλήματα, εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶναι ἐνημερωμένον τὸ ἀνώτερον διοικητικὸν στέλεχος ἑνὸς βιομηχανικοῦ ὀργανισμοῦ. Μόνη ἡ τεχνικὴ κατάρτισις δημιουργεῖ μονομέρειαν, ἡ ὁποία πολλάκις καθίσταται ἐπικίνδυνος, ὅπως καὶ μόνη ἡ οἰκονομικο—νομικὴ μόρφωσις ἀποδεικνύεται ἐν τῇ πράξει ἀνεπαρκής.

Ἡ Σχολή μας ἠθέλησε νὰ καλύψῃ τὸ ἀναντίρρητον τοῦτο ἐκπαιδευτικὸν κενόν, τὴν ἔλλειψιν δηλονότι μιᾶς Σχολῆς εἰδικῆς διὰ τὴν κατάρτισιν ἀνωτέρων διοικητικῶν στελεχῶν, προοριζομένων διὰ τὰς ἰδιωτικὰς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις, τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας καὶ τοὺς σχετικοὺς κοινωφελεῖς ὀργανισμούς. Οὕτω, ἐπὶ τοῦ πεδίου αὐτοῦ ἡ Σχολή μας καλύπτει ἰδιαζούσας κοινωνικὰς καὶ κρατικὰς ἀνάγκας, ὅπως ἀναλόγους ἀνάγκας ἐξυπηρετοῦν εἰς τὸ οἰκεῖον πεδίον ἡ Ἀνωτάτη Γεωπονικὴ Σχολή, ἡ Δασολογικὴ Σχολή, τὸ Πολυτεχνεῖον, ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Τ.Τ.Τ.

Ἡ Σχολή μας ἀποτελεῖ νέον πρωτότυπον καὶ ἰδιότυπον Ἐκπαιδευτικὸν Ἵδρυμα ἀπὸ ἀπόψεως σκοπῶν, κατευθύνσεων, μεθόδων, ἰδανικῶν. Ὄχι μόνον δὲν ἀνταγωνίζεται τὰ ἄλλα ἰσότιμα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα, (Νομικὴν Σχολήν, Ἀνωτάτην Σχολὴν Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, Πολυτεχνεῖον), ἀλλ' ἀντιθέτως συμπληρώνει τὴν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν, ἡ ὁποία ἂς εὐχηθῶμεν νὰ ὁλοκληρωθῇ μὲ μίαν ἀνωτέραν Ναυτιλιακὴν καὶ μὲ μίαν ἀνωτέραν Ζωοτεχνικὴν Σχολήν.

. . . . . .

Ἡ ἐκπαίδευσις δὲν εἶναι, οὐδὲ δύναται νὰ εἶναι, αὐθαίρετον κατασκεύασμα· ἄλλως ἐργάζεται εἰς τὸ κενὸν καὶ βαθμιαίως ἀποσυντίθεται. Ἡ Σχολή μας, ἀρχίσασα τὸ ἔργον της μὲ ἐλαχίστους σπουδαστὰς ὡς ἓν Ἵδρυμα ἁπλῆς ἐπιμορφώσεως ὑπαλλήλων βιομηχανικῶν τινων ἐπιχειρήσεων, κατέστη ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, ζῶν καὶ δρῶν ἰσχυρὸς ὀργανισμός, διανοίγων νέας ὁδοὺς μορφώσεως καὶ διαπλάσεως τῶν νέων μας. Ἀπεδείξαμεν ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς τὸν ὀρθὸν δρόμον, ὅτι ἐξυπηρετοῦμεν

---

* Ἀποσπάσματα ἐκ τῆς ὁμιλίας τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου μὲ θέμα: «Σκοποί, κατευθύνσεις, μέθοδοι, ἰδανικὰ τῆς Α.Σ.Β.Σ.».

πραγματικὰς πνευματικὰς ἀνάγκας τῶν νέων καὶ ὅτι ἀνταποκρινόμεθα εἰς πραγματικὰς κοινωνικὰς ἀπαιτήσεις· ἄλλως ἓν Ἵδρυμα εἶναι ἐξωκοινωνικὸν — ἂν ὄχι ἀντικοινωνικὸν — φαινόμενον καί, ἀντὶ νὰ εἶναι συντελεστὴς προόδου καθίσταται ἀποσυνθετικὸς καὶ ἀντιδραστικὸς παράγων, ἀληθὲς καρκίνωμα τῆς ζωῆς. Ἡ Σχολὴ ἔχει σαφῆ ἐπίγνωσιν, ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις σήμερον εὑρίσκεται εἰς μίαν διασταύρωσιν ὁδῶν. Ὅλαι αἱ ἀβεβαιότητες, ὅλαι αἱ ἐλπίδες καὶ ὅλοι οἱ φόβοι τῆς συγχρόνου ζωῆς ἔχουν μοιραίαν τὴν ἀντανάκλασίν των εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν.

Κατὰ τὴν πρώτην περίοδον τοῦ καπιταλισμοῦ, διοικητικὰ στελέχη ἢ δὲν ὑπάρχουν ἢ ἡ σημασία των εἶναι λίαν περιωρισμένη, διότι οἱ τρόποι τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς διαθέσεως τῶν προϊόντων εἶναι ἁπλοῖ καὶ ὁ καταμερισμὸς τῆς ἐργασίας ὀλίγον ἀνεπτυγμένος, οὔτε δὲ αἱ εἰδικαὶ γνώσεις καὶ οὔτε αἱ εἰδικαὶ ἱκανότητες εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ τὴν ὀργάνωσιν, τὴν διεύθυνσιν καὶ τὸν ἔλεγχον μιᾶς ἐπιχειρήσεως.

Αἱ νέαι ὅμως τεχνικαὶ μέθοδοι τῆς παραγωγῆς καὶ ἡ διαμόρφωσις τοῦ θεσμοῦ τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, τὰ παντὸς εἴδους μεγάλα οἰκονομικὰ συγκροτήματα, ὡς καὶ ἡ ἐπέμβασις τοῦ Κράτους εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωήν, μετέβαλον βασικῶς τὰς συνθήκας τῆς διοικήσεως, τῆς ὀργανώσεως, τοῦ ἐλέγχου, τῆς ἐποπτείας καὶ τῆς καθοδηγήσεως τῶν μεγάλων οἰκονομικῶν μονάδων, αἱ ὁποῖαι εἶναι δημιουργήματα εἴτε τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας εἴτε τῆς κρατικῆς ἐνεργείας. Ὁ ρόλος τῶν κεφαλαιούχων ὁσημέραι μειώνεται, διὰ νὰ αὐξήσῃ ἀντιστοίχως ὁ ρόλος καὶ ἡ σημασία τῶν διοικητικῶν στελεχῶν, τῶν ὁποίων ἡ εἰδικὴ (ἀλλ' ὄχι μονομερὴς) μόρφωσις πρέπει νὰ εἶναι ἐκτεταμένη, καθόσον οἱ ποικίλοι συνδυασμοὶ κατὰ τὴν παραγωγὴν καὶ τὴν διάθεσιν τοῦ προϊόντος ἀπαιτοῦν γνώσεις ἀνταποκρινομένας πρὸς τὸ πολύπλοκον τοῦ ἐξοπλισμοῦ ἑνὸς συγχρόνου οἰκονομικοῦ ὀργανισμοῦ. Ὅπως ἐπίσης ὁ ρόλος τοῦ Ὑπουργοῦ περιορίζεται εἰς τὴν χάραξιν τῶν γενικῶν γραμμῶν τῆς πολιτικῆς κατευθύνσεως, ἐνῶ ἡ ἐπὶ μέρους διοίκησις—τῆς ὁποίας ἡ εἰς πλάτος καὶ βάθος ἐπέκτασις εἶναι χαρακτηριστικὸν φαινόμενον ἀπὸ τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου—περιέρχεται εἰς χεῖρας εἰδικευμένων μονίμων κρατικῶν στελεχῶν.

Οὕτω τὸ λειτούργημα τοῦ διοικητικοῦ στελέχους καθίσταται ὁσημέραι πλέον εἰδικευμένον, ἀλλὰ καὶ συγχρόνως πλέον πολυσύνθετον καὶ συνεπῶς πλέον ἀπαραίτητον εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωήν. Ἀναντίρρητος παγκόσμιος διαπίστωσις εἶναι, ἰσχύουσα καὶ διὰ τὴν καπιταλιστικὴν Ἀμερικὴν καὶ διὰ τὴν Δημοκρατικὴν Εὐρώπην καὶ διὰ τὴν Σοβιετικὴν Ρωσίαν, ἡ συνεχὴς καὶ δυσανάλογος αὔξησις τῆς γραφειοκρατίας ἐν σχέσει πρὸς τοὺς λοιποὺς ἐργαζομένους, γραφειοκρατίας ἐπηρεαζούσης μεγάλως τὴν πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν ζωὴν πάσης τῆς χώρας.

Εἰδικώτερον διὰ τὴν Βιομηχανίαν καὶ τοὺς συναφεῖς κλάδους τῆς Διοικήσεως, τὸ διοικητικὸν στέλεχος, διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὸ ἔργον του καὶ τὴν ἀποστολήν του, δὲν δύναται πλέον νὰ ἀρκῆται εἰς μίαν ἐγκύκλιον ἢ γενικὴν νομικοοικονομικὴν κατάρτισιν ἢ μίαν τεχνικὴν μονομερῆ μόρφωσιν. Δὲν δύναται πλέον νὰ νοηθῇ ἀνώτερος διοικητικὸς ὑπάλληλος Βιομηχανίας ἢ τῶν Ὑπηρεσιῶν Βιομηχανίας, Μεταλλείων, Ἐργασίας, Κοινωνικῆς Προνοίας, Ἐφοδιασμοῦ, Μεταφορῶν, Φορολογίας κ.λ.π., ἐὰν δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀντιληφθῇ τὴν τεχνικὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐὰν δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀντιμετωπίσῃ, ἐπαρκῶς ἐφωδιασμένος, τὰ ψυχολογικὰ καὶ νομικὰ προβλήματα τοῦ προσωπικοῦ, ἐὰν

δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ δώσῃ τὴν προσήκουσαν λύσιν εἰς τὰ ὀργανωτικὰ ζητήματα, ἐὰν δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ τὰ λογιστικὰ προβλήματα κόστους καὶ ἐὰν τέλος δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀντιμετωπίζῃ τὰ καθημερινῶς πολλαπλασιαζόμενα θέματα ἐκ τῆς ἀσκουμένης οἰκονομικῆς, ἀγορανομικῆς καὶ φορολογικῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους. Εἰς τὸ ἀναντίρρητον τοῦτο οἰκονομικὸν καὶ ἐκπαιδευτικὸν πρόβλημα ἡ Σχολὴ ἔδωκε, φρονοῦμεν, τὴν μόνην ὀρθὴν καὶ δυνατὴν λύσιν.

Τὸ βασικὸν πρόβλημα εἶναι ἡ αὔξησις τῆς παραγωγῆς. Συμφέρον ἑπομένως τῆς οἰκονομίας τοῦ τόπου εἶναι ἡ συνύπαρξις εἰδικευμένων στελεχῶν, τεχνικῶν καὶ διοικητικῶν, μὲ πνεῦμα συνεργασίας καὶ ἀμοιβαίας κατανοήσεως. Συμφέρον τῶν τεχνικῶν ὑπαλλήλων εἶναι νὰ συνεργάζωνται μὲ ἐνημερωμένα καὶ μορφωμένα διοικητικὰ στελέχη, ὅπως συμφέρον τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων εἶναι τὰ τεχνικὰ στελέχη νὰ μὴ ἔχουν παρωπίδας καὶ νὰ δύνανται νὰ ἀντιληφθοῦν τὴν διοικητικὴν ἄποψιν τῶν ζητημάτων, ἡ ὁποία συνήθως σήμερον συνδέεται μὲ τὰς κοινωνικὰς ἐπιδιώξεις τοῦ Ἔθνους. Ὁ τεχνικὸς δὲν δύναται, ἐν ὀνόματι τῆς Τεχνικῆς καὶ ἀπαραδέκτων τεχνοκρατικῶν ὀλιγαρχικῶν ἀντιλήψεων, νὰ θέλῃ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν μονομέρειάν του ἢ νὰ ἀγνοῇ τὴν διοικητικὴν πλευρὰν τῶν ζητημάτων, ὅπως καὶ ὁ διοικητικὸς δὲν δύναται νὰ ρυθμίζῃ τὴν ζωὴν ἑνὸς συνθέτου οἰκονομικοτεχνικοῦ ὀργανισμοῦ, ἀγνοῶν ἢ καὶ περιφρονῶν κατὰ βάσιν τὰ τεχνικά του προβλήματα. Ἡ Σχολή μας, εἰς τὴν ἀκατανόητον αὐτὴν ἀντίθεσιν τεχνικῶν καὶ νομικοοικονομολόγων, ἔδωκε τὴν ὀρθὴν λύσιν, βάσει τῶν διδαγμάτων τοῦ μεγάλου Διδασκάλου τῆς ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων, τοῦ Henri Fayol.

Πρὸ τοῦ 1923, μία Βιομηχανικὴ Σχολὴ εἰς τὸν τόπον μας θὰ ἦτο εἷς δευτερεύων συντελεστὴς τῆς ἀναπτύξεως τῆς Βιομηχανίας μας. Μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν προσφύγων, τὴν προστατευτικὴν πολιτικὴν τοῦ Κράτους, καὶ ἰδίᾳ μετὰ τὸ 1933, ἡ Βιομηχανικὴ Σχολὴ ἀποτελεῖ πραγματικὴν καὶ ἐπιτακτικὴν ἐκπαιδευτικὴν ἀνάγκην τοῦ τόπου, ἐν ὄψει μάλιστα τῶν ἐκ τοῦ σχεδίου Μάρσαλ ἐλπίδων ἐκβιομηχανισμοῦ τῆς Χώρας.

. . . . . .

Ἡ Σχολὴ μὲ αὐτοπεποίθησιν βαδίζει εἰς νέους δρόμους· ἔχει ἐπίγνωσιν τοῦ σκοποῦ της. Κατανοεῖ ὅτι εἶναι ἓν ἰδιότυπον, πρωτοπόρον καὶ ἐλεύθερον πνευματικὸν κέντρον *. Ἡ Σχολὴ φιλοδοξεῖ, ἐργάζεται καὶ μοχθεῖ διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ μορφωτικόν Ἰδανικόν της. Φιλοδοξεῖ νὰ δημιουργήσῃ μορφωμένα καὶ ἱκανὰ ἐπαγγελματικὰ στελέχη, μέλη χρήσιμα τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ τῆς Χώρας, διὰ νὰ σταδιοδρομήσουν μὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν τὴν ὁποίαν μόνον τὰ πραγματικὰ ἐφόδια ἐξασφαλίζουν εἰς τὴν ζωὴν καὶ προπαντὸς διὰ νὰ συντελέσουν εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου, καὶ ὄχι διὰ νὰ καταστοῦν θεσιθῆραι καὶ παράσιτα τῆς κρατικῆς ἢ κοινωνικῆς ζωῆς.

Φιλοδοξεῖ νὰ δημιουργήσῃ καλοὺς Ἕλληνας, διὰ ν' ἀγαπήσουν τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ ἐργασθοῦν διὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ εὐτυχία τοῦ Συνόλου ἐξασφαλίζει τὴν εὐτυχίαν τῶν ἀτόμων, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι συμφέρον καὶ ὑποχρέωσις τοῦ ἀτόμου εἶναι νὰ μοχθῇ ὑπὲρ τοῦ Συνόλου.

(*) Ἡ Σχολὴ ὁμοιάζει πολὺ πρὸς τὸ Βιομηχανικὸν Τμῆμα τῆς Ecole des Hautes Etudes Commerciales τῶν Παρισίων, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν κορυφὴν τῶν Ἱδρυμάτων τῆς Ἐμπορικῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως τῆς Γαλλίας, πρὸς τὰ Instituts Supérieurs de Commerce τοῦ Βελγίου καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὴν Ecole de Commerce Solvay τοῦ Université Libre τῶν Βρυξελλῶν.

Φιλοδοξεῖ νὰ δημιουγήσῃ χρησίμους, ἐλευθέρους καὶ ἀξιοπρεπεῖς ἀνθρώπους, μὲ πίστιν εἰς τὰ Ἀνθρωπιστικὰ Ἰδανικά, ἀντάξια ἑνὸς νέου κόσμου ποὺ παρασκευάζει ἡ θυσία, τὸ μαρτύριον καὶ ὁ ἡρωισμὸς ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων εἰς τὴν μάχην κατὰ τοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ καὶ ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας, κατὰ τῆς βίας καὶ ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας, κατὰ τῆς ὕλης καὶ ὑπὲρ τοῦ Πνεύματος, κατὰ τῆς ἀντιδράσεως καὶ ὑπὲρ τῆς Προόδου.

Ἡ Σχολὴ ὑπερηφανεύεται ὅτι εἶνε εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ὅπως εἶναι τὸ Πολυτεχνεῖον καὶ ἡ Γεωπονικὴ Σχολή. Δὲν εἶνε θεωρητικὸν Ἵδρυμα, ἀλλὰ Σχολὴ ἐφαρμογῆς, τὴν ὁποίαν ἀντλεῖ ἀπὸ τὴν Ἐπιστήμην καὶ ἀπὸ τὴν πρᾶξιν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Σέβεται καὶ τιμᾷ τὸ ἔργον πάσης ἄλλης Σχολῆς, ἀλλ' οὐδενὸς ἀποτελεῖ μίμησιν, ἢ προπαρασκευαστικὸν τμῆμα. Οἱ προσερχόμενοι εἰς τὴν Σχολὴν σπουδασταὶ πρέπει νὰ ἔχουν πλήρη κατανόησιν τῶν σκοπῶν καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς Σχολῆς, ὡς ἑνὸς ἀνεξαρτήτου Ἱδρύματος ἀνήκοντος εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Ἡ Σχολὴ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἔχει χαράξει τὸν δρόμον της καὶ δὲν ἐννοεῖ νὰ παρεκκλίνῃ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον. Ἐπομένως εἶναι ἀπαράδεκτον δι' αὐτὴν τυχὸν αἴτημα ὅπως οἱ πτυχιοῦχοί της ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις τῆς Νομικῆς ἢ ἄλλης οἱασδήποτε θεωρητικῆς Σχολῆς. Ἡ Σχολὴ δὲν εἶνε προπαρασκευαστικὸν σχολεῖον ἄλλης Σχολῆς, ἀλλ' ἀρτιωμένον ἀνεξάρτητον Ἐκπαιδευτικὸν Ἵδρυμα μὲ καθωρισμένους ἐπαγγελματικοὺς σκοπούς.

. . . . . .

Διαπρεπὴς ξένος συγγραφεὺς γράφει ὀρθῶς ὅτι «ἡ ἀνάπτυξις τῆς βελγικῆς βιομηχανίας δὲν ὀφείλεται μόνον εἰς τὰς φυσικὰς συνθήκας τοῦ Βελγίου καὶ εἰς τὸ εἰδικευμένον τεχνικὸν προσωπικόν, ἀλλὰ προπαντὸς εἰς τὰ διοικητικὰ στελέχη, τὰ ὁποῖα ἔτυχον μιᾶς ἀνωτέρας οἰκονομικοτεχνικῆς μορφώσεως εἰς τὰ ἀνώτερα Ἐμπορικὰ Ἱνστιτοῦτα τῶν Βρυξελλῶν, τῆς Ἀμβέρσης, τῆς Λιέγης». Αὐτὴν τὴν φιλοδοξίαν ἔχει διὰ τὸν τόπον μας ἡ Σχολή.

Πιστεύει ἡ Σχολὴ εἰς τὴν ἀποστολήν της. Ἀντιλαμβάνεται τὴν χρησιμότητά της ὡς παράγοντος τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας καὶ τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν. Ὑπερηφανεύεται ὅτι εἶναι ἀνωτάτη Ἐπαγγελματικὴ Σχολή, ἐνῶ συγχρόνως εἶναι ἐπιστημονικὸν Κέντρον. Ἀντλεῖ δυνάμεις ἀπὸ τὸ ἄρτιον Διδακτικὸν Προσωπικόν της καὶ ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν σπουδαστῶν της. Χαίρει διότι ἀναγνωρίζεται πλέον τὸ ἔργον της καὶ διότι αὐξάνει διαρκῶς τὸ κῦρός της. Λυπεῖται δὲ διότι δὲν συναντᾷ ἀπὸ ὅλους ἐνδιαφέρον καὶ στοργήν ἀλλ' οὐδόλως εἶνε διὰ τοῦτο ὑπεύθυνος. Γνωρίζει ὅτι οὐδὲν καλὸν συντελεῖται ἄνευ κόπων, θυσιῶν καὶ ἀντιδράσεων. Ἐπιζητεῖ τὴν γόνιμον κριτικήν, ἀλλ' ἀδιαφορεῖ πλέον διὰ τὰς ἀντιδράσεις. Ὁλόκληρος ἡ προσοχή της καὶ τὸ ἐνδιαφέρον της στρέφεται πρὸς ἓν καὶ μόνον: Νὰ εἶνε πραγματικὰ κοινωφελές πρότυπον, ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Ἵδρυμα, τόπος σεβασμοῦ καὶ ἀναπτύξεως τῆς ἐλευθέρας σκέψεως».

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1952—1953

1952

1	Σεπτεμβρίου	Ἔναρξις τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους καὶ τῶν ἐγγραφῶν τῶν σπουδαστῶν.
3	»	Γίνονται δεκταὶ δηλώσεις συμμετοχῆς εἰς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις τῆς Β' περιόδου.
17	»	Λῆξις τῆς προθεσμίας ὑποβολῆς δηλώσεων συμμετοχῆς εἰς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις Β' περιόδου.
20	»	Ἔναρξις τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων τῆς Β' περιόδου κατὰ τὸ κατωτέρω πρόγραμμα.
27	»	Λῆξις τῆς προθεσμίας ὑποβολῆς μελετῶν καὶ ἐργασιῶν τῶν ὑποψηφίων διὰ τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις.
4	Ὀκτωβρίου	Λῆξις τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων τῆς Β' περιόδου.
10	»	Λῆξις προθεσμίας ὑποβολῆς αἰτήσεων συμμετοχῆς εἰς τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις.
11	»	Α' Συνεδρία τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς.
12	»	Ἀνακοίνωσις τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων τῆς Β' περιόδου.
12	»	Εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις.
15	»	Ἔναρξις τοῦ Διδακτικοῦ Ἔτους. Ὁμιλία τοῦ Δ)τοῦ τῆς Σχολῆς κ. Στρ. Παπαϊωάννου μὲ θέμα «Ἡ Ἔννοια καὶ ἡ ἀποστολὴ τοῦ Βιομηχανικοῦ Στελέχους».
20	»	Ἀνακοίνωσις τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων.
21	»	Ἔναρξις τῶν μαθημάτων τοῦ Α' Ἔτους. Ὑποδοχὴ τῶν νεοεισαχθέντων σπουδαστῶν. Ὁμιλία τοῦ Διευθυντοῦ πρὸς αὐτούς. Ὁρκωμοσία τῶν νέων σπουδαστῶν.
25	»	Ἐκπαιδευτικὸς περίπατος τῶν σπουδαστῶν τοῦ Α' ἔτους κατὰ τὸ εἰς σελ. 25 - 26 πρόγραμμα ἐκδρομῶν καὶ περιπάτων.
27	»	Πανηγυρικὸς λόγος ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου μὲ ὁμιλητὴν τὸν κ Ἐμ. Νικολάου, Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου Πτυχιούχων καὶ Σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς.
28	»	Ἀργία λόγῳ τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς.
29	»	Ἔναρξις τῶν πτυχιακῶν ἐξετάσεων. Ἐκπαιδευτικὸς περίπατος (ὡς τὸ πρόγραμμα).
. . . . .		
2	Νοεμβρίου	Πεζοπορικὴ ἐκδρομὴ (ὡς τὸ πρόγραμμα).
6	»	Λῆξις τῶν πτυχιακῶν ἐξετάσεων.
8	»	Λῆξις προθεσμίας ἐγγραφῆς τῶν νεοεισαχθέντων σπουδαστῶν.
9	»	Τουριστικὴ ἐκδρομὴ (ὡς τὸ πρόγραμμα).

12 Νοεμβρίου 'Ανακοίνωσις τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεων.
16 » 'Εκπαιδευτικὸς περίπατος τῶν σπουδαστῶν τοῦ Α· ἔτους (ὡς τὸ πρόγραμμα).
28 » Πεζοπορικὴ ἐκδρομὴ (ὡς τὸ πρόγραμμα).
6 Δεκεμβρίου 'Αργία λόγῳ τῆς ἑορτῆς τοῦ 'Αγίου Νικολάου.
17 » Β' Διάλεξις (ὡς τὸ εἰς σελ. 18 πρόγραμμα).
20 » Β' Συνεδρία τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς.
22 » Διακοπὴ τῶν μαθημάτων λόγῳ τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Νέου Ἔτους.
26 - 29 » 'Εκπαιδευτικὴ καὶ τουριστικὴ ἐκδρομὴ(ὡς τὸ πρόγραμα).
Λῆξις τῆς προθεσμίας τῆςἀνανεώσεως ἐγγραφῆς σπουδαστῶν καὶ τῆς καταβολῆς τῆς α' δόσεως διδάκτρων.

1 9 5 3

5 'Ιανουαρίου Λῆξις τῆς προθεσμίας διὰ τὴν ὑποβολὴν αἰτήσεων συμμετοχῆς εἰς τὰς συμπληρωματικὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις.
8 » Ἔναρξις τῶν μαθημάτων, ὡς καὶ τῶν συμπληρωματικῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων (ὡς τὸ πρόγραμμα).
10 » Α' Συνεδρία τῶν συνεργατῶν τοῦ Γραφείου 'Ερευνῶν.
13 » Λῆξις τῶν συμπληρωματικῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων.
14 » Γ' Διάλεξις (ὡς τὸ πρόγραμμα).
16 » 'Επιτόπιον μάθημα διὰ τοὺς σπουδαστὰς τοῦ Γ' ἔτους (ὡς τὸ ἐν σελ. 18 καὶ 19 πρόγραμμα).
20 » 'Ανακοίνωσις ἀποτελεσμάτων τῶν συμπληρωματικῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων,
'Επιτόπιον μάθημα (ὡς τὸ πρόγραμμα) τῶν σπουδαστῶν τοῦ Γ' ἔτους.
21 » Δ' Διάλεξις (ὡς τὸ πρόγραμμα).
25 » 'Ορειβατικὴ ἐκδρομὴ (ὡς τὸ πρόγραμμα).
27 » 'Επιτόπιον μάθημα (ὡς τὸ πρόγραμμα) διὰ τοὺς σπουδαστὰς τοῦ Γ' ἔτους.
28 » 'Επίσκεψις εἰς διϋλιστήρια Οὔλεν.
» » Ε' Διάλεξις (ὡς τὸ πρόγραμμα).
30 » 'Εορτὴ τῶν Τριῶν 'Ιεραρχῶν. 'Ομιλία τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς κ. 'Ιω. Χρυσοχοΐ. μὲ θέμα: «'Οργανωτικαὶ μορφαί: 'Ερῖκος Φαγιόλ».
31 » Λῆξις τοῦ Α' 'Ακαδημαϊκοῦ 'Εξαμήνου.
'Επιτόπιον μάθημα διὰ τοὺς σπουδαστὰς τοῦ Γ' ἔτους (ὡς τὸ ἐν σελ. 18 καὶ 19 πρόγραμμα).
» » Λῆξις τῆς προθεσμίας ὑποβολῆς μελετῶν καὶ ἐργασιῶν ὑποψηφίων διὰ τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις Β' περιόδου.

2 Φεβρουαρίου Ἔναρξις τῶν μαθημάτων τοῦ Β' ἐξαμήνου κατὰ τὸ πρόγραμμα.
4 » 'Επίσκεψις εἰς τὸ 'Αρχαιολογικὸν Μουσεῖον τῶν σπουδαστῶν τοῦ Α' ἔτους.
'Επιτόπιον μάθημα (ὡς τὸ πρόγραμμα)
Ζ' Διάλεξις (ὡς τὸ πρόγραμμα)

7	Φεβρουαρίου	Σπουδαστικὸ γλέντι.
9	»	Ὁ ἐτήσιος ἐπίσημος Χορὸς τῆς Σχολῆς.
10	»	Γ' Συνεδρία τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς.
11	»	Ἐπίσκεψις εἰς τὸ Βυζαντινὸν Μουσεῖον τῶν σπουδαστῶν τοῦ Α' ἔτους.
»	»	Ἐπιτόπιον μάθημα διὰ τοὺς σπουδαστὰς τοῦ Γ' ἔτους.
»	»	Η' Διάλεξις.
13	»	Β' Συνεδρία τῶν συνεργατῶν τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν.
14—16	»	Ἀργία λόγῳ τῶν Ἀπόκρεω.
18	»	Ἐπίσκεψις εἰς τὸ Μπενάκειον Μουσεῖον τῶν σπουδαστῶν τοῦ Α' ἔτους.
18	»	Ἐπιτόπιον μάθημα διὰ τοὺς σπουδαστὰς τοῦ Γ' ἔτους (ὡς τὸ πρόγραμμα).
»	»	Θ' Διάλεξις.
22	»	Ἐκπαιδευτικὴ καὶ πεζοπορικὴ ἐκδρομὴ (ὡς τὸ πρόγραμμα).
25	»	Ἐκπαιδευτικὸς περίπατος τῶν σπουδαστῶν τοῦ Α' ἔτους.
»	»	Γ' Συνεδρία τῶν συνεργατῶν τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν.
»	»	Ἐπιτόπιον μάθημα διὰ τοὺς σπουδαστὰς τοῦ Γ' ἔτους.
»	»	Ι' Διάλεξις.
28	»	Λῆξις τῆς προθεσμίας καταβολῆς τῆς β' δόσιν τῶν διδάκτρων.
4	Μαρτίου	Ἐπιτόπιον μάθημα (ὡς τὸ πρόγραμμα) διὰ τοὺς σπουδαστὰς τοῦ Γ' ἔτους.
»	»	ΙΑ' Διάλεξις.
6	»	Λῆξις προθεσμίας ὑποβολῆς αἰτήσεων διὰ τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις.
8	»	Ἐκπαιδευτικὴ καὶ πεζοπορικὴ ἐκδρομή.
9	»	Ἔναρξις τῶν πτυχιακῶν ἐξετάσεων.
11	»	Ἐπιτόπιον μάθημα διὰ τοὺς σπουδαστὰς τοῦ Γ' ἔτους (ὡς τὸ πρόγραμμα).
»	»	ΙΒ' Διάλεξις.
15	»	Ἐκπαιδευτικὴ καὶ πεζοπορικὴ ἐκδρομή.
18	»	Ἐπιτόπιον μάθημα διὰ τοὺς σπουδαστὰς τοῦ Γ' ἔτους.
»	»	ΙΓ' Διάλεξις.
19	»	Λῆξις τῶν πτυχιακῶν ἐξετάσεων.
21	»	Ἐπιτόπιον μάθημα διὰ τοὺς σπουδαστὰς τοῦ Γ' ἔτους.
22	»	Ἐκπαιδευτικὴ καὶ τουριστικὴ ἐκδρομή.
24	»	Ἑορτασμὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς.
25	»	Ἀργία λόγῳ τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς.
28	»	Δ' Συνεδρία τῶν συνεργατῶν τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν.
29	»	Ἐκπαιδευτικὴ καὶ τουριστικὴ ἐκδρομή.
30	Μαρτίου ἕως	
12	Ἀπριλίου	Διακοπὴ μαθημάτων λόγῳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα.
2—8	»	Τουριστικὴ ἐκδρομὴ εἰς Κωνσταντινούπολιν.
11—12	»	Ἐπίσκεψις εἰς Χαρτοποιίαν Αἰγίου.
13	»	Ἐπανάληψις τῶν μαθημάτων.
15	»	Ἐπιτόπιον μάθημα διὰ τοὺς σπουδαστὰς Γ' ἔτους.
»	»	ΙΕ' Διάλεξις.

Λογοδοσία τῆς Διευθύνσεως διὰ τὴν πενταετῆ δρᾶσιν τῆς Σχολῆς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐν ἰσχύι Ὀργανισμοῦ αὐτῆς.

Ἐπίσημον γεῦμα τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τῶν Καθηγητῶν καὶ φίλων τῆς Σχολῆς.

Λῆξις τῆς προθεσμίας διὰ τὴν Γ' δόσιν τῶν διδάκτρων.

19—20	Ἀπριλίου	Τουριστικὴ καὶ ἐκπαιδευτικὴ ἐκδρομή.
22	»	Ἐπιτόπιον μάθημα διὰ τοὺς σπουδαστὰς τοῦ Γ' ἔτους.
»	»	ΙΕ' Διάλεξις.
23	»	Ἀργία λόγῳ ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.
25	»	Ἐπιτόπιον μάθημα (ὡς τὸ πρόγραμμα).
26	»	Ἐπίσκεψις εἰς ἀρχαιότητας Ἐλευσῖνος.
29	»	Ἐπιτόπιον μάθημα διὰ τοὺς σπουδαστὰς τοῦ Γ' ἔτους.
»	»	ΙΣΤ' Διάλεξις.
3—4	Μαΐου	Τουριστικὴ ἐκδρομὴ ὡς τὸ πρόγραμμα.
6	»	Ἐπιτόπιον μάθημα διὰ τοὺς σπουδαστὰς τοῦ Γ' ἔτους. (ὡς τὸ πρόγραμμα).
»	»	ΙΖ' Διάλεξις.
10	»	Ἐκπαιδευτικὴ ἐκδρομὴ εἰς Δαφνί.
13	»	Ἐπιτόπιον μάθημα διὰ τοὺς σπουδαστὰς Γ' ἔτους.
		Λῆξις προθεσμίας ὑποβολῆς μελετῶν ὑποψηφίων ἐπὶ πτυχίῳ.
»	»	ΙΗ' Διάλεξις ὡς τὸ πρόγραμμα.
14	»	Ἀργία λόγῳ τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως.
16—17	»	Ἐκδρομὴ εἰς Μυκήνας.
20	»	Ἐπιτόπιον μάθημα διὰ τοὺς σπουδαστὰς Γ' ἔτους.
»	»	ΙΘ' Διάλεξις ὡς τὸ πρόγραμμα.
21	»	Ἐπίσκεψις Ἐργοστασίων Ἀλιβερίου.
»	»	Ἀργία λόγῳ τῆς ἑορτῆς Ἁγίου Κων)τίνου καὶ Ἑλένης.
27	»	Ἐπιτόπιον μάθημα ὡς τὸ πρόγραμμα.
31	»	Λῆξις τῶν μαθημάτων τοῦ Διδακτικοῦ Ἔτους 1952)53.
6	Ἰουνίου	Λῆξις τῆς προθεσμίας ὑποβολῆς δηλώσεων διὰ τὰς τμηματικὰς καὶ πτυχιακὰς ἐξετάσεις.
8	»	Ἔναρξις τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων Α' περιόδου κατὰ το δημοσιευόμενον κατωτέρω ἐν σελ. 31 πρόγραμμα.
14	»	Ἔναρξις τῶν πτυχιακῶν ἐξετάσεων Γ' περιόδου (ὡς τὸ ἐν σελ. 33 πρόγραμμα)
21	»	Λῆξις τῶν πτυχιακῶν ἐξετάσεων.
27	»	Λῆξις τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων.
4	Ἰουλίου	Ἀνακοίνωσις τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν πτυχιακῶν ἐξετάσεων Ἰουνίου.
10	»	Ἀνακοίνωσις τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων Ἰουνίου.
31	Αὐγούστου	Λῆξις τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Ἔτους 1952)53.

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ (ΤΑΚΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΝ)

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

Ἔτος Α'

ΑΓΑΠΗΤΙΔΗΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ
Πολιτικὴ Οἰκονομία, ἑκάστην Δευτέραν 4—5 καὶ Τετάρτην 6—7
ΔΗΜΗΤΡΑΚΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
Ἰδιωτικὸν Δίκαιον, ἑκάστην Τρίτην 5—6 / 6—7 καὶ Σάββατον 5—6
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΝΙΚΟΣ
Φυσική, ἑκάστην Δευτέραν 6—7 καὶ 7—8 καὶ Τρίτην 6—7
ΚΑΛΛΙΑΒΑΣ ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ
Γεωγραφία, ἑκάστην Πέμπτην 7—8 καὶ 8—9
ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΠΥΡΟΣ - ΣΤΡΑΤΗΣ
Δημόσιον Δίκαιον, ἑκάστην Παρασκευὴν 7—8 καὶ 8—9
ΚΑΜΒΥΣΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
Λογιστικαὶ ἀσκήσεις, ἑκάστην Τετάρτην 4—5 / 5—6 καὶ Σάββατον 8—9
ΚΑΡΑΒΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
Γαλλικά, ἑκάστην Τρίτην καὶ Παρασκευὴν 3 - 4
ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ
Οἰκονομικὰ Μαθηματικά, ἑκάστην Πέμπτην 5—6 / 6—7 καὶ Παρασκευὴν 6—7
ΜΕΛΕΤΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
Στενογραφία, ἑκάστην Δευτέραν 8—9 καὶ Σάββατον 3—4
ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ ΣΤΡΑΤΟΣ
Λογιστική, ἑκάστην Τρίτην 7—8, Παρασκευὴν 4—5 καὶ Σάββατον 8—9
Τεχνικὴ τοῦ ἐμπορίου, ἑκάστην Τρίτην 8—9 καὶ Σάββατον 7—8
ΠΑΥΛΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
Ἀγγλικά, ἑκάστην Δευτέραν καὶ Πέμπτην 3—4
ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ
Χημεία, ἑκάστην Τρίτην καὶ Πέμπτην 4—5
ΧΡΥΣΟΧΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ
Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων, ἑκάστην Δευτέραν 5—6 καὶ Παρασκευὴν 5—6

Ἔτος Β'

ΑΓΑΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ
Κοινωνικὴ Πολιτική, ἑκάστην Πέμπτην 5—6
ΓΑΛΑΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (κατὰ τὸ Β' ἑξάμηνον)
Τραπεζιτικά, ἑκάστην Τρίτην 4—5 καὶ Παρασκευὴν 3—4
ΔΕΛΟΥΚΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
Ἐμπορικὸν Δίκαιον, ἑκάστην Τρίτην 6—7 καὶ 7—8 καὶ Τετάρτην 6—7
ΔΕΡΤΙΛΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
Δημοσία Οἰκονομία, ἑκαστον Σάββατον 3—4 καὶ 4—5
ΚΑΜΒΥΣΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
Λογιστικαὶ Ἀσκήσεις, ἑκάστην Πέμπτην 4—5 καὶ 7—8
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ (κατὰ τὸ Α' ἑξάμηνον)
Μεταφοραί, ἑκάστην Τετάρτην 4—5, καὶ 5—6 (α' 6μηνον)
ΚΑΖΑΚΟΣ ΣΠΥΡΟΣ
Φορολογικαὶ Ἀσκήσεις, ἑκάστην Πέμπτην 3—4 καὶ Σάββατον 5—6
ΚΑΡΑΒΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
Γαλλικά, ἑκάστην Δευτέραν 3—4 καὶ Πέμπτην 3—4

ΚΟΛΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
Ἰδιωτικὴ Οἰκονομική, ἑκάστην Δευτέραν 8—9 καὶ Παρασκευὴν 5—6
ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (κατὰ τὸ Α' ἑξάμηνον)
Ἀσφαλιστικά, ἑκάστην Τρίτην 4—5 καὶ Παρασκευὴν 3—4.
ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ
Μαθηματικὴ Στατιστική, ἑκάστην Τετάρτην 7—8 καὶ Σάββατον 5—6.
ΠΑΠΑ·Ι·ΩΑΝΝΟΥ ΣΤΡΑΤΟΣ
Λογιστική, ἑκάστην Δευτέραν 6—7 Τετάρτην 4—5 καὶ Παρασκευὴν 7—8
ΠΑΥΛΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
Ἀγγλικά, ἑκάστην Τρίτην 3—4 καὶ Τετάρτην 3—4
ΣΗΜΑΝΤΗΡΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Ἰδιωτικὸν Δίκαιον, ἑκάστην Τρίτην 8—9 καὶ Παρασκευὴν 7—8
ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
Μηχανογνωσία, ἑκάστην Παρασκευὴν 6—7 καὶ Σάββατον 6—7 καὶ 7—8
ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ
Ἐμπορευματολογία, ἑκάστην Τρίτην 5—6 καὶ Πέμπτην 6—7
ΤΣΙΜΑΡΑΣ ΜΑΡΙΟΣ
Οἰκονομικὴ τῶν Ἐκμεταλλεύσεων, ἑκάστην Δευτέραν 7—8 καὶ Παρασκευὴν 8—9
ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
Πολιτικὴ Οἰκονομία, ἑκάστην Δευτέραν 4—5 καὶ Πέμπτην 7—8
Ἱστορία τῆς Βιομηχανίας καὶ Ἐργασίας, ἑκάστην Δευτέραν 5—6
ΧΡΥΣΟΧΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ
Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων, ἑκάστην Παρασκευὴν 4—5 καὶ Σάββατον 8—9

Ἔτος Γ'

ΑΓΑΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ
Ἐργατικὸν Δίκαιον, ἑκάστην Τετάρτην 5—6 καὶ 6—7
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (κατὰ τὸ Α' ἑξάμηνον)
Ἐφαρμογαὶ Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς, ἑκάστην Δευτ. 3—4 καὶ Παρασκ. 3—4
ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
Ἠλεκτροτεχνία, ἕκαστον Σάββατον 3—4 καὶ 4—5
ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΦΡΙΞΟΣ (κατὰ τὸ Β' ἑξάμηνον)
Βιομηχανικὴ Οἰκονομία, ἑκάστην Δευτέραν καὶ Παρασκευὴν 3—4
ΚΑΖΑΚΟΣ ΣΠΥΡΟΣ
Φορολογικαὶ Ἀσκήσεις, ἑκάστην Τετάρτην 3—4 (α' ἑξμηνον)
ΚΑΜΒΥΣΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
Λογιστικαὶ Ἀσκήσεις, ἑκάστην Τρίτην 5—6
ΚΟΥΒΕΛΗΣ ΠΕΤΡΟΣ
Βιομηχανικὴ καὶ Ἐνεργειακὴ Πολιτική, Τετάρτην 4—5, Παρασκευὴν 5—7
ΚΡΙΑΡΑ—ΣΤΡΙΦΤΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
Ψυχοτεχνική, ἕκαστον Σάββατον 6—7 καὶ 7—8
ΚΥΡΚΙΛΙΤΣΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
Ἐμπορικὴ Πολιτική, ἑκάστην Τρίτην 7—8 καὶ 8—9
ΛΕΤΣΑΣ ΦΡΙΞΟΣ
Ὀργάνωσις Ἐργοστασίων, Δευτέραν 7—8, 8—9 καὶ Παρασκευὴν 8—9
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
Ἐφαρμογαὶ Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς, Δευτέραν καὶ Παρασκευὴν 4—5
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
Βιομηχανικὴ Ὑγιεινή, ἑκάστην Πέμπτην 3—4 καὶ 4—5

ΠΕΡΔΙΚΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
Ἐμπορικὸν Δίκαιον, ἑκάστην Πέμπτην 6—7 καὶ 7—8
ΣΑΟΥΝΑΤΣΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ
Οἰκονομικὴ Στατιστική, ἑκάστην Παρασκευὴν 4—5
ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ
Ἐμπορευματολογία, ἑκάστην Τρίτην 3—4 καὶ Πέμπτην 5—6
ΤΣΙΜΑΡΑΣ ΜΑΡΙΟΣ
Βιομηχανικὴ Λογιστική, ἑκάστην Δευτέραν 6—7 καὶ Παρασκευὴν 7—8
ΦΡΑΓΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Τελωνειακά, ἑκάστην Δευτέραν 5—6 καὶ Σάββατον 5—6
ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
Πολιτικὴ Οἰκονομία, ἑκάστην Πέμπτην 8—9
ΧΡΥΣΟΧΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ
Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων, ἑκάστην Δευτέραν 4—5 καὶ Τρίτη 6—7
Ἐλεγκτική, ἑκάστην Τρίτην 4—5

Παρατηρήσεις

Αἱ φροντιστηριακαὶ ἀσκήσεις θὰ ὁρισθοῦν βραδύτερον ὑπὸ τῶν κ. κ. Καθηγητῶν εἴτε εἰς ὥρας τῶν ἀντιστοίχων μαθημάτων, εἴτε εἰς ὥρας πρωινάς.

Αἱ ἐφαρμογαὶ τῆς Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος θὰ ἀναφέρωνται εἰς Λογιστικὰς Μονογραφίας : 1) Οἰνοποιίας, 2) Οἰνοπνευματοποιίας 3) Ὑφαντουργίας, 4) Ἐλαιουργίας καὶ Σαπωνοποιίας καὶ 5) Καπνοβιομηχανίας.

Πρόγραμμα συνεντεύξεων

Ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς ἐν τῇ μερίμνῃ του, ὅπως ἀποβῇ τελεσφορωτέρα ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων διὰ στενωτέρας πνευματικῆς ἐπαφῆς πρὸς τοὺς σπουδαστάς, ἀπεφάσισεν ὅπως ἕκαστος τῶν Καθηγητῶν δέχεται εἰς ἰδιαιτέραν ἀκρόασιν σπουδαστάς, τελειοφοίτους καὶ πτυχιούχους τῆς Σχολῆς, ἐπιθυμοῦντας διασαφήσεις ἢ κατευθύνσεις χειρισμοῦ, βιβλιογραφίαν κτλ. ἐπὶ θεμάτων ἀφορώντων εἰς τὸ διδασκόμενον ὑπ' αὐτοῦ μάθημα. Εἰς ἐφαρμογὴν τῆς ἀποφάσεως ταύτης, οἱ ἐπομένως σημειούμενοι Καθηγηταὶ θὰ δέχωνται τοὺς σπουδαστὰς εἰς τὰς ἔναντι ἑκάστου ὀνόματος Καθηγητοῦ ἀναφερομένας ἡμέρας καὶ ὥρας (ἀπογευματινάς).

1)	*Χ. Αγαλλόπουλος*	Πέμπτη 4—5	17)	*Φ. Λέτσας*	Δευτέρα 6—7
2)	*Σ. Ἀγαπητίδης*	Δευτέρα 5—6	18)	*Ε. Μαργαρίτης*	Πέμπτη 7—8
3)	*Γ. Ἀλεξανδρόπουλος*	Τρίτη 8—9	19)	*Ε. Μελετῆς*	Δευτέρα 7—8
4)	*Γ. Γιαννόπουλος*	Σάββατον 5—6	20)	*Σ. Παπαϊωάννου*	Δευτέρα 8—9
5)	*Δ. Δημητρακάκης*	Σάββατον 4—5	21)	*Δ. Παπαδημητρίου*	Σάββατον 6—7
6)	*Ν. Δελούκας*	Τετάρτη 6—7	22)	*Γ. Παπακώστας*	Σάββατον 7—8
7)	*Π. Δερτιλῆς*	Σάββατον 5—6	23)	*Γ. Παυλίδης*	Δευτέρα 5—6
8)	*Ν. Θεοδώρου*	Τετάρτη 7—8	24)	*Π. Πέρδικας*	Πέμπτη 8—9
9)	*Α. Καλλιαβᾶς*	Πέμπτη 6—7	25)	*Α. Σαουνᾶτσος*	Παρασκευὴ 5—6
10)	*Σ. Καλογερόπουλος*	Παρασκ. 8—9	26)	*Κ. Σημαντήρας*	Παρασκευὴ 8—9
11)	*Δ. Καμβυσίδης*	Τετάρτη 5—6	27)	*Σ. Σταυρόπουλος*	Παρασκευὴ 7—8
12)	*Χ. Καραβᾶς*	Τρίτη 4—5	28)	*Ε. Συνοδινὸς*	Πέμπτη 3—4
13)	*Δ. Κόλλιας*	Παρασκ. 5—6	29)	*Μ. Τσιμάρας*	Δευτέρα 8—9
14)	*Ι. Κουτσογιάννης*	Παρασκ. 4—5	30)	*Ι. Φράγκος*	Δευτέρα 4—5
15)	*Α. Κυρκιλίτσης*	Τρίτη 6—7	31)	*Γ. Χαλκιόπουλος*	Πέμπτη 6—7
16)	*Π. Κουβέλης*	Τετάρτη 4—5	32)	*Ι. Χρυσοχοῦ*	Τρίτη 5—6

Οι κ. κ. Καθηγηταὶ δέχονται ὡσαύτως εἰς ἰδιαιτέρας ὥρας, ὁριζομένας ὑπ' αὐτῶν, τοὺς ὑποψηφίους ἐπὶ πτυχίῳ διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς συζητήσεως, ἐπεξεργασίας καὶ κριτικῆς τῶν κατὰ τὸν 'Οργανισμὸν ὑποχρεωτικῶν μελετῶν καὶ ἐργασιῶν.

ΕΙΔΙΚΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Κατὰ τὸ 'Ακαδημαϊκὸν ἔτος 1952)1953 ἡ Σχολὴ θὰ δώση σειρὰν ἐλευθέρων μαθημάτων διὰ τὴν ἀρτιωτέραν κατάρτισιν τῶν σπουδαστῶν εἰς εἰδικὰ ἐνδιαφέροντα θέματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ γίνουν ἐν καιρῷ φροντιστηριακαὶ ἀσκήσεις.

Τὰ ἐν λόγῳ μαθήματα θὰ δώσουν οἱ κάτωθι εἰδικοὶ ἐπιστήμονες:

1. Φ. ΒΕΓΛΕΡΗΣ, Ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου

'Οργάνωσις τῶν Διοικητικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους (10 μαθήματα).

2. Κ. ΛΕΟΝΤΙΔΗΣ, Διευθυντὴς Ὑπουργείου Γεωργίας

Ζητήματα ἀγροτικῆς πολιτικῆς (8 μαθήματα).

3. Ν. ΠΟΛΥΖΟΣ, Διευθυντὴς Ὑπουργείου Συντονισμοῦ

Θεωρία καὶ πρᾶξις τῶν Συνεταιρισμῶν (4 μαθήματα).

4. Σ. ΣΩΜΕΡΙΤΗΣ, Δικηγόρος

Νομοθεσία τῶν ἐν 'Ελλάδι Συνεταιρισμῶν (4 μαθήματα).

5. Κ. ΤΡΑΝΑΚΙΔΗΣ, Λογιστικὸς καὶ 'Οργανωτικὸς Σύμβουλος

Μηχανοργάνωσις καὶ Μηχανολογιστικὴ (4 μαθήματα).

'Η Σχολὴ ἀποβλέπουσα εἰς τὴν πρακτικὴν μόρφωσιν τῶν σπουδαστῶν —παραλλήλως πρὸς τὴν ἀκαδημαϊκὴν κατάρτισιν—παρεκάλεσε τοὺς κάτωθι παράγοντας τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς νὰ δώσουν σειρὰν ἐλευθέρων μαθημάτων σχετιζομένων πρὸς τὴν πρακτικὴν τοῦ ἐμπορίου διαφόρων εἰσαγομένων εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀγορὰν προϊόντων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ ἐξαγομένων ἐγχωρίων προϊόντων εἰς τὸ ἐξωτερικόν Τὰ μαθήματα ταῦτα θέλουν δοθῆ κατὰ μῆνα Μάϊον εἰς τὰς ὥρας τοῦ μαθήματος τῆς «Τεχνικῆς τοῦ Οἰκονομικοῦ Βίου».

1. Α. ΑΔΑΜΙΔΗΣ, (Δέρματα).— 2 Α. ΒΛΑΧΟΥΤΣΙΚΟΣ, (Βακαλάος).— 3. Τ. ΒΟΥΡΒΟΥΛΗΣ (Σιτηρά).— 4. Κ. ΚΑΛΔΗΣ (Ζάχαρις).— 5. ΙΩ. ΚΑΤΑΚΟΥΖΗΝΟΣ (Ξυλεία).— 6. Α. ΚΟΤΤΑΡΙΝΟΣ, (Μπαχαρικά).— 7. Ε. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ, ('Οσπρια).— 8. Π. ΛΩΖΟΣ, ('Ορυζα).— 9. Τ. ΜΠΑΡΜΠΑΡΕΣΣΟΣ, (Ποτά).— 10. Σ. ΜΠΡΟΥΣΚΑΡΗΣ.— 11. Α. ΤΖΑΝΝΙΔΗΣ, (Σιδηρικά).— 12. ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ, ('Ελαια)

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Τὴν ἐσπέραν ἑκάστης Τετάρτης θὰ γίνωνται ἀπὸ τῆς ἕδρας τῆς πρὸς τοῦτο αἰθούσης τῆς Σχολῆς διαλέξεις εὐρυτέρου οἰκονομικοτεχνικοῦ περιεχομένου. Αἱ διαλέξεις αὗται, λόγῳ τῆς γενικωτέρας των ἀπηχήσεως, ἀποτελοῦν συμβολὴν τῆς Σχολῆς ὡς ἐλευθέρου πνευματικοῦ ἱδρύματος εἰς τὴν δημοσίαν ζωήν. Κατὰ συνέπειαν ἀνατίθενται αὗται οὐ μόνον εἰς Καθηγητὰς τῆς Σχολῆς, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλους εἰδικοὺς ἐπιστήμονας, προκειμένου νὰ ἐρευνηθοῦν πληρέστερον τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς Χώρας μας ζητήματα. Τὰς διαλέξεις ταύτας καλεῖται νὰ παρακολουθήσῃ τὸ ἐνδιαφερόμενον κοινὸν καὶ οἱ φίλοι τῆ Σχολῆς. Μεθ' ἑκάστην διάλεξιν εἴθισται νὰ ἐπακολουθῇ συζήτησις πρὸς πληρεστέραν διαφώτισιν τοῦ θέματος. 'Η Σχολή,ὡς ἐλεύθερον πνευματικὸν κέντρον, σέβεται πᾶσαν ἄποψιν.

Πρόγραμμα Διαλέξεων (Α' σειρά)

1. Πέμπτη, 15 Ὀκτωβρίου 1952.—Στρ. Κ. ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΟΥ, Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς
   Ἡ ἔννοια καὶ ἡ ἀποστολὴ τοῦ βιομηχανικοῦ στελέχους
2. Τετάρτη, 17 Δεκεμβρίου 1952.—Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΕΑ, Καθηγητοῦ Πμίου τῆς Λουϊζιάνας
   Νεώτερα προβλήματα τῆς διατηρήσεως τῶν τροφῶν
3. Τετάρτη, 14 Ἰανουαρίου 1953.—Λέοντ. ΜΑΚΚΑ Βουλευτοῦ Ἀθηνῶν, τ. Ὑπουργοῦ
   Ἡ νέα Βαλκανικὴ συνεννόησις
4. Τετάρτη, 21 Ἰανουαρίου 1953.—Στρ. Κ. ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ, Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς
   Εἰσαγωγὴ εἰς τὰ Λογιστικὰ Πλάνα
5. Τετάρτη, 28 Ἰανουαρίου 1953.—Λεων. ΔΕΡΤΙΛΗ, Βουλευτοῦ Ἀθηνῶν
   Τὸ νομισματικόν μας θέμα
6. Παρασκευή, 30 Ἰανουαρίου 1953.—Ἰω. Λ. ΧΡΥΣΟΧΟΥ, Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς
   Ὀργανωτικαὶ μορφαί: Ἐρρῖκος Φαγιόλ
7. Τετάρτη, 4 Φεβρουαρίου 1953.—Ξεν. ΠΑΓΩΝΗ, Μηχανικοῦ
   Ἡ Ὀργάνωσις τῆς Διοικήσεως εἰς τὰς μεγάλας ἐπιχειρήσεις
8. Τετάρτη, 11 Φεβρουαρίου 1953.—Νικ. ΦΩΚΑ, Γεν. Γραμματέως Ε.Ο.Τ.
   Ὁ τουρισμὸς ὡς ἐθνικός, οἰκονομικὸς καὶ πολιτιστικὸς παράγων
9. Τετάρτη, 18 Φεβρουαρίου 1953.—Σπ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ — ΣΤΡΑΤΗ, Καθηγητοῦ
   Ἡ κρίσις τοῦ Ο.Η.Ε.
10. Τετάρτη, 25 Φεβρουαρίου 1953.—Θεοδ. ΔΕΣΥΛΛΑ, τ. Ὑπουργοῦ
    Προβλήματα τῆς κανναβοκαλλιεργείας καὶ τῆς κανναβοβιομηχανίας ἐν Ἑλλάδι

Ἡ δευτέρα σειρὰ θὰ περιλάβῃ τὰς ὁμιλίας τῶν κ. κ. Στ. Στεφανοπούλου, Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν, Ε. Ἀβέρωφ, τ. Ὑπουργοῦ, Στ. Κωστοπούλου, Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς, τ. Ὑπουργοῦ, Γ. Πεσμαζόγλου, Προέδρου τοῦ Δ. Σ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τ. Ὑπουργοῦ, Ἀθ. Ρουσοπούλου, Καθηγητοῦ τοῦ Πολυτεχνίου καὶ Προέδρου τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου, Σ. Ἀγαπητίδη καὶ Ν. Θεοδώρου, Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, Π. Σαραντοπούλου, εἰδικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, Ν. Χωραφᾶ, Μηχανικοῦ, Ξ. Παγώνη, Μηχανικοῦ κ.ἄ.

Τὰ θέματα τῆς Β' σειρᾶς θὰ ἀνακοινωθοῦν ἐν καιρῷ.

Ἡ Σχολὴ παρεκάλεσεν ἐπίσης ὅπως ἔλθουν εἰς Ἑλλάδα καὶ δώσουν σειρὰς διαλέξεων διαπρεπεῖς ξένοι ἐπιστήμονες. Τὸ πρόγραμμα θέλει ἀνακοινωθῆ βραδύτερον. Ἡ Σχολὴ πάντως ἔχει ἐξασφαλίσει τὴν συμμετοχὴν τοῦ κ.κ. L.Danty—Lafrance, Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως τῆς ἐργασίας καὶ Καθηγητοῦ τοῦ Conservatoire des Arts et Metiers, J. Fourastié, Καθηγητοῦ τοῦ Conservatoire καὶ τῆς Σχολῆς τῶν Ἀνωτέρων Κοινωνικῶν Σπουδῶν, Artigues, Προέδρου τῆς Ἑταιρείας Bédaux κ.τ.λ.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ — ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟΠΟΥΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Πρόκειται περὶ πρακτικῶν ἐφαρμογῶν τῶν διδασκομένων καὶ οὐχὶ περὶ ἁπλῶν ἐπισκέψεων ἐπιδείξεως. Ἡ ἐπίσκεψις προπαρασκευάζεται καὶ προγραμματίζεται ὑπὸ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν τῆς Σχολῆς καὶ ταύτης προηγεῖται εἰσήγησις ἐν τῷ Σχολείῳ, ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων καθηγητῶν ἢ εἰδικῶν τῶν ἐπιχειρήσεων. Κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν, ἐκτὸς τῆς τεχνικῆς πλευρᾶς, ἐνδιαφερόμεθα ἰδιαιτέρως διὰ τὰ ἑξῆς στοιχεῖα:

1. Ἱστορικὸν ἱδρύσεως τῆς ἐπιχειρήσεως. Ἐπιδιωκόμενοι σκοποί. Προϊόντα ἢ ὑπηρεσίαι. Παροῦσα μορφὴ τῆς ἐπιχειρήσεως.
2. Διάρθρωσις ὑπηρεσιῶν καὶ ἁρμοδιότης τούτων.

3. Κτιριακαὶ ἐγκαταστάσεις.
4. Μηχανήματα καὶ συνθῆκαι ἐργασίας.
5. Ἀγοραὶ πρώτων ὑλῶν (πηγαὶ—ὅροι)
6. Ἀποθήκευσις πρώτων καὶ βοηθητικῶν ὑλῶν
7. Τεχνικὴ ἐπεξεργασίας (Βιομηχανοποίησις, Ὑπάρχει Προγραμματισμὸς παραγωγῆς;)
8. Πολιτικὴ πωλήσεως. Διάμεσοι πωλήσεως. Εἶδος καὶ κατανομὴ πελατείας—Ὅροι πωλήσεων—Διαφήμισις—Ἐνεργεῖται μελέτη ἀγορῶν καταναλώσεως;
9. Δύναμις ἐργατοϋπαλλήλων κατ' εἰδικότητα, φῦλον, ἡλικίαν.
10. Πρόσκλησις—μόρφωσις—ἀμοιβαὶ (ἰδίᾳ μετὰ βραβείων καὶ ποίων) προαγωγαὶ—ἀπόλυσις—Ἐπιμόρφωσις στελεχῶν. Κοινωνικὰ ἔργα—Ἠθικὸν φρόνημα—Κανονισμὸς Προσωπικοῦ.
11. Λογιστικὴ Ὀργάνωσις — Ἐμπορικὴ καὶ Βιομηχανική, Λογιστική, Βιβλία—ἔντυπα—μηχανήματα γραφείου.
Τελευταῖος Ἰσολογισμὸς μετ' ἐκθέσεως Δ.Σ.Ἀνάλυσίς του. Τηροῦνται τυχὸν στατιστικαὶ καὶ ποῖαι;
12. Οἰκονομικὴ πολιτική: Χρηματοδότησις. Πολιτικὴ μερισμάτων, ἀποθεματικοῦ, ἀποσβέσεων.
13. Διοίκησις: Συμβούλια Δ)σεως. Συμμετοχὴ Στελεχῶν, Προπαρασκευὴ ἀντικαταστατῶν. Ὑφίσταται πρόγραμμα δράσεως βραχείας καὶ μακρᾶς πνοῆς; Διευθυντικοὶ Ἔλεγχοι.
14. Ἀνταγωνισμὸς—Πρόβλεψις μελλοντικῆς ἐξελίξεως.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς κ. Σ. Παπαϊωάννου καὶ τῶν οἰκείων Καθηγητῶν κ. κ. Π. Κουβέλη, Δ. Παπαδημητρίου, Στ. Σταυροπούλου, Ἑλ. Συνοδινοῦ, Φρ. Λέτσα, Ι. Φράγκου καὶ Ι. Χρυσοχοῦ συνετάχθη τὸ κάτωθι πρόγραμμα μαθημάτων εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας.

Α'. Γραφείων. ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Ι. Χρυσοχοῦ:

Π. Σολομὸς καὶ Σία.
Δεναξᾶς—Τράκας.
Ἠλεκτρικὴ Ἑταιρεία Ἀθηνῶν—Πειραιῶς
Ἑταιρεία Χημικῶν προϊόντων καὶ Λιπασμάτων.
Τσιμέντα Τιτάν.
Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Κλωστοϋφαντουργῶν.
Ἀγροτικὴ Τράπεζα.
Μηχανογραφικὴ Ὑπηρεσία Ι.Κ Α.
Μηχανογραφικὴ Ὑπηρεσία Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Β'. Ὀργανισμῶν. Ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Στρ. Παπαϊωάννου.

α) Χρηματιστήριον Ἀξιῶν.
β) Χρηματιστήριον Ἐμπορευμάτων.
γ) Ἐμποροβιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν.
δ) Ἐμποροβιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον Πειραιῶς.
ε) Βιοτεχνικὸν Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν.
ϛ) Ἑταιρεία Γενικῶν Ἀποθηκῶν.
καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Ἰω. Φράγκου.
ζ) Ὀργανισμὸς Λιμένος Πειραιῶς καὶ
η) Τελωνεῖον Πειραιῶς.

Γ'. Ἐργοστασίων.

27)1)53 Ἑταιρεία Κεραμεικὸς ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Παπαδημητρίου.
30)1)53 Ἑταιρεία Καννάβεως, Ἰούτης καὶ Σιζὰλ Α.Ε. Ἀλέξανδρος Δεσύλλας ὑπὸτὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Ε. Συνοδινοῦ.
4)2)53 Ἑταιρεία Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν κ. Ε. Συνοδινοῦ.
18)2)53 Ἑταιρεία Τεχνικῆς Μετάξης ΕΤΜΑ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν κ.Ι. Χρυσοχοῦ.
22)2)53 Οἰνοποιία «Μαρκὸ» ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Παπαδημητρίου.
25)2)53 Ἀν. Καπνοβιομηχανικὴ Ἑταιρεία «Παπαστράτος» ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Ε. Συνοδινοῦ
4)3)53 Α.Ε. ΕΛΑΪΣ, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Ε. Συνοδινοῦ.
11)3)53 Ἑταιρεία Χαλυβδοφύλλων ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν κ. Στ. Σταυροπούλου.
18)3)53 Ἑταιρεία ΑΣΠΡΟ (Ἀσπρόπυργος) ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Συνοδινοῦ.
21)3)53 Ἑταιρεία «Χαρίλαος — Κανελλόπουλος» ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Παπαδημητρίου.
11)4)53 Χαρτοποιία Αἰγίου (Αἴγιον) ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Συνοδινοῦ.
15)4)53 Ἀθηναϊκὴ Χαρτοποιία, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Συνοδινοῦ.
22)4)53 Ἀποθῆκαι Σιδηροδρόμων ΣΕΚ, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Στ. Σταυροπούλου
24)4)58 Α.Ε. Πειραϊκὴ — Πατραϊκή: Νηματουργεῖον (Μ. Πεῦκο) ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν κ.κ. Φρ. Λέτσα, Ε. Συνοδινοῦ καὶ Στ. Σταυροπούλου
29)4)53 Ἑταιρεία Ἐλαστικοῦ ΚΑΡΘΑΙΑ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν κ.κ. Ε. Συνοδινοῦ καὶ Στ. Σταυροπούλου.
6)5)53 Ἑταιρεία Βιομηχανικῶν Ἠλεκτρικῶν Σκευῶν ΙΖΟΛΑ, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Στ. Σταυροπούλου.
13)5)53 Μηχανουργεῖον ΤΕΧΝΙΚΑ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν κ. Φρ. Λέτσα.
20)5)53 Χυτήριον καὶ Μηχανουργεῖον ΘΕΡΜΙΣ καὶ Μηχανουργεῖον Καζάζη καὶ Καζῆ, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Φρ. Λέτσα.
21)5)53 Ἐργοστάσιον Ἠλεκτροπαραγωγῆς Ἀλιβερίου, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν κ.κ. Στ. Σταυροπούλου καὶ Φρ. Λέτσα
27)5)53 Ὑπηρεσία διαχειρίσεως βαρέος ἐξοπλισμοῦ ἀνασυγκροτήσεως Ὑπουργείου Γεωργίας, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν κ. Φρ. Λέτσα.

Ἕκαστος σπουδαστὴς ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ ἐγκαίρως τουλάχιστον: μίαν ἔκθεσιν ἐπισκέψεως Γραφείων καὶ δύο ἐκθέσεις ἐπισκέψεως Ἐργοστασίων, κατὰ τὰ ὁρισθησόμενα ὑπὸ τοῦ Γ.Β.Ε. Ἐρευνῶν, κατόπιν συνεννοήσεώς του μετὰ τῶν ἁρμοδίων καθηγητῶν.

Οἱ μὴ παρακολουθήσαντες ἢ μὴ ὑποβαλόντες ἐκθέσεις σπουδασταὶ ἀποκλείονται τῶν ἐξετάσεων. Τῶν ἐκθέσεων τούτων γίνεται κριτικὴ ἀπὸ τῆς ἕδρας τῆς Σχολῆς καὶ ἐπίδειξις προτύπου ὑποδειγματικῆς ἐκθέσεως.

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

(Τμῆμα εἰδικῆς μορφώσεως τῆς Α.Σ.Β.Σ.)

Ἡ Βιομηχανικὴ Σχολὴ ἀπὸ τοῦ 1947 περιέλαβε μεταξὺ τῶν μαθημάτων της τὴν Στατιστικήν, ἡ δὲ καρποφόρος διδασκαλία της συνετέλεσε νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸν ὅτι ἔδει ἡ Σχολή, ἐπεκτείνουσα τὴν ἐκπαιδευτικήν της δρᾶσιν, νὰ ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν μιᾶς γενικωτέρας καὶ εὐρυτέρας προσπαθείας διὰ τὴν διάδοσιν τῆς Στατιστικῆς εἰς τὴν χώραν μας—ἐν ὄψει μάλιστα μιᾶς ριζικῆς

ἀναδιοργανώσεως τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας ἐν Ἑλλάδι—καὶ ἐν συνεργασίᾳ μὲ Καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ Πολυτεχνείου καὶ ἄλλων Ἀνωτάτων Σχολῶν, ὡς καὶ τῶν εἰδικῶν ἀπεσταλμένων τοῦ Ο.Η.Ε.

Οὕτω, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Διοικητικοῦ καὶ Διδακτικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς, ἀπεφασίσθη ἡ ἵδρυσις «Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως» κατὰ τὸ πρότυπον τῶν «Στατιστικῶν Ἰνστιτούτων» τῆς ἀλλοδαπῆς, μὲ τὸν σκοπὸν τῆς εἰδικῆς στατιστικῆς μορφώσεως, ἰδίᾳ τῶν τυχόντων μιᾶς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως. Ἡ ἵδρυσις τοῦ «Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως» ἐλπίζομεν ὅτι θὰ παράσχῃ σημαντικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἐθνικήν, δημοσίαν καὶ ἰδιωτικὴν οἰκονομίαν τῆς Χώρας. Ὁμοίως πιστεύομεν ὅτι θὰ καταστῇ ἀντιληπτὸν πόσον εἶναι ἀναγκαία καὶ χρήσιμος ἡ μελέτη τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων διὰ τῶν θετικῶν στοιχείων τῶν ἀφθόνως ὑπὸ τῆς Στατιστικῆς παρεχομένων.

Ἡ λειτουργία του «Κ.Σ.Ε». θ' ἀρχίσῃ προσεχῶς καὶ εὐθὺς ὡς λήξουν αἱ συνεννοήσεις μετὰ τῶν ἀπεσταλμένων τοῦ Ο.Η.Ε.

Τὰ διδαχθησόμενα μαθήματα θὰ εἶναι τὰ ἑξῆς :

1. ΓΕΝΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ.— 2. ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ ΟΜΑΔΩΝ.— 3. ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ.— 4. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ.— 5. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΙΣ.— 6. ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑ.— 7. ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΑ.— 8. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ.— 9. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ.— 10. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ.— 11. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ.— 12. ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ.— 13. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΜΕΤΡΙΚΗ.— 14. ΕΘΝΙΚΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ.— 15. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ.— 16. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ.— 17. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ.

Ἡ διδασκαλία εἰς τὸ Κ.Σ.Ε. θὰ ἔχῃ ὡς ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν μόρφωσιν στελεχῶν δυναμένων, ἅμα τῷ πέρατι τῆς ἐκπαιδεύσεώς των, νὰ ἀσκήσουν ὑπευθύνως τὰ καθήκοντα τοῦ στατιστικοῦ, παρὰ ταῖς Στατιστικαῖς Ὑπηρεσίαις εἴτε τοῦ Κράτους, εἴτε οἱουδήποτε Ὀργανισμοῦ ἢ Ἐπιχειρήσεως.

Ἡ διδασκαλία τῶν διαφόρων κλάδων θὰ εἶναι ἀκαδημαϊκή, διὰ τὴν ἐμπέδωσιν ὅμως τῶν γνώσεων θὰ γίνωνται συστηματικαὶ φροντιστηριακαὶ ἀσκήσεις καὶ ποικίλαι ἐφαρμογαί.

Παραλλήλως πρὸς τὰ μαθήματα, τὸ «Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως» θὰ ὀργανώσῃ σειρὰν διαλέξεων καὶ ἐλευθέρων μαθημάτων, δοθησομένων ὑπὸ Ἑλλήνων καὶ ξένων ἐπιστημόνων, ἐπὶ θεμάτων σχετιζομένων μὲ τὴν Στατιστικήν.

Εἰς τὸ «Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως» ἐγγράφονται κατὰ σειρὰν προτιμήσεως :

α) οἱ πτυχιοῦχοι τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως

β) οἱ στατιστικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους, τῶν Δημοσίων καὶ Κοινωφελῶν Ὀργανισμῶν καὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων

γ) οἱ ἔχοντες περατώσει διετεῖς σπουδὰς εἰς Σχολὰς Ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως

δ) οἱ σπουδασταὶ Ἀνωτάτων Σχολῶν, καὶ

ε) οἱ λοιποὶ ἐνδιαφερόμενοι, κάτοχοι διπλώματος Μέσης ἐκπαιδεύσεως.

Διὰ τὰς δύο τελευταίας περιπτώσεις ἀπαιτεῖται νὰ ὑπάρχῃ κενὴ θέσις καὶ ἔγκρισις τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ΑΣΒΣ, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διευθυντοῦ Σπουδῶν τοῦ Κ.Σ.Ε.

Ἅμα τῇ ἐγγραφῇ του ὁ σπουδαστὴς δέον νὰ καταβάλῃ δρχ. 250 000, μέχρι δὲ τῆς 31 Μαρτίου καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῶν διδάκτρων ἐκ δραχμῶν 150 000. Εἰς ἕκαστον σπουδαστὴν θέλει χορηγηθῇ εἰδικὴ ταυτότης, βάσει τῆς ὁποίας θὰ ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος εἰς τὰ μαθήματα.

Ἡ διδασκαλία θὰ γίνεται τὸ ἀπόγευμα καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Παράρτημα τῆς Βιομηχανικῆς Σχολῆς, ὁδὸς Ἀκαδημίας 84.

'Ο τακτικῶς φοιτήσας δύναται, τῇ αἰτήσει του, νὰ ὑποστῇ ἐξέτασιν εἰς τὰ μαθήματα καὶ νὰ τύχῃ «πιστοποιητικοῦ ἀκροάσεως καὶ ἐξετάσεως», ὅπερ δὲν ἀποτελεῖ τυπικὸν προσόν, ἀλλὰ βεβαίωσιν ἐπαρκοῦς καταρτίσεως εἰς τὴν Στατιστικήν.

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

Κατὰ τὸ τρέχον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος οἱ σπουδασταὶ ὑποχρεοῦνται εἰς σύνταξιν μελετῶν, ὧν παρατίθεται ἐνδεικτικῶς διάγραμμα πρὸς διευκόλυνσίν των.

Διὰ τῶν μελετῶν τούτων ἐπιζητεῖται ἡ γένεσις καὶ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν σπουδαστῶν καὶ πέραν τῶν ἀναγκαστικῶς περιωρισμένων πλαισίων τῆς σχολικῆς διδασκαλίας, ἡ συστηματικὴ τακτοποίησις τῶν σκέψεων των ἐπὶ ἑνὸς ζητήματος, ἡ ἄσκησις εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν γνωμῶν των καὶ ἡ ἐπαφὴ μὲ τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν καὶ τὰ δρῶντα ἐν αὐτῇ πρόσωπα.

Αἱ μελέται αὐταὶ παραδίδονται εἰς τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν καὶ βαθμολογοῦνται, προκειμένου περὶ τοῦ πτυχίου, ὑπὸ τῶν οἰκείων Καθηγητῶν.

Διάγραμμα Μελετῶν

Ι) Ἡ κοινότης μας

α) 1. Ὄνομα Κοινότητος, σημερινὸν-παλαιὸν-ἀρχαῖον. 2. Ὄνομα τέως Δήμου, εἰς ὃν ἡ Κοινότης ὑπήγετο ἄλλοτε. 3. Ἐπαρχία καὶ Νομός, εἰς ὃν ὑπάγεται. 4. Ποῦ ὑπάγεται δικαστικῶς; (πρωτοδικεῖον, ἐφετεῖον). 5. Ποῦ ὑπάγεται ἐφοριακῶς καὶ ταμειακῶς;

β) 1. Ὑψόμετρον Κοινότητος. 2. Ὄρος ἢ πεδιὰς εἰς ἣν ἀνήκει. 3. Σύνθεσις ἐδάφους (ἀζωτοῦχα, καλιοῦχα κ.λ.π.). 4. Ὑδρογραφικὴ ἐξέτασις (ποταμός, χείμαρρος,λίμνη, λιμνοθάλασσα, ἔλη ἰχθυοτροφεῖα). 5. Βροχομετρικὴ κατάστασις. 6. Κλῖμα· μεγίστη καὶ ἐλαχίστη θερμοκρασία

γ) 1. Ὅρια Κοινότητος, ἔκτασις αὐτῆς. 2. Σημερινὸς πληθυσμός. 3. Πυκνότης πληθυσμοῦ. 4. Ἐξέλιξις αὐτοῦ κατὰ τὰς διαφόρους ἀπογραφὰς 1920, 1928, 1940, καὶ 1950. 5. Γεννήσεις, θάνατοι, γάμοι 1949, 1950 καὶ 1951. 6. Γλῶσσα, γλωσσικὰ ἰδιώματα. 7. Κατανομὴ πληθυσμοῦ α) εἰς ἄρρενας καὶ θήλεις β) κατ' ἐπαγγέλματα (γεωργοί, κτηνοτρόφοι, ναυτικοί, ἁλιεῖς, βιομήχανοι, βιοτέχναι, δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἰδιωτικοί, ἐργάται, ἐλεύθερα ἐπαγγέλματα, συνταξιοῦχοι, ἄνευ ἐπαγγέλματος καὶ σπουδασταί). 8. Ὑπάρχει ἀποδημία, μετανάστευσις, καὶ διὰ ποῦ; 9. Ὑπάρχει μόνιμος καὶ περιοδικὴ ἀνεργία καὶ διατί;

δ) 1. Εἶναι Κοινότης ἢ Δῆμος, καὶ διατὶ Δῆμος, καὶ ἀπὸ πότε; 2. Ποσαμελὲς τὸ Κοινοτικὸν ἢ Δημοτικὸν Συμβούλιον; 3. Προϋπολογισμὸς 1952)53 κατὰ κεφάλαια ἐσόδων καὶ ἐξόδων. 4. Ἡ κοινότης ἔχει ἰδίαν περιουσίαν καὶ πόσην; 5. Ὑπάρχει κοινοτικὸν κτίριον; 6. Δημοτικὴ Ἐκπαίδευσις (ἀριθμὸς μαθητῶν 1929)30, 1939)40, 1949)1950 καὶ 1952)53). 7. Μέση Ἐκπαίδευσις (ἀριθμὸς μαθητῶν 1939)40, 1949)50 καὶ 1952)53). 8. Πόσοι ναοὶ καὶ μοναὶ ὑπάρχουν; Ἔχουν ἱστορικὴν ἢ καλλιτεχνικὴν ἀξίαν; 9. Ποίων ἀρχῶν εἶναι ἕδρα; Ὑπάρχουν προξενεῖα;

ε) 1. Πόσαι οἰκίαι ὑπάρχουν; 2. Πῶς εἶναι τὸ πλεῖστον ἐκτισμέναι; 3) Ἔχουν ἰδιάζοντα ρυθμόν; 4. Ἔχουν ἀποχωρητήρια; 5. Ὑπάρχει κοινοτικὸν ἀποχωρητήριον καὶ πλυντήριον; Εἰς ποίαν κατάστασιν εἶναι; 6. Ὑπάρχει σχέδιον πόλεως;

στ) 1. Ποῖον εἶναι τὸ ἐμπορικὸν κέντρον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον προμηθεύεται ἢ εἰς τὸ ὁποῖον πωλεῖ ἡ Κοινότης προϊόντα; 2. Πόσον ἀπέχει τῆς Κοινότητος; Πῶς γίνεται ἡ ἐπικοινωνία; Πόσον στοιχίζει ἡ μεταφορὰ κατὰ χλγ.; 3. Γίνεται ἐτησία πανήγυρις καὶ πότε; Ἔχει συσταθῆ διὰ Διατάγματος καὶ ποίου; Εἶναι ἀξία λόγου; Τί εἴδους, κυρίως, συναλλαγαὶ γίνονται; 4 Ὑπάρχουν τοπικὰ μέτρα καὶ σταθμά; 5. Ἔχει ὅρμον, φυσικὸν ἢ τεχνητὸν λιμένα; 6 Ἔχουν νηολογηθῆ εἰς αὐτὸν πλοῖα καὶ πόσα; 7. Πῶς γίνεται ἡ συγκοινωνία μὲ τὰς Ἀθήνας καὶ πόση ἡ ἀπόστασις; 8. Ἡ ὁδός, ἡ συνδέουσα μὲ τὸ ἐμπορικὸν κέντρον, εἶναι ἐπαρχιακὴ ἢ ἐθνική; 9. Πόθεν εἰσάγονται τὰ κυριώτερα προϊόντα; 10. Ποῦ ἐξάγονται τά προϊόντα; 11. Ποῖαι αἱ τιμαὶ των τὸ 1939 καὶ σήμερον (31-12-52; 12. Ποία ἡ παραγωγὴ 1939 1946, 1950 καὶ 1952, 13. Ποία ἡ συσκευασία τῶν κυρίων ἐντοπίων προϊόντων; Ἔχετε ἐπ' αὐτῆς παρατηρήσεις: 14. Δώσατε καὶ ἄλλας οἰκονομικῆς φύσεως πληροφορίας.

ζ) 1. Ὑπάρχουν τοπικοὶ δημόσιοι ὀργανισμοὶ καὶ ποῖοι; 2. Ὑπάρχουν τοπικοὶ φόροι καὶ ποῖοι; 3. Λειτουργεῖ παράρτημα τοῦ Ι.Κ.Α. ἢ ἄλλων ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν; Πόσοι οἱ ἠσφαλισμένοι; 4. Ποῖαι αἱ ὑπὲρ αὐτῶν εἰσφοραὶ 1952 καὶ πόσαι αἱ παρ' αὐτῶν ἐπιδοτήσεις; 5 Ὑπάρχουν Συνεταιρισμοί; 6. Ὑπάρχουν Τράπεζαι καὶ ποῖαι;

η) 1. Ὑπάρχει Ἐμπορικὸν ἢ Ἐπαγγελματικὸν Ἐπιμελητήριον, Ἐμπορικὸς Σύλλογος, Ὀργάνωσις Ἐπαγγελματιῶν, Ἐργατικὸν Κέντρον; 2 Πόσοι οἱ ἐγγεγραμμένοι; 3. Δώσατε πίνακα τῶν προέδρων καὶ διευθυντῶν.

θ) 1· Πόσα καφενεῖα καὶ ζαχαροπλαστεῖα ὑπάρχουν; 2. Ὑπάρχει κινηματογράφος, θέατρον; 3. Πόσα ραδιόφωνα λειτουργοῦν; 5. Ὑπάρχει Βιβλιοθήκη; 5. Ὑπάρχει Φιλοδασικὴ Ἕνωσις καὶ Ἐξωραϊστικὸς Σύλλογος, Σύλλογος Φιλοπροόδων; κλπ. 6. Ὑπάρχει Μουσεῖον; 7. Ὑπάρχει ἰδιάζουσα λαϊκὴ τέχνη; 8. Ἐκδίδονται ἐφημερίδες (ἡμερήσιαι, ἑβδομαδιαῖαι) καὶ ποῖαι καὶ ποίων φρονημάτων; Ἐκδίδονται περιοδικά; 9. Ὑπάρχει πνευματικὴ κίνησις;

ι) 1. Ἔχει ἀξιοθέατα μέρη ἡ Κοινότης; 2. Ἔχει ἰαματικὰς πηγὰς καὶ θαλάσσια λουτρά; 3. Ποία ἡ τουριστικὴ κίνησις; 4. Δώσατε φωτογραφίας ἢ κάρτ-ποστὰλ τῶν ἀξιοθεάτων τῆς Κοινότητός σας. 5. Ὑπάρχει Τοπικὴ Τουριστικὴ Ἐπιτροπή; 6. Ὑπάρχουν κατάλληλα ξενοδοχεῖα;

ια) Ἐγένοντο καταστροφαὶ εἰς τὴν Κοινότητά σας, ποῖαι καὶ παρὰ ποίων; Ἐγένοντο ἔργα ἀνασυγκροτήσεως, ποῖα καὶ διὰ ποίων μέσων;

ιβ) 1. Ποία γενικῶς ἡ πολιτιστικὴ κατάστασις τῆς Κοινότητός σας; 2. Ἔχουν γραφῆ βιβλία εἰδικῶς διὰ τὴν Κοινότητά σας; ποῖα; Δώσατε σύντομον ἱστορικὴν ἀνασκόπησιν τῆς Κοινότητός σας.

II) Τὰ κυριώτερα εἰσαγόμενα προϊόντα

1. Περιγραφὴ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν κατὰ τὴν ἐλευθέραν προτίμησιν τοῦ σπουδαστοῦ: ἑλληνική, γαλλικὴ καὶ ἀγγλικὴ ὀνομασία του· ἐπιστημονικὴ καὶ δασμολογική του ὀνομασία καὶ κατάταξις. 2. Χρησιμοποίησις του ἀπὸ ἀπόψεως ἐπεξεργασίας καὶ καταναλώσεως ἐν Ἑλλάδι. 3. Σημασία του διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν. 4. Χῶραι παραγωγῆς—παραγομένη ποσότης—ἀποτύπωσις εἰς παγκόσμιον χάρτην καὶ διάγραμμα. 5. Τόποι καὶ ποσότης παραγομένη ἐν Ἑλλάδι. 6. Κύριοι λιμένες διεθνοῦς ἐμπορίου. 7. Χρηματιστήρια διεθνοῦς διαπραγματεύσεως. 8. Ποιότητες διεθνεῖς καὶ ἰδία αἱ εἰσαγόμεναι εἰς Ἑλλάδα. 9. Συσκευασία του διεθνῶς καὶ ἰδίᾳ ἐν Ἑλλάδι. 10. Διεθνεῖς ὅροι πωλήσεως. 11.

'Ανταγωνιζόμενα προϊόντα καὶ ἰδίᾳ ἐν 'Ελλάδι. 12. Μέτρα καὶ σταθμὰ διεθνῶς καὶ ἐν 'Ελλάδι. 13. Σχετικοὶ ὀργανισμοί. 14. Κυριώτεροι λιμένες εἰσαγωγῆς ἐν 'Ελλάδι. 15. Εἰσαγωγὴ εἰς 'Ελλάδα κατὰ τὰ ἔτη 1910, 1920, 1938, 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951, 1952. Διάγραμμα καὶ ἀναλογία κατὰ κάτοικον Σύγκρισις πρὸς τὴν κατανάλωσιν τῶν ἄλλων χωρῶν. 16. Κυριώτεροι οἶκοι εἰσαγωγῆς ἐν 'Ελλάδι. 17. Κυριώτεραι βιομηχανίαι ἐπεξεργασίας. 18. "Οροι πωλήσεως ἐν 'Ελλάδι—ἐμπορικὰ ἔθιμα καὶ συνήθειαι. 19. 'Αποτελεῖ ἢ ὄχι χρηματιστηριακὸν εἶδος; 20. Τιμαὶ τσὶφ ἐν Πειραιεῖ: 1938, 1946, 1947, 1949, 1950, 1951 καὶ 1952 Διάγραμμα καὶ ποσοστὰ αὐξήσεως. 'Ομοίως εἰς χρ λίρας. 21. Σχετικοὶ 'Οργανισμοὶ ἐν 'Ελλάδι. 22. Φόροι εἰσαγωγῆς: 1938, 1948 καὶ 1950. Ποσοστὰ ἐπιβαρύνσεως ἐπὶ τῆς τιμῆς. Εἰδικοὶ φόροι καὶ ἀπαλλαγαί. 23. Εἶναι ἐλευθέρα ἡ εἰσαγωγὴ ἢ τελεῖ ὑπὸ περιορισμοὺς καὶ ποίους; 24. 'Αγορανομικαὶ ἢ ἄλλαι διατάξεις. 25. Γενικαὶ παρατηρήσεις.

III. Τὰ κυριώτερα ἐξαγωγικὰ προϊόντα

Περιγραφὴ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν. "Ογκος καὶ ἀξία συνολικῆς παραγωγῆς. "Ογκος καὶ ἀξία συνολικῆς ἐξαγωγῆς (1935 –38 καὶ 1949, 50, 51 καὶ 52). Ποσοστιακὴ ἀξία του εἰς τὸ σύνολον τῶν ἐξαγωγῶν. Κατανάλωσις ἐσωτερικοῦ. Παραγομένη ποσότης ἐν τῇ περιφερείᾳ. Τοπικὰ μέτρα. Τοπικαὶ συνήθειαι. Κόστος παραγωγῆς του (στοιχεῖά του). Τιμὴ πωλήσεως ἀπὸ τὸν παραγωγόν. Τιμὴ ἀσφαλείας. Τρόποι ἐμπορίου του. Περαιτέρω ἐπεξεργασία του. Συσκευασία. Φορολογία. Τιμὴ πωλήσεως εἰς κέντρα ἐσωτερικοῦ (χονδρικῆς – λιανικῆς πωλήσεως). Πριμοδότησις ἐξαγωγῆς. Χῶραι ἐξαγωγῆς (ποσότης—ἔτη). Χῶραι παράγουσαι καὶ ἐξάγουσαι τὸ αὐτὸ προϊόν. Χῶραι παράγουσαι καὶ ἐξάγουσαι προϊόντα ὑποκατάστατα. Τιμαὶ διεθνοῦς ἀγορᾶς ἄλλων χωρῶν. 'Ελληνικαὶ τιμαὶ ἐξαγωγῆς. Σχετικοὶ ὀργανισμοὶ προστασίας ἐξαγωγῆς κλπ. τοῦ προϊόντος. 'Υφιστάμενα ἀποθέματα ἐν 'Ελλάδι.

Συντάξατε τὴν μελέτην σας ἐπὶ φύλλου χάρτου, ἀπαραιτήτως μὲ περιθώριον πρὸς τ' ἀριστερὰ ἓξ ἑκατοστῶν. Διατυπώσατέ την μὲ μέθοδον καὶ τάξιν. Φροντίσατε νὰ εἶναι τὰ στοιχεῖα ὅσον τὸ δυνανὸν ἀκριβέστερα. Θὰ ἦτο εὐκταῖον νὰ δακτυλογραφηθῇ εἰς τρία τουλάχιστον ἀντίτυπα.

Τὰ ἀνωτέρω ἐρωτήματα εἶναι ἐνδεικτικὰ καὶ χρησιμεύουν πρὸς καθοδήγησιν τῶν σπουδαστῶν, οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ προσθέσουν κατὰ τὴν κρίσιν των καὶ ἕτερα χρήσιμα στοιχεῖα.

'Εὰν ἡ μελέτη κριθῇ πλήρης, θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν βαθμολογίαν τοῦ πτυχίου. Αἱ καλύτεραι μελέται θὰ βραβευθοῦν.

ΕΚΔΡΟΜΑΙ

Τακτικῶς θὰ γίνωνται ἐκδρομαὶ ἀνὰ τὰς 'Αθήνας, τὴν 'Αττικήν, καὶ ἄλλα ἀρχαιολογικά, τουριστικὰ ἢ βιομηχανικὰ μέρη τῆς 'Ελλάδος. Αὗται, μετὰ τῶν εἰς ἀπώτερα μέρη γινομένων, ἀποβλέπουν εἰς τὸ νὰ γνωρίσουν οἱ σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς τὴν Πατρίδα μας. Εἰς τὰς ἐκδρομὰς αὐτὰς θὰ ἀναπτύσσωνται θέματα σχετικὰ πρὸς τὴν σημασίαν τοῦ τόπου τῆς ἐπισκέψεως. Ἡ ὀργάνωσις καὶ ἡ διεξαγωγὴ τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ ψυχαγωγικῶν ἐκδρομῶν τῶν σπουδαστῶν ἔχει ἀνατεθῇ εἰς 'Επιτροπὴν ἀποτελουμένην ἀπὸ τοὺς κ.κ. ***Μιχαὴλ Ρινόπουλον***, 'Αντιπρόεδρον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου,

Ἰωάν. Κουτσογιάννην, Καθηγητὴν τῆς Σχολῆς καὶ Ἀντιπρόεδρον τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ, *Γιάννην Θρεψιάδην*, Ἀρχαιολόγον καὶ *Γεώργιον Κατσίπην*, Καθηγητὴν τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς.

Πρόγραμμα Ἐκδρομῶν

22)10)52 *Θησεῖον—Κεραμεικός, Μουσεῖον, Δίπυλον.* Ἐξηγητὴς ὁ κ. Ἰωάννης Θρεψιάδης Ἔφορος Ἀρχαιοτήτων. Ἐκπαιδευτικὸς περίπατος.

29)10)52 *Ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως—Προπύλαια, Παρθενών, Ἐρέχθειον.* Ἐξηγητὴς ὁ κ. Γιάννης Θρεψιάδης Ἔφορος Ἀρχαιοτήτων. Ἐκπαιδευτικὸς περίπατος.

2)11)52 *Χαλάνδρι—Ἁγία Παρασκευὴ — Ἅγιος Ἰωάννης Κυνηγός.* Ἐκδρομὴ πεζοπορική.

9)11)52 *Κόρινθος—Παλαιὰ Κόρινθος—Ἀκροκόρινθος—Λουτράκι.* Ἐκδρομὴ τουριστική.

16)11)52 *Κάτω τῆς Ἀκροπόλεως—Θέατρον Διονύσου, Ἀσκληπιεῖον, Ὠδεῖον Ἡρώδου.* Ἐξηγητὴς ὁ κ. Γ. Θρεψιάδης Ἔφορος Ἀρχαιοτήτων. Ἐκπαιδευτικὸς περίπατος.

29)11)52 *Παγκράτι—Καισαριανὴ—Καλοπούλα—Ἀστέρι.* Ἐκδρομὴ πεζοπορική.

26-28)12 *Κόρινθος—Ἄργος* (στάσις) *-Δερβενάκια—Τρίπολις* (Γεῦμα)—*Σπάρτη —Μυστρᾶς* (Διανυκτέρευσις)—*Τρίπολις* (στάσις) *Διάσελο Ἀλωνίσταινας —Βυτίνα* (στάσις) — *Λαγκάδια--Λάδων — Ὀλυμπία* (Διανυκτέρευσις) *Ἐπίσκεψις Μουσείου, Ἄλτεως, Σταδίου—Πῦργος* (στάσις)—*Πάτραι* (Περίπατος ἀνὰ τὴν πόλιν. *Ψηλὰ Ἀλώνια, Ἄγαλμα Γερμανοῦ Παλαιῶν Πατρῶν, Παντάνασσα, Ἀγορά. (λιμήν).—Αἴγιον—Ξυλόκαστρον* (στάσις) *Κόρινθος—Ἅγ. Θεόδωρος* (στάσις)—*Ἀθῆναι.* Τριήμερος Ἐκπαιδευτικὴ καὶ Τουριστικὴ ἐκδρομή.

25) 1)53 *Μετόχι Πάρνηθος—Γοργόνα—Σανατόριον—Ἁγία Τριὰς—Καταφύγιον Ε.Ο.Σ.* Ὀρειβατικὴ ἐκδρομή.

28) 1)53 *Πατήσια—Ὁμορφη Ἐκκλησιὰ—Διϋλιστήρια Οὔλεν—Γαλάτσι.* Ἐκπαιδευτικὸς περίπατος. Ὁμιλητὴς ὁ κ. Μαλανδράκης Διευθυντὴς Οὔλεν *Ἀγὼν Βάδην 3000 μ.*

4) 2)53 *Ἐπίσκεψις Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου.* Ὁμιλητὴς ὁ κ. Χ. Καροῦζος, Διευθυντὴς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου.

11) 2)53 *Ἐπίσκεψις Βυζαντινοῦ Μουσείου.* Ὁμιλητὴς ὁ κ. Σωτηρίου, Ἀκαδημαϊκός, Διευθυντὴς Βυζαντινοῦ Μουσείου.

18) 2)53 *Ἐπίσκεψις Μπενακείου Μουσείου.* Ὁμιλητὴς ὁ κ. Χατζηδάκις, Διευθυντὴς τοῦ Μουσείου.

22) 2)53 *Μπογιάτι—Λίμνη Μαραθῶνος.* Ἐκπαιδευτικὴ καὶ πεζοπορικὴ ἐκδρομή.

25) 2)53 *Παλαιὰ Ἀγορὰ—Ὡρολόγιον Κυρήστου.* Ἐκπαιδευτικὸς περίπατος.

8) 3)53 *Κάλαμος—Ἀμφιάρειον—Ἅγ. Ἀπόστολος.* Ὁμιλητὴς ὁ κ. Μηλιάδης. Ἐκπαιδευτικὴ καὶ πεζοπορικὴ ἐκδρομή.

15) 3)53 *Πικέρμι—Ν. Μάκρη—Τύμβος Μαραθῶνος.* Ἐκπαιδευτικὴ καὶ πεζοπορικὴ ἐκδρομή.

22) 3)53 *Θορικὸν—Λαύριον—Σούνιον.* Ὁμιλητὴς ὁ κ. Γ. Μηλιάδης. Ἐκπαιδευτικὴ καὶ τουριστικὴ ἐκδρομή.

29) 3)53 *Χαλκὶς—Ἀλιβέριον* (Θερμοηλεκτρικὰ ἔργα). Ἐκπαιδευτικὴ καὶ τουριστικὴ ἐκδρομή.

2—8)4)53 ***Κωνσταντινούπολις***. Ἐπίσκεψις Πατριαρχείων, Ἁγ Σοφίας, Τεμένους Σουλτὰν Ἀχμέτ, Ἱπποδρόμου, Ὑπογείου Στέρνας, Ἀνακτόρων, Ἀγορᾶς. Παρακολούθησις Ἐπιταφίου, Ἀναστάσεως. Τουριστικὴ καὶ Ἐκπαιδευτικὴ ἐκδρομὴ (ἀτμοπλοϊκῶς).

19—20)4)53 ***Αἴγιον—Διακοφτὸ*** (ὀδοντωτὸς) ***Ζαχλωροῦ—Ἱ. Μ. Μεγάλου Σπηλαίου—Καλάβρυτα—Ἱ. Μ. Ἁγ. Λαύρας—Καλάβρυτα—Διακοφτὸ—Αἴγιον Ἀθῆναι***. Ἐπίσκεψις Ἐργοστασίων Χαρτοποιίας Αἰγίου. Διήμερος Ἐκπαιδευτικὴ καὶ τουριστικὴ ἐκδρομή.

26) 4)53 ***Ἐλευσὶς*** —Ἐπίσκεψις Ἀρχαιοτήτων. Ὁμιλητὴς ὁ κ. Θρεψιάδης. Ἐκπαιδευτικὴ ἐκδρομή.

3) 5)53 ***Αἴγινα—Ἱερὰ Μονὴ Ἁγ. Νεστορίου—Ναὸς Ἀφαίας—Ἁγία Μαρίνα***, Τουριστικὴ ἐκδρομή

10) 5)53 ***Ἱ. Μ. Δαφνίου—Αἰγάλεω—Σκαραμαγκᾶς***. Ὁμιλητὴς ὁ κ. Μηλιάδης Ἐκπαιδευτικὴ ἐκδρομή.

16—17)5)53 ***Μυκῆναι—Ἄργος—Τίρυνς—Ναύπλιον*** (Διανυκτέρευσις)—***Ἐπίδαυρος—Κόρινθος—Λουτράκι***. Διήμερος ἐκπαιδευτικὴ καὶ τουριστικὴ ἐκδρομή.

Ἀθλητισμὸς καὶ παιδιαὶ

Φεβ)ριος Ὀργάνωσις σχολικοῦ πρωταθλήματος καὶ καλαθοσφαίρας.
Μάρτιος Συμμετοχὴ τῆς Σχολῆς εἰς πρωταθλήματα ἀθλοπαιδιῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν.
Ἀπρίλιος Ὀργάνωσις ἀγώνων βάδην καὶ ἀνωμάλου δρόμου (2.000 μ.).
» Ἀθλητικοὶ ἀγῶνες μεταξὺ σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς.
Μάϊος Συμμετοχὴ εἰς ἀθλητικοὺς ἀγῶνας Ἀνωτάτων Σχολῶν.

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Α' ΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ

Αἱ εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις ὡρίσθησαν διὰ τὴν 14ην Ὀκτωβρίου, ἡμέραν Κυριακήν. Ἡ σειρὰ τῶν ἐξεταστέων μαθημάτων εἶναι : 9 π. μ. Ἔκθεσις Ἰδεῶν, 11 π. μ. Μαθηματικὰ καὶ 5 μ. μ. Γεωγραφία.

Πᾶς ὑποψήφιος δέον νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Σχολῆς μέχρι τῆς 10ης Ὀκτωβρίου αἴτησιν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου εἰς ἣν ἐπισυνάπτονται : 1) πιστοποιητικὸν ἐγγραφῆς εἰς δῆμον ἢ κοινότητα, 2) τίτλος σπουδῶν, 3) πιστοποιητικὸν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἐὰν κέκτηται τοιούτην, 4) μία φωτογραφία ταυτότητος καὶ 5) βεβαίωσις ὅτι ἔλαβε γνῶσιν τοῦ Κανονισμοῦ τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων. Πέραν τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας οὐδεμία αἴτησις γίνεται δεκτή, δι' οἱονδήποτε λόγον καὶ ἐὰν ἐπῆλθεν ἡ καθυστέρησις τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως. Κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως ὁ ὑποψήφιος δέον νὰ καταβάλῃ τὰ ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁριζόμενα ἐξέταστρα, μεθ' ὃ ἡ Γραμματεία τῆς Σχολῆς χορηγεῖ εἰς τὸν ὑποψήφιον προσωρινὴν «Σχολικὴν ταυτότητα», ἣν ἐπιδεικνύων οὗτος δύναται νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις.

Ἐξεταστέα Μαθήματα. Τὰ μαθήματα εἰς ἃ ἐξετάζονται οἱ ὑποψήφιοι εἶναι : 1) Ἔκθεσις Ἰδεῶν, 2) Μαθηματικὰ (Ἀριθμητικὴ καὶ Ἄλγεβρα), καὶ 3) Γεωγραφία (φυσικὴ-πολιτικὴ-οἰκονομική). Οἱ ὑποψήφιοι εἶναι ἐλεύθεροι εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν ἀπόψεών των καὶ εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῆς καθαρευούσης ἢ τῆς δημοτικῆς γλώσσης. Οἱ ὑποψήφιοι δέον νὰ λύσουν ἓν ζήτημα ἐκ τῶν δύο τῆς Ἀριθμητικῆς ἓν ἐκ τῶν δύο τῆς Ἀλγέβρας καὶ δύο ἐκ τῶν τριῶν τῆς Γεωγραφίας.

Ἐξεταστέα Ὕλη: Α') Ἀ ρ ι θ μ η τ ι κ ή. Ἀριθμοί. Ἀριθμητικαὶ πράξεις. Πολλαπλασιασμός. Ἰδιότης ἐναλλαγῆς. Ἐπιμεριστικὴ ἰδιότης. Πολλαπλασιασμοὶ ἐπὶ 9,99, 999 καὶ 11. Γινόμενον πολλῶν παραγόντων. Δύναμις. Πολλαπλασιασμὸς δυνάμεων. Διαίρεσις. Ἰδιότητες. Διαιρετότης. Μέγιστος κοινὸς διαιρέτης. Ἀριθμοὶ πρῶτοι. Ἐλάχιστον κοινὸν πολλαπλάσιον. Τετραγωνικὴ ρίζα. Κλάσματα. Πράξεις ἐπ' αὐτῶν. Κυριώτεραι μονάδες ἐν χρήσει ἐν Ἑλλάδι. Ποσὰ ἀνάλογα καὶ ἀντίστροφα. Λόγοι καὶ ἀναλογίαι. Μέθοδος τριῶν Ποσοστά. Μερισμὸς εἰς μέρη ἀνάλογα. Προβλήματα ἑταιρείας, μίξεως, συντήξεως, τόκου ἁπλοῦ, ὑφαιρέσεως, κοινῆς λήξεως καὶ μέσης λήξεως.

Β') Ἄ λ γ ε β ρ α. Σύστημα θετικῶν καὶ ἀρνητικῶν ἀριθμῶν. Πράξεις ἐπ' αὐτῶν. Ἀλγεβρικαὶ παραστάσεις καὶ πράξεις ἐπ' αὐτῶν. Ἐφαρμογαὶ τῶν παραστάσεων εἰς διαφόρους ἁπλουστέρους μετασχηματισμούς. Ἐφαρμογαὶ ἐπὶ ἀλγεβρικῶν κλασμάτων. Ἐξισώσεις πρώτου βαθμοῦ μεθ' ἑνὸς ἀγνώστου Λύσις δι' ἐξισώσεων προβλημάτων τόκου, ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς ὑφαιρέσεως, μερισμοῦ, μέσης καὶ κοινῆς λήξεως, μίξεως καὶ συντήξεως, κινήσεως. Ἀνισότητες. Ἐξισώσεις α' βαθμοῦ μὲ 2 ἀγνώστους. Σύστημα πρωτοβαθμίων ἐξισώσεων περισσοτέρων τῶν δύο μετ' ἰσαρίθμων ἀγνώστων. Ρίζαι καὶ δυνάμεις μὲ ἐκθέτας κλασματικοὺς καὶ ἀρνητικούς. Ἐξισώσεις β' βαθμοῦ μὲ ἕνα ἄγνωστον. Πρόοδοι ἀριθμητικαὶ καὶ γεωμετρικαί. Λογάριθμοι καὶ ἰδιότητες αὐτῶν.

Γ') Γ ε ω γ ρ α φ ί α. Ἡ γῆ ὡς οὐράνιον σῶμα. Ἀτμόσφαιρα, κλῖμα, ξηρά, θάλασσα, φυτά, ζῶα καὶ διανομὴ αὐτῶν κατὰ ζώνας. Ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς, φυλαί, θρησκεῖαι, ἔθνη, κράτη, βαθμίδες πολιτισμοῦ. Αἱ χῶραι τῆς Ἀσίας τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Ὠκεανίας καὶ αἱ πρωτεύουσαι αὐτῶν.—Θέσις, ὁριζόντιος διαμελισμός, ἔδαφος, κλῖμα, κυριώτερα προϊόντα, πληθυσμός, σημαντικώτεραι πόλεις, ταξίδια, ἐμπόριον μετὰ τῆς Ἑλλάδος, τῶν Κρατῶν τῆς Εὐρώπης, τῆς Τουρκίας, τῆς Αἰγύπτου, τῆς Ἀργεντινῆς, τῆς Βραζιλίας, τοῦ Καναδᾶ καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Β. Ἀμερικῆς, Συνοπτικὴ φυσικὴ καὶ πολιτικὴ ἐξέτασις τῆς Ἑλλάδος. Διοικητικὴ διαίρεσις τῆς Ἑλλάδος : Γεν. Διοικήσεις, Νομοί, Πρωτεύουσαι αὐτῶν. Κυριώτερα παραγόμενα καὶ ἐξαγόμενα προϊόντα κατὰ μεγάλας περιφερείας τῆς Ἑλλάδος. Ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος. Ἐσωτερικαὶ συγκοινωνίαι. Δωδεκάνησος—Κύπρος—Βόρ. Ἤπειρος. Περιγραφὴ ταξιδίων ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπιτυχόντες θεωροῦνται : α) οἱ λαβόντες βαθμὸν τουλάχιστον δέκα (ἐπὶ 20) εἰς ἕκαστον μάθημα καὶ β) οἱ λαβόντες συνολικὸν ἄθροισμα τουλάχιστον πεντήκοντα, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀπολυτηρίου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ τριῶν εἰσέτι βαθμῶν διὰ τοὺς τυχὸν ἔχοντας συμπληρώσει διετῆ τουλάχιστον δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὴν ὑπηρεσίαν δεόντως ἀποδεδειγμένην.

Εἰσακτέοι εἶναι οἱ τυχόντες μεγαλυτέρου βαθμοῦ. Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας αὐξάνεται ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσακτέων. Ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀνακοινώσεως τῶν ἀποτελεσμάτων οἱ δικαιούμενοι νὰ ἐγγραφῶσι δύνανται νὰ ὑποβάλλωσιν αἴτησιν ἐγγραφῆς· ἄλλως θεωροῦνται παραιτηθέντες καὶ τὴν θέσιν αὐτῶν καταλαμβάνουν οἱ ἐπιλαχόντες κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἐγγραφῇ μετὰ τὴν παρέλευσιν ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀνακοινώσεως τῶν ἀποτελεσμάτων.

Β΄ ΤΜΗΜΑΤΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Ἵνα μετάσχῃ σπουδαστὴς τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων δέον νὰ ἔχῃ ἐξοφλήσει πάσας τὰς πρὸς τὴν Σχολὴν χρηματικὰς ὑποχρεώσεις του καί νὰ ἔχῃ καταθέσει εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Σχολῆς αἴτησιν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐξετάσεων, οὐδεμιᾶς αἰτήσεως γενομένης δεκτῆς μετὰ ταῦτα ἐξ οἱουδήποτε λόγου καὶ ἂν ἐπῆλθεν ἡ καθυστέρησις.

Ὁ σπουδαστὴς ὑποχρεοῦται νὰ ἐξετασθῇ εἰς ἅπασαν τὴν κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος διδαχθεῖσαν ὕλην. Δύναται ὁ σπουδαστὴς εἰς τὰς κατ' Ἰούνιον ἐξετάσεις νὰ δηλώσῃ ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ ἐξετασθῇ εἰς ἓν ἢ περισσότερα μαθήματα ἢ εἰς τμῆμα μαθήματος ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν διδασκαλίαν ἑνὸς ἐκ τῶν Καθηγητῶν, ὅταν πλείονες εἶναι διωρισμένοι εἰς μίαν ἕδραν.

Ἐπιτυχόντες θεωροῦνται : α) οἱ λαβόντες πέντε εἰς ἕκαστον τῶν μαθημάτων, β) οἱ τυχόντες μέσου ὅρου ἓξ, ἐὰν ἀπέτυχον εἰς ἓν μόνον μάθημα καὶ γ) οἱ τυχόντες μέσου ὅρου ἓξ καὶ ἥμισυ, ἐὰν ἀπέτυχον εἰς περισσότερα μαθήματα. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν σπουδαστὴς εἰς τὰς κατ' Ἰούνιον ἐξετάσεις δὲν ἔτυχε τοῦ ἄνω βαθμοῦ πέντε εἰς ἕκαστον μάθημα ἢ τοῦ ἄνω μέσου ὅρου, ὑποχρεοῦται νὰ ἐξετασθῇ εἰς τὰς κατὰ τὸν Σεπτέμβριον ἐξετάσεις μόνον εἰς ἃ μαθήματα ἀπέτυχεν. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν καὶ πάλιν δὲν λάβῃ τὸν βαθμὸν πέντε ἢ τοὺς ἄνω μέσους ὅρους, ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ μαθήματα τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἐὰν ὅμως ἀπέτυχεν κατ' ἀνώτατον ὅριον εἰς τὸ τρίτον τῶν μαθημάτων ἢ ἐὰν ὁ μέσος ὅρος τῆς γενικῆς βαθμολογίας του εἶναι τουλάχιστον πέντε, δικαιοῦται νὰ ἐπανεξετασθῇ εἰς ἃ μαθήματα ὑπελείφθη κατὰ Ἰανουάριον, καταβάλλων τὰ διπλάσια ἐξέταστρα. Ἐκ τούτων τὸ ἥμισυ περιέρχεται εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Σχολῆς Ὁ τυχὼν τελικῶς βαθμοῦ μηδὲν εἰς δύο τοὐλάχιστον μαθήματα θεωρεῖται ἀποτυχών, ἀνεξαρτήτως τῆς λοιπῆς βαθμολογίας του καὶ ὑποχρεοῦται νά ἐπαναλάβῃ τὰ μαθήματα τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Οἱ βαθμοὶ τῶν ἐξετάσεων τοῦ Σεπτεμβρίου ἀκυρώνουν τοὺς βαθμοὺς τῶν ἐξετάσεων τοῦ Ἰουνίου, οἱ δὲ τοῦ Ἰανουαρίου τοὺς τοῦ Σεπτεμβρίου.

Πρόγραμμα τμηματικῶν ἐξετάσεων Σεπτεμβρίου 1952

Σάββατον	Α' ἔτους	*Φυσικὴ*	Ν. Θεοδώρου
20	Β' »	*Τεχνικὴ Οἰκονομικοῦ Βίου*	Κουτσογιάννης—Γαλάνης—Κανελλόπουλος
Σεπτεμβρίου	Γ' »	*Πολιτικὴ Οἰκονομία*	Γ. Χαλκιόπουλος
Κυριακή	Α' ἔτους	*Γαλλικὰ*	Χ. Καραβᾶς
21	Β' »	*Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων*	Ι. Χρυσοχοΐ
Σεπτεμβρίου	Γ' »	*Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ καὶ Ἀσκήσεις*	Μ. Τσιμάρας (Ἀλεξανδρόπουλος, Παπαδημητρίου)
Δευτέρα	Α' ἔτους	*Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων*	Ι. Χρυσοχοΐ
22	Β' »	*Πολιτικὴ Οἰκονομία καὶ Οἰκονομικὴ Ἱστορία*	Γ. Χαλκιόπουλος
Σεπτεμβρίου	Γ' »	*Λογιστικαὶ Ἀσκήσεις*	Δ. Καμβυσίδης
Τρίτη	Α' ἔτους	*Ἀγγλικὰ*	Γ. Παυλίδης
23	Β' »	*Γαλλικὰ*	Χ. Καραβᾶς
Σεπτεμβρίου	Γ' »	*Ἐμπορικὴ Πολιτικὴ*	Α. Κυρκιλίτσης
Τετάρτη	Α' ἔτους	*Πολιτικὴ Οἰκονομία*	Σ. Ἀγαπητίδης
24	Β' »	*Ἀγγλικὰ*	Γ. Παυλίδης
Σεπτεμβρίου	Γ' »	*Ψυχοτεχνικὴ*	Αἰκ. Κριαρᾶ
Πέμπτη	Α' ἔτους	—	—
25	Β' »	*Ἐμπορευματολογία*	Ε. Συνοδινὸς
Σεπτεμβρίου	Γ' »	*Στατιστικὴ*	Ἀνδρ. Σαουνᾶτσος
Παρασκευὴ	Α' ἔτους	*Χημεία*	Ε. Συνοδινὸς
26	Β' »	*Οἰκονομικὴ Ἐκμεταλλεύσεων*	Μ. Τσιμάρας
Σεπτεμβρίου	Γ' »	*Ἐνεργειακὴ Πολιτικὴ καὶ Βιομηχανικὴ Οἰκονομία*	Π. Κουβέλης (Γεωργακόπουλος)
Σάββατον	Α' ἔτους	*Ἰδιωτικὸν Δίκαιον*	Δ. Δημητρακάκης
27	Β' »	*Κοινωνικὴ Πολιτικὴ*	Χ. Ἀγαλόπουλος
Σεπτεμβρίου	Γ' »	*Τελωνειακὰ*	Ι. Φράγκος
		Φορολογικαὶ Ἀσκήσεις	Σ. Καζᾶκος
Κυριακὴ	Α' ἔτους	*Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ*	Ε. Μαργαρίτης
28	Β' »	*Ἰδιωτικὴ Οἰκονομία*	Δ. Κόλλιας
Σεπτεμβρίου	Γ' »	*Ἐργατικὸν Δίκαιον*	Χ. Ἀγαλόπουλος
Δευτέρα	Α' ἔτους	*Στενογραφία*	Ε. Μελετῆς
29	Β' »	*Μηχανογνωσία*	Σ. Σταυρόπουλος
Σεπτεμβρίου	Γ' »	*Ἠλεκτροτεχνία*	Γ. Γιαννόπουλος
Τρίτη	Α' ἔτους	*Γεωγραφία*	Α. Καλλιαβᾶς
30	Β' »	*Δημοσία Οἰκονομία*	Δερτιλῆς—Καζᾶκος
Σεπτεμβρίου	Γ' »	*Ἐμπορικὸν Δίκαιον*	Π. Πέρδικας
Τετάρτη	Β' ἔτους	*Λογιστικὴ*	Σ. Παπαϊωάννου
		Λογιστικαὶ Ἀσκήσεις	Δ. Καμβυσίδης)
1	Β' »	*Ἐμπορικὸν Δίκαιον*	Ν. Δελούκας
Ὀκτωμβρίου	Γ' »	*Ὀργάνωσις Ἐργοστασίων*	Φ. Λέτσας
Πέμπτη	Α' ἔτους	*Δημόσιον Δίκαιον*	Σ. Καλογερόπουλος
2	Β' »	*Λογιστικὴ καὶ Ἀσκήσεις*	Σ. Παπαϊωάννου
Ὠκτωβρίου	Γ' »	*Ἐμπορευματολογία*	Ε. Συνοδινὸς
Παρασκευὴ	Α' ἔτους	*Τεχνικὴ Ἐμπορίου*	Σ. Παπαϊωάννου
3	Β' »	*Ἰδιωτικὸν Δίκαιον*	Κ. Σημαντήρας
Ὀκτωβρίου	Γ' »	*Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων*	Ι. Χρυσοχοΐ
Σάββατον	Α' ἔτους	—	—
4	Β' »	*Στατιστικὴ*	Ε. Μαργαρίτης
Ὀκτωβρίου	Γ' »	—	—

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑΙ ΤΜΗΜΑΤΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1953

Α' ΕΤΟΣ

8	'Ιανουαρίου	1953	Πέμπτη	*Γαλλικὰ*	Χ. Καραβᾶς
»	»	»	»	*'Αγγλικὰ*	Γ. Παυλίδης
»	»	»	»	*Στενογραφία*	Ε. Μελετῆς
9	'Ιανουαρίου	1953	Παρασκευὴ	*Γεωγραφία*	Α. Καλλιαβᾶς
»	»	»	»	*Δημόσιον Δίκαιον*	Σ. Καλογερόπουλος
»	»	»	»	*Πολιτικὴ Οἰκονομία*	Σ. 'Αγαπητίδης
10	'Ιανουαρίου	1953	Σάββατον	*'Ιδιωτικὸν Δίκαιον*	Δ. Δημητρακάκης
»	»	»	»	*Τεχνικὴ 'Εμπορίου*	Σ. Παπαϊωάννου
»	»	»	»	*Λογιστικαὶ 'Ασκήσεις*	Δ. Καμβυσίδης
11	'Ιανουαρίου	1953	Κυριακὴ	*Μαθηματικὰ*	Ε. Μαργαρίτης
»	»	»	»	*Λογιστικὴ*	Σ. Παπαϊωάννου
»	»	»	»	*Φυσικὴ*	Ν. Θεοδώρου
11	'Ιανουαρίου	1953	Δευτέρα	*Χημεία*	Ε. Συνοδινὸς
»	»	»	»	*'Οργάν. 'Επιχειρήσεων*	Ι. Χρυσοχοῦ.

Β' ΕΤΟΣ

8	'Ιανουαρίου	1953	Πέμπτη	*Γαλλικὰ*	Σ. Καραβᾶς
»	»	»	»	*'Αγγλικὰ*	Γ. Παυλίδης
»	»	»	»	*Δημοσία Οἰκονομία*	Π. Δερτιλῆς
»	»	»	»	*Μεταφοραὶ*	Χ. Κανελλόπουλος
9	'Ιανουαρίου	1953	Παρασκευὴ	*Πολιτικὴ Οἰκονομία*	Γ. Χαλκιόπουλος
»	»	»	»	*Οἰκονομ. 'Ιστορία*	Γ. Χαλκιόπουλος
»	»	»	»	*Κοινωνικὴ Πολιτικὴ*	Χ. 'Αγαλλόπουλος
»	»	»	»	*'Ασφαλιστικὰ*	Ι. Κουτσογιάννης
10	'Ιανουαρίου	1953	Σάββατον	*'Ιδιωτικὴ Οἰκονομικὴ*	Γ. Κόλιας
»	»	»	»	*Οἰκον. 'Εκμεταλλεύσεων*	Κ. Τσιμάρας
»	»	»	»	*Μηχανογνωσία*	Σ. Σταυρόπουλος
11	'Ιανουαρίου	1953	Κυριακὴ	*Τραπεζιτικὰ*	Δ. Γαλάνης
»	»	»	»	*'Ιδιωτικὸν Δίκαιον*	Κ. Σημαντήρας
»	»	»	»	*'Εμπορικὸν Δίκαιον*	Ν. Δελούκας
12	'Ιανουαρίου	1953	Δευτέρα	*'Οργάν. 'Επιχειρήσεων*	Ι. Χρυσοχοῦ
»	»	»	»	*'Εμπορευματολογία*	Ε. Συνοδινὸς
»	»	»	»	*Φορολογικαὶ 'Ασκήσεις*	Σ. Καζᾶκος
13	'Ιανουαρίου	1953	Τρίτη	*Στατιστικὴ*	Ε. Μαργαρίτης
»	»	»	»	*Λογιστικαὶ 'Ασκήσεις*	Δ. Καμβυσίδης

Γ' ΕΤΟΣ

8	'Ιανουαρ.	1953	Πέμπτη	*'Εργατικὸν Δίκαιον*	Χ. 'Αγαλλόπουλος
»	»	»	»	*Ψυχοτεχνικὴ*	Α. Κριαρᾶ
»	»	»	»	*Πολιτικὴ Οἰκονομία*	Γ. Χαλκιόπουλος
9	'Ιανουαρ.	1953	Παρασκευὴ	*Λογιστ. 'Ασκήσεις*	Δ. Παπαδημητρίου
»	»	»	»	*Λογιστική*	Δ. Καμβυσίδης
»	»	»	»	*'Οργάνωσ. 'Εργοστασίων*	Φ. Λέτσας
10	'Ιανουαρ.	1953	Σάββατον	*Φορολογικοὶ 'Ασκήσεις*	Σ. Καζᾶκος
»	»	»	»	*'Οργαν 'Επιχειρήσεων*	Ι. Χρυσοχοῦ
»	»	»	»	*Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ*	Μ. Τσιμάρας
11	'Ιανουαρ.	1953	Κυριακὴ	*Λογιστ. 'Ασκήσεις*	Γ. 'Αλεξανδρόπουλος
»	»	»	»	*Τελωνειακὴ Νομοθεσία*	Ι. Φράγκος
»	»	»	»	*Στατιστικὴ*	Α. Σαουνᾶτσος
12	'Ιανουαρ.	1953	Δευτέρα	*'Ηλεκτροτεχνία*	Γ. Γιαννόπουλος
»	»	»	»	*'Εμπορικὸν Δίκαιον*	Π. Πέρδικας
»	»	»	»	*'Εμπορευματολογία*	Ε. Συνοδινὸς
13	'Ιανουαρ.	1953	Τρίτη	*Βιομηχαν. Πολιτικὴ*	Π. Κουβέλης
»	»	»	»	*'Εμπορικὴ Πολιτικὴ*	Α. Κυρκιλίτσης
»	»	»	»	*Βιομηχανικὴ Οἰκονομία*	Φ. Γεωργακόπουλος

ΤΜΗΜΑΤΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΙΟΥΝΙΟΥ 1953

Δευτέρα	Α'	ἔτους	—	—
8	Β'	»	*Οἰκονομικὴ 'Ιστορία*	Γ. Χαλκιόπουλος
'Ιουνίου	Γ'	»	*Πολιτικὴ Οἰκονομία*	Γ. Χαλκιόπουλος
Τριτη	Α'	ἔτους	—	—
9	Β'	»	*Πολιτικὴ Οἰκονομία*	Γ. Χαλκιόπουλος
'Ιουνίου	Γ'	»	*Βιομ. καὶ 'Ενεργ. Ιολιτικὴ*	Π. Κουβέλης
Τετάρτη	Α'	ἔτους	*Γαλλικὰ*	Χρ. Καραβᾶς
10	Β'	»	*Λογιστικὴ*	Σ. Παπαϊωάννου
'Ιουνίου	Γ'	»	*Λογιστικαὶ 'Ασκήσεις*	Δ. Καμβυσίδης
Πέμπτη	Α'	ἔτους	*Λογιστικὴ*	Σ. Παπαϊωάννου
11	Β'	»	*'Εμπορικὸν Δίκαιον*	Ν. Δελούκας
'Ιουνίου	Γ'	»	*Ψυχοτεχνικὴ*	Α. Κριαρᾶ
Παρασκευὴ	Α'	ἔτους	*Τεχνικὴ 'Εμπορίου*	Σ. Παπαϊωάννου
12	Β'	»	*'Ιδιωτικὸν Δίκαιον*	Κ. Σημαντήρας
'Ιουνίου	Γ'	»	*Λογιστικαὶ 'Ασκήσεις*	Γ. 'Αλεξανδρόπουλος
Σάββατον	Α'	ἔτους	*Φυσικὴ*	Ν. Θεοδώρου
13	Β'	»	*'Οργάνωσις ἐπιχειρήσεων*	Ι. Χρυσοχοῦ
'Ιουνίου	Γ'	»	*Τελωνιακὰ*	Ι. Φράγκος
Κυριακὴ	Α'	ἔτους	—	—
14	Β'	»	*Τραπεζιτικὰ*	Δ. Γαλάνης
'Ιουνίου	Γ'	»	*'Οργάνωσις 'Εργοστασίων*	Φρ. Λέτσας
Δευτέρα	Α'	ἔτους	*Χημεία*	'Ελ. Συνοδινὸς
15	Β'	»	*'Ιδιωτικὴ Οἰκονομικὴ*	Δ. Κόλιας
'Ιουνίου	Γ'	»	*'Οργάνωσις 'Επιχειρήσεων*	Ι. Χρυσοχοῦ

Τρίτη	Α' ἔτους	*Ἀγγλικὰ*	Γ. Παυλίδης
16	Β' »	*Κοινωνικὴ Πολιτικὴ*	Χρ Ἀγαλλόπουλος
Ἰουνίου	Γ' »	*Ἠλεκτροτεχνία*	Γ. Γιαννόπουλος
Τετάρτη	Α' ἔτους	*Λογιστικαὶ Ἀσκήσεις*	Δ. Καμβυσίδης
17	Β' »	*Στατιστικὴ*	Ε Μαργαρίτης
Ἰουνίου	Γ' »	*Ἐργατικὸν Δίκαιον*	Χρ Ἀγαλλόπουλος
Πέμπτη	Α' ἔτους	*Πολιτικὴ Οἰκονομία*	Σ. Ἀγαπητίδης
18	Β' »	*Ἀσφαλιστικὰ*	Ι. Κουτσογιάννης
Ἰουνίου	Γ' »	*Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ*	Μ. Τσιμάρας
Παρασκευὴ	Α' ἔτους	*Στενογραφία*	Ε. Μελετῆς
19	Β' »	*Μηχανογνωσία*	Σ. Σταυρόπουλος
Ἰουνίου	Γ' »	*Ἐμπορικὸν Δίκαιον*	Π. Πέρδικας
Σάββατον	Α' ἔτους	*Ἰδιωτικὸν Δίκαιον*	Δ. Δημητρακάκης
20	Β' »	*Οἰκονομικὴ Ἐκμεταλλεύσεων*	Μ. Τσιμάρας
Ἰουνίου	Γ' »	*Οἰκονομικὴ Στατιστικὴ*	Α Σαουνᾶτσος
Κυριακὴ	Α' ἔτους	*Δημόσιον Δίκαιον*	Σ. Καλογερόπουλος
21	Β' »	*Δημοσία Οἰκονομία*	Π. Δερτιλῆς
Ἰουνίου	Γ' »	*Ἐμπορευματολογία*	Ελ. Συνοδινὸς
Δευτέρα	Α' ἔτους	*Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων*	Ι. Χρυσοχοΰ
22	Β' »	*Ἐμπορευματολογία*	Ελ. Συνοδινὸς
Ἰουνίου	Γ' »	*Βιομηχανικὴ Οἰκονομία*	Φρ. Γεωργακόπουλος
Τρίτη	Α' ἔτους	*Οἰκονομικὴ Γεωγραφία*	Α. Καλλισβᾶς
23	Β' »	*Γαλλικὰ*	Χ. Καραβᾶς
Ἰουνίου	Γ' »	*Λογιστικαὶ Ἐφαρμογαὶ*	Δ. Παπαδημητρίου
Τετάρτη	Α' ἔτους	*Μαθηματικὰ*	Ε. Μαργαρίτης
24	Β' »	*Λογιστικαὶ Ἐφαρμογαὶ*	Δ. Καμβυσίδης
Ἰουνίου	Γ' »	*Ἐμπορικὴ Πολιτικὴ*	Α. Κυρκιλίτσης
Πέμπτη	Α' ἔτους	—	—
25	Β' »	*Ἀγγλικὰ*	Γ. Παυλίδης
Ἰουνίου	Γ' »	*Φορολογικαὶ Ἀσκήσεις*	Σ. Καζάκος
Παρασκευὴ	Α' ἔτους	—	—
26	Β' »	*Φορολογικαὶ Ἀσκήσεις*	Σ. Καζάκος
Ἰουνίου	Γ' »	—	—
Σάββατον	Α' ἔτους	—	—
27	Β' »	*Μεταφοραὶ*	Χρ. Κανελλόπουλος
Ἰουνίου	Γ' »	—	—

Γ' ΠΤΥΧΙΑΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Οἱ ὑποστάντες ἐπιτυχῶς τὰς τρεῖς τμηματικὰς ἐξετάσεις δικαιοῦνται νὰ προσέλθουν κατ' Ὀκτώβριον, Μάρτιον καὶ Ἰούνιον εἰς ἐξετάσεις ἐπὶ πτυχίῳ.

Ἡ ἐξέτασις γίνεται ἐπὶ τῶν κυριωτέρων θεμάτων γραπτῶς καὶ προφορικῶς: 1) τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας καὶ Φορολογικῆς Νομοθεσίας (φόροι ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων), 2) Ὀργανωτικῆς (Ἐπιχειρήσεων καὶ Ἐργοστασίων), 3) Λογιστικῆς (Γενικῆς καὶ Βιομηχανικῆς), 4) Δικαίου (Ἐμπορικόν, Βιομηχανικὸν καὶ Ἐργατικὸν Δίκαιον), 5) Ἐμπορευματολογίας (κυριώτεραι πρῶται ὕλαι καὶ ἕτοιμα προϊόντα τῶν ἐν Ἑλλάδι βιομηχανιῶν) καὶ 6) Τεχνολογίας (Μηχανογνωσία καὶ Ἠλεκτροτεχνία).

Προαιρετικὰ μαθήματα εἰς ἃ δύνανται νὰ ἐξετασθοῦν οἱ ὑποψήφιοι εἶναι

τὰ Γαλλικά, Ἀγγλικά, Γερμανικά, Ἰταλικά, Ἰσπανικά, Ἀραβικά, ἡ Δακτυλογραφία καὶ ἡ Στενογραφία.

Ὑποχρεώσεις ὑποψηφίων. Ὁ ἐπὶ πτυχίῳ ὑποψήφιος δέον νὰ ἔχῃ συντάξει καὶ ὑποβάλει εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Σχολῆς, τουλάχιστον ἀπὸ ἑνὸς μηνὸς πρὸ τῶν ἐξετάσεων: α) τὰς ὑπὸ τοῦ Γραφείου Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν ὡς ὑποχρεωτικὰς καθορισθείσας ἐργασίας, αἵτινες βαθμολογοῦνται δι' ἑνιαίου βαθμοῦ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Γραφείου καὶ τῶν ἁρμοδίων Καθηγητῶν, β) μίαν μελέτην σχετιζομένην μὲ τὰ διδασκόμενα ἐν τῇ Σχολῇ θέματα, βαθμολογουμένην ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Καθηγητοῦ καὶ γ) τὰς χαρακτηρισθείσας ὡς ὑποχρεωτικὰς λογιστικὰς ἀσκήσεις, αἵτινες βαθμολογοῦνται ἑνιαίως ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων τακτικῶν καθηγητῶν τῆς Γενικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς.

Θεωροῦνται ἐπιτυχόντες : α) οἱ τυχόντες βαθμοῦ πέντε : 1) εἰς ἕκαστον τῶν ἄνω 6 ὑποχρεωτικῶν μαθημάτων, 2) εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ Γραφείου Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν, 3) εἰς τὴν μελέτην ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ σπουδαστοῦ ἐκλεγέντος θέματος καὶ 4) εἰς τὰς Λογιστικὰς Ἀσκήσεις καὶ

β) οἱ τυχόντες μέσου ὅρου ἓξ εἰς τὰ ὑποχρεωτικὰ καὶ προαιρετικὰ μαθήματα καὶ εἰς τὰς ὡς ἄνω ἐργασίας.

Βαθμὸς πτυχίου εἶναι ὁ μέσος ὅρος τῶν τεσσάρων βαθμῶν, ἤτοι τῶν τριῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων καὶ τῆς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεως.

Πρόγραμμα ἐξετάσεων ἐπὶ πτυχίῳ Ὀκτωβρίου 1952

Χρονολογία	Ἡμέρα	Μάθημα	Ἐξεταστὴ
29)10)52	Τετάρτη	***Πολιτικὴ Οἰκονομία***	Γ. Χαλκιόπουλος
30)10)52	Πέμπτη	***Γενικὴ Λογιστικὴ***	Σ. Παπαϊωάννου
1)11)53	Σάββατον	***Ἐμπορευματολογία***	Ε. Συνοδινὸς
3)11)52	Δευτέρα	***Μηχανογνωσία***	Σ. Σταυρόπουλος
3)11)52	Δευτέρα	***Ἠλεκτροτεχνία***	Γ. Γιαννόπουλος
4)11)52	Τρίτη	***Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων***	Ι. Χρυσοχοῦ
4)11)52	Τρίτη	***Ὀργάνωσις Ἐργοστασίων***	Φ. Λέτσας
5)11)52	Τετάρτη	***Ἐργατικὸν Δίκαιον***	Χ. Ἀγαλλόπουλος
5)11)52	Τετάρτη	***Ἐμπορικὸν Δίκαιον***	Ν. Δελούκας
6)11)52	Πέμπτη	***Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ***	Μ. Τσιμάρας

Πρόγραμμα Ἐξετάσεων ἐπὶ πτυχίῳ Μαρτίου 1953

Χρονολογία	Ἡμέρα	Μάθημα	Ἐξεταστὴ
9)3)1953	Δευτέρα	***Πολιτικὴ Οἰκονομία***	Γ. Χαλκιόπουλος
10)3) »	Τρίτη	***Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων***	Ι. Χρυσοχοῦ
11)3) »	Τετάρτη	***Ὀργάνωσις Ἐργοστασίων***	Φ. Λέτσας
12)3) »	Πέμπτη	***Ἐμπορικὸν Δίκαιον***	Π. Πέρδικας
13)3) »	Παρασκευὴ	***Ἐργατικὸν Δίκαιον***	Χ. Ἀγαλλόπουλος
14)3) »	Σάββατον	***Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ***	Μ. Τσιμάρας
15)3) »	Κυριακὴ	***Γενικὴ Λογιστικὴ***	Στρ. Παπαϊωάννου
16)3) »	Δευτέρα	***Μηχανογνωσία***	Στ. Σταυρόπουλος
17)3) »	Τρίτη	***Ἠλεκτροτεχνία***	Γ. Γιαννόπουλος
18)3) »	Τετάρτη	***Ἐμπορευματολογία***	Ἐλευθέρ. Συνοδινὸς

Πρόγραμμα ἐξετάσεων ἐπὶ πτυχίῳ Ἰουνίου 1913

Χρονολ. Ἡμέρα		Μαθήματα	Ἐξεταστὴ
14/6/53	Κυριακὴ	*Γενικὴ Λογιστικὴ*	Σ. Παπαϊωάννου
15/6/53	Δευτέρα	*Πολιτικὴ Οἰκονομία*	Γ. Χαλκιόπουλος
16/6/53	Τρίτη	*Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ*	Μ. Τσιμάρας
17/6/53	Τετάρτη	*Ἐμπορευματολογία*	Ελ. Συνοδινὸς
18/6/53	Πέμπτη	*Μηχανογνωσία*	Στ. Σταυρόπουλος
»	»	*Ἠλεκτροτεχνία*	Γ. Γιαννόπουλος
19/6/53	Παρασκευὴ	*Ἐργατικὸν Δίκαιον*	Χρ. Ἀγαλλόπουλος
»	»	*Ἐμπορικὸν Δίκαιον*	Ν. Δελούκας
20/6/53	Σάββατον	*Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων*	Ι. Χρυσοχοῦ
»	»	*Ὀργάνωσις Ἐργοστασίων*	Φ. Λέτσας
21/6/53	Κυριακὴ	*Φορολογικὴ Νομοθεσία*	Παναγ. Δερτιλῆς

Ἡ γραπτὴ ἐξέτασις ἀρχίζει τὴν 9ην π.μ., ἡ δὲ προφορική, γινομένη δημοσίᾳ καὶ ἐνώπιον τῆς κατὰ νόμον Ἐπιτροπῆς, τὴν 5 μ.μ.

ΧΡΗΜΑΤΙΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

Οἱ σπουδασταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλωσι κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν Ἔτος 1952—53 τὰ κάτωθι:

α)	Δικαίωμα ἐγγραφῆς	Δρχ.	150 000
β)	Ἀξίαν ἐντύπων	»	100 000
γ)	Α' δόσιν διδάκτρων	»	150 000
δ)	Β' » »	»	300 000
ε)	Γ' » »	»	300 000
ϛ)	Τέλη ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως	»	10 000

Τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς, ἡ ἀξία τῶν παρεχομένων εἰς τοὺς σπουδαστὰς ἐντύπων καὶ ἡ Α' δόσις διδάκτρων εἶναι καταβλητέα μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου, ἡ Β' δόσις μέχρι τῆς 28ης Φεβρουαρίου καὶ ἡ Γ' δόσις μέχρι τῆς 15ης Ἀπριλίου· ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως, οἱ σπουδασταὶ ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν ἐπὶ πλέον 5 ο/ο διὰ πάντα παρερχόμενον μῆνα.

Ἀπαλλαγαὶ

Ἀπαλλάσσονται ἐξ ὁλοκλήρου τῶν διδάκτρων οἱ τυχόντες βαθμοῦ ἄριστα κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις.

Ἀπαλλάσσονται τοῦ ἡμίσεος τῶν διδάκτρων: α) οἱ τυχόντες βαθμοῦ τουλάχιστον ὀκτὼ κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις, β) οἱ ἔχοντες τουλάχιστον βαθμὸν δέκα ὀκτὼ ἐν τῷ ἀπολυτηρίῳ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως (διὰ τὸ Α' ἔτος), γ) τὰ τέκνα τῶν ἐν πολέμῳ πεσόντων ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, δ) τὰ τέκνα τῶν ὑπὸ τῶν κατακτητῶν ἐκτελεσθέντων κατὰ τὴν κατοχὴν καὶ ὑπὸ τῶν στασιαστῶν κατὰ τὰ Δεκεμβριανά, ε) οἱ ἐν ἐνεργείᾳ δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἱ συνταξιοῦχοι καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, στ) οἱ ἔχοντες ἀδελφὸν ἐγγεγραμμένον ὡς σπουδαστὴν εἰς τὴν Σχολὴν καὶ ζ) οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ ὡς ἔφεδροι.

Ἕτεραι Ὑποχρεώσεις

Ἐξέταστρα δι' ἕκαστον τακτικὸν Καθηγητήν :

κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις	Σεπτεμβρίου	1952	Δρχ.	10 000
» » »	Ἰανουαρίου	1953	»	20 000
» » »	Ἰουνίου	1953	»	15 000

Ἐξέταστρα δι' ἕκαστον μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς

τῶν ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεων	Ὀκτωβρίου	Δρχ.	15 000
» » »	Μαρτίου καὶ Ἰουνίου	»	20 000

Ἐκ τῶν ἐξετάστρων τοῦ Ἰανουαρίου τὸ ἥμισυ περιέρχεται εἰς τὴν Σχολήν, ἀνάλογον δὲ ποσὸν ἐκ τῶν λοιπῶν ἐξετάστρων.

Ἐπιδευτικὰ Τέλη

Πιστοποιητικὸν φοιτήσεως	Δρχ.	20 000
Ἐνδεικτικὰ προαγωγῆς	»	20 000
Πτυχία	»	150 000
Ἀντίγραφα αὐτῶν	»	20 000
Πιστοποιητικὰ βαθμολογίας	»	20 000
Πιστοποιητικὰ ἀκροάσεως μαθημάτων	»	20 000
Στρατολογικὰ πιστοποιητικὰ	»	20 000
Πιστοποιητικὰ ζητούμενα παρὰ μὴ σπουδαστῶν	»	20 000
Χαρτόσημον ἐν γένει τίτλων (κινητὸν)	»	10 000

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

[Ἡ ἀγορὰ τῶν κατωτέρω βοηθημάτων ἐκ μέρους τῶν σπουδαστῶν εἶναι ***ἀπολύτως προαιρετική***. Ἅπαντα εὑρίσκονται εἰς πολλαπλᾶ ἀντίτυπα εἰς τὸ Ἀναγνωστήριον τῆς Σχολῆς].

Α' ΕΤΟΣ

Σ. Ἀγαπητίδη	Πολιτικὴ Οἰκονομία	35 000
Δ. Δημητρακάκη	Γεν. Ἀρχαὶ Ἀστικοῦ Δικαίου	40 000
Ν. Θεοδώρου	Φυσικὴ Ι	45 000
» »	» ΙΙ	70 000
Ἀρ. Καλλιαβᾶ	Οἰκονομικὴ Γεωγραφία	75 000
Σ. Καλογεροπούλου	Δημόσιον Δίκαιον	25 000
Ε. Μαργαρίτη	Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ	40 000
Ἐμμ. Μελετῆ	Στενογραφία	20 000
Στρ. Παπαϊωάννου	Τεχνικὴ Ἐμπορίου	65 000
» »	Λογιστικὴ	100 000
» »	Λογιστικὸν Δίκαιον	45 000
Γ. Παυλίδου	Ἀγγλικὰ	25 000
Κ. Σημαντήρα	Ἐνοχικὸν (Γενικὸν)	15 000
Ἐλ. Συνοδινοῦ	Χημεία	60 000
Ι. Συρίγου	Γαλλικὴ μέθοδος	7 000
Χ. Καραβᾶ	Γαλλισμοὶ	10 000
Ι. Χρυσοχοῦ	Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων (Α')	35 000
» »	Ὀργάνωσις μὲ ἁπλᾶ λόγια	8 000
» »	Ἀπὸ τὸ σχολεῖον εἰς τὴν ζωὴν	3 000

Β' ΕΤΟΣ

Χρ. Ἀγαλλοπούλου	Κοινωνικὴ Ἀσφάλισις	50 000
Δ. Γαλάνη	Τραπεζικὰ	20 000
Π. Δερτιλῆ	Δημοσία Οἰκονομία	180 000
Danty—Lafrance	Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Ὀργάνωσιν	15 000
Δ. Κόλια	Γενικὴ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομική	25 000
Γ. Κουτσογιάννη	Ἀσφαλιστικὰ	40 000
» »	Ἐρωτηματολόγιον	22 000
Ed Landauer	Συστηματικὴ Ἐξέτασις Βιομηχανικῆς Ἐπιχειρήσεως	10 000
Ε. Μαργαρίτη	Στατιστικὴ	100 000
Στρ. Παπαϊωάννου	Λογιστικὴ	100 000
» »	Λογιστικὸν Δίκαιον	45 000
Κ. Σημαντήρα	Ἐνοχικὸν Δίκαιον (Εἰδικὸν Μέρος)	20 000
Ἑλ. Συνοδινοῦ	Ἐμπορευματολογία	40 000
Μ. Τσιμάρα	Θεωρία Κόστους	100 000
» »	Οἰκονομικὴ Ἐμεταλλεύσεων	55 000
Α. Τσιριντάνη	Ἐμπορικὸν Δίκαιον	35 000
Γ. Χαλκιοπούλου	Πολιτικὴ Οἰκονομία	50 000
» »	Ἱστορία Οἰκονομικοῦ βίου	15 000
» »	Μηχανισμὸς τῶν τιμῶν	15 000
Ἰω. Χρυσοχοῦ	Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων (Β')	35 000
Ἰω. Χρυσοχοῦ	Βασικὰ θέματα Ὀργανώσεως	10 000
» »	Περιγραφικὴ ἀνάλυσις ὑποδειγματικῆς Βιομηχανικῆς Ἐπιχειρήσεως	6 000
» »	Περιγραφὴ μιᾶς δρώσης Ἐπιχειρήσεως	2 000

Γ' ΕΤΟΣ

Χρ. Ἀγαλλοπούλου	Ἐργατικὸν Δίκαιον Τεῦχος Α'	20 000
Γ. Ἀλεξανδροπούλου	Λογιστικαὶ μονογραφίαι Βιομηχανικῶν Ἐπιχειρήσεων	15 000
Φ. Γεωργακοπούλου	Βιομηχανικὴ Πολιτικὴ	20 000
Γιάννη Γιαννοπούλου	Ἠλεκτροτεχνία	35 000
American Institute of Accountants	Ἔλεγχοι ὀρκωτῶν λογιστῶν	20 000
Danty—Lafrance	Εἰσαγωγὴ εἰς Ὀργάνωσιν	15 000
» »	Ἡ σύγχρονος μορφὴ τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως ἐργασίας	40 000
Δ. Καμβυσίδη	Λογιστικὴ Ἑταιρειῶν	25 000
Π. Κουβέλη	Ὁ τόπος ἐγκατατάσεως τῶν βιομηχανιῶν	25 000
» »	Βιομηχανικὴ Πολιτικὴ	30 000
Αἰκ. Κριαρᾶ	Ψυχοτεχνικὴ	35 000
Φ. Λέτσα	Βιομηχανικαὶ Ἐγκαταστάσεις	175 000
Π. Πέρδικα	Ἐμπορικὸν Δίκαιον	30 000
Ἀ. Σαουνάτσου	Οἰκονομικὴ Στατιστικὴ	25 000
Ἑλ. Συνοδινοῦ	Ἐμπορευματολογία	100 000
Μ. Τσιμάρα	Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ	50 000
Ἰω. Φράγκου	Τελωνειακὴ Νομοθεσία	15 000
Ἰω. Χρυσοχοῦ	Ὁ ἀνθρώπινος παράγων	30 000
» »	Ἐμπορικὴ Ὀργάνωσις	15 000
» »	Ὀργάνωσις Γραφείων	4 000
» »	Τὸ Γραφεῖον, ὁ ἐγκέφαλος τῆς Ἐπιχειρήσεως	2 000
» »	Ἡ πρόοδος εἰς τὴν Ἐπιστημονικὴν Ὀργάνωσιν	5 000
» »	Βοηθήματα Ὀργανώσεως	5 000
» »	Συστηματικὴ Ἔρευνα τῶν Ἐπιχειρήσεων	20 000
» »	Ἐλεγκτικὴ	

ΕΠΕΤΗΡΙΣ

ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΤΟΜΟΣ Α' — ('Ακαδημαϊκὸν ἔτος 1948/49) ΣΕΛ. 1—420

1. ***Στράτ. Κ. Παπαϊωάννου.***— Τὸ ἔργον, οἱ σκοποὶ καὶ αἱ κατευθύνσεις τῆς Βιομηχανικῆς Σχολῆς
2. ***Γ. Ν. Κοφινᾶ*** — ***'Επαμεινώνδας Χαρίλαος:*** 'Ο ἄνθρωπος καὶ ὁ Βιομήχανος
3. ***Στ. Στεφανοπούλου.***— Νικόλαος Μπερντιάεφ
4. ***Χρ. 'Αγαλλοπούλου.***— Αἱ κατευθύνσεις τῆς μεταπολεμικῆς διεθνοῦς κοινωνικῆς πολιτικῆς
5. ***Π. Δερτιλῆ.***— 'Η διὰ συμβιβασμοῦ ἐπίλυσις τῶν φορολογικῶν διαφορῶν
6. ***Γ. Χαλκιοπούλου.***— 'Απὸ τὰ προβλήματα τῆς ὀργανώσεως ἑνὸς σχεδίου οἰκονομικῆς πολιτικῆς
7. ***Ε. Μαργαρίτη.***— 'Η μέθοδος τῆς συσχετίσεως ἐν τῇ Στατιστικῇ
8. ***Σ. 'Αγαπητίδη.***— 'Ο πληθυσμὸς τῆς Δωδεκανήσου
9. ***Ν. Φωκᾶ.***— Κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις καὶ μέσαι τάξεις
10. ***Ν. Δελούκα.***— 'Η προστασία τοῦ ἰδιαιτέρου διασχηματισμοῦ προϊόντος ἢ τῆς συσκευασίας αὐτοῦ κατὰ τὴν περὶ βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας ἑλληνικὴν νομοθεσίαν
11. ***Κ. Σημαντήρα.***— Περὶ τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ ἐργοδότου διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ ὑγιεινὴν κατὰ τὸν Α. Κ.
12. ***Ν. Θεοδώρου.***— Βασικὰ στοιχεῖα ἐποικοδομήσεως τοῦ φυσικοῦ κοσμοειδώλου
13. ***Α. Στριφτοῦ—Κριαρᾶ.***— 'Η συμβολὴ τῆς ψυχολογίας στὴν μελέτη καὶ τὴν ὀργάνωση τῆς ἐργασίας
14. ***Στ. Σταυροπούλου.***— Πηγὲς ἐνεργείας καὶ ἑλληνικὲς δυνατότητες
15. ***'Ελ. Συνοδινοῦ.***— Μέθοδοι προσδιορισμοῦ λίπους εἰς τὴν γιαούρτην
16. ***'Ι. Χρυσοχοῦ.***— Περὶ ἐλέγχων ἀπὸ ὀργανωτικῆς πλευρᾶς
17. ***Δ. Δημητρακάκη.***— 'Η ὑπερημερία τοῦ μισθωτοῦ περὶ τὴν ἀποδοχὴν τῆς ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ προσφερομένης ἐργασίας
18. ***Π. Πέρδικα.***— 'Εξουσία τοῦ δικαστοῦ καὶ καλὴ πίστις κατὰ τὰ ἄρθρα 281 καὶ 288 τοῦ 'Αστικοῦ Κώδικος
19. ***Μ. Τσιμάρα.***— Τὸ οὐδέτερον ἢ ἀδρανὲς σημεῖον τοῦ κύκλου ἐργασιῶν

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΤΟΜΟΣ Β'— ('Ακαδημαϊκὸν ἔτος 1949/50) ΣΕΛ. 1—300

1. ***Π. Δερτιλῆ.***— Γεώργιος Ν. Κοφινᾶς
2. ***Στ. Σταυροπούλου.***— "Ηρωες καὶ μάρτυρες τοῦ πολιτισμοῦ
3. ***'Ιω. Θεοδωρακοπούλου.***— 'Η φιλοσοφία τοῦ Καρτεσίου
4. ***'Αρ. Καλλιαβᾶ.***— 'Η ἐπίδρασις τῆς ἱστορικῆς Σχολῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομικῆς 'Επιστήμης.
5. ***'Αγγ. Χατζημιχάλη.***— Οἱ συντεχνίες καὶ τὰ ἰσνάφια τοῦ 'Ελληνισμοῦ
6. ***'Ελ. Συνοδινοῦ.***— Προσδιορισμὸς προσθέτου καλσμοσακχάρου εἰς ὀπὸν ἐσπεριδοειδῶν
7. ***Σ. 'Αγαπητίδη.***— Τὸ σχέδιον Μάρσαλ καὶ τὸ ἑλληνικὸν πρόγραμμα οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως
8. ***'Αν. Σαουνάτσου.***— 'Η Στατιστικὴ ὡς 'Επιστήμη
9. ***Ε. Μαργαρίτη.***— 'Η μέθοδος τῆς δειγματοληψίας εἰς τὴν Στατιστικὴν
10. ***Χρ. 'Αγαλλοπούλου.***— 'Η ἐπαγγελματικὴ κατοχύρωσις

"ΣΠΟΥΔΑΙ,,

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ — ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ — ΤΕΧΝΙΚΑΙ

περιοδική ἔκδοσις τῆς βιομηχανικῆς σχολῆς Ἀθηνῶν

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΤΟΜΟΣ Α' (Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1950/51) ΣΕΛ. 1—372

Ι. ΑΡΘΡΑ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

1. *Ἀγαπητίδη Σωτηρίου.*— Τὸ σχέδιον Μάρσαλ καὶ ἡ Ἑλλάς
2. » Αἱ γενικαὶ συνθῆκαι τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας.
3. Barelier Michel.— Τὸ σχέδιον Σουμὰν καὶ ἡ Εὐρωπαϊκὴ συνεργασία
4. *Βογιατζῆ Γεωργίου.*— Ἡ συμβολὴ τῶν Ἑλλήνων Τεχνικῶν εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν
5. Degois Georges.— Ἐξωτερικὸν Ἐμπόριον καὶ Στατιστικὴ
6. *Δελούκα Νικολάου.*— Ὁ καθηγητὴς Δρ. Hans Wüstendörfer
7. *Δερτιλῆ Λεωνίδα.*— Οἱ ἐσωτερικοὶ πόροι καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀνόρθωσις
8. *Κάντζια Παναγιώτη.*— Αἱ δυνατότητες τῆς ἀνασυγκροτήσεως
9. *Κριαρᾶ (Στριφτοῦ) Αἰκατερίνης.*— Ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐπιλογὴ καὶ ἡ σημασία της
10. *Λέτσα Φρίξου.*— Τὰ ἐγγειοβελτιωτικὰ ἔργα εἰς τὸ πλαίσιον τοῦ προγράμματος ἀνασυγκροτήσεως
11. *Μακκᾶ Λέοντος.*— Ἡ σημασία τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως
12. *Παπαϊωάννου Κώστα.*— Ἱστορικὴ συνείδηση καὶ ἀνθρωπολογία στὸν εἰκοστὸν αἰώνα.
13. *Παπαϊωάννου Στράτου.*— Ἕνα πρωτοποριακὸ Ἵδρυμα καὶ ἡ ἐποχή του.
14. *Παπαλεξανδρῆ Γεωργίου.*— Πληθωρισμὸς καὶ ἀνασυγκρότησις
15. Rodrigues M. S. — Οἱ συντελεσταὶ τῆς ἀμερικανικῆς βιομηχανικῆς παραγωγικότητος
16. Καθηγητοῦ *Σ*.*— Τὸ μέλλον τῶν μεταφορῶν
17. *Σταυροπούλου Σταύρου.*— Οἱ τεχνικὲς πρόοδοι στὰ πρῶτα πενήντα χρόνια τοῦ εἰκοστοῦ αἰώνα
18. *Στεφανοπούλου Στεφάνου.*— Ἡ ἐκβιομηχάνισις τῆς Ἑλλάδος
19. Wüstendörfer Hans.— Ἐπιτεύξεις καὶ ὅρια τῆς Διεθνοῦς ἑνοποιήσεως τοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου
20. *Φράγκου Ἰωάννου.*— Διεθνῆ προβλήματα τῆς τελωνειακῆς ὑπηρεσίας

ΙΙ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΙΙΙ. ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ.

IV. Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΙΔΕΩΝ

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΤΟΜΟΣ Β' ('Ακαδημαϊκὸν ἔτος 1951/2) ΣΕΛ. 1—384

I. ΑΡΘΡΑ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

1. *'Αγαπητίδη Σωτηρίου.*—Βιομηχανικὴ οἰκονομία καὶ βιομηχανικὴ πολιτική
2. *Γεωργιάδου Μαρίου.*—Αἱ ἐκπτώσεις ἀποτελοῦν στοιχεῖον τοῦ κόστους;
3. *Γεωργαντᾶ Κωνσταντίνου.*—Αἱ δυνατότητες ἐκβιομηχανίσεως
4. *Γκαζιάνη Τηλεμάχου.*—Τὸ ἔργον τῆς διοικητικῆς ὀργανώσεως
5. Danty-Lafrance Louis.—'Η σύγχρονος μορφὴ τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως τῆς ἐργασίας
6. *Δημητρακάκη Δημητρίου.*—Αἱ οἰκονομικαὶ προϋποθέσεις τοῦ ἀγῶνος τοῦ Μεσολογγίου
7. Hebbletwaith S.—Τὸ 'Αγγλικὸν Φεστιβάλ
8. *Καλογεροπούλου—Στράτη Σπύρου.*—Τὸ διεθνὲς συνέδριον τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν διὰ τὰς χώρας τῆς 'Εγγὺς καὶ Μέσης 'Ανατολῆς
9. *Κάντζια Παναγιώτη.*—'Επὶ τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων τοῦ 'Ακαδημ. ἔτους 1951—1952
10. *Κασιμάτη Γρηγορίου.* -'Η πίστις εἰς τὸ οἰκονομικὸν μέλλον τῆς χώρας μας
11. *Κουβέλη Πέτρου.*—Προγραμματισμὸς καὶ ἐκβιομηχάνισις
12. *Κουγιουμτζέλη Θεοδώρου.*—Τὸ Εὐρωπαϊκὸν 'Εργαστήριον πυρηνικῶν ἐρευνῶν
13. *Μακκᾶ Λέοντος.*—'Η ἐλευθέρα Εὐρώπη ὡς ἑνιαῖον σύνολον
14. *Μαύρου Γεωργίου.*—Τὰ προβλήματα τῆς παγκοσμίου οἰκονομίας καὶ ἡ ἐπίδρασίς των εἰς τὴν 'Ελληνικὴν οἰκονομίαν
15. *Οἰκονόμου Μιχαήλ.*—'Η προπολεμικὴ καὶ μεταπολεμικὴ Αὐστρία
16. *Παναγοπούλου Παναγιώτη.*—'Η ἀγγλικὴ οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ πολιτικὴ κατὰ τὴν μεταπελευθερωτικὴν ἑξαετίαν 1945—1951
17. *Πανάγου Χρίστου.*—Τὸ Διεθνὲς 'Εμπορικὸν 'Επιμελητήριον καὶ τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα
18. *Παπαϊωάννου Στράτου.*—Πρὸς τὸ προσωπικὸν τοῦ 'Υπουργείου 'Εμπορίου (ἐγκύκλιος)
19. » 'Η συμμετοχὴ τῆς 'Ελλάδος εἰς τὰς Διεθνεῖς 'Εκθέσεις
20. » 'Η ἁρμοδιότης ἐπὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως
21. *Πεζοπούλου Γεωργίου.*—'Ο ἐξηλεκτρισμὸς καὶ τὰ προβλήματά του
22. de Smaele Albert.—Ποῦ βαίνει ἡ ἐπιστημονικὴ ὀργάνωσις τῆς ἐργασίας
23. *Στεφανοπούλου Στεφάνου.*—'Από τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Συνεργασίαν εἰς τὴν Κοινότητα τοῦ 'Ατλαντικοῦ Συμφώνου
24. *Συνοδινοῦ 'Ελευθερίου.*—'Η πάλη τῆς ἐπιστήμης κατὰ τοῦ πόνου
25. » Προεπαναστατικαὶ ἐκπαιδευτικαὶ μορφαί
26. *Σωμερίτη Στράτη.*—Ταξίδι στὴ Γιουγκοσλαβία
27. Fougerolle Jacques.—'Η γαλλικὴ προσπάθεια ἀνασυγκροτήσεως
28. *Φράγκου 'Ιωάννου.*—Μέτρα τελωνειακῆς καὶ δασμολογικῆς φύσεως, διευκολυντικὰ τῆς ἐξαγωγικῆς βιομηχανίας
29. *Χωραφᾶ Νικολάου.*—'Η μεταχείρισις τοῦ παράγοντος ἐργασία καὶ ἡ ἐξάρτησίς του ἀπὸ τὸν μηχανικὸν ἐξοπλισμόν

II. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

III. ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ.

IV. Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΙΔΕΩΝ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

1.	Σκοποί, κατευθύνσεις, ἱδανικὰ τῆς Σχολῆς	Δωρεὰν
2.	Ὁδηγὸς Σπουδαστοῦ	»
3.	Ἀναλυτικὸν Πρόγραμμα μαθημάτων	»
4.	Ἀποστολὴ καὶ Ὀργάνωσις τῆς Σχολῆς	»
5.	Κανονισμὸς Εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων	»
6.	Πρόγραμμα Ἐργασιῶν 1951)52	»
7.	Τί εἶναι ἡ Βιομηχανικὴ Σχολὴ	»
8.	Πεπραγμένα 1951—1952	»
9.	Πρόγραμμα ἐργασιῶν 1952)3	»
10.	Τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως	»
11.	Ἐπιστημονικὴ Ἐπετηρὶς Τόμος Α'	Δρχ. 100.000
12.	Ἐπιστημονικὴ Ἐπετηρὶς » Β'	» 100.000
13.	«Σπουδαὶ ἔτος Αον	» 50.000
14.	» » Βον	» 100.000
15.	» » Γον	» 100.000

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

1.	Danty-Lafrance:	Μύησις εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Ὀργάνωσιν.
2.	» »	Ἡ σύγχρονος μορφὴ τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως τῆς ἐργασίας
3.	Ed. Landauer:	Συστηματικὴ ἐξέτασις τῆς οἰκονομικῆς ἀξίας μιᾶς βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως
4.	American Institute of Accountants:	Οἱ ἔλεγχοι ὑπὸ τῶν ὁρκωτῶν λογιστῶν τῆς Ἀμερικῆς
5.	M. S. Fodrigues:	Οἱ συντελεσταὶ τῆς ἀμερικανικῆς Βιομηχανικῆς παραγωγικότητος
6.		Λογιστικαὶ καὶ Ἐλεγκτικαὶ ἀσκήσεις
7.		Τὰ Λογιστικὰ Πλάνα

NOTICE

ECOLE DES HAUTES ETUDES INDUSTRIELLES

1. est une Institution d' utilité publique, fondée par le «Syndicat des Industriels Grecs» et l' «Union des Sociétés Anonymes de la Grèce», avec l' autorisation et sous le contrôle du Ministère de l' Industrie (Direction de l' Enseignement Professionnel).

2.— L' Ecole a pour but de former, par un enseignement théorique et pratique, dans les limites des conditions et des besoins de l' économie grecque le haut et le moyen personnel administratif et comptable des entreprises industrielles et des services publics des Ministères des Finances, de l' Industrie, du Commerce, du Travail, du Ravitaillement, de la Coordination e.t.c.

3.— Sont admis comme élèves, après examen (Composition, Arithmétique, Algèbre, Géographie, Chimie et Physique) les candidats qui sont munis du diplôme de fin d' études de l' Enseignement Secondaire : (Gymnases, Lycées pratiques, Ecoles commerciales).

4.— La durée des études est de trois années. A la fin de chaque année les élèves doivent subir un examen oral ou écrit sur toutes les matières enseignées pendant l' année.

5.— Les candidats pour le «Diplôme d' études industrielles supérieures» doivent :

a) présenter une attestation de service de six mois dans une entreprise commerciale, ou dans un service public,

b) rédiger une composition relative aux matières enseignées dans l'Ecole,

c) faire un travail dans le Bureau des Recherches Industrielles et Commerciales de l' Ecole et

d) subir un examen (oral et écrit) devant une Commission spéciale sur des questions de l' Economie politique (théorique et appliqée), de la Législation financiére, de la Comptabilité (Générale et Industrielle), du Droit social, du Droit commercial, de l' Organisation et de l' Administration des entreprises, de l' Organisation technique des usines, des Marchandises, de l' Outillage industriel et de l' Électricité appliquée.

ADMINISTRATION

Président du Comité d' administration de l' Ecole

P. Kantzias, Président de la Chambre de Commerce du Pirée, ancien Ministre

Directeur de l' Ecole pour les années 1952/4.

Str. K. Papaioannou, Professeur de l' Ecole

Secrétaire de l' Ecole **Ev. Paraskevaidis**

Adresse de l' Ecole : Kyprou 43, Tel. 86.074 — Annexe : Akadimias 84

LEÇONS DES TROIS ANNÉES

Economie politique	heures	5	en total
Politique économique	»	4	»
Economie privée	»	4	»
Finances publiques	»	3	»
Legislation et politique douanière	»	2	»
Statistique	»	3	»
Histoire économique	»	1	»
Technique de la vie économique	»	5	»
Comptabilité	»	14	»
Géographie économique	»	2	»
Mathématiques financières	»	3	»
Droit public	»	2	»
Droit privé	»	5	»
Droit commercial et industriel	»	5	»
Politique et Droit social	»	3	»
Organisation et administration des entreprises	»	6	»
Psychotechnique et Physiologie du Travail	»	2	»
Hygiène iudustrielle	»	2	»
Physique	»	3	»
Chimie	»	2	»
Marchandises	»	4	»
Machines	»	3	»
Electricité appliquée	»	2	»
Organisation technique des usines	»	3	»
Bureau des recherches industrielles et commerciales—Exercices pratiques—Visites	»	10	»
Français	»	5	»
Anglais	»	5	»
Sténographie	»	3	»
Total pour les trois années d' études	»	114	»

CORPS ENSEIGNANT

C. Agallopoulos, Directeur Général de l' Institut des Assurances Sociales

S. Agapitidis, Professeur à l' Ecole Polytechniqne

G. Alexandropoulos, Chef de Comptabilité

S. Calogeropoulos — Stratis, Professeur à l' Ecole des Sciences Commerciales et Economiques et à l' Ecole des Sciences Politiques

C. Canellopoulos, Directeur des Chemins - de fer de l' Etat

S. Cazacos, Membre du Conseil Supérieur des Services Publics

G. Chalkiopoulos, Agrégé de l' Université

J. Chryssochou, Administrateur de la Banque du Crédit Commercial

P. Couvelis, Conseiller au Ministère de la Coordination, anc. Secrétaire Général du Ministère de l' Industrie.

N. Deloucas, Avocat

P. Dertilis, Professeur à l' Université

D. Dimitracakis, Avocat

J. Frangos, Directeur des Douanes au Ministère des Finances

D. Galanis, Directeur de la Banque Commerciale de Grèce, anc. Ministre

F. Georgacopoulos, Conseiller Economique de la Chambre de Commerce du Pirée

J. Giannopoulos, Ingénieur en chef de la Radio—Athènes

S. Guedéon, Membre du Conseil Supérieur de l' Instruction

A. Kalliavas, Professeur à l' Ecole des Sciences Politiques

D. Kamvissidis, Sous-Directeur de l' Ecole Commerciale d' Athènes

C. Karavas, Professeur à l' Ecole Polytechnique

A. Kirkilitsis, Directeur de la Banque de Grèce, anc. Secrétaire Général du Ministère de l' Economie Nationale

D. Kollias, Directeur au Ministère des Finances

J. Koutsoyiannis, Avocat, Directeur Général de l' Union des Sociétés d' Assurances de la Grèce.

F. Letsas, Ingénieur

E. Margaritis, Professeur à l' Ecole Expérimentale de l' Université

E. Meletis, anc. Professeur au Collège d' Athènes

D. Papadimitriou, Chef de Comptabilité

S. Papaioannou, anc. Secrétaire général du Ministère de l' Economie Nationale et Professeur à l' Ecole des Sciences Agronomiques

G. Papakostas, Docteur, Doyen de l' Ecole de l' Hygiène

G. Pavlidis, Professeur à l' Ecole Commerciale d' Athènes

P. Perdikas, Professeur à l' Ecole des Sciences Politiques

A. Saounatsos, ancien Directeur de la Banque de Grèce

C. Simantiras, Avocat, Ancien Secrétaire Général du Ministrère de l' Economie Nationale

S. Stavropoulos, Ingénieur

S. Stéfanopoulos, Ministre des Affaires Etrangères

E. Synodinos, Directeur du Laboratoire Chimique Général de l' Etat

N. Théodorou, anc. Directeur de Lycée

M. Tsimaras, Professeur à l' Ecole des Sciences Economiques et Commerciales d' Athènes.

CENTRE D' ENSEIGNEMENT STATISTIQUE

de l' Ecole des Hautes Etudes Industrielles

1. Le «Centre» est une annexe de l'Ecole des Hautes Etudes Industrielles. Sont admis ceux qui ont treminè leus études supérieures et ceux qui travaillent dans les services statistiques de l' Etat, des organismes d' utilité publique et des grandes entreprises.

2. La durée des études est d' une année. Les étudiants à la fin de l' année scolaire doivent subir un examen oral et écrit pour obtenir un «certificat d' études statistiques».

3. Les matieres enseignées sont: Mathématiques générales. Mathématiques des assurances. Statistique mathématique. Analyse statistique. Echantillonage. Démographie. Statistique économique. Statistique industrielle. Statistique des entreprises. Statistique de faits sociaux. Économie politique. Économétrie. Comptes nationaux. Organisation scientifique. Legislation statistiqua. Questions actuelles de statistique.

4. Les Professeurs du Centre sont :

N. Sakellariou Professeur à l' Université
V. Sarantopoulos, » » »
D. Callitsounakis, Professeur à l' Ecole des Sciences Economiques et Commerciales, anc. ministre
C. Evelpidis, Professeur à l' Ecole des Sciences Agronomiques, anc. ministre
J. Michalopoulos, Directeur Général de la Statistique de l' Etat
V. Valaoras Statisticien, Délégué de l' O.N.U.
J. Perlman, » » » »
K. Athanassiadis, anc. Professeur de l' Ecole Navale
S. Agapitidis, Professeur à l' Ecole des Hautes Etudes Industrielles
G. Chalkiopoulos, » » » » » » »
I. Chryssochou, » » » » » » »
A. Kyrkilitsis, » » » » » » »
E. Margaritis, » » » » » » »
A. Saounatsos, » » » » » » »

Directeur d' Etudes
le Professeur E. Margaritis

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ἵδρυμα ἀνωτάτης ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως
(οἰκονομικῆς καὶ διοικητικῆς)

ΠΡΟΚΗΡΥΣΣΕΙ

α) Εἰσιτήριον ἐξέτασιν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν διακοσίων πεντήκοντα σπουδαστῶν θέσεων εἰς τὸ Α' ἔτος σπουδῶν.

β) Ὁ διαγωνισμὸς οὗτος θέλει διενεργηθῆ τὴν δευτέραν Κυριακὴν τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου 1955.

γ) Δικαιοῦνται συμμετοχῆς οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον Σχολείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

δ) Ἐξεταστέα μαθήματα: Ἔκθεσις Ἰδεῶν — Μαθηματικὰ (Ἀριθμητικὴ καὶ Ἄλγεβρα) — Γεωγραφία.

ε) Ἐξεταστέα Ὕλη: 1) Ἀ ρ ι θ μ η τ ι κ ή. — Ἀριθμοὶ καὶ πράξεις ἐπ' αὐτῶν. Πολλαπλασιασμοὶ ἐπὶ 9,99,999 καὶ 11. Δυνάμεις καὶ ἰδιότητες αὐτῶν. Διαιρετότης. Μέγιστος κοινὸς διαιρέτης. Ἀριθμοὶ πρῶτοι. Ἐλάχιστον κοινὸν πολλαπλάσιον. Τετραγωνικὴ ρίζα. Κλάσματα. Πράξεις ἐπ' αὐτῶν. Μονάδες μετρήσεως καὶ ἰδίᾳ αἱ χρησιμοποιούμεναι ἐν Ἑλλάδι. Συμμιγεῖς ἀριθμοὶ καὶ πράξεις ἐπ' αὐτῶν. Ποσὰ ἀνάλογα καὶ ἀντίστροφα. Λόγοι καὶ ἀναλογίαι. Μέθοδος τριῶν. Ποσοστά. Μερισμὸς εἰς μέρη ἀνάλογα. Προβλήματα ἑταιρίας, μείξεως, συντήξεως, τόκου ἁπλοῦ, ὑφαιρέσεως, κοινῆς λήξεως καὶ μέσης λήξεως.

2) Ἄ λ γ ε β ρ α. — Σύστημα θετικῶν καὶ ἀρνητικῶν ἀριθμῶν. Πράξεις ἐπ' αὐτῶν. Περὶ τοῦ μηδενὸς ὡς ἀριθμοῦ. Δυνάμεις καὶ ἰδιότητες αὐτῶν. Ἀλγεβρικαὶ παραστάσεις καὶ πράξεις ἐπ' αὐτῶν. Ἀνάλυσις τῶν παραστάσεων εἰς γινόμενα. Ἐφαρμογαὶ ἐπὶ ἀλγεβρικῶν κλασμάτων. Ἐξισώσεις πρώτου βαθμοῦ μεθ' ἑνὸς ἀγνώστου. Λύσις δι' ἐξισώσεων προβλημάτων τόκου, ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς ὑφαιρέσεως, μερισμοῦ, μέσης καὶ κοινῆς λήξεως, μείξεως κινήσεως. Ἀνισότητες. Ἐξισώσεις α' βαθμοῦ μὲ δύο ἀγνώστους Συστήματα πρωτοβαθμίων ἐξισώσεων περισσοτέρων τῶν δύο μετ' ἰσαρίθμων ἀγνώστων. Ρίζαι καὶ δυνάμεις μὲ ἐκθέτας κλασματικούς, ἀρνητικούς. Ἐξισώσεις β' βαθμοῦ μὲ ἕνα ἄγνωστον. Πρόοδοι ἀριθμητικαὶ καὶ γεωμετρικαί. Λογάριθμοι καὶ ἰδιότητες αὐτῶν.

3) Γ ε ω γ ρ α φ ί α. — Ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς, φυλαί, θρησκεῖαι, ἔθνη, κράτη, βαθμίδες πολιτισμοῦ. Αἱ χῶραι τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Ὠκεανίας καὶ αἱ πρωτεύουσαι αὐτῶν. Θέσις, ὁριζόντιος διαμελισμός, ἔδαφος, κλῖμα, κυριώτερα προϊόντα, πληθυσμός, σημαντικώτεραι πόλεις, ταξίδια, ἐμπόριον μετὰ τῆς Ἑλλάδος τῶν Κρατῶν

τῆς Εὐρώπης, τῆς Τουρκίας, τῆς Αἰγύπτου, τῆς Ἀργεντινῆς, τῆς Βραζιλίας, τοῦ Καναδᾶ καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Β. Ἀμερικῆς. Συνοπτικὴ φυσικὴ καὶ πολιτικὴ ἐξέτασις τῆς Ἑλλάδος. Διοικητικὴ διαίρεσις τῆς Ἑλλάδος: Νομοί, πρωτεύουσαι αὐτῶν. Κυριώτερα παραγόμενα καὶ ἐξαγόμενα προϊόντα κατὰ μεγάλας περιφερείας τῆς Ἑλλάδος. Ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος, ἐσωτερικαὶ συγκοινωνίαι, Δωδεκάνησος, Κύπρος, Βόρειος Ἤπειρος. Περιγραφὴ ταξιδίων ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος.

στ') Ἐπιτυχόντες θεωροῦνται: α) οἱ λαβόντες τουλάχιστον δέκα (ἐπὶ 20) εἰς ἕκαστον μάθημα καὶ β) οἱ λαβόντες συνολικὸν ἄθροισμα τουλάχιστον πεντήκοντα, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀπολυτηρίου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Εἰς τοὺς ἔχοντας συμπληρώσει διετῆ τουλάχιστον δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὴν ὑπηρεσίαν, δεόντως ἀποδεδειγμένην, ἀναγνωρίζονται τρεῖς βαθμοὶ ἐπὶ πλέον. Ὡσαύτως εἰδικὴ μέριμνα λαμβάνεται διὰ τοὺς ἀριστούχους τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

ζ) Εἰσακτέοι εἶναι οἱ τυχόντες μεγαλυτέρου βαθμοῦ. Εἰς περίπτωσιν ἰσοβαθμίας αὐξάνεται ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσακτέων. Ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀνακοινώσεως τῶν ἀποτελεσμάτων, οἱ δικαιούμενοι νὰ ἐγγραφοῦν, ὀφείλουν νὰ ὑποβάλουν αἴτησιν ἐγγραφῆς· ἄλλως θεωροῦνται παραιτηθέντες καὶ τὴν θέσιν αὐτῶν καταλαμβάνουν οἱ ἐπιλαχόντες κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἐγγραφῇ μετὰ τὴν παρέλευσιν ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀνακοινώσεως τῶν ἀποτελεσμάτων.

Η ΣΧΟΛΗ ΚΑΘΙΣΤΑ ΓΝΩΣΤΟΝ ΟΤΙ:

α) Σκοπός της εἶναι ὁ καταρτισμὸς διοικητικῶν καὶ διαχειριστικῶν στελεχῶν διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν, τοὺς δημοσίους ὀργανισμοὺς καὶ τὸ κράτος. Διαπαιδαγωγεῖ νέους μὲ ἐπιστημονικὴν θεμελίωσιν, μὲ πρακτικὴν γνῶσιν καὶ μὲ ἱκανότητα διὰ τὴν ζωήν. Ἡ Σχολὴ δὲν εἶναι τεχνική. Παρέχει ἀρτίαν οἰκονομικο - διοικητικὴν μόρφωσιν καὶ τὴν πρέπουσαν νομικὴν καὶ τεχνικὴν ἐνημέρωσιν.

β) Εἶναι ἀνεξάρτητον ἀνώτατον ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως Ἵδρυμα φιλοδοξοῦν νὰ ἐφοδιάζῃ τὸν παραγωγικὸν μηχανισμὸν τῆς Χώρας μὲ ἐπιστημονικῶς κατηρτισμένους ἐπαγγελματίας, καλοὺς Ἕλληνας, χρησίμους ἀνθρώπους. Ἡ Σχολὴ ἔχει τὴν φιλοδοξίαν νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγικότητος τῆς Χώρας χάριν τῆς εὐημερίας τοῦ συνόλου.

γ) Ἡ φοίτησις ἐν αὐτῇ εἶναι τριετής, τὰ δὲ διδασκόμενα μαθήματα εἶναι: Πολιτικὴ Οἰκονομία—Δημοσία —Ἰδιωτικὴ Οἰκονομία—Οἰκονομικὴ Πολιτικὴ—Στατιστικὴ—Τεχνικὴ τοῦ Οἰκονομικοῦ βίου—Λογιστικὴ—Οἰκονομικὴ Γεωγραφία—Γενικὰ καὶ Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ—Δημόσιον Δίκαιον—Ἰδιωτικὸν - Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Δίκαιον—Μεταλλευτικὴ Οἰκονομία καὶ Νομοθεσία—Ὀργάνωσις τῶν Ἐπιχειρήσεων—Ὀργάνωσις τῶν Ἐργοστασίων—Κοινωνικὴ Πολιτικὴ καὶ Ἐργατικὸν Δίκαιον—Βιομη

χανική Ὑγιεινή—Ψυχοτεχνική—Φυσική — Χημεία—Ἐμπορευματολογία—Βιομηχανική Τεχνολογία—Ξέναι γλῶσσαι—Στενογραφία.

δ) Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους οἱ σπουδασταὶ ὑφίστανται κατ' Ἰούνιον καὶ Σεπτέμβριον ἐξέτασιν ἐπὶ τῆς ἐξεταστέας ὕλης, κατὰ δὲ τὸ τελευταῖον ἔτος καὶ εἰδικὴν ἐπὶ πτυχίῳ ἐξέτασιν.

ε) Αἱ οἰκονομικαὶ ὑποχρεώσεις τῶν νέων σπουδαστῶν εἶναι 1700 δρχ. ἐτησίως ἐν ὅλῳ. (ἐγγραφή, ἔντυπα τῆς Σχολῆς, δίδακτρα, ἰατρικὴ ἐξέτασις, τέλη ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως). Ἀπαλλάσσονται τῶν διδάκτρων μέχρις 650 δρχ. ὡρισμέναι κατηγορίαι (δημόσιοι ὑπάλληλοι τὰ τέκνα αὐτῶν, τέκνα συνταξιούχων, θυμάτων πολέμου κλπ.).

στ) Τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς δίδει τὸ δικαίωμα, ὡς καὶ τὰ πτυχία τῶν οἱπῶν ἀνωτάτων Σχολῶν πρὸς συμμετοχὴν εἰς διαγωνισμοὺς διὰ τὴν κατάληψιν θέσεων εἰς τὰ Ὑπουργεῖα Οἰκονομικῶν, Ἐμπορίου, Βιομηχανίας, Συντονισμοῦ, Ἐθνικῆς Ἀμύνης εἰς τὴν Ἐθνικήν, Στατιστικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Ἑλλάδας, τὴν Τράπεζαν Ἑλλάδος, Κτηματικήν, τὸ Ἵδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων κλπ.

Ἡ Σχολὴ εἶναι ὑπερήφανος διότι τὸ πτυχίον της ἀπεδείχθη ὅτι ἀποτελεῖ οὐσιαστικὸν ἐφόδιον διὰ τὴν ζωὴν καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐνεργεῖ παντὶ τρόπῳ ὅπως ἀναγνωρισθῇ καὶ ὑπὸ ὅλων τῶν Δημοσίων ὑπηρεσιῶν συμφώνως πρὸς τὸν Ὑπαλληλικὸν Κώδικα, δὲν ἀναλαμβάνει ὅμως καμμίαν ὑποχρέωσιν καὶ ἀπέναντι κανενός, διότι ἡ τυπικὴ ἑκάστοτε ἀναγνώρισις τοῦ πτυχίου τῶν ἐν γένει Σχολῶν ὑπὸ τῶν ὀργανισμῶν τῶν διαφόρων Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ Ἱδρυμάτων εἶναι ἀπόλυτον δικαίωμα καὶ ἁρμοδιότης τῆς Πολιτείας.

Ἡ μόρφωσις ἐν τῇ Σχολῇ ἀποκτᾶται μὲ πολὺν κόπον καὶ δι' αὐτὸ καλοῦνται νὰ προσέλθουν μόνον ὅσοι πράγματι ἐπιθυμοῦν νὰ μορφωθοῦν. Ἡ Σχολὴ παρασκευάζει παραγωγικοὺς ἀνθρώπους καὶ ὄχι θεσιθήρας.

Ζητήσατε πληροφορίας :
Ὁδὸς Κύπρου 43 Τηλ. 86.074
Ἀκαδημίας 84 Τηλ. 34.166

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Γραφεῖον Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν.
Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.
Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

1) ΣΠΟΥΔΑΙ 2) ΝΕΑ τῆς Α. Σ. Β. Σ.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

.....

.....

.....

ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΚΕΝΤΡΟΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν του

ΟΜΙΛΙΑΙ ΤΩΝ Κ. Κ.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ
Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους

JACOB PERLMAN
Στατιστικολόγου, εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ Ο. Η. Ε.

ΣΤΑΘΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ
Καθηγητοῦ τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν

ΑΘΗΝΑΙ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΕΤΟΣ 1952/1953

ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΚΕΝΤΡΟΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν του

ΟΜΙΛΙΑΙ ΤΩΝ Κ. Κ.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους

JACOB PERLMAN

Στατιστικολόγου, εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ Ο. Η. Ε.

ΣΤΑΘΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ

Καθηγητοῦ τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν

ΑΘΗΝΑΙ

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΕΤΟΣ 1952/1953

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, ὀργανωθεῖσα ὡς ἵδρυμα τῆς ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως, ἐθεώρησε τὴν Στατιστικὴν ἀπαραίτητον μέρος τοῦ κύκλου διδασκαλίας της πρὸς μόρφωσιν ἀνωτέρων διοικητικῶν στελεχῶν, τόσον τοῦ Κράτους ὅσον καὶ τῶν ἐν γένει οἰκονομικῶν Ὀργανισμῶν.

Οὕτω, συνεστήθη ὡς τακτικὴ ἡ ἕδρα τῆς Στατιστικῆς, εἰς τὴν ὁποίαν παμψηφεὶ ἐξελέγη παρὰ τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν καὶ τὴν ὁποίαν ἐτίμησε διὰ τῆς μεθοδικῆς καὶ ἀποτελεσματικῆς του διδασκαλίας ὁ διδάκτωρ τῶν Μαθηματικῶν καὶ διπλωματοῦχος τοῦ Ἰνστιτούτου Στατιστικῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων κ. Στάθης Μαργαρίτης. Βραδύτερον ἡ ἕδρα ἐδιχοτομήθη καὶ ἡ διδασκαλία τῆς Οἰκονομικῆς Στατιστικῆς ἀνετέθη εἰς τόν, παμψηφεὶ ὡσαύτως ἐκλεγέντα, τ. Διευθυντὴν Μελετῶν τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος κ. Ἀνδρέαν Σαουνάτσον.

Λήγοντος τοῦ 1950 ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς ἐζήτησε νὰ τροποποιηθῇ ὁ Ὀργανισμός, ὥστε νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἵδρυσις «Τμημάτων εἰδικῆς ἐπιμορφώσεως» τῶν τελειοφοίτων καὶ πτυχιούχων τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως. Τοῦτο δὲν κατέστη τότε δυνατόν, καὶ μόνον ἀρχομένου τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1952/3 ἐπετεύχθη ἡ ἵδρυσις τοῦ «Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως», τὸ ὁποῖον ἐλειτούργησε, δυστυχῶς, μόνον ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου 1953, οὐχὶ ἐξ εὐθύνης τῆς Σχολῆς.

Εὐτυχῶς, ἡ ἀναληφθεῖσα πρωτοβουλία ἔτυχεν ἀμέσου ἀναγνωρίσεως καὶ ἰδιαιτέρας ἐνισχύσεως καὶ παρὰ τοῦ Κράτους καὶ παρὰ διαφόρων ἐπιχειρήσεων, τοῦθ' ὅπερ ἀποτελεῖ πλήρη ἀπόδειξιν ὅτι κατενοήθη ἐπὶ τέλους ἡ ἀξία τῆς Στατιστικῆς καὶ εἰς τὴν Χώραν μας, ὡς μεθόδου ἀσφαλοῦς διὰ τὴν διαπίστωσιν, ἔρευναν καὶ ἔλεγχον τῶν ἐν γένει φαινομένων τοῦ φυσικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου καὶ ἰδίᾳ τῶν γεγονότων τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς.

Ἡ νεαρὰ Σχολή μας, μὲ ἐπίγνωσιν τοῦ καθήκοντός της ἀπέναντι τοῦ Κράτους, τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας καὶ ἰδίᾳ ἀπέναντι τῶν νέων, εἶναι εὐτυχὴς καὶ ὑπερήφανος διὰ τὴν συμβολήν της αὐτὴν εἰς τὴν Ἐπιστήμην καὶ τὴν πρόοδον τοῦ τόπου. Αὐτὸ ἄλλωστε ἀποτελεῖ τὴν φιλοδοξίαν της.

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἐκπαιδευτικοῦ ἔτους ἡ ὀργάνωσις τοῦ «Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως» θὰ ὁλοκληρωθῇ καὶ ἐλπίζομεν ὅτι, ἐκτὸς τῶν ἐπιλέκτων Ἑλλήνων καθηγητῶν, θὰ διδάξουν εἰς αὐτὸ καὶ διαπρεπεῖς ξένοι εἰδικοί. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οὕτω τὸ Κ. Σ. Ε. θὰ καταστῇ πρότυπον ἐκπαιδευτικὸν ἵδρυμα, πλήρως ἐξυπηρετοῦν τὴν πολιτείαν καὶ τὴν κοινωνίαν.

ΣΤΡΑΤΟΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
Διευθυντὴς τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν

Η ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

1. Παρασκευάζει διοικητικά καὶ διαχειριστικὰ (ὄχι τεχνικὰ) στελέχη διὰ τὴν ἐθνικὴν μας οἰκονομίαν (ἰδίως διὰ τὴν βιομηχανίαν), τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας καὶ τοὺς δημοσίους ὀργανισμούς. Δὲν δημιουργεῖ θεσιθήρας καὶ παράσιτα, οὐδὲ εἶναι σχολεῖον προπαρασκευαστικὸν δι' ἄλλα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα· ἀντιθέτως, διαπαιδαγωγεῖ νέους μὲ ἐπιστημονικὴν θεμελίωσιν, μὲ πρακτικὴν γνῶσιν, μὲ ἱκανότητας, μὲ ἦθος καὶ ἰδανικά. Παρέχει ἀρτίαν οἰκονομικοδιοικητικὴν μόρφωσιν καὶ τὴν προσήκουσαν νομικὴν καὶ τεχνικὴν ἐνημέρωσιν. Ἀποτελεῖ ἀνεξάρτητον ἀνώτατον ἐκπαιδευτικὸν ἵδρυμα οἰκονομικοδιοικητικῆς μορφώσεως καὶ ὄχι τεχνικὴν Σχολήν. Φιλοδοξεῖ νὰ μορφώσῃ ἱκανοὺς ἐπαγγελματίας, μέλη τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ τῆς Χώρας, καλοὺς Ἕλληνας, χρησίμους ἀνθρώπους.

2. Δέχεται, μετὰ εἰσιτήριον ἐξέτασιν εἰς τὴν Ἔκθεσιν Ἰδεῶν, Ἀριθμητικήν, Ἄλγεβραν καὶ Γεωγραφίαν, ἀποφοίτους τῶν Σχολείων Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Ἡ φοίτησις εἶνε τριετὴς καὶ κατὰ τὸ τέταρτον ἔτος ὁ ὑποψήφιος ἐπὶ πτυχίῳ ὑφίσταται εἰδικὴν ἐξέτασιν, ἀφοῦ συντάξῃ εἰδικὴν μελέτην ἐπὶ θέματος σχετικοῦ μὲ τὴν ἐν τῇ Σχολῇ διδασκομένην ὕλην καὶ ἀφοῦ προσκομίσῃ πιστοποιητικὸν ἐξαμήνου πρακτικῆς ἀσκήσεως εἰς ἐπιχείρησιν ἢ δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

3. Δικαίωμα ἐγγραφῆς, ἔντυπα καὶ διδακτρα δραχμαὶ 1 300 000 κατ' ἔτος.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΙΩ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

Αἰσθάνομαι ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν, λόγῳ τῆς ἰδιότητός μου ὡς προϊσταμένου τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους, διότι μοῦ δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ συγχαρῶ καὶ δημοσίᾳ τὸ διοικητικὸν καὶ διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν καὶ κατ' ἐξοχὴν τὸν ἀκάματον Διευθυντὴν αὐτῆς, διὰ τὴν καταβαλλομένην συνεχῆ προσπάθειαν πρὸς ἐπέκτασιν τῆς διδασκαλίας τῆς Στατιστικῆς.

Τῷ ὄντι, ἡ Σχολὴ αὕτη, ἀποδίδουσα τὴν δέουσαν σημασίαν εἰς τὴν χρησιμότητα τῆς Στατιστικῆς, περιέλαβε ταύτην, ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της, ὡς διδακτέον μάθημα καὶ εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ χρησιμοποιήσῃ διὰ τὴν διδασκαλίαν της δύο ἐκλεκτοὺς καθηγητάς, τοὺς κ. κ. Ε Μαργαρίτην καὶ Α Σαουνάτσον. Μὴ ἀρκουμένη ὅμως εἰς τοῦτο καὶ θέλουσα νὰ συντρέξῃ τοὺς ἐπιθυμοῦντας μείζονα εἰδίκευσιν εἰς τὴν τεχνικὴν τῆς Στατιστικῆς, ἀφ' ἑνὸς μὲν ὠργάνωσε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος σειρὰν μαθημάτων πρὸς μετεκπαίδευσιν τῶν εἰς τὴν Στατιστικὴν Ὑπηρεσίαν ἀνηκόντων ὑπαλλήλων, ἤδη δὲ συνιστᾶ κάτι μονιμώτερον, τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ὅπερ, σὺν τῷ χρόνῳ, ὡς εἶμαι βέβαιος, θὰ λάβῃ πλέον συγκεκριμένην μορφὴν καὶ θὰ συντελέσῃ σοβαρῶς εἰς τὴν εὐρυτέραν διάδοσιν τῆς στατιστικῆς μορφώσεως. Ἡ ἀπόφασις αὕτη, ληφθεῖσα εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν μελετᾶται ἡ ὁριστικὴ ἀναδιόργανωσις τῆς Κρατικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας, θὰ ἐξυπηρετήσῃ μεγάλως τὴν ἀναληφθησομένην προσπάθειαν.

Εὔλογος λοιπὸν εἶναι ἡ χαρὰ ἥτις μὲ κατέχει, διότι σήμερον γίνεται ἡ ἔναρξις τῶν μαθημάτων εἰς τὸ νεοσύστατον Κέντρον. Καὶ λέγω τοῦτο, διότι ἔχω δοκιμάσει περισσότερον παντὸς ἄλλου, ὡς ἐκ τῆς ἰδιότητός μου, τὰς συνεπείας τῆς ἐλλείψεως εἰδικευμένου προσωπικοῦ, ὀφειλομένης εἰς τὴν μὴ συστηματικὴν διδασκαλίαν τῆς Στατιστικῆς παρ' ἡμῖν.

Εἶναι γνωστὸν πόσον ἔχει παραμεληθῆ ἡ διδασκαλία αὕτη εἰς τὰ πνευματικὰ ἱδρύματα τῆς χώρας. Ἑπομένως, εἶναι φανερὸν διὰ ποῖον λόγον, μέχρι σήμερον, ἐλάχιστοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν Στατιστικήν, πλήρης δὲ ἔλλειψις εἰδικῶν ἐπιστημόνων ὑπάρχει, ἐὰν ἐξαιρεθοῦν οἱ ὀλίγοι ἐν τῷ ἐξωτερικῷ εἰδικευθέντες εἰς ταύτην. Ὡς ἐκ τούτου καὶ ἡ κρατικὴ ὑπηρεσία στερεῖται τῶν καταλλήλων στελεχῶν, πρᾶγμα ὅπερ δυσχεραίνει μεγάλως τὸ ἔργον της, καὶ οἱ ὀργανισμοί, ἔτι δὲ πλέον καὶ αἱ ἐπιχειρήσεις, ἐλλείψει εἰδικῶν, ἐλάχιστα ἀσχολοῦνται εἰς τὴν τόσον ἐξυπηρετικὴν διὰ τοὺς σκοποὺς των στατιστικὴν ἔρευναν καὶ παρακολούθησιν τῶν φαινομένων τῆς οἰκονομικῆς καὶ τεχνικῆς δράσεώς των.

Ἡ καθυστέρησις εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς Στατιστικῆς εἶναι τῷ ὄντι περίεργος. Διότι ἐνῶ ἡ Ἑλλάς, ἀποδίδουσα τὴν δέουσαν ἀξίαν εἰς τὴν μεγάλην σημασίαν καὶ χρησιμότητα τῆς Στατιστικῆς, ἐμερίμνησεν, εὐθὺς ἅμα τῇ ὀργανώσει της εἰς ἀνεξάρτητον Κράτος, διὰ τὴν σύστασιν τῶν πρώτων κρατικῶν στατιστικῶν γραφείων, πρὸς συγκέντρωσιν στατιστικῶν πληροφοριῶν ἀπαραιτήτων εἰς τὴν διοί-

κησιν, ἐν τούτοις οὐδεμίαν παράλληλον πρόνοιαν ἔλαβε διὰ τὴν σχετικὴν διδασκαλίαν πρὸς μόρφωσιν εἰδικοῦ προσωπικοῦ. Φαίνεται ὅτι ἡ ἔλλειψις πανεπιστημιακῆς διδασκαλίας τῆς θεωρίας καὶ τεχνικῆς τῆς Στατιστικῆς εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ θεωρῆται ἡ Στατιστικὴ ὡς συνήθης διοικητικὴ ἐργασία, δι' ἣν ἦτο ἀρκετὸν προσὸν τὸ δίπλωμα τῆς Νομικῆς. Καὶ ὅμως οὐδεὶς ἐπρόσεξεν εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι αἱ ἀπὸ τοῦ 1833 καὶ ἐντεῦθεν κατὰ καιροὺς συνιστώμεναι στατιστικαὶ ὑπηρεσίαι διετηροῦντο καὶ κατήρτιζον ἀξίας λόγου στατιστικὰς μόνον ἐφ' ὅσον διέθετον τουλάχιστον προϊστάμενον εἰδικευθέντα πως εἰς τὴν Στατιστικήν.

Προϊόντος τοῦ χρόνου καὶ παραλλήλως πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πολιτικοῦ, κοινωνικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ βίου, ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπάρξεως στατιστικῶν δεδομένων κατέστη ἐπιτακτική, ἡ δὲ χρῆσις τῶν μαθηματικῶν εἰς τὴν Στατιστικὴν ἐπεξετάθη. Ἐπιστήμονες ἤρχισαν στατιστικὰς μελέτας, συνεκροτήθη ἡ πρώτη Στατιστικὴ Ἑταιρία, αἱ Τράπεζαι συνεκέντρωναν παντοίας οἰκονομικὰς πληροφορίας καί, βραδύτερον, μεγάλοι ὀργανισμοὶ κατήρτιζον στατιστικοὺς πίνακας ἐπὶ διαφόρων θεμάτων. Μαθήματα τινὰ περὶ Στατιστικῆς ἐγένοντο εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ μακαρίτου καθηγητοῦ Α. Ἀνδρεάδη.

Ἐκ τῆς κινήσεως ταύτης ἐτονώθη τὸ περὶ τὴν Στατιστικὴν ἐνδιαφέρον καὶ ἤρχισε μετά τινος δειλίας θεσπιζομένη ἡ διδασκαλία εἰς ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα, ποῦ μὲν διὰ τῆς ἱδρύσεως σχετικῆς ἕδρας, ποῦ δὲ ἐκτάκτως καὶ δι' ὀλίγα μαθήματα.

Ἡ περαιτέρω ἀνάπτυξις τῆς Στατιστικῆς παρ' ἡμῖν καὶ αἱ εἰς τὸ πεδίον τοῦτο μέχρι τοῦδε ἐλλείψεις προεκάλεσαν ζωηρὸν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς. Ἡ ἐπιτυχὴς ἐκλογὴ τῶν ὑπὸ τοῦ Ο.Η.Ε ἀποσταλέντων πρό τινος εἰδικῶν ἐμπειρογνωμόνων, εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ σημάνῃ τὸ τέλος τῆς προσπαθείας καὶ πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τῆς Κρατικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας καὶ διὰ τὴν προώθησιν τῆς διδασκαλίας τῆς Στατιστικῆς.

Πάντως, ἡ ἐν τῷ μεταξὺ λειτουργία τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς, παρέχοντος συστηματικῶς τὰς ἀναγκαίας γνώσεις καὶ ἐξισορροποῦντος τὰ μεθοδολογικὰ καὶ οἰκονομικὰ μαθήματα μὲ τὰς ἀπαραιτήτους μαθηματικὰς ἐφαρμογάς, θὰ προσφέρῃ ἀξιέπαινον ἀποτέλεσμα.

Καὶ τότε, ἡ νέα ὑπηρεσία, συγκαταλέγουσα εἰς τὰ στελέχη της, ὡς πρῶτον φυτώριον, ἐκείνους ἐξ ὑμῶν ὅσοι θὰ ἐπιδιώξητε τοῦτο, ἀσφαλῶς θὰ ἀποδώσῃ ὑπὲρ πᾶσαν προηγουμένην, ἐνῶ σὺν τῷ χρόνῳ θὰ ἀποβῇ πρότυπος καὶ ὑποδειγματική, μεταξὺ τῶν πλέον ἀνεπτυγμένων στατιστικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ξένων Κρατῶν.

Ὑπὸ τοὺς αἰσίους τούτους οἰωνούς, χαιρετίζω τὴν ἔναρξιν τῶν μαθημάτων τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. JACOB PERLMAN

Ἐξ ὀνόματος τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ὁ κ. Βαλαώρας καὶ ἐγώ, εὐχαριστοῦμεν διὰ τὸν πρόσκλησίν σας καὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ σᾶς συγχαρῶμεν διὰ τὴν προσπάθειάν σας καὶ νὰ εὐχηθῶμεν ἐπιτυχίαν διὰ τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως τὸ ὁποῖον ἐγκαινιάζετε.

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἔναρξις τῶν μαθημάτων τούτων θὰ σημειώσῃ τὴν ἀρχὴν μιᾶς νέας περιόδου εἰς τὴν Στατιστικὴν τῆς χώρας σας. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει μακρὰν καὶ ἔνδοξον ἱστορίαν εἰς τὸ πεδίον τῆς Στατιστικῆς, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀγῶνος διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν της. Δυστυχῶς, ἡ ἱστορία αὕτη διεκόπη ἕνεκα τῶν γεγονότων τῶν παρελθόντων δώδεκα ἐτῶν, τουτέστι τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, τῆς ξενικῆς κατοχῆς καὶ τοῦ συμμοριακοῦ ἀγῶνος Τοιουτοτρόπως ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκεται εἰς τὰ πρόθυρα μιᾶς νέας περιόδου, ἐφ' ὅσον πρόκειται νὰ ἀναδιοργανώσῃ τὰς στατιστικάς της ὑπηρεσίας, ὡς ἐπίσης νὰ ἀναπτύξῃ τὰ μέσα ἐκπαιδεύσεως στατιστικῶν διὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὡς στελέχη εἰς τὰς συσταθησομένας στατιστικὰς ὑπηρεσίας.

Μεγάλαι πρόοδοι συνετελέσθησαν εἰς τὴν Στατιστικὴν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τεσσαράκοντα παρελθόντων ἐτῶν. Πρὸ τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου, ἡ Στατιστικὴ ἐθεωρεῖτο ὡς μέσον συναθροίσεως ὡρισμένων βασικῶν στοιχείων ἐν σχέσει πρὸς ὡρισμένην χώραν, πραγματοποιουμένης, κυρίως, διὰ νὰ ἱκανοποιήσουν τὴν γενικὴν γνῶσιν. Ἀπὸ τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου, ὅμως, ἐσημειώθησαν σημαντικαὶ πρόοδοι εἰς τὸν τομέα τῆς στατιστικῆς μεθοδολογίας, διὰ τῶν ὁποίων ἡ Στατιστικὴ ἐτέθη ἐπὶ μιᾶς πλέον συστηματικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς βάσεως. Πρῶτον ἔχομεν τὴν ἐργασίαν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Χάρβαρντ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐρευνῶν, ἥτις ἀνέπτυξε μεθόδους πρὸς ἀνάλυσιν τῶν χρονικῶν σειρῶν καὶ οἰκονομικῶν διακυμάνσεων, εἰδικῶς δὲ τῶν οἰκονομικῶν κύκλων. Κατόπιν ἐσημειώθη σημαντικὴ πρόοδος εἰς τὸν τομέα τῶν τιμαρίθμων ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ καθηγητοῦ Fisher τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Yale. Ἀκολούθως ἐσημειώθη πρόοδος εἰς τὴν ἐφαρμογὴν μεθόδων συσχετίσεων ἐπὶ τῆς ἀναλύσεως τῶν οἰκονομικῶν φαινομένων. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τὸ ἐνδιαφέρον μετετοπίσθη εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐφαρμογὴν μεθόδων καὶ τεχνικῆς τῆς δειγματοληψίας, τὸ ἀντικείμενον τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν ἡ ἀντικατάστασις τῶν ἐρευνῶν, τῶν γενομένων ἐπὶ τῇ βάσει δειγμάτων, δι' ἀπογραφῆς ἀπαριθμήσεων, ἐπιτυγχανομένων οὕτω στατιστικῶν δεδομένων μὲ σχετικῶς ὀλιγωτέραν δαπάνην χρόνου καὶ χρήματος.

Ἑτέρα σημαντικὴ τάσις κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὑπῆρξεν ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἡ ἁρμοδιότης τῆς Στατιστικῆς δὲν εἶναι ἁπλῶς ἡ συμβολὴ πρὸς διαμόρφωσιν γενικῆς γνώμης ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατάστασιν χώρας τινός, ἀλλά, ἀντιθέτως, ὁ σκοπὸς ἦτο νὰ παρέξῃ συστηματικῶς στοιχεῖα καὶ ἀριθμοὺς οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ δημοσίων ὑπηρεσιῶν ὡς βάσις διὰ τὴν διοίκησιν καὶ τὴν νομοθεσίαν. Τοῦτο συνετέλεσεν ὥστε ἡ Στατιστικὴ νὰ μὴ θεωρεῖται ὡς αὐτοσκοπὸς

ἀλλὰ μέσον πρὸς ἕνα σκοπόν, κυρίως πρὸς ἐπαρκῆ λειτουργίαν τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, παρέχουσα εἰς αὐτὰς μίαν πραγματικὴν βάσιν, παρὰ νὰ ὑποχρεοῦνται αὗται εἰς τὴν ἐφαρμογὴν μεθόδων δοκιμῆς καὶ λαθῶν. Ἐντὸς τοῦ πνεύματος τούτου, ἐλπίζομεν νὰ ἀναδιοργανώσωμεν τὴν Στατιστικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Ἑλλάδος, οὕτως ὥστε νὰ χρησιμεύσῃ αὕτη εἰς τὰ Ὑπουργεῖα καὶ νὰ παράσχῃ εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν τὰ πραγματικὰ στοιχεῖα ἅτινα ἀπαιτοῦνται πρὸς καθορισμὸν τῆς κρατικῆς πολιτικῆς καὶ τοῦ προγραμματισμοῦ ἀναπτύξεως τῆς χώρας κατὰ τὰ ἐπερχόμενα ἔτη.

Μία ἀκόμη σημαντικὴ ἐξέλιξις ὑπῆρξε τελευταίως ἡ ἐφαρμογὴ στατιστικῶν μεθόδων ὑπὸ τῆς ἰδιωτικῆς παραγωγῆς, τόσον εἰς τὸν τομέα τῆς ἐπενδύσεως, ὅσον καὶ τὸν τῆς καταναλώσεως, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ εἶναι δυνατὸν ἤδη ἡ Στατιστικὴ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν κατάρτισιν προγραμμάτων. Τῷ ὄντι, πολλοὶ βιομηχανικοὶ ὀργανισμοὶ ἀνέπτυξαν στατιστικὰ τμήματα ἢ χρησιμοποιοῦν τὴν Στατιστικὴν πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως χορηγήσουν πραγματικὰς πληροφορίας καὶ καθοδηγήσουν τὴν πολιτικὴν τῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἐλπίζομεν ὅτι τὸ Κέντρον τοῦτο τῆς Στατιστικῆς θὰ ἱκανοποιήσῃ μίαν πρὸ πολλοῦ ὑπάρχουσαν ἀνάγκην εἰς τὴν Ἑλλάδα, διδάσκον εἰς τοὺς σπουδαστὰς τὰς νέας προόδους εἰς τὴν στατιστικὴν μεθοδολογίαν κατὰ τὰ τελευταῖα τριάκοντα ἔτη, ὡς ἐπίσης ἐκπαιδεῦον αὐτοὺς διὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν τοὺς οἰκονομολόγους καὶ ἄλλους εἰδικοὺς πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς οἰκονομικῆς ἀναλύσεως εἰς τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ τοὺς ἰδιωτικοὺς ὀργανισμούς. Ἔχοντες ταῦτα ὑπ' ὄψιν, ὁ κ. Βαλαώρας καὶ ἐγώ, εὐχόμεθα ἐπιτυχίαν εἰς τὴν προσπάθειάν σας καὶ σᾶς διαβεβαιοῦμεν ὅτι θὰ σᾶς ἐνισχύσωμεν, ὅσον μᾶς εἶναι δυνατόν, μετέχοντες εἰς τὰς διαλέξεις τοῦ Κέντρου τούτου, ὡς ἐπίσης προσφέροντες τὴν ἠθικήν μας ὑποστήριξιν εἰς τὴν προσπάθειαν ταύτην.

ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ κ. Ε. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ

Ἡ Στατιστικὴ ὑπάρχει ἀπὸ παλαιοτάτων χρόνων. Οἱ Ἕλληνες συγγραφεῖς ἀναφέρουσιν εἰς πολλά των ἔργα στατιστικὰς ἐργασίας γενομένας πρὸς ἀπαρίθμησιν τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἐξακρίβωσιν τῆς οἰκονομικῆς αὐτοῦ καταστάσεως.

Ἐπὶ μακρὸν ἡ Στατιστικὴ ἦτο προσηλωμένη εἰς τὴν περιγραφὴν τῆς ***ἐνεστώσης καταστάσεως τοῦ Κράτους***, ἐνδιαφερομένη νὰ παρουσιάζῃ τὰ πράγματα ὡς φαίνονται, χωρὶς νὰ ἐρευνᾷ πολὺ περὶ τῶν πρὸς ἄλληλα σχέσεων καὶ τῶν αἰτίων καὶ ἀποτελεσμάτων αὐτῶν.

Τὸ ρεῦμα τοῦτο τῆς ἱστορικῆς ἢ περιγραφικῆς Σχολῆς ἤρχισε νὰ ὑποχωρῇ ἔναντι ἄλλου ἰσχυροτέρου, τῶν ἐκπροσώπων τῆς ***πραγματιστικῆς*** Σχολῆς, οἵτινες ἐζήτησαν νὰ ἀνεύρουν ἐν τῇ Στατιστικῇ νόμους, νὰ εἰσδύσουν εἰς τὸ βάθος τῶν πραγμάτων καὶ νὰ ἐξαγάγουν ἐκ σταθερῶν γεγονότων ἀπολύτους καὶ γενικὰς ἀληθείας. Ὑπὸ τὴν ὤθησιν τοῦ ρεύματος τούτου συντελεῖται ἡ γένεσις καὶ ἀνάπτυξις τῆς Πολιτικῆς Ἀριθμητικῆς.

Πατὴρ τῆς ἐκφράσεως ***Πολιτικὴ Ἀριθμητικὴ*** φαίνεται ὅτι εἶναι ὁ Sir William Pety (1623—1687) μέλος τῆς Βασιλικῆς Ἑταιρίας, συγγραφεὺς πολλῶν ἀξιολόγων συγγραμμάτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ Several Essays in Political Arithmetics. Τὸ περιεχόμενον τοῦ βιβλίου τούτου προδίδει τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν ἀπέδιδεν ὁ συγγραφεὺς εἰς τὴν Πολιτικὴν Ἀριθμητικήν.

Σχηματίζει εἰς αὐτὸ διαφόρους συνδυασμοὺς ἀριθμῶν ἐπὶ πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν πραγμάτων, οἵτινες στηρίζονται ὅσον τὸ δυνατὸν ἐπὶ ἀκριβῶν δεδομένων, ὅπου δὲ τοιαῦτα ἐλλείπουν μεταχειρίζεται εἰκασίας καὶ ὑποθέσεις. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐμφανίζεται μία πλειὰς μαθηματικῶν, ὡς οἱ Halley, De Moivre, Deparcieux, οἵτινες ἐκαλλιέργουν ἕνα μόνον κλάδον τῆς Πολιτικῆς Ἀριθμητικῆς, δηλαδὴ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν κανονικοτήτων, τὰς ὁποίας παρατηροῦμεν εἰς τὴν θνησιμότητα τῶν διαφόρων ἡλικιῶν, πρὸς καταρτισμὸν τῶν τιμολογίων διὰ τὰς ἀσφαλίσεις ζωῆς. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τούτους ἤρχισαν τότε νὰ χρησιμοποιοῦν καὶ τοὺς νόμους τοῦ λογισμοῦ τῶν πιθανοτήτων, τοῦ ὁποίου θεμελιωταὶ ὑπῆρξαν οἱ Pascal καὶ Fermat.

Ἡ θεμελίωσις ὅμως τῆς συγχρόνου ***Στατιστικῆς*** ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὸν Βέλγον μαθηματικὸν καὶ ἀστρονόμον J. Quelelet (1796—1874), τοῦ ὁποίου τὰ δημοσιεύματα ἐπροξένησαν μεγίστην αἴσθησιν.

Εἰς τὴν ***Κοινωνικὴν Φυσικήν του*** φαίνεται πιστεύων εἰς εἶδος τι πεπρωμένου καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς ἀρχάς του εἰς τὰ κοινωνικά, οἰκονομικὰ καὶ πολιτικὰ φαινόμενα, μετά τινος ὑπερβολῆς. Ὁ Quetelet πρῶτος ἐμελέτησε συστηματικῶς καὶ ἐν ἐκτάσει τὸ πρόβλημα τῶν μέσων τιμῶν. Παραδέχεται ὅτι ἀρχικῶς ἡ ἔννοια τῶν μέσων τιμῶν ἐχρησιμοποιήθη σχεδὸν ἐνστικτωδῶς εἰς τὴν προεπιστημονικὴν ἐποχήν. Κατόπιν, πολλοὶ σοφοὶ τῆς ἀρχαιότητος ἤχθησαν εἰς τὸ

σημεῖον νὰ χρησιμοποιήσουν τὸ σύστημα τῶν μέσων τιμῶν εἰς τὰς ἐρεύνας των ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς Μηχανικῆς. Οὕτω ὁ ***Ἀρχιμήδης*** ἐσυστηματοποίησε τὴν θεωρίαν του περὶ τοῦ κέντρου βάρους τῶν σωμάτων. Ὁ ***Μέτων***, κατὰ τὸν 4ον π.Χ. αἰῶνα, χάρις εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῶν μέσων τιμῶν, ἀνεκάλυψε τὴν διάρκειαν τοῦ μεταξὺ δύο νουμηνιῶν διαστήματος.

Ὁ Quetelet, γνωρίζων πάντα ταῦτα, ἔκαμεν ἐφαρμογὴν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ὀρθῆς ἀναφορᾶς τοῦ πολικοῦ ἀστέρος, συμφώνως πρὸς τὰς γενομένας παρατηρήσεις εἰς τὸ Ἀστεροσκοπεῖον τοῦ Greenwich. Ἡ βασική του ἀρχὴ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, ἰσχύουσα ἔτι καὶ σήμερον, ὑπῆρξεν ἡ ἰδέα ὅτι, λόγῳ τῆς ἀτελείας τῶν ὀργάνων παρατηρήσεως καὶ λοιπῶν ὑποκειμενικῶν συντελεστῶν, εἰς ἕνα μεγάλον ἀριθμὸν παρατηρήσεων τὰ ἐξαγόμενα, ἀναγκαίως, διαφέρουν μεταξύ των. Ὅσον δὲ ἀσήμαντοι καὶ ἂν εἶναι αἱ διαφοραί, ὑφίστανται πάντοτε. Ὁ Quetelet, λοιπόν, διετύπωσε, κατόπιν μακρᾶς σειρᾶς ἐρευνῶν, τὸ σημαντικὸν συμπέρασμα ὅτι, λαμβάνοντες τὴν μέσην ἀριθμητικὴν τιμὴν τῶν παρατηρήσεων, προσεγγίζομεν πολὺ πρὸς τὴν πραγματικότητα. Ἀπὸ τὴν ἀφετηρίαν αὐτὴν τῆς Μηχανικῆς, τῆς Ἀστρονομίας καὶ τῆς Φυσικῆς, ἡ ἔννοια τῆς μέσης τιμῆς ἐπεξετάθη ὑπὸ τοῦ Quetelet εἰς ὅλα τὰ φαινόμενα τῶν ἐρευνῶν του. Οὕτω, ἐπιχειρήσας πρῶτος τὴν συστηματικὴν καταμέτρησιν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος καὶ τῶν πνευματικῶν ἱκανοτήτων τῶν ἀτόμων, ἐδημιούργησε τὸν ἰδεώδη τύπον τοῦ ***μέσου ἀνθρώπου*** (homme moyen), ἀποδείξας ὅτι πέριξ τούτου κατανέμεται τὸ σύνολον τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ὅπως εἰς τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας τὸ πλῆθος τῶν παρατηρήσεων κατανέμεται πέριξ τοῦ μέσου ὅρου αὐτῶν. Μνημειώδες εἶναι τὸ κατὰ τὸ 1835 δημοσιευθὲν σύγγραμμα αὐτοῦ «Sur l' homme et le développement des ses facultés ou essai de physique sociale», ὡς καὶ τὸ μεταγενέστερον «Sur la théorie des probabilités appliquée aux sciences morales et politiques» (1846). Λύναται τις νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι διὰ τῆς συμβολῆς τοῦ Quetelet ἐπῆλθεν ἡ ***μαθηματικοποίησις*** τῆς Στατιστικῆς.

Ὁ ρόλος τῶν μαθηματικῶν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Στατιστικῆς ὑπῆρξε τεράστιος. Αἱ πρόοδοι αἱ πραγματοποιηθεῖσαι εἰς τὰς στατιστικὰς θεωρίας ὀφείλονται, κυρίως, εἰς τὰς προσπαθείας τῶν πλέον διακεκριμένων ἐκπροσώπων τῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης ὅπως προσαρμόσουν τὰς μεθόδους τῆς ἀναλύσεως καὶ τοῦ λογισμοῦ τῶν πιθανοτήτων εἰς τὴν σπουδὴν τῶν ἀριθμητικῶν δεδομένων τῶν παρεχομένων ἐκ τῆς παρατηρήσεως τῶν οἰκονομικῶν, κοινωνικῶν, βιολογικῶν κ.λ.π. φαινομένων.

Ἡ Στατιστικὴ ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, ἀρχικῶς εἶχε περιωρισμένον πεδίον ἐφαρμογῆς. Τὸ πεδίον τοῦτο ἔχει ἀπείρως εὐρυνθῆ σήμερον.

Εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἐπιστημονικῆς δράσεως παρατηρεῖται, εἰς τὴν ἐποχήν μας, μία ἐξαιρετικὴ στροφὴ πρὸς τὴν στατιστικὴν μέθοδον ἐρεύνης, ἡ ὁποία ἀναπληρώνει ἐν πολλοῖς τὴν πειραματικὴν μέθοδον ἢ ἀποτελεῖ τὸ ἀπαραίτητον συμπλήρωμά της.

Εἰς τὴν Ἀστρονομίαν, τὴν Φυσικήν, τὴν Χημείαν, τὴν Βιολογίαν, εἰς τὴν Ἐφηρμοσμένην Ψυχολογίαν καὶ τὴν πειραματικὴν Παιδαγωγικήν, οἱ πειραματισταὶ οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀνάγκην νὰ καθορίσουν τὸν βαθμὸν ἀκριβείας τῶν παρατηρήσεών των καὶ νὰ ὑπολογίσουν τὴν ἔκτασιν τῶν σφαλμάτων εἰς τὰ ὁποῖα κινδυνεύουν

νὰ ὑποπέσουν, ὀφείλουν νὰ κατέχουν καλῶς τὴν στατιστικὴν μέθοδον.

Ἀλλὰ τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν Στατιστικὴν δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὰ ὀλίγα πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἀσχολοῦνται εἰς θεωρητικὰς ἐπιστημονικὰς ἀναζητήσεις. Εἰς ἄλλους τομεῖς τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος, εἰς τὴν ἰατρικήν, τὴν δημοσιογραφίαν, τὴν οἰκονομικὴν ἐπιστήμην, τὰς ἀσφαλίσεις, κάθε θετικὴ ἐξέτασις τῶν ποικίλων προβλημάτων τὰ ὁποῖα παρουσιάζονται, προϋποθέτει τὴν χρησιμοποίησιν τῆς Στατιστικῆς.

Ἀκόμη καὶ εἰς τοὺς πλέον πρακτικοὺς κλάδους τῆς συγχρόνου κοινωνικῆς ὀργανώσεως, εἰς τὰς ἐμπορικὰς καὶ βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις, εἶναι εὐρύτατα διαδεδομένη ἡ ***στατιστικὴ μέθοδος***.

Ἐπικρατεῖ ἡ τάσις νὰ ὁρίζωμεν τὴν Στατιστικὴν ὡς ἐπιστήμην μετρήσεως τῶν πληθῶν, ὑπὸ τὴν εὐρεῖαν τῆς λέξεως ἔννοιαν. Ἂν διὰ τοῦ ὁρισμοῦ ἀπεβλέπομεν εἰς τὸ ἀκριβές της περιεχόμενον, ἡ Στατιστικὴ θὰ ἠδύνατο νὰ ὀνομασθῇ ***πληθομετρία***. Μὲ τὸν βραχύτατον αὐτὸν ὁρισμὸν τῆς Στατιστικῆς, ὡς ἐπιστήμης τῶν μετρήσεων, ἐννοοῦμεν ὅτι ἀντικείμενον τῆς Στατιστικῆς εἶναι νὰ ταξινομήσῃ μεθοδικῶς πολυάριθμα στοιχεῖα ἐκ πολυπληθῶν μετρήσεων ἐπὶ διαφόρων φαινομένων ἢ γεγονότων, νὰ συναγάγῃ ἐξ αὐτῶν τὰ οὐσιωδέστερα χαρακτηριστικὰ καὶ τέλος νὰ ἀναζητήσῃ τὰς σχέσεις αἱ ὁποῖαι ὑφίστανται μεταξύ των Ἑπομένως, ἡ ἀρχικὴ προσπάθεια τῆς Στατιστικῆς εἶναι ἡ συλλογὴ καὶ μεθοδικὴ κατάταξις τῶν παρατηρήσεων. Δεύτερον στάδιον εἶναι ὁ περιορισμὸς τῶν πολυαρίθμων αὐτῶν δεδομένων εἰς ἐλάχιστον ἀριθμὸν χαρακτηριστικῶν, καταλλήλως ἐκλεγομένων, ἵνα δίδουν ὅσον τὸ δυνατὸν πιστοτέραν εἰκόνα τοῦ συνόλου. Τρίτον στάδιον εἶναι ἡ περιγραφὴ καὶ ἑρμηνεία τῶν στατιστικῶν συχνοτήτων

Διὰ τῆς στατιστικῆς ἐπεξεργασίας πολυαρίθμων παρατηρήσεων διαφόρων συμβάντων προέκυψε τὸ συμπέρασμα ὅτι φαινόμενα τόσον τοῦ φυσικοῦ κόσμου ὅσον καὶ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, ἐνῷ, θεωρούμενα μεμονωμένως, φαίνονται ἀτάκτως συμβαίνοντα, ὑπακούουν, ἐν τούτοις, εἰς νόμους ποιᾶς τινος σταθερᾶς κανονικότητος. Εἶναι ὁ πειραματικὸς ν ό μ ο ς τ ῶ ν μ ε γ ά λ ω ν ἀ ρ ι θ μ ῶ ν ἐ ν τ ῇ Σ τ α τ ι σ τ ι κ ῇ, ὁ καλούμενος ἄλλως νόμος σταθερότητος τῶν στατιστικῶν συχνοτήτων. Ἂς ἀναφέρωμεν ὡς παράδειγμα τὸ νόμισμα, τὸ ὁποῖον ρίπτεται καὶ παρουσιάζει τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην ὄψιν, «κ ο ρ ώ ν α ἢ γ ρ ά μ μ α τ α».

Ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις, εἰς ἕνα μεγάλον ἀριθμὸν περιπτώσεων ἢ δοκιμῶν μὲ νόμισμα ὁμοιογενὲς καὶ συμμετρικόν, ἐπιτυγχάνομεν ἀναλογίαν ἑκάστης ὄψεως ἴσην μὲ ***ἕνα πρὸς δύο***. Ὁμοίως, εἰς πολὺ μεγάλον ἀριθμὸν γεννήσεων διαπιστοῦται ὅτι ἡ ἀναλογία τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀρρένων πρὸς τὸ σύνολον τῶν γεννήσεων κυμαίνεται μεταξὺ τῶν ἀριθμῶν 0,510 καὶ 0,515. Ἡ φύσις εἶναι ἕνα εἶδος κληρωτίδος ἐντὸς τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἴσος ἀριθμὸς λευκῶν καὶ μαύρων σφαιριδίων καὶ τὰ ὁποῖα ἀντλοῦμεν κατὰ τύχην.

Εἰς τὸν τομέα τῶν κοινωνικῶν καὶ οἰκονομικῶν φαινομένων, ὅπου ἡ θέλησις τοῦ ἀνθρώπου ἐπηρεάζει κατὰ τὸ μᾶλλον ἢττον τὸν μηχανισμὸν τῆς ἐμφανίσεώς των, θὰ ἦτο ἀσύνετον νὰ προεξοφλῇ τις τόσον ἀκριβεῖς πιθανότητας. Ἐν τούτοις καὶ ἐκεῖ ἡ Στατιστικὴ παρουσιάζει ἱκανοποιητικὰς ἐνδείξεις ἐπὶ τῆς πορείας τῶν φαινομένων τούτων.

Ἡ Στατιστική, ὅπως κάθε ἐπιστήμη παρατηρητική, περιλαμβάνει δύο φά-

σεις. Ἡ πρώτη εἶναι ἡ περιγραφική, ἡ ὑλικὴ διάταξις τῶν δεδομένων τῆς παρατηρήσεως. Ἡ δευτέρα εἶναι ἡ θεωρητική, ἡ λογικὴ δηλονότι διάταξις. Αἱ ἀφηρημέναι ἔννοιαι αἱ χρησιμοποιούμεναι ἐν τῇ Στατιστικῇ ἀντλοῦνται ἐκ τῆς θεωρίας τῶν πιθανοτήτων ἢ παρουσιάζουν μὲ τὰ μεγέθη τῆς θεωρίας ταύτης μεγάλας ἀναλογίας. Εὔκολον εἶναι νὰ διακρίνῃ κανεὶς τὴν ἀναλογίαν ποὺ παρουσιάζει ἡ Στατιστικὴ πρὸς τὴν Γεωμετρίαν καὶ τὴν Μηχανικήν, ἀπὸ τὴν ἄποψιν βεβαίως τῆς ἐπιστημονικῆς μεθοδολογίας.

Ἡ Γεωμετρία, ὅπως τὸ ὄνομά της δεικνύει, ἐφηρμόσθη ἀρχικῶς διὰ τὴν μέτρησιν τῶν γαιῶν, βραδύτερον περιέγραψε τὰς ἰδιότητας τῶν φυσικῶν στερεῶν σωμάτων. Βαθμηδὸν καὶ κατ'ὀλίγον, διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἀφηρημένων ἐννοιῶν περὶ τῶν σημείων, τῶν εὐθειῶν, τῶν ἐπιπέδων ἐπιφανειῶν κ.λ.π , ἀντλουμένων ἐκ τῆς ἐμπειρίας, κατέστη δυνατὸν νὰ ἀνεγείρῃ, βοηθούσης τῆς ἀνθρωπίνης εὐφυΐας, τὸ ὑπέρλαμπρον λογικὸν οἰκοδόμημα, τὴν ***καθαρὰν ἢ ἀφηρημένην Γεωμετρίαν***, δόξαν καὶ τιμὴν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Ἐπιστήμης Τὰ θεωρήματα τῆς Γεωμετρίας εὑρίσκονται, ὡς γνωστόν, εἰς πλήρη καὶ ἀκριβῆ ἀνταπόκρισιν πρὸς τὰς πειραματικῶς διαπιστουμένας ἰδιότητας τῶν σωμάτων. Κατ' ἀνάλογον τρόπον ἐθεμελιώθη τὸ οἰκοδόμημα τῆς ***Θεωρητικῆς Μηχανικῆς***, τῆς ὁποίας αἱ θεωρίαι ἐξηγοῦν τὰς ἰδιότητας τῆς βαρύτητος. Δεχόμεθα λοιπόν, χωρὶς νὰ τὸ θέλωμεν, τὴν πραγματικὴν ὕπαρξιν τῶν ἀφηρημένων μεγεθῶν τῆς Γεωμετρίας καὶ τῆς Μηχανικῆς. Τὰ παρατηρούμενα καὶ μετρούμενα φαινόμενα θεωροῦνται ὡς ἐκδηλώσεις τῆς ὑπάρξεως τῶν ἀφηρημένων τούτων μεγεθῶν.

Αἱ ἀφηρημέναι ἔννοιαι τῆς ***Στατιστικῆς***, ἐλέγομεν ἀνωτέρω, ἀντλοῦνται ἐκ τῆς θεωρίας τῶν πιθανοτήτων. Χάρις εἰς τὴν πρόοδον τῆς θεωρίας ταύτης ἠδυνήθη ἡ Στατιστικὴ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἅλματικὴν πορείαν της ἀπὸ τῆς ἐποποχῆς τοῦ Cournot (1843). Κατὰ τὸν 17ον καὶ 18ον αἰῶνα ἡ θεωρία τῶν πιθανοτήτων, ἢ καλύτερον, ὁ ***λογισμὸς τῶν πιθανοτήτων***, ἀπετέλει ἀντικείμενον περιεργείας διὰ τοὺς μαθηματικοὺς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, οἱ ὁποῖοι ἐξήταζον αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν σχέσεών του πρὸς τὰ ***τυχηρὰ*** παιγνίδια, ὅπου ἐχρησίμευε διὰ τὴν λύσιν διαφόρων παρουσιαζομένων ἐκεῖ προβλημάτων.

Ἀκόμη καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 19ου αἰῶνος, ἐφαίνετο εἰς τὸν Auguste Comte ὡς ὁ τύπος τῶν καθαρῶς κερδοσκοπικῶν καὶ ματαίων ἐρευνῶν, ὅπου εὑρισκεν ἱκανοποίησιν ὁ βυζαντινισμὸς μερικῶν σοφῶν.

Σήμερον, ὅμως, ἐκπλήσσεται κανεὶς ἀπὸ τὴν ἐξαιρετικὴν θέσιν τὴν ὁποίαν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον καταλαμβάνει ὁ μαθηματικὸς οὗτος κλάδος εἰς ὅλας τὰς θεωρητικὰς καὶ ἐφηρμοσμένας ἐπιστήμας, ἀποτελεῖ δὲ τὴν βάσιν τῆς Στατιστικῆς.

Ἡ σπουδὴ μιᾶς στατιστικῆς κατανομῆς γίνεται μὲ τὰς ἰδίας ἀκριβῶς μεθόδους μὲ τὰς ὁποίας συντελεῖται ἡ σπουδὴ ἑνὸς νόμου πιθανότητος.

Καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις ὑπολογίζουν μέσας τιμάς, μετροῦν ἀποκλίσεις ἁπλοποιοῦν τὴν περιγραφὴν διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ροπῶν διαφόρων τάξεων ἐκ τοῦ λογισμοῦ τῶν πιθανοτήτων κ.λ.π.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ὅμως τῶν στατιστικῶν συχνοτήτων, ἡ ἐξέτασις τοῦ φαινομένου εἶναι ἀνεξάρτητος τῆς ἐννοίας τῆς πιθανότητος, ἥτις καθίσταται ἀναγκαία κατὰ τὸ δεύτερον στάδιον, τὴν λογικὴν δηλαδὴ διάταξιν τῶν στατιστικῶν ἐξαγομένων καὶ τὴν ἀναζήτησιν τῶν σχέσεων αἰτίας καὶ ἀποτελέσματος.

Ὁπωσδήποτε, δέον νὰ τονισθῆ ὅτι, συνήθως, γίνεται μεγάλη κατάχρησις τοῦ λογισμοῦ τῶν πιθανοτήτων, καὶ τῶν μαθηματικῶν γενικώτερον, κατὰ τὴν σπουδὴν ἐνίων στατιστικῶν φαινομένων, τῶν ὁποίων ἐν τούτοις ἡ μελέτη θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ μὲ στοιχειώδεις μόνον γνώσεις τῆς Ἀριθμητικῆς, ἢ τὸ πολὺ τῆς Ἀλγέβρας. Ἡ τάσις πρὸς μαθηματικοποίησιν τῆς Στατιστικῆς ὁδηγεῖ κάποτε εἰς ὑπερβολάς.

Τὰ ἐξαγόμενα τῶν στατιστικῶν ἐρευνῶν δὲν ἐξαρτῶνται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἀπὸ τὸ μαθηματικὸν ἐργαλεῖον, ὅπερ χρησιμοποιεῖ ὁ ἐρευνητής, ἀλλ' ἀπὸ τὴν δεξιότητα μετὰ τῆς ὁποίας χειρίζεται τὸ ἐργαλεῖον τοῦτο, ἀπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἑκάστοτε μελετωμένου προβλήματος καὶ τὴν ἐσωτερικὴν ἀξίαν, τὴν ποιότητα, τῶν δεδομένων. Εἰς τὴν Στατιστικήν, ὅπως ἄλλως τε εἰς πᾶσαν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν, καὶ αἱ πλέον ἀσφαλεῖς μέθοδοι δέον νὰ ἐφαρμόζωνται μετὰ πολλῆς περισκέψεως. Εἰς κάθε βῆμα πρέπει τὰ θεωρητικὰ ἐξαγόμενα νὰ παραβάλλωνται πρὸς τὰ γεγονότα καὶ νὰ ἀναζητεῖται ἡ διαπίστωσις τῆς ἀναγκαιότητος τῶν τεθεισῶν ὑποθέσεων κατὰ τὴν μελέτην τοῦ προβλήματος.

«***Ἡ Στατιστικὴ δὲν εἶναι ἓν αὐτόματον μηχάνημα εἰς τὸ ἓν ἄκρον τοῦ ὁποίου τοποθετοῦμεν τὸ ὑλικὸν τῆς παρατηρήσεως διὰ νὰ λάβωμεν εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τὴν ὀρθὴν λύσιν τοῦ προβλήματος***» - λέγει ὁ διάσημος Charlier, μαθηματικὸς καὶ ἀστρονόμος, ἀρχηγὸς τῆς Σκανδιναβικῆς Σχολῆς τῆς Μαθηματικῆς Στατιστικῆς.

Καὶ ἐδῶ ἔγκειται τὸ μεγάλο πρόβλημα! Ἡ γνῶσις ἢ ἁπλῶς μόνον ἡ ὑπόνοια τῶν προϋποθέσεων, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ πληροῦνται διὰ μίαν ὀρθολογικὴν χρησιμοποίησιν τῶν στατιστικῶν δεδομένων, δὲν εἶναι τόσον διαδεδομένη, ὅσον ἡ χρῆσις αὐτῆς. Πλεῖστοι ὅσοι νομίζουν ὅτι «***κάνουν***» Στατιστικὴν συναθροίζοντες εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχε ἀριθμούς, καταρτίζοντες πίνακας καὶ ἑρμηνεύοντες αὐτοὺς μὲ τὴν μεγαλυτέραν εὐκολίαν. Τοῦτο συμβαίνει διότι ἡ στατιστικὴ μέθοδος προσιδιάζει, ἀληθῶς, εἰς ὅλας τὰς χρήσεις, ἐπιτρέπει πολλὰς καταχρήσεις καὶ πολλάκις, ὑπὸ τὴν ἀπατηλὴν εἰκόνα τῆς ἀκριβείας, καλύπτει πολλὰ σοφίσματα. Εἰς τὰς συζητήσεις οἱ ἀμύητοι ἐκπλήσσονται ἀπὸ τὰ θέλγητρα τῶν ἀριθμῶν, οἱ ὁποῖοι χρησιμοποιοῦνται ὡς τὰ ἀποτελεσματικώτερα ὅπλα διὰ νὰ ἀποστομωθοῦν οἱ ἀντίπαλοι!

Βεβαίως, οἱ ἀριθμοὶ καὶ τὰ γεγονότα εἶναι τὰ μόνα πράγματα ἐπὶ τῶν ὁποίων δύναται κανεὶς νὰ στηρίξῃ τὰς θεωρίας του. Ἀλλά, ἵνα αἱ κρίσεις μας εἶναι ὀρθαί, χρειάζεται ὀρθὸς καὶ ἀκριβὴς χειρισμὸς τῶν ἀριθμῶν καὶ τῶν γεγονότων αὐτῶν.

Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἰδίως τῆς μεθόδου τῆς συσχετίσεως, πρέπει ὁ ἐρευνητὴς νὰ ἐνεργῇ μετὰ πολλῆς περισκέψεως, διότι ἡ ὕπαρξις τοῦ συντελεστοῦ συσχετίσεως δὲν προδικάζει ἕνα δεσμὸν αἰτιότητος. Αἱ παράλληλοι μεταβολαὶ δύο ἢ περισσοτέρων φαινομένων δύνανται νὰ ἐξηγηθοῦν ὄχι διὰ τῆς ὑπάρξεως ἀμέσου σχέσεως ἐξαρτήσεως μεταξύ των ἀλλὰ διὰ τῆς κοινῆς ἐξαρτήσεως ἀπὸ μίαν αἰτίαν ἄγνωστον. Ὁ ρόλος τοῦ στατιστικολόγου εἶναι νὰ ἀποκαλύψῃ τὰς αἰτίας ἑνὸς φαινομενικοῦ ἢ ἀληθοῦς δεσμοῦ συσχετίσεως Πολλάκις, τὰ ἀριθμητικὰ ἐξαγόμενα τῆς μεθόδου δίδουν ἕνα ἰσχυρὸν συντελεστὴν συσχετίσεως εἰς φαινόμενα τὰ ὁποῖα λογικῶς οὐδένα δεσμὸν ἐξαρτήσεως δύνανται νὰ ἔχουν.

Τὸ οὐσιῶδες εἶναι νὰ θέτῃ τις λογικῶς τὸ πρόβλημα, εἶτα δὲ νὰ διερευνᾷ τὸ ἀποτέλεσμα. Τίποτε δὲν εἶναι πλέον ἐπικίνδυνον ἀπὸ τὸ νὰ στηρίζεταί τις τυφλῶς ἐπὶ τῶν ἀριθμητικῶν ἐξαγομένων, ὅσον καὶ ἂν ταῦτα ὑπελογίσθησαν ὀρθῶς. Δια-

σκεδαστικά, ὄντως, παραδείγματα ἀναφέρονται εἰς διάφορα στατιστικὰ συγγράμματα περὶ τῆς ἀπατηλῆς ἐντυπώσεως τὴν ὁποίαν προξενοῦν μερικοί δεῖκται συσχετίσεως.

Ὁ διάσημος στατιστικολόγος Tschuprow, μεταξὺ πολλῶν ἄλλων, ἀναφέρει τὰ ἑξῆς: «Εἰς μίαν στατιστικὴν ἔρευναν ἐπὶ τοῦ μεγέθους τῶν ζημιῶν τῶν προκαλουμένων ἐκ πυρκαϊῶν ὑπελόγισε τὸν συντελεστὴν συσχετίσεως, τὸν ὑπάρχοντα μεταξὺ τοῦ ὕψους τῶν ζημιῶν καὶ τῆς παρουσίας ἢ μὴ πυροσβεστικῶν ἀντλιῶν. Ἡ ἔρευνα ἀπέδειξεν ὅτι αἱ πλέον ἐνδιαφέρουσαι ζημίαι συμπίπτουν γενικῶς μὲ τὴν ὕπαρξιν τῶν ἀντλιῶν». Πρέπει νὰ καύσωμεν, λοιπόν, τὰς πυροσβεστικὰς ἀντλίας!

Ἐπίσης, θὰ ἦτο ἐντελῶς ἄτοπον νὰ συμπεράνωμεν τὴν κατάργησιν τῆς παρουσίας τῶν ἰατρῶν, ἐπειδὴ κατὰ κανόνα συμπίπτει οὗτοι νὰ εὑρίσκωνται, τουλάχιστον εἰς τὰς προηγμένας κοινωνίας, κατὰ τὴν γέννησιν τῶν νεκρῶν βρεφῶν. Τὰ παραδείγματα εἶναι ὀλίγον χονδροειδῆ ἀλλ' ἀρκούντως ἐνδεικτικὰ τῆς παρερμηνείας ἡ ὁποία χωρεῖ εἰς ὡρισμένα ἀριθμητικὰ ἐξαγόμενα.

Ἄλλο παράδειγμα ἀναφέρει ὁ ἴδιος ὁ T. περὶ τοῦ ἰσχυροῦ δεσμοῦ συσχετίσεως μεταξὺ τῶν οἰκοδομῶν αἵτινες καίονται ἐκ πυρκαϊᾶς καὶ τῆς κακῆς ἐσοδείας. Κατὰ μίαν στατιστικήν, ὁ ἀριθμὸς τῶν προκαλουμένων ζημιῶν εἶναι κατὰ τοσοῦτον ἀξιολογώτερος ὅσον χειροτέρα εἶναι ἡ ἐσοδεία. Πῶς λοιπὸν θὰ ἐνεργήσωμεν διὰ νὰ ἐλαττώσωμεν τὰς πυρκαϊάς;

Δυνάμεθα νὰ αὐξήσωμεν τὰς ἐσοδείας; Ἀρκεῖ νὰ σκεφθῇ τις ὀλίγον καὶ νὰ φροντίσῃ νὰ ἀπομονώσῃ τὰς πιθανὰς κοινὰς αἰτίας τῶν κακῶν ἐσοδειῶν καὶ τῶν πυρκαϊῶν. ***Εἶναι, προφανῶς, ἡ μεγάλη ξηρασία ἡ ὁποία προκαλεῖ ἀμφοτέρας.***

Κατὰ τὸν ἀναζήτησιν, ὅθεν, τοῦ συντελεστοῦ συσχετίσεως μεταξὺ δύο ἢ περισσοτέρων φαινομένων, ἀναφαίνονται δύο ἀντίθετοι κίνδυνοι. Ὁ πρῶτος εἶναι ἡ ἐμφάνισις μιᾶς ἐντελῶς ἀπατηλῆς συσχετίσεως. Ὁ δεύτερος εἶναι ἡ ἀπόκρυψις μιᾶς πραγματικῆς συσχετίσεως. Πᾶσαν τοιαύτην περίπτωσιν πρέπει νὰ ἀντιμετωπίζωμεν μὲ ἀπόλυτον ὀρθολογισμόν, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τὸν ἀνεκτίμητον παράγοντα διὰ τὴν ὀρθὴν ἑρμηνείαν τῶν μηχανικῶν ἀποτελεσμάτων ἑνὸς οἱουδήποτε ὑπολογισμοῦ. Χρειάζεται, ἐπαναλαμβάνομεν, ὀρθὸς καὶ λογικὸς χειρισμὸς τῶν οἱωνδήποτε ἀριθμητικῶν ἐξαγομένων. Καὶ ἀκριβῶς μὲ αὐτὸ ἀσχολεῖται ἡ Στατιστική, καὶ ἐπειδὴ οἱ στατιστικολόγοι, ὅταν ἔχουν ἀναλύσει τοὺς ἀριθμούς των, δὲν διαφέρουν σοβαρῶς μεταξύ των εἰς τὰ συμπεράσματα, ἐγεννήθη ἡ ἀφελὴς ἀντίληψις ὅτι ἡ Στατιστικὴ ἀποδεικνύει τὸ πᾶν.

Καὶ ὅμως δὲν ὑπάρχουν μαγικαὶ ἰδιότητες εἰς τὴν Στατιστικὴν διὰ νὰ λύῃ ὅλα τὰ προβλήματα. Πολλάκις, δύναται κανεὶς νὰ εὕρῃ μίαν προσεκτικὰ ἐπιτηδευμένην ἀπόδειξιν ἡ ὁποία νὰ κάμνῃ κάθε περίπτωσιν νὰ φαίνεται εὐλογοφανής. Ἡ Στατιστικὴ ἀποκρούει τοιαύτης φύσεως ἀποδείξεις. Προσπαθεῖ νὰ ἀπαντήσῃ εἰς ἓν πολὺ ἁπλᾶ καταστρωμένον ἐρώτημα: Ἂν ἔχωμεν δεδομένα ὡρισμένα γεγονότα καὶ ἀριθμούς, τί συμπεράσματα δικαιούμεθα νὰ ἐξαγάγωμεν; Καὶ ἀκόμη περαιτέρω: Μὲ ποίας μεθόδους δύνανται νὰ ἀναλυθοῦν τὰ γεγονότα καὶ οἱ ἀριθμοὶ οὕτως ὥστε, περισσότερον ἀπὸ τὴν πληροφορίαν τὴν ὁποίαν παρέχουν, νὰ δυνηθῶμεν νὰ παρουσιάσωμεν τὴν πληροφορίαν αὐτὴν κατὰ τὸν καλύτερον δυνατὸν τρόπον. Ἐντεῦθεν ἀνακύπτει ὀξὺ τὸ πρόβλημα τῆς εἰδικεύσεως τῶν ἀτόμων τὰ ὁποῖα εἰς οἱονδήποτε τομέα δράσεως των χρησιμοποιοῦν τὴν Στατιστικήν.

Σοβαρὰ αἰτία τῆς κακῆς χρήσεως τῆς μεθόδου εἶναι ἡ μὴ ἐπαρκὴς διαπαιδαγώγησις τῶν ἀνθρώπων εἰς τὸν κλάδον αὐτόν. Τὸ φαινόμενον δὲν εἶναι ἑλληνικὸν μόνον. Ἀκόμη καὶ εἰς τὰς πλέον προηγμένας χώρας παρατηρεῖται, μεταξὺ τοῦ κοινοῦ, ποιά τις ἄγνοια τῆς Στατιστικῆς. Καταβάλλεται ὅμως ἐκεῖ μιὰ συστηματικὴ προσπάθεια στατιστικῆς διαπαιδαγωγήσεως μὲ ἄφθονα μέσα. Ἡ διδασκαλία τῆς Στατιστικῆς, καὶ ὑπὸ τὴν στοιχειώδη αὐτῆς μορφὴν καὶ ὑπὸ τὴν ἐξειλιγμένην μορφὴν τῆς Μαθηματικῆς Στατιστικῆς μὲ τὰς ἀπείρους ἐφαρμογάς της, εἶναι εὐρύτατα διαδεδομένη.

Ἕδραι εἰς ὅλα τὰ ἀνώτατα ἐπιστημονικὰ ἱδρύματα, ἑταιρίαι στατιστικαί, ἰνστιτοῦτα εἰδικῆς μορφώσεως, συντελοῦν εἰς τὴν στατιστικὴν μόρφωσιν τῶν σπουδαστῶν ἀφ' ἑνός, εἰς ὅλας τὰς βαθμίδας τῆς ἐκπαιδεύσεως, καὶ τῶν πτυχιούχων, ἀφ' ἑτέρου, διαφόρων κλάδων. Παρ' ἡμῖν, ὅμως, ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ παρατηρεῖται ἀδικαιολόγητος καθυστέρησις.

Παντελὴς ἔλλειψις διδασκαλίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ τὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς ἀφ' ἑνός, καὶ νέκρωσις τῆς ἄλλοτε ἄριστα ὠργανωμένης Γενικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος ἀφ' ἑτέρου, ἔχουν περιαγάγει τὴν χώραν μας εἰς πολὺ χαμηλὸν ἐπίπεδον ἀπὸ ἀπόψεως στατιστικῆς.

Μία ἐνθαρρυντικὴ προσπάθεια παρετηρήθη πρὸ τριετίας περίπου, ὅτε συνεστήθη ἡ Ἑλληνικὴ Ἑταιρεία Στατιστικῆς, ἡ ὁποία δέον μετ' ἐπιμονῆς καὶ πίστεως νὰ χωρήσῃ εἰς τὴν πραγμάτωσιν τῶν σκοπῶν της.

Ἀλλ' ὅταν βλέπῃ κανεὶς εἰς ποῖον ὕψος στατιστικῆς ὀργανώσεως καὶ στατιστικῆς ἐκπαιδεύσεως ἔχουν φθάσει πᾶσαι σχεδὸν αἱ χῶραι, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν χωρῶν τῆς Βαλκανικῆς, αἰσθάνεται ὡς Ἕλλην μίαν, ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ ἡ ἔκφρασις, ***ταπείνωσιν***.

Ἐπικαλοῦμαι ἐπ' αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν ὅλων ὅσοι κατὰ καιροὺς ἐξεπροσώπησαν τὴν χώραν μας εἰς τὰ Διεθνῆ Συνέδρια Στατιστικῆς, καὶ ἀναφέρω ἐνδεικτικῶς, ἐπ' εὐκαιρίᾳ, τὸ πλούσιον ὑλικὸν τῆς 26ης συνόδου τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου Στατιστικῆς, ὅπερ συνῆλθε εἰς Βέρνην τῆς Ἑλβετίας.

Αἱ πολυάριθμοι ἀνακοινώσεις ἐπὶ τῆς Στατιστικῆς Μεθοδολογίας, τῆς Οἰκονομικῆς Στατιστικῆς, τῆς Δημογραφικῆς Στατιστικῆς, τῆς ἐκπαιδεύσεως στατιστικῶν, τῆς στατιστικῆς δειγματοληψίας, τῆς ἐφαρμογῆς τῆς Στατιστικῆς Μεθόδου εἰς τὴν βιομηχανίαν, τῆς δραστηριότητος τῶν διεθνῶν ὀργανισμῶν καὶ τῶν συγχρόνων ἐξελίξεων τῆς Στατιστικῆς ἐπὶ διαφόρων θεμάτων, παρέχουν ἁδρὰν εἰκόνα τῆς καταπληκτικῆς προόδου ἡ ὁποία ἔχει συντελεσθῇ πανταχοῦ τοῦ κόσμου, καὶ τῆς τρομακτικῆς καθυστερήσεως ἡ ὁποία παρατηρεῖται παρ' ἡμῖν.

Εἶναι ζήτημα πλέον ἐθνικοῦ γοήτρου νὰ βαδίσωμεν μὲ γοργὸν ρυθμὸν εἰς τὴν στατιστικὴν ὀργάνωσιν καὶ εἰς τὴν στατιστικὴν ἐκπαίδευσιν, διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ παρακολουθήσωμεν τὰς τεραστίας προόδους αἵτινες ἔχουν ἤδη πραγματοποιηθῇ ἀλλαχοῦ.

Εἶναι ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη ὅπως τὸ Κράτος κατέχῃ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐπαρκῆ καὶ ἀκριβῆ στατιστικὰ στοιχεῖα ἐπὶ ὅλων τῶν ἐκδηλώσεων τῆς κρατικῆς λειτουργίας.

Ὅπως ὁ καλὸς οἰκογενειάρχης πρέπει νὰ γνωρίζῃ τὰ τοῦ οἴκου του, ὅπως ὁ ἐπιχειρηματίας, διὰ νὰ διευθύνῃ ἱκανοποιητικῶς τὴν ἐπιχείρησίν του, ὀργανώνει τὸ λογιστήριον αὐτῆς καὶ βασίζεται ἐπ' αὐτοῦ, οὕτω καὶ τὸ Κράτος εἶναι ὑπο-

χρεωμένον νὰ διαθέτη ἕνα εἶδος ἐθνικοῦ λογιστηρίου, δηλ. τὴν Στατιστικήν του Ὑπηρεσίαν. Πῶς θὰ ἦτο δυνατὸν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ καθορίζη τὴν οἰκονομικὴν καὶ δημοσιονομικὴν πολιτικὴν τῆς χώρας, νὰ καθορίζη τὴν τηρητέαν κοινωνικὴν πολιτικήν, πῶς θὰ ἦτο δυναιὸν νὰ ἐφαρμόζη αὐτάς, νὰ διευθύνη τὴν ὅλην κρατικὴν μηχανήν, χωρὶς νὰ βασίζεται ἐπὶ ἑνὸς λογιστηρίου τὸ ὁποῖον νὰ παρέχη στοιχεῖα διὰ τὰ φαινόμενα τὰ ὁποῖα λαμβάνουν χώραν εἰς ἐθνικὴν κλίμακα καὶ τὰ ὁποῖα ἐπηρεάζουν τὴν κρατικὴν δρᾶσιν ;

Τὸ Κράτος πρέπει νὰ γνωρίζη τὸν πληθυσμὸν τῆς χώρας, τὴν κίνησιν καὶ τὴν πιθανὴν ἐξέλιξιν αὐτοῦ, πρέπει νὰ γνωρίζη τὴν κατανομὴν τοῦ πληθυσμοῦ αὐτοῦ κατὰ φῦλον, ἡλικίας, ἐπαγγέλματα, γεωγραφικὰς περιοχὰς κλπ. νὰ ἔχη δηλαδὴ πλήρη τὴν εἰκόνα τῆς δημογραφικῆς συνθέσεως αὐτοῦ.

Πρέπει νὰ παρακολουθῆ τὰ οἰκονομικὰ φαινόμενα τῆς χώρας, παραγωγήν, εἰσαγωγήν, κατεργασίαν, κίνησιν καὶ ἐμπορίαν τῶν ἀγαθῶν.

Πρέπει νὰ γνωρίζη τὴν κίνησιν τῶν κρατικῶν προϋπολογισμῶν καὶ τῶν ἐθνικῶν λογαριασμῶν. Πρέπει νὰ δύναται νὰ ὑπολογίζη τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα. Πρέπει νὰ παρακολουθῆ τὰ διοικητικὰ καὶ κοινωνικὰ φαινόμενα : διοίκησιν, ἐργασίαν, δημοσίαν ὑγείαν, πρόνοιαν καὶ κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις, παιδείαν, δικαιοσύνην, προβλήματα στέγης καὶ οἰκισμοῦ. Πρέπει νὰ παρακολουθῆ ὅλα τὰ φαινόμενα διαβιώσεως καὶ νὰ ὑπολογίζη τὸν τιμάριθμον κόστους ζωῆς. Πρέπει νὰ φθάση νὰ διαθέτη ἓν κεντρικὸν ἀρχεῖον στατιστικῶν δεδομένων, ἀπὸ τὸ ὁποῖον νὰ δύναται νὰ ἀντλῆ πᾶσαν χρήσιμον πληροφορίαν, ὥστε νὰ προγραμματίζη μὲ πᾶσαν δυνατὴν ἀκρίβειαν καὶ νὰ ἐλέγχη τὰ ἀποτελέσματα κατὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν προγραμμάτων αὐτῶν.

Ἐλπίζομεν ὅτι ἀνεκτίμητον θέλει παράσχει συμβολὴν εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῶν ἄνω διαγραφομένων σκοπῶν ὁ ὑπὸ κατάρτισιν Νόμος «περὶ ὀργανώσεως τῆς Γενικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος».

Ἀλλ' ἡ ὀργάνωσις τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς, τῆς ὁποίας αἱ ἁρμοδιότητες διαγράφονται εὐρύτατα, θὰ προσκρούσῃ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰς τὴν ἔλλειψιν ἐπαρκοῦς ἀριθμοῦ εἰδικευμένων στελεχῶν. ***Ἰδοὺ εἰς ποίαν ἐπιτακτικὴν ἐθνικὴν ἀνάγκην ἀνταποκρίνεται ἡ ὀργάνωσις καὶ λειτουργία τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν.***

Οἱ σχόντες τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἱδρύσεως τοῦ Κέντρου θερμαίνονται ἀπὸ τὸν φλογερὸν πόθον νὰ συντελέσουν εἰς τὴν εὐρυτέραν διάδοσιν τῆς σπουδῆς, τόσον τῆς θεωρίας ὅσον καὶ τῆς τεχνικῆς τοῦ ἀξιολόγου τούτου ἐπιστημονικοῦ κλάδου, τῆς Στατιστικῆς.

Ἐμπνέονται ἀπὸ τὴν ἀνάγκην καὶ τὸν ζῆλον νὰ φέρουν τὴν χώραν μας εἰς ἐπίπεδον ἰσοτιμίας πρὸς τὰς λοιπὰς πολιτισμένας χώρας, ἀπὸ ἀπόψεως στατιστικῆς μορφώσεως, καὶ νὰ πλουτίσουν τὸν κρατικὸν μηχανισμὸν μὲ εἰδικούς, οἱ ὁποῖοι θὰ συμβάλουν εἰς τὴν ὀρθὴν ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα εἰς ἀδροτάτας γραμμὰς ἐθίξαμεν ἀνωτέρω.

Σύμβολον καὶ ἰδανικὸν τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως θὰ εἶναι ἡ ἐξυπηρέτησις τῆς χώρας εἰς ὅλας αὐτῆς τὰς ἐκδηλώσεις, ὅπου ἡ Στατιστικὴ ὑπεισέρχεται.

Εὐχόμεθα καὶ ἐλπίζομεν ὅπως, ἡ συμπαράστασις τόσων κορυφαίων ἐπιστημόνων, οἱ ὁποῖοι προθύμως ἐδέχθησαν νὰ ἀποτελέσουν μέλη τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ, ὁ ἀκάματος ζῆλος καὶ ἐργατικότης τῶν μελλόντων νὰ φοιτήσουν εἰς αὐτὸ ὡς καὶ ἡ ἠθικὴ ἐνίσχυσις τοῦ Κράτους καὶ τῆς Κοινωνίας, συντελέσουν εἰς τὴν πραγμάτωσιν τοῦ εὐγενοῦς τούτου ἰδανικοῦ. Θὰ εἶναι τοῦτο ἡ μόνη δικαίωσις καὶ ἀνταμοιβὴ τῶν ὀλίγων ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι, μὲ ἀποστολικὸν ζῆλον καὶ ἐν μέσῳ ποικίλων ἀντιξοοτήτων, ἐξεκίνησαν διὰ τὴν δύσκολον αὐτὴν πορείαν.

ΔΙΔΑΞΑΝΤΕΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

1. ***Σ. Ἀγαπητίδης***, Καθηγητὴς τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν καὶ τοῦ Πολυτεχνείου: Κοινωνικὴν Οἰκονομικήν.
2. ***Κ. Ἀθανασιάδης***, εἰδικὸς στατιστικολόγος, Στατιστικὴν Μεθοδολογίαν καὶ Στατιστικὴν Ἀνάλυσιν.
3. ***Β. Βαλαώρας***, Καθηγητὴς Πανεπιστημίου, εἰδικὸς ἀπεσταλμένος τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν: Δημογραφικὴν Στατιστικήν.
4. ***Χ. Εὐελπίδης***, Καθηγητὴς τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς καὶ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, τ. Ὑπουργός: Στατιστικὴν Κοινωνικῶν Φαινομένων.
5. ***Δ. Καλιτσουνάκης***, Καθηγητὴς τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, τ. Ὑπουργός, Εἰδικὰ θέματα συγκυριακῆς Στατιστικῆς.
6. ***Ε. Μαργαρίτης***, Καθηγητὴς τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, Στοιχεῖα Λογισμοῦ Πιθανοτήτων καὶ Μαθηματικὴν Στατιστικήν.
7. ***J. Perlman***, Στατιστικολόγος, εἰδικὸς ἀπεσταλμένος τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν: Εἰδικὰ Θέματα Οἰκονομικῆς Στατιστικῆς.
8. ***Ν. Σακελλαρίου***. Καθηγητὴς Πανεπιστημίου, Στοιχεῖα Ἀσφαλιστικῶν Μαθηματικῶν.
9. ***Σ. Σαραντόπουλος***, Καθηγητὴς Πανεπιστημίου, Γενικὰ Μαθηματικά.
10. ***Α. Σαουνάτσος***, Καθηγητὴς τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν: Οἰκονομικὴν Στατιστικήν.
11. ***Ι. Χρυσοχοΐδης***, Καθηγητὴς τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, Ἐπιστημονικὴν Ὀργάνωσιν ἐν σχέσει μὲ τὴν Στατιστικήν.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ὡμίλησαν εἰς τὸ «Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως» καὶ οἱ κ. κ.:

1. ***L. Artigues***, Μηχανικὸς - Οἰκονομολόγος, Διευθυντὴς τῆς Ἑταιρείας Bedeau: «Περὶ μετρήσεως τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ ρόλου της εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐργασίας».
2. ***L. Danty - Lafrance***, Καθηγητὴς τοῦ Conservatoire des Arts et Metiers τῶν Παρισίων: «Περὶ ὀργανώσεως καὶ παραγωγικότητος».
3. ***Βασ. Χρηστίδης***, Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης: «Περὶ τῶν ἐφαρμογῶν τῆς Στατιστικῆς εἰς τὴν γεωργίαν».

ΟΔΗΓΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ι

Εἰς τὸ «Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως» ἐγγράφονται κατὰ σειρὰν προτιμήσεως :

α) Οἱ πτυχιοῦχοι τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως.

β) Οἱ στατιστικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους, τῶν Δημοσίων καὶ Κοινωφελῶν Ὀργανισμῶν καὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων.

γ) Οἱ ἔχοντες περατώσει διετεῖς σπουδὰς εἰς Σχολὰς τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως.

Κατ' ἐξαίρεσιν, καὶ μετ' ἔγκρισιν τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Σπουδῶν τοῦ Κ.Σ.Ε. δύνανται νὰ ἐγγραφοῦν :

Οἱ σπουδασταὶ Ἀνωτάτων Σχολῶν· καὶ τέλος, λοιποὶ ἐνδιαφερόμενοι, ἐφ' ὅσον ἐννοεῖται ἔχουν ἀπολυτήριον Σχολείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Ἡ διδασκαλία ἄρχεται τὴν 15ην Νοεμβρίου καὶ λήγει τὴν 15ην Ἰουνίου, θὰ γίνεται δὲ Δευτέραν, Τρίτην, Πέμπτην καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ 7ης μέχρι 9.30 μ. μ. εἰς τὸ Παράρτημα τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, ὁδὸς Ἀκαδημίας 84.

Ὁ τακτικῶς φοιτήσας δύναται τῇ αἰτήσει του νὰ ὑποστῇ ἐξέτασιν εἰς τὰ μαθήματα καὶ νὰ τύχῃ «πιστοποιητικοῦ ἀκροάσεως καὶ ἐξετάσεως», ὅπερ δὲν ἀποτελεῖ τυπικὸν προσὸν, ἀλλὰ βεβαίωσιν ἐπαρκοῦς καταρτίσεως εἰς τὴν Στατιστικήν.

ΙΙ

Ἡ διδασκαλία ἔχει ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν μόρφωσιν στελεχῶν δυναμένων, ἅμα τῷ πέρατι τῆς ἐκπαιδεύσεώς των, νὰ ἀσκήσουν ὑπευθύνως τὰ καθήκοντα τοῦ στατιστικοῦ παρὰ ταῖς Στατιστικαῖς Ὑπηρεσίαις, εἴτε τοῦ Κράτους εἴτε οἱουδήποτε Ὀργανισμοῦ ἢ Ἐπιχειρήσεως.

Τὸ πρόγραμμα τῆς διδασκαλίας ἀναφέρεται :

α) εἰς τὴν Μαθηματικὴν Στατιστικήν, τὴν Στατιστικὴν ἀνάλυσιν καὶ τὴν Τεχνικὴν Στατιστικήν, ἀπὸ τοῦ σταδίου τῆς προπαρασκευῆς τῶν πλήρων ἐρευνῶν ἢ μερικῶν τοιούτων μέχρι καὶ τῆς ἐμφανίσεως τῶν πορισμάτων.

β) εἰς τὴν Θεωρητικὴν Οἰκονομικὴν καὶ τὰς μεθόδους τῆς οἰκονομικῆς παρατηρήσεως.

γ) εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Στατιστικὴν καὶ τὴν Στατιστικὴν τῶν οἰκονομικῶν ἐν γένει μονάδων.

δ) εἰς τὴν Στατιστικὴν τῶν λοιπῶν κλάδων τῶν κοινωνικῶν φαινομένων.

ε) εἰς τὴν Ἐπιστημονικὴν Ὀργάνωσιν τῆς Ἐργασίας καὶ εἰς τὴν Μηχανογραφίαν ἐν γένει.

Ἡ διδασκαλία εἶναι ἀκαδημαϊκή, διὰ τὴν ἐμπέδωσιν ὅμως τῶν γνώσεων θὰ γίνωνται συστηματικαὶ φροντιστηριακαὶ ἀσκήσεις καὶ ποικίλαι ἐφαρμογαί.

Παραλλήλως πρὸς τὰς μαθήματα, τὸ «Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως» ὀργανώνει σειρὰν διαλέξεων καὶ ἐλευθέρων μαθημάτων, διδομένων ὑπὸ Ἑλλήνων καὶ ξένων ἐπιστημόνων, ἐπὶ θεμάτων σχετιζομένων μὲ τὴν Στατιστικήν.

Δικαίωμα ἐγγραφῆς καὶ ἀξία παρεχομένων ἐντύπων δραχ. 200 000.

Α΄ δόσις διδάκτρων καταβλητέα μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1953 δρχ. 300 000.

Β΄ δόσις καταβλητέα μέχρι 31 Μαρτίου 1954 δρχ. 300 000.

Τὰ διδασκόμενα μαθήματα εἶναι :

1. ΓΕΝΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ. — 2. ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ ΟΜΑΔΩΝ. — 3. ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ. — 4. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ. — 5. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΙΣ. — 6. ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑ. 7. ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΑ. — 8. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ. — 9. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ. — 10. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ.— 11. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ. — 12. ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ. — 13. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΜΕΤΡΙΚΗ. — 14. ΕΘΝΙΚΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ. — 15. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ. — 16. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ. — 17. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ.

Ἡ διδασκαλία τῶν ἄνω μαθημάτων ἔχει ἀνατεθῆ εἰς Καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ Πολυτεχνείου, τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς, τῆς Βιομηχανικῆς, τοὺς εἰδικοὺς στατιστικοὺς ἐμπειρογνώμονας τοῦ Ο. Η. Ε. καὶ εἰς ἀνωτάτους Στατιστικοὺς ὑπαλλήλους.

Διὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1953 — 1954 :

Διευθυντὴς τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν
ΣΤΡΑΤΟΣ Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Διευθυντὴς Σπουδῶν τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως
ΣΤΑΘΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Κέντρου :
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ

Ἐγγραφαὶ καὶ πληροφορίαι εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Σχολῆς, Κύπρου 43, Τηλ. 86 074 καὶ εἰς τὸ Παράρτημα αὐτῆς, Ἀκαδημίας 84.

ΟΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΙ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Εἰς τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐνεγράφησαν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς λειτουργίας του καὶ παρηκολούθησαν ἐν ὅλῳ 112, ἤτοι :

Α' Δημόσιοι Ὑπάλληλοι

1)	Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν	19	
2)	» Ἐμπορίου	15	
3)	Λοιπῶν Ὑπουργείων	7	41

Β' Ὑπάλληλοι Δημοσίων Ὀργανισμῶν

1)	Τραπέζης Ἑλλάδος	6	
2)	Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ Ἀθηνῶν	5	
3)	Ἀγροτικῆς Τραπέζης	6	
4)	Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ	2	
5)	Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν	3	
6)	Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν	1	
7)	Σ. Ε. Κ.	5	
8)	Σ. Π. Α. Π.	2	30

Γ' Ἰδιωτικοὶ Ὑπάλληλοι

1)	Α. Ε. Ἑλληνικῆς Ἐριουργίας	3	
2)	Α. Ε. Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων	5	
3)	Ἑλληνικῆς Χαλυβδουργίας	2	
4)	Α. Ε. «Ἀλέξανδρος Δεσύλλας»	3	
5)	Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας «ΑΣΤΗΡ»	2	
6)	Ἄλλων Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν	10	
7)	Ἑταιρίας Διαχειρίσεως Ὑπεγγύων Προσόδων	3	28

Δ' Ἰδιῶται 13

Μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω οἱ περισσότεροι ἐνεγράφησαν ὡς ὑπότροφοι τῶν Ὀργανισμῶν, παρὰ τοῖς ὁποίοις ὑπηρετοῦν, ὡς καὶ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ὅπερ δι' ἐγκυκλίου του συνέστησεν εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸ ὑπαλλήλους τὴν παρακολούθησιν τῶν μαθημάτων τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Ὁμοίας ἐγκυκλίους ἐξέδωκαν τὰ Ὑπουργεῖα Ἐμπορίου, Ἐφοδιασμοῦ, Ἐργασίας κλπ.

Ἀπὸ ἀπόψεως τίτλων σπουδῶν, οἱ ἐγγραφέντες εἰς τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως παρουσιάζουν τὴν κάτωθι σύνθεσιν. Οἱ ἡμίσεις σχεδὸν εἶναι πτυχιοῦχοι Ἀνωτάτων Σχολῶν, ἱκανὸς ἀριθμὸς τούτων εἶναι σπουδασταὶ ἢ τελειόφοιτοι τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν καὶ οἱ λοιποὶ τυγχάνουν δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ὑπάλληλοι ὀργανισμῶν καὶ ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων μὲ ἀπολυτήριον Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Εἰδικώτερον οἱ ἐγγραφέντες κατανέμονται ὡς ἑξῆς :

1)	Νομικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου	6	
2)	Μαθηματικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου	5	
3)	Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου	3	
4)	Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς	4	
5)	Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν	20	
6)	Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν	6	
7)	Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς	8	
8)	Τελειόφοιτοι καὶ Σπουδασταὶ Ἀνωτάτων Σχολῶν	37	
9)	Ἀπόφοιτοι Μέσης Ἐκπαιδεύσεως	23	112

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

περὶ Ὀργανώσεως τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος

Κατωτέρω δημοσιεύομεν ἀποσπάσματα ἐκ τοῦ σχεδίου Νόμου περὶ ὀργανώσεως τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος, ἐξ ὧν ἐμφαίνεται ἡ μεγίστη σημασία, τὴν ὁποίαν τὸ Κράτος ἀποδίδει εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν σύνθεσιν τῆς νέας ταύτης Ὑπηρεσίας. Τοῦ σχεδίου τούτου ἀναμένεται ταχεῖα ἡ ψήφισις.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Συνιστᾶται δημοσία ὑπηρεσία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐθνικὴ Στατιστικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἑλλάδος» (Ε.Σ.Υ.Ε.), εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς ὁποίας ὑπάγεται ἡ συλλογή, ταξινόμησις καὶ ἐπεξεργασία ἁπάντων τῶν στατιστικῶν στοιχείων τῆς χώρας, καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ ἀνάλυσις αὐτῶν πρὸς τὸν σκοπὸν ἀναπτύξεως τῶν Κρατικῶν κατευθύνσεων καὶ τῆς συντάξεως προγραμμάτων ἀναφερομένων εἰς τὴν δρᾶσιν τῶν καθ' ἕκαστα Ὑπουργείων, Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ Ὀργανισμῶν Δημοσίου Δικαίου. Ἡ ὑπηρεσία αὕτη ἀποτελεῖ ἰδίαν καὶ ἀνεξάρτητον ἀρχήν, τελεῖ δὲ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ.

Ἡ Ἐθνικὴ Στατιστικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἑλλάδος, ἀποτελοῦσα ἐνιαῖον ὀργανωτικὸν σύνολον, συγκροτεῖται ἐκ τῶν κάτωθι ἐπὶ μέρους ὑπηρεσιῶν: Α' τῆς «Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Στατιστικῶν». Β' τῆς «Ὑπηρεσίας Συντονισμοῦ Στατιστικῶν». Γ' τῆς «Ὑπηρεσίας Διοικητικοῦ» Δ' τοῦ «Γραφείου Γενικοῦ Διευθυντοῦ Στατιστικῆς» καὶ Ε τῶν Εἰδικῶν παρὰ τοῖς καθ' ἕκαστον Ὑπουργείοις Στατιστικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὀνομαζομένων ἐφεξῆς «Ὑπηρεσιῶν Στατιστικῆς καὶ Μελετῶν». Αἱ παρὰ Ὀργανισμοῖς Δημοσίου Δικαίου ὑφιστάμεναι ἢ συνιστώμεναι ὑπηρεσίαι στατιστικῆς ὑπόκεινται, ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ στατιστικοῦ των ἔργου, εἰς τὰς περὶ Ὑπηρεσιῶν Στατιστικῆς καὶ Μελετῶν διατάξεις τοῦ παρόντος.

1. Ἡ Κεντρικὴ Ὑπηρεσία Στατιστικῶν ἀποτελεῖται ἐκ τῶν κάτωθι Διευθύνσεων Στατιστικῆς: α) Πληθυσμοῦ. β) Παραγωγῆς. γ) Ἐμπορίου καὶ Συγκοινωνίας, δ) Τιμῶν καὶ Τιμαρίθμων Ἀκριβείας Ζωῆς. ε) Δημοσίας Διοικήσεως, Παιδείας καὶ Δικαιοσύνης. στ) Μηχανογραφίας. ζ) Περιφερειακῶν Τμημάτων.

Ἡ Διεύθυνσις Μεθοδολογίας καὶ Ἐκπαιδεύσεως διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα: α) Τμῆμα Μεθοδολογίας καὶ β) Τμῆμα Ἐκπαιδεύσεως.

2. Τὸ πρῶτον τμῆμα εἶναι ἁρμόδιον α) διὰ τὴν παροχὴν ὁδηγιῶν πρὸς πάσας τὰς στατιστικὰς ὑπηρεσίας ἐπὶ θεμάτων στατιστικῆς μεθοδολογίας, ἀπὸ θεωρητικῆς ἀπόψεως, ὅπως π χ. ὁ ὑπολογισμὸς τῶν πιθανοτήτων, αἱ δειγματοληψίαι, ἡ ἐπεξεργασία ἀριθμοδεικτῶν, ἡ ἀνάλυσις χρονικῶν σειρῶν, ὁ ὑπολογισμὸς συσχετίσεως καὶ μεταβλητῶν, καὶ τέλος ἡ κατάρτισις ἐρωτηματολογίων καὶ πινάκων, γραφικῶν παραστάσεων κλπ. β) διὰ τὴν αἰτήσει τοῦ Τμήματος Συντονισμοῦ Στατιστικῶν Προτύπων παροχὴν τεχνικῆς βοηθείας καὶ ὁδηγιῶν ἐπὶ παντὸς ζητήματος σχετικοῦ πρὸς τὴν κατάρτισιν στατιστικῶν προτύπων ἐπὶ διαφόρων πεδίων καὶ γ) διὰ τὴν δημοσίευσιν ἐγχειριδίων περιλαμβανόντων κωδικοποίησιν τῶν ἐγκριθέντων στατιστικῶν προτύπων, ἢ τὴν ἀνάπτυξιν στατιστικῶν θεμάτων χρησίμων διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ προσωπικοῦ τῶν στατιστικῶν ὑπηρεσιῶν.

3. Τὸ δεύτερον τμῆμα εἶναι ἁρμόδιον διὰ τὴν κατάρτισιν προγράμματος ἐκπαιδεύσεως τόσον τοῦ κατωτέρου ὅσον καὶ τοῦ ἀνωτέρου προσωπικοῦ τῶν στατιστικῶν ὑπηρεσιῶν. Κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν τούτων προγραμμάτων, τὸ τμῆμα συνεργάζεται μετὰ τῶν ἐν τῇ Χώρᾳ ἱδρυμάτων ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως, διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς διδασκαλίαν κύκλων μαθημάτων ἐπαγγελματικῆς στατιστικῆς, εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ ἀνάλογα προσόντα σπουδαστάς, εἰς τοὺς ὁποίους θὰ ἀναγνωρίζεται, μετὰ ἐπιτυχῆ ἐξέτασιν, ἡ τοιαύτη εἰδίκευσις εἰς τὴν στατιστικήν.

4. Μετ' εἰσήγησιν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων Σχολῶν τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων δύγανται, διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Παιδείας, νὰ ἱδρυθῶσι μόνιμοι ἕδραι ἢ Σχολαὶ Στατιστικῆς ἢ νὰ ὀργανωθῶσι Φροντιστήρια Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν Στατιστικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν πρὸς τοῦτο ἐνδιαφερομένων ἰδιωτῶν.

5. Αἱ διὰ τὴν στατιστικὴν ἐκπαίδευσιν ἢ μετεκπαίδευσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστολαὶ ὑπαλλήλων τῆς Στατιστικῆς ὑπηρεσίας ἐνεργοῦνται ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 1811)1951, προαπαιτουμένης, διὰ τὴν ὑπόδειξιν παντὸς ὑποψηφίου ἐκ τῶν ὑπαγομένων ἢ τῶν προοριζομένων διὰ τὴν Ἐθνικὴν Στατιστικὴν Ὑπηρεσίαν ὑπαλλήλων, συμφώνου γνώμης τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Στατιστικῆς μετὰ εἰσήγησιν τοῦ Διευθυντοῦ Μεθοδολογίας καὶ Ἐκπαιδεύσεως.

6. Κατὰ τὴν πρώτην πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Νόμου, ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ δύναται νὰ μετακαλέσῃ διὰ χρονικὸν διάστημα μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ἓν ἔτος, δυνάμενον νὰ ἀνανεωθῇ δι' ἀποφάσεώς του, ἐξ τὸ πολὺ ἀλλοδαποὺς εἰδικοὺς διὰ τὴν παροχὴν τεχνικῆς βοηθείας εἰς τὴν διδασκαλίαν καὶ τὴν ἐν γένει βελτίωσιν τῶν Στατιστικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Χώρας. Ἡ μισθοδοσία τῶν μετακαλουμένων, ἐφ' ὅσον αὐτὴ θὰ βαρύνῃ τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους, θέλει ὁρίζεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Οἰκονομικῶν.

Προσωπικὸν Στατιστικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργείου Συντονισμοῦ

1. Ἡ ὀργανικὴ σύνθεσις τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Συντονισμοῦ Στατιστικῶν Ὑπηρεσιῶν, διακρινομένου εἰς Τεχνικόν, Διοικητικὸν καὶ Ὑπηρετικόν, καθορίζεται κατὰ κατηγορίας, κλάδους, καὶ βαθμούς, ὡς ἑξῆς:

Κεντρικὴ Ὑπηρεσία

Τεχνικὸν Προσωπικόν. Κλάδος Στατιστικολόγων

Α' Κατηγορία:

1.	Γενικὸς Διευθυντὴς Στατιστικῆς ἐπὶ βαθμῷ 1ῳ	1	
2.	Ἀναπληρωταὶ Γεν. Διευθυνταὶ ἐπὶ βαθμῷ 1ῳ	2	
3.	Στατιστικοὶ Διευθυνταὶ β' ἢ α' ἐπὶ βαθμῷ 3ῳ ἢ 2ῳ	10	
4.	Στατιστικοὶ Τμηματάρχαι β' ἢ α' ἐπὶ βαθμῷ 5ῳ ἢ 4ῳ	21	
5.	Βοηθοὶ Στατιστικοὶ ἐπὶ βαθμῷ 6ῳ	29	
6.	Ὑπολογισταὶ ἐπὶ βαθμῶ 8ῳ ἢ 7ῳ	30	

Β'. Κατηγορία:

7.	Ὑπάλληλοι ἐπὶ βαθμῷ 10ῳ, 9ῳ, 8ῳ, ἢ 7ῳ	85	178

XII. Περιφερειακὰ Τμήματα. Τεχνικὸν Προσωπικὸν

Α' Κατηγορία

37.	Στατιστικοὶ Τμηματάρχαι ἐπὶ βαθμῷ 5ῳ ἢ 4ῳ	15	
38.	Βοηθοὶ Στατιστικοὶ ἐπὶ βαθμῷ 6ῳ	15	30

Β'. Προσόντα Προσωπικοῦ

Προσόντα πρὸς διορισμὸν τοῦ προσωπικοῦ τῶν Στατιστικῶν Ὑπηρεσιῶν ὁρίζονται τὰ ἑξῆς:

διὰ τὸν Κλάδον Στατιστικολόγων Ἀης Κατηγορίας, Πανεπιστημειακὸν Πτυχίον ἢ τοιοῦτον ἰσοτίμου σχολῆς τῆς ἡμεδαπῆς, συμπεριλαμβανομένης τῆς Ἀνωτ. Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ἢ ὁμοταγοῦς τῆς ἀλλοδαπῆς, γνῶσις ξένων γλωσσῶν καὶ κατὰ προτίμησιν τῆς ἀγγλικῆς ἢ γαλλικῆς γλώσσης, καὶ εἰδικὴ μόρφωσις ἢ πεῖρα εἰς τὴν Στατιστικήν, προτιμωμένων τῶν κεκτημένων διδακτορικὸν δίπλωμα ἐπὶ θεμάτων τῆς Στατιστικῆς. Ὡς πρὸς τοὺς Ἀναπληρωτὰς Γενικοὺς Διευθυντὰς ἀπαιτεῖται πλὴν τοῦ πτυχίου ἢ τοῦ διδακτορικοῦ διπλώματος ἐπὶ θεμάτων στατιστικῆς καὶ εὐρεῖα πεῖρα εἰς τὰ διοικητικὰ ζητήματα, εἰδικὴ μόρφωσις καὶ ἐγνωσμένη ἐμπειρία εἰς τὸ εἰδικὸν ἑκάστῳ πεδίον Στατιστικῆς καὶ τελεία γνῶσις τῆς ἀγγλικῆς ἢ γαλλικῆς γλώσσης.

"ΣΠΟΥΔΑΙ„

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ - ΤΕΧΝΙΚΑΙ

Δίμηνος ἔκδοσις τῆς Σχολῆς

Ἕκαστον τεῦχος περιέχει 100—120 περίπου σελίδας

Διευθυντής

ΣΤΑΥΡΟΣ Ν. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Συνεργασία

ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑ

Συντακτική Ἐπιτροπή:

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΓΑΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΣΩΤΗΡΙΟΣ Ι. ΑΓΑΠΗΤΙΔΗΣ
ΣΤΡΑΤΟΣ Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
ΙΩΑΝΝΗΣ Λ. ΧΡΥΣΟΧΟΥ

Διαχειριστής

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ

Συνδρομή ἐτησία	100 000	δραχμαί
Διαφημίσεις ὁλοσέλιδοι	500 000	»

Διεύθυνσις: ΚΥΠΡΟΥ 43

Τηλ. 86.074